

ପ୍ରଦୂଳିତ ହେବ ସେଠାରେ ମାଟ୍ଟେ ତ ଉକ୍ତ
ଗ୍ରାମକଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଚେଲେଜଣକୁ ଧରାଏ
ତ ନୟକୁ ଦରିବେ ପଞ୍ଚାବଗମାନେ ପଜା-
ଜାତାର ମାନିକ ଖାତ୍ର ଥାପାନ୍ତୁ କର ଚେତ୍ତିଆ-
କୁ ଟ୍ରାଈ କା ଠାର ଟ ନାହିଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଳନ
ମେବେ । ଚେତ୍ତିଆ ପଞ୍ଚାବଜାଧିନରେ
ରହିବ । ଖାତ୍ର ଅଦୀମରେ ଜୁଟି ହୟକୁ ଦେ-
ଇଆର ବେଳନ ପାପ୍ରିରେ ଲୋମ ହେଲେ
ପଞ୍ଚାବର ସଂତ୍ରି କିଲମ ହୋଇ ତାହା
ଅଦୀମ ହେବ ପରେ ଭାବୁତ ପଞ୍ଜାବ ହେଲେ
ପଞ୍ଚାବ ପରିଶୋଧ ଥାଇବା ଖାତ୍ର କାବିଗା-
ରାମ ସମ୍ମତି କିଲମ ହୋଇ ମହିମ ଥିବାଯୁ
ହେବ । ଚେତ୍ତିଆର ଜାଗିର ଜମ ଉପରେ
ସଜମ୍ବ ଦସିବ କେବଳ ଚେତ୍ତିଆର ବରକି
ହବ ରହିବ ଯେ ନିର୍ମିତ ମଜଳା ଦେଲେ
ତାହା ରତା ଅନ୍ୟ କେବ ସେ କମି ପାଇବ
ନାହିଁ । ସବୁ ବିଦେଶକାପରିବା କୁମିଦାରମା-
ନେ ବଳନ୍ତରିତ ପଶୁର ଦିନର କଲେ ଉଲ-
ଚହିବ ॥ ଯଥା ॥

କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିଲିଖି ସୁଦାମା ଗୈଁ ବିଦାୟ ନ-
ସୁମ ହେଉ ଗୈଁ ବିଅମାନେ ଥାପଣ କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରତିକାରରେ ନିଷାହ କରାଥିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ-
ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଜାକର ବିକ୍ରି କରୁଣ ହେଉଥାରୁ କି ମା
ଏକବୀମ ରହଇ ଦର୍ଶନ ପ୍ରମାଣିତ କିମ୍ବନ ସ୍ଵର୍ଗ
କଲେ କି ଫଳ ହେବାର ସମ୍ଭବ ?

୧୦. କୁଳଜ ଶ୍ଵରୁମ ପରିଚି ହେଲେ ଶାନ୍ତି
କଳ୍ପାଦ ବିଦୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ପଞ୍ଚାବର
ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ କି ନାହିଁ
ଏ ସମୀନେ ଜ୍ଞାନିଦାରଙ୍କ ଏକ୍ଷୁର୍ଦ୍ଧପେ
ପ୍ରାଥମିକ ହୋଇ ଆରମ୍ଭ କି ନାହିଁ ?

୪ । କାରିଗରମିର ଉଥସନ୍ତ ଏ ହଲା ବିଜା
ରେ ଗୋଟିଆର ଯେତ୍ପି ଲାଗୁ ଦୂଘର ସେଇ
ରେ ତାହାର ନିଧିର ଚେଳେ ଛି ନା ଏ
ଏପଦ୍ମମାର୍ଗର ବାଣୀଙ୍କ ମୂଳ ହଜରେ ଦେବ ?
ଗୋଟିଆ ନେଇନ ପାଇଲାଠାଗ ହଲା ବିଜା
ଭିଜୁଥିବ ନେବାର ବିଧ ରହଇ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧ
କି ନା ?

୪। ଶାମହରିଙ୍ଗଠାର ସେବେ କରାନ୍ତିରେ
ବୌଦ୍ଧାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦରବାର ହିତ
ଦୁଆର କେବେ ମନ୍ଦିର ମାଳା ବା ଅନ୍ୟ କେବେ
ଉପାୟରେ ସେ ଝକା ଅଧ୍ୟାୟରେ ସହଚର
ହେବ ଓ ପ୍ରଜାଳ ବାହୁଦ ନାହିଁ ।

କୁଣ୍ଡଳ ମେଲିଆ ନେତେକମିଉପରେ
ପହଞ୍ଚ ଦେଇଥାରେ ?

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଗର ସପ୍ତାହର ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟ ଗଜେଟରେ
ଓଡ଼ିଶା ସଂକାୟ ଭଲାଙ୍ଗର ବର୍ଷାବୁନ୍ଦର
ନିର୍ମାଣ ବା କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତିର କ୍ରଥା ଲେଖା
ଅଛି । ଯଥା ।

ବାରୁ ଦେବାରନାଥ ଦିନ୍ଦୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁଜଷ୍ଟୁକୁ-
ର ସବ ଚେତିଷ୍ଠାର ହେଲେ ।

ଜୀବିତର ପୂର୍ବ ଉପେକ୍ଷା ମାତ୍ରକୁ
ହାତିଥି ସାହେବ ଓ ଦେବଗ୍ରାମର ଉପେକ୍ଷା
ମାତ୍ରକୁ କାନ୍ତିକାଳୀନ ବୋଷ ନିମନ୍ତ୍ର
ମୋହଦ୍ଦମା ବିଶ୍ୱର ହରବାର ସମଜା ଧାରାଲେ

ବାବୁ ଆଜୁଳକନ୍ତୁ ଗ୍ରୂପ୍‌ଖା ଧୂମ କିଛାର
ଉପେତିବଳେବର ଓ ଉପେତି ମାଛକ୍ଷେତ୍ର
ନିଷକ୍ତ ହେଲେ ।

ତେବେ କମିଶରଙ୍କ ଅଗିଷ୍ଟୁମ୍ ଗ୍ରା ପବଲିତ,
ଯେ, ଟେଲିର ମାହେବକୁ ମେହେ ହୁଏ କଥ-
ମାଳଖିଲ ତାହା ବହଚ ହେଲା ।

ଗର୍ଜ ମରାଳନାର କଣ୍ଠ ଫରିଲୁଦ୍ବାହୀ କରେ-
ଶରେ ଶୋର୍ଟ୍‌ଏ ଶେଷମୋକବମାର ବୁଝି-
ମେଧିରେ ଏକ ରୂପରୁ ଜନକ ବାଧୀର ଘାଁ-
ଥିଲା । ମୋକବମାର ଅଧାମି ଉପରିର ଅପରାଧ
ସାବଧନ ହେଲା ଓ ପ୍ରହାଣ ପାଇଲା ଯେ ଏ
ପୂର୍ବେ ଉଥର ଗେରେ ଅପରାଧରେ ନିଶ୍ଚ ଘାତି-
ଅଛି । ଯେଉଁଥର ଜାହାଙ୍କୁ ୩୦ ଦେଇ ଓ ଦୁଇ
ବର୍ଷ ବାଲୁବାସର ଦିନାଳୀ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ସପରାଧର ବାଲୁବାସ କରିବାର ଦିନାଳୀ
ଦେଇ ମାଙ୍କକ୍ରେଟ ଭାଙ୍ଗ ଏରିବ କରିଦେଲେ ଯେ

ପୁନଃବୀର ଏହିପଥ ଅସରଥ କଲେ ତାହାରୁ
କଳାପାଣିକୁ ସଠାଇଦିଅଯିବ । ଏଥିରେ ଅଧିକା
ଅର୍ଥର୍ଥ ହୋଇ ଉଚିତ କଲ ସେ ଏନଗରରେ
କି ଅଛ ବେହି ଗୋର ବନମାର ଜାହାରୁ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାପର ବିସ୍ତରିଲେବ ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ
ସେ କର୍ମ କରି ନ ପାଇବ । ମୁଖୀସ ଓ ମାର୍କ-
ଟ୍ରେଟ୍ ପକ୍ଷରେ ତାହାର ଉତ୍ତର ସାମାଜିକ
ଅଧିକେତ କରିବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଛି କୁଣ୍ଡର ସହିତ ଅବଶଳ
ଦେଲୁ ଯେ କହିବାକୁ ଜଧନ୍ମାଳକ୍ଷେତ୍ର ଗ୍ରୟାନ୍ଟ
ଏନ୍ଦର ପାହେବ ଅନୁକଳ ହେଲା କିମ୍ବେ
କୁଣ୍ଡର ଉପରେ କରନ୍ତୁ ହୋଇ ଦୟାରେ ପାର

ଭାବାରୁ ମେଘଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାହାର କରିବାର ଥାଏ
ଦେଉଥିଲେ । ମୁକାର ଅଧିଗ୍ନ ମୌହିଲ ପକ୍ଷର

ବିଜ୍ଞାନ ପଦ୍ଧତା କରିବାକୁ ଅରମ୍ଭ କରିଲେ ସାହେବ
ବ ଜାହାଙ୍ଗ “ରୂପ-ରହୋ” ବୋଲି ଆଜି
ଦେଲେ ମାତ୍ର ଜଥାପି ସେ ଅପଣା ମୌଳିକର
ଦୁଃଖ ଜଥାଇବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେବାର “ରହ-
ଗେବ ଲବାକୁଦେଖେ” ଥାଙ୍କି ହାତମଙ୍କ ମୃଦୁଗ
ନିର୍ଭର ହେଲା । ଏଥରେ ସେ ମୁକ୍ତାପର ବିପ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବମାନନ୍ଦ ହୋଇଥିଛି ଜାହା ଥାଂକ-
ମାନେ ଦୁଃଖ । ଥମେମାନେ ଶୁଣୁକୁ ଠବନ୍ଦି
ପାହେବଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆରୀ ପଢି କଥେଷ
ଅନୁଗ୍ରାହୀ ଦେଖି ମନେ କରିଥିଲୁ ଯେ ଏମହା-
ମୟ ମଞ୍ଚ ପକାଇବେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଣା
ରକ୍ଷା କରିବେ । ମାତ୍ର ଉଛୁଣିତ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ତମ୍ଭର ବିପଣନ ଦେଖିବାରୁ ଭରି କ୍ଷୋଇତି
ଅଛି । ମୁକ୍ତାର ଯେବେ ଅଧିକାରର ଅବମା-
ନନ୍ଦ କଲା ତେବେ ଜାହାଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ତରୀରେ
ଦେଖ ଦେଇଥିଲେ କେବେ ଦେଖୁର ଅପରି
କରନ୍ତା ହାତୁ ମାତ୍ର କେଇ ମୁକ୍ତାର ପ୍ରୟାନ୍ତ
ବିଶ୍ଵାସ ପଢି “ ବିପର୍ଯ୍ୟ ଲବାକୁଦେଖେ ”
ବାବ୍ୟ ଦେଖେ ଅଧିନାଳକହିଛି ଜାହା ଜରୁ-
ମାନ୍ଦ୍ରେ ପାହେବ ଜାଣି ପାଇଲେ କହାତ
ଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଗତ ବ୍ୟବହାର କରିବୁ ନାହିଁ
କୋରି ଦୟାର ଦେବାର ଜାହା ପ୍ରାଗ କରି ।

କଳିକତାର ଭାରତବର୍ଷୀପୁସ୍ତକ ଅନେକ
ସୁୟତି ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରସାଦିତ ହୃଦୟ ସଂଗ୍ରହାଳ୍ପନ
ଅଛନ୍ତି, କରିବିବେ କଣ୍ଠେ ବରଜ ମୁଗଧରୀମେ-
ଶ୍ଵରୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁଛି ମାଧ୍ୟମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି
ଅଗନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧର ଶାଖାକୁ ବିନ୍ଦୁମାର୍ଗ କରିବା
ବିନ୍ଦୁରେ ଅନେକ ଉପସ୍ଥିତ ହେତୁମାନ ପର୍ଶାଲ
ଅଛିନ୍ତି । ଏଥରେ କି ଫଳ ହେବ ଦୋଷମାର୍ଗ
ନ ଧାରେ ମାତ୍ର ଫୁଲିଲ ପାଦବ ବିଲୁ ଥାଇ-
ନର ଧାରୁଲିତିର ବିଲୁର କରୁବିତପାତା
କରିବ ବରବାରୁ ଆଗା ହେଉଥାହିଁ ପୂର୍ବାପର
କାନ୍ତି କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତକ ସମ୍ବଲ
ମଳ କରିଥିଲା ।

ଗତବର୍ଷର ଅଠାଇଲାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଜାଗାର
ଜୀବନ ବିଧି ସଂଗ୍ରାମକ ଅଭିନନ୍ଦରେ ଆସମିପରିଷର
ମୁକ୍ତାବିହାରୀ ମେଳାବିଷୟରେ ମାର୍କ୍ଷେତ୍ରକ
ଯେଉଁ କ୍ଷମତା କଥାଯାଇଥାଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦରେ
ତମ୍ଭେମଜାତ ହେତୁଥିବାର ବାରକୋର୍ଟରୁ କୋଥା
ହେବାର ଏହି ସରବରିତ୍ୟର ପିଠିମାନ୍ ଶାନ୍ତି
ବିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ମାର୍କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ଯେ

ଅଇନ୍ଦ୍ର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏମନ୍ତ ଲୁହେ ଯେ "ମନ୍ତ୍ର
ମୋକ୍ଷମାରେ ମୁକ୍ତାବହର ଉପର୍ତ୍ତି ହେବା
ସାଧ୍ୟାବନ୍ଦିତେ କଷେତ୍ର ହୋଇଥାରେ କେବଳ
ପ୍ରତ୍ୟେକମୋକ୍ଷମାର ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନାରେ
ଆପନିଧର୍ମ ମୁକ୍ତାବନାମା ନେବା ନ କେବା
ବିଷୟରେ ମାଛିଦେଖିବାକୁ ଅସବାର ଦିଅଯାଇ
ଅଛି । ଅଭିବ ବାର୍ତ୍ତାବାର୍ତ୍ତ ବାବନା ବରକୁ
ଯେ ଫରକଦାର ମୋକ୍ଷମାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟବ-
ସାୟ କରିବାର ଅସବାର ଅଇନ୍ଦ୍ରମେ ମୋତ୍ତ-
ମାନେ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍ଗ ଏକାବେଳକେ
ଉତ୍ତର ବନ୍ଦବାୟଙ୍କ ଗର୍ଭତ କରିବାପାଇଁ ମୋତ୍ତ-
ମାନ୍ତ୍ରକିମ୍ବ ଲେବକୁ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ
ଅଇନ୍ଦ୍ରପାଇଁ ଯାହା ପଥର ମାହିଦେଶମାନେ ବହୁତ
କିମ୍ବରେ ଜାଣୁ ।

ଜିବରେଧର ସ୍ତର ହେଉଛି ୧୮୫୦ଲକୁ
ଲୋହାଦ ଥାରୁ ଆମଦଳ ଉତ୍ତା ପତ୍ରଥାର
ଏଟିମେଲ ଅବ ଜଣିଆ ଲେଖନ୍ତି । ଗତବର୍ଷ
ଅଠମାହରେ ୧୯୦୦ ଟଙ୍କା ଲୋହା ଅବିଧିଲୀ
ଏବର୍ଷ ଏହକାଳରେ କେବଳ ୩୦୦ ଟଙ୍କା
ଅବିଧି । ସନ ୧୮୭୦ ମଧ୍ୟରେ ଏହକାଳ-
ରେ ୧୭୦୦ ଟଙ୍କା ଅବିଧି ।

ବର୍ଷାର କୁମାରମିଶ୍ରଙ୍କର ଗଜ ଯନମାସ
କି ୩୦ ଜୟ ପଥୋତ୍ତର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏବଂ
ଅପିମର୍ଦ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧା ୫,୩,୮,୧୦ ଜୟ
ବିଜୟ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ଏହାକୁ ବିଭବର୍ଷର
ବିଜୟ ସହିତ ଚିତ୍ରନାମଳେ ୫୫,୮,୨୭କା
ଲାଭ ଦେଖାଯାଏ ।

ବ୍ରଦ୍ଧିଦେଶର ଏକ ସଂବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖା-
ଅଛି ଯେ ଜଳ ସମ୍ପଦମାତ୍ର ତା ଏ ରାଜ
ଦେଶ ପରିଷା ସମୟରେ ବିଷ୍ଣୁକ ଫୋର୍ମ୍ ରେ
ନିରାଳୟନା ମକ ହାନକୁ ଯିବାମାର୍ଗରେ ଦେଖି-
ଲେ ଯେ ପୂର୍ବଦିଗ ଅବାଗରେ ଗ୍ରୀକ କଲା
ମେଘ ଉଚ୍ଛଵ ହେଲା ତେବେଳ ଉଚ୍ଛଵ ଅକ୍ଷ
କୃତକର୍ତ୍ତମ୍ପାଥ୍ ବାହାର ଅଭିବେଗରେ
ମେଟ୍‌ର ବୃଦ୍ଧକ କଳୟମ୍ବର ଆକର ଧାରିବ
ବେଳ । ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଥରେ ଅବୁଧ୍ୟ ହେଲା
ଓ ଏନାହାର ପ୍ରତିକ୍ଷା ହେଲା ଏ ସମୟରେ
ପରିଷା ରହିଲା ।

ଏ ପ୍ରମୁଖ ବେଗେବେଳେ ଯଜ୍ଞାଣ ଓ କୋରେ-
ଦେଶେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ବେଗରେ ଗମନ କରୁ,
କାହାଙ୍କ ଅତ୍ତକୁ ଅଶ୍ୱର ହେଲା । ସୁମର
ଚାରିରେ ଜଳ ଅନନ୍ଦରେ ମୋତି । ହୋଇ
ଦିନର ଥାଏ ଓ ତାଙ୍କରଗରୁ ଜଳ ଧରିପାରୁ

କିମ୍ବା ଉଠାଏ ଏ ସମୟରେ ଘନାଶ୍ଵର କି
ବଜଳି କହି ନ ଥିଲା । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ବଜା
ଦୋରୁକ ଲାଗିଥିଲା । ଏହି କଳପନ୍ତିମୁଁ ଅମୃଦେଶ-
ରେ ବାଜିଶ୍ରୀ ନାମରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ପୁରୀପୂରୀ ଉପନିଷଦ୍ରେ ବିଲିଗମାସ ଜା ୫୦ ର-
ଖଠାର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମାତ୍ର ତା ୩ ରକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦନ ହେବ । ଦନ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଲେଖାର୍ କିମ୍ବା
ଦିନେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ରାତ୍ରିବାର ବନୋବସ ହେବ ।

ଭବଗ୍ରେଷର ସୁରକ୍ଷା ଫଳ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ପାଇଲୁଥାବେ ଦେଖିବାକୁ ହେଲା । ଆଜିପରେ ଏତୁବୀଳ କଷ୍ଟରେ
ପରିମାଣରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇଥିଲା ଯଶ୍ରମ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଲୋକେ ମାତ୍ରବାର ଅର ବନ୍ଦମୁଁ ନାହିଁ
ଓ ଅମୃତରରେ ହଜାନକାରମିରିଯାଳ ବୁରୀବା-
ବୁରୀମାନେ କର୍ମ ନ ଥାଇ ଦର୍ଶାବସ୍ଥାକୁ
ଲାଭିଲେଣି । ଅନ୍ତକାଳରେ ଏମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ-
ଧାର ଗଢ଼ିମେଣ୍ଟକୁ ଉପାୟ କରିବାକୁ ହେବ ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀଚାରମର ପୁଣିଅରହୁ ଯେ ବନ୍ଦପୂରର
କବାବ ଅଧିଶ ପୁରୁଷ କବାହ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ-
ରେ ପ୍ରଥାକ ପ୍ରଥାକ ବାଦିକାର ଓ କର୍ତ୍ତକ-
ନାନଙ୍କୁ ଦକୋଦପ୍ତ କର କେବା ପାଇଁ ଦେଇଁ
କହ ଗୁମ୍ଭାତ୍ମା ଧରାଇଅଛନ୍ତି । କହାର କାର୍ଯ୍ୟ
କବାହ କିମିତି କାର ଅଧୋକନମାନ ହେଉ-
ଅଛି ଓ ଶୁଣାଯା ନକାବ ଏହାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦ-
ପୂର୍ଣ୍ଣ କହା ବିଧ୍ୟ ବରିବେ ।

ବୁଦ୍ଧଦେଶର ଗଜା ଧର୍ମ କରିବା ମାନସରେ
ଯନ୍ତ୍ରାଳୟ ହୃଦୟାଳୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଚୌର-
ତେଣଦ ଛ ୨୭୫ ଶ ଅପଗ୍ରହ୍ୟଙ୍କାର କାମିନୀ
ଦେଇ ବାରାବାସର ମୁକ୍ତ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେବ
ଧର୍ମି କୁ ବସ୍ତାକ ଦାକନେଇଅଛିନ୍ତା । ଚୋରକୁ
ଓ ଦେଖା ଛ ଧର୍ମ ବର୍ଷ ଆମା ।

ବାଲେସୁଳ ସଂବନ୍ଧକାହାରା ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ମେମାରେ ଶ୍ରୀ ସବୁଜ ବେଳୁ ଗତ ପଦି-
ରେ ସିରଳିହାମାରେ ଯେଉଁ ମହାଦେବ
ହାରିନାର କଥା ଲେଖିଥିଲୁ ଅପରାଜିତ ମାତ୍ର-
ପ୍ରସ୍ତୁତ୍ସାହେବ ଯେ କିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ହଜାର କରଥିଲେ
ନ ଯେ ବନ୍ଧୁଦୟରେ କି ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଏହାରୁ ହାହିଁ । ଅମୃତାଳଙ୍କ ମରରେ ଏହି ପ୍ରକା-
ରକେର ଦ୍ୱଦୟାରୁ ଶାପ୍ର ବନ ଉଚ୍ଚିତମେବାର
ପାଇଛି । ଏହାର ଯେ କୌଣସିଥକାର କୁଆରି-
ନ ଅଛି ସ୍ଵେଚ୍ଛଦୟରେ ସରେହମାତ୍ର ନାହିଁ ।

କେବେଳ ଦଶ ଅଷ୍ଟଙ୍କ ହିଲ୍ ବାଲେସୁର
ସହରର ବନ୍ଧିଏପଟ୍ଟିମ ଉଣ୍ଡରର କବ୍ରରେ
କରେ ୧୦ କ ବୈଦ୍ୟାନାଥମହାଦେବ ବାହାରି
ଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହାନ୍ତି ମୃଦୁରାଧରନ୍ତି ବିକାଳ
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟନୀ ଆଖାର ପୁକୁରାନ୍ତି
ରେ ମହାଦେବ ପୁଦ୍ମ ହର୍ଷନାଥ ହୋଇ ବାହା-
ରୁଥିଲେ । ଦନ୍ତରେ ବଠାଇ ଧର୍ମପତିଲା ଯେ
ସେଇଥା ବୋଲିର ବାପ । ଚିନ୍ତନାହାତୀ ମହାଦେବ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରେସ୍‌ର ଦିନ ଧର୍ମପତିଲା ଆମେମା-
ନେ ସନ୍ନାଜଥାବୁ । ତାଣିଧାରିଲୁ ବିଜ୍ଞାବାତ
ମହାଦେବ ବାହାନ୍ତି କର ଦରଧାର ନାହାନ୍ତି ଯଥ
କେହି ଭଲ ହୁଏ ସେ ବାବତାନୀପୁଣ୍ୟ ମହା-
ଦେବଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ନୁହଇ । ଯେଉଁଦନମାବ ଦେ-
ଗୀଯ କୋଚିମାହେ କୁଣ୍ଡପୁରରେ ଅଛନ୍ତି ଥିଲେ
ତେତେବେଳେ ଯାଏ ଏହିପରି ମହାଦେବମାନଙ୍କୁ ଏ
ମୁଣ୍ଡବା କଲିଥିବି ।

ବିଶ୍ଵତଥାରୁ ହରହାଥପ୍ଲ୍ୟୁ ତରଧର
ଦୂହିଗା ଗ୍ରାମପୁ ଦିନବାପିମହେସ ଲାହି ପୁଲର
ଯାମ୍ୟେ ବନିର ଦୂରସହିତ ଖକା ଦାନ ଦର
ଅଚାନ୍ତି । କବିଦେଶରେ ଯ୍ରାମୋତ ସୁଦା ପୁଲର
ଉଷକାରିତା ଜାପିପାରିଲେଣି କଢି ଅନନ୍ଦ
ପ୍ରତ୍ୟେ ।

କାରଣ୍ଡେର ପ୍ରଧାନ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଏବଂ
ଗୁରୁ ବାହତ ଏବଂ ଦେଖିବାର ଜୋଗ
ଅଛି । ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ଯାହକ ବାହାର
ଏକଠିଂ ସ୍ଥିତି ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ହୁଏ
ପାଞ୍ଚମି ଅଟ ଅନ୍ତମାନ ବରନ୍ତି ।

১৯৭৯

ବିମୁଳାଙ୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗକମାନ ହେଉ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁ
ନିଜ ଉତ୍ସବରେ ଓ କରନ ନମ୍ବିଲ କଦମ୍ବାଳୀ
ରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଆଶ୍ରମ ଥାଏ ।

ନାମ	ମୂଲ୍ୟ
ପଦିଶ୍ରୀ-ଗ୍ରହ	୫ ୦ ୯
ଶୁରୋଳତ୍ତବୀ	୫ ୦ ୯
ପୁଷସାରକଣକରଣ	୫ ୦ ୯

ପ୍ରକାଶକ

ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର୍ମ୍ମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଦ୍ୟା । ୧
 „ ବଳବାନ ସାହୁ ” ” ”
 „ ସାଧ୍ୟବାନଙ୍କ ” ” ”

ଏହି ଭାଷାପରିକା ପହଞ୍ଚିଲାଙ୍କ ଦା-
ନ୍ତାର କ୍ଷେତ୍ର ଶିଖିବୁଥାଇଲୁ ଯଜ୍ଞାଳଦ୍ଵାରା
ମହାତ୍ମା ଓ ପ୍ରତିକାରେ ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

卷之三

ତାଙ୍କରଙ୍ଗ ଅନୁବର୍ତ୍ତ ସନ୍ଧି ୨୦ ମହିଦା । ମା କାର୍ତ୍ତିକ ଦିନ ସନ୍ଧି ୨୯୩୮ ଶାଲ ଜଳଣା

ଅଗିମ ବାଣିକ ମୁଲ୍ୟ ୫୫
ଦର୍ଶାନେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ଦର୍ଶକ ୫୭
ମଧ୍ୟକଳ ଘାଁ ଦାତାମାଳୀ ୫୯

ବାର୍ଷିକ ଦୂର୍ଗାପୁରାତାନ୍ତ ଯଥାଶତ୍ରୁମରେ ସେଇ
ହେଲା ତେ ଅମ୍ବେମାନେ ପଇସାହି ଅବଳାଗ
ଚକ୍ର କରି ଅଧି ପାଠକଙ୍କ ମାନ୍ଦାରେ ଦୟା
ମର ଉପରୁକ୍ତ ହେଲୁ । ଏକଷ ଅଧିନିଯାସ
ଅଥମନ୍ତରରେ ଏ ପଦ ପଢ଼ିବାରୁ ବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣା
ତଥାରୁ ଅମୋଦଗମୋଦ ପକ୍ଷରେ
ବେଳେ ତେ ଗର ସମ୍ବାଦନା ଥିଲା ମାତ୍ର ଯଦ୍ୟପି
କୁଳା ଗରୁଦ ନିରାଜ କର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି
ଅଳ୍ପ ଉମାର ତେ ଉପଧିକୃତମୟରେ
ବାହି ତେ ଗୋରାର ବଞ୍ଚି ହୋଇ ନାହିଁ ତେ
ଅମ୍ବେମାନେ ମର୍ଦ୍ଦା କରି ଯେ ପାଠକମାନେ
ଅଶ୍ଵାନ୍ତରୁ ସୁଖ ଲଭ କରିଥାନ୍ତରୁ ।

ଅମଲଙ୍କର ଗାନ୍ଧି ଦୁଃଖ
ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୁ ଗତମାସରେ ଏକ ମରକୁ
ନିଅର ଅଳ୍ପ ହାତୁ ଲିଲାରେବନ୍ଦୁ ପାହିମଣ୍ଡି
ଜାଗାର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅମଲଙ୍କ ବହିବାପ୍ରକାଶ
ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟରେ ସତରଞ୍ଜି ଦିନ ଦେବା
କବର୍ମିନେଷ୍ଟର ବିବେଚନାରେ ଅବହିତ ତେ
ପେଥରେ କୃଧାକ୍ଷୟ ଦେଉଥାଇ ଅଭିବକ
ଦୂରବିଦ୍ୟାକୁ ଲାଗାଯି କଗେରୁରେ ଆର ମର-
କୁଣ୍ଡି ଦୁଃଖର ଅମଲଙ୍କ ଦ୍ୟାଦିବ ନାହିଁ ।
ଅନେକ ଜିହ୍ଵାର କରେଯଥାନାମରେ
ଧୂକାଳର ସତରଞ୍ଜି ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଘୋଷ ରହିଲ
ପାଇଲାଣି ଓ ଅମଲମାନେ ତୌତ ଓ କେନ୍ଦ୍ରରେ
କହ କର୍ମ ବର୍ତ୍ତୁ । ସତରଞ୍ଜିରେ ବିଦ୍ୟାତାର

ଦେଖିଲାଗତ ଉଚ୍ଚାଷନରେ ବିମିଳେ ଦୟା
ଅଥବା ହିଅଇ ଓ ଏଥିରେ ଆଉ ଶୋଭିବ
ଛି ଏହି ଅଛି ଯେ ମେଳ ଶୋଭି ଘର-
ମଧ୍ୟରେ ରହିବାର କାହା ପାଶରେ ଆଲମାରୀ
ଇତ୍ତାହା ରହିବାକୁ ସ୍ଥାନ ପାପି ହୁଆର ହଜା-
ରାଣ୍ଡି ବିଚାରା ହେଲେ ଅନ୍ଧମାନେ କାହାକୁ
ଅଭିକ୍ଷମ କମନ୍ତି ପୂର୍ବର ଆଲମାରୀ ସିନ୍ଧୁକ ପାଇ
ଅନ୍ୟଦର ଲୋଡ଼ା ହୁଆର ।

ଏହୁଷୁ ବିବେଚନାରେ ଏତରଙ୍ଗି ରହୁଥି
ହୋଇଥାଏ ଅଶ୍ଵର କୁମ୍ଭାୟାଏଯେ ଏଣିକ
ଅମଲମାନେ କିଳାଳ ପ୍ରାୟ ତୋର ତେ
ଦେଖିରେ ଦସିବେ । ଏଥରେ ସଜରଙ୍ଗି
ଅମେଷା ବଂୟ ଛିନ୍ନ ହେବାର ସମ୍ଭବ ନାହିଁ
ଅମଲମନଙ୍କ କିଳାଳନ ମେଳ ଉପରେ କାଟାଳ
ଧକାଇ ଲେଖିବା ଅତୁଥ ବୋଧ ହେବ ।
ଦିମେ ସେମାନଙ୍କର ଏକଥ ଲେଖିବା ଅନୁଧାନ
ହେଲେ ଅତି କିଛି କ୍ଲେମ ନାହିଁ କେବଳ
ଏତିବ ଯେ କତେହାରେ ହେତେବେଳେ ଫୁଲିଏ
ଘୋରକାର ବାଟ ରହୁବ ନାହିଁ ।

ପୁଣିଶା ଅମଲକୁ ପଢ଼ିବି ଏକଥା ଦିଇ
ଦିଗନ୍ତ ଉଚ୍ଛିତାକୁ । ମାର ପୁଣ ଦେଖେବାଜଳ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାନ୍ତି ଓ ଜାହାନର ଜୀବନକୁ ଏ
ଆଲକଳା ହୋକା ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଯଜଞକୁ ଓ ଜାହିଦାଜିଙ୍ଗ ଦାବି ଥିଲା ତାହା
ଏବେ ହରଣ ହେଲା ।

ପାତ୍ରକଣ୍ଠ

ଏ କଟ୍ଟିଲାଇ ପରମାଣୁ ଏକବର୍ଷିକଳ
କିମ୍ବର କରି ଏଥର ଯାହା ହେଉ କର୍ମ କର-
ନାହିଁ ତୁମ ଦୋରାନ୍ତରୁ କୁମ୍ଭମାନେ ଏହା
ଦେଖି ଅତିଶୟ ଅନନ୍ତର କେବୁ ବାରଣ
ଏହୁସ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବିବୋଲି କୁରୁତା ନ ଥିଲା
ପ୍ରତି ସତକ ଅନେକ ଛାନରେ ଧ୍ୟାର ଦେଇଲି
ଓ କରକି ପୂର୍ବାଯୋଶ କଲା ହୋଇଥାଏଛି
ବୋଧ ହୁଅର ଘନକିନରେ ସବୁ ସତକ ଜାଗନ୍ତି
ହୋଇଥିବ । କର୍ମ ପ୍ରାୟ ସବାହରେ ଲାଗିଥାଏ
ଏହା ନଗରର ଗୃହିରକାର ହୁଏଥାନ କରାନ-
ଧାରୀ ତାକରିବାରେ ଉପର ହୋଇ ନଗର
ଯାକ କୁମର କରି ଦେଇପରିବି ଶାନ୍ତି ଭିତ୍ତିରୁ
ମାହେକ ଯେମନ୍ତ ପରିପରା ଓ ଧ୍ୟାନକାର
ତିଗ୍ୟ ଯେତିଥି ଜାଣନ୍ତି ଏଥର ହୃଦୟ କରିଯା
ହୁଅର ବହାଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ନଗରର ଅନେକ ଦିଧକା-
ର ହେବ କୁଣ୍ଡଳ ଯେ ସମାନିଲକୁ ଗାନ୍ଧାର
ପରିହାର କରିବାରୁ କରେଥ ଚଢ଼ିବା କରିଥ-
ଦିବ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନାନରୁ ଗରାନ
ପ୍ରସରିତ ପରିପାର୍ଶ୍ଵରେ ବରହାର ରହି ଦିର
ଗୋକେ ଅବାଧିପେ ଯୋଜନାଟି ବ ଦିନପ
କର୍ତ୍ତାରେ ମରନମୟ ଯୋଗା କରିବାରୁ ପଞ୍ଚ ତେ
ବିଷ କଲାରୁ ଦୂରିତ କରି ଜାହା ଥୋର
କାହା ମାରିପ୍ରେସି ପର ନେଇଛିବାରେ
ଅପର ସରିବାର ହେବ ପ୍ରୁଲମ ମହିତ୍ତିରୁ ।
ନ ହେବ ଯୋଜନା କିମି ପାଇବେ ପରିବା

ଗନ୍ଧାମନିର ପୁରୁତ୍ତାଳୀ ପଇସାର ଲୁହିବା
ଯେମନ୍ତ କେଣ୍ଟମାର୍ଗାର୍ଥ ତେମନ୍ତ ନ ଜାପାନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ ମାତ୍ର ହେବଳ ପରିଷ୍ଠାରେ ହୁଏ ତୁ
ଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ଘୋଟିଏବେ ଯେପରି
ଜଳ ରହିଲ ତହିଁର ଉଥାୟ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ ଶର୍ଵଦନରେ କହାନ୍ତି ଯେ ଚରଣ ଥିଲ
ବୋଧ ବୁଝି ଦେଖି ଜଳ ବୁଝିରେ ଏ
ଘୋଟାଣ ଶୁଣିଅଶାରେ ଦୂଷା ଦୂଷା ହୋଇନାହିଁ
ଏଥରୁ ବର୍ଣ୍ଣନାକ ମେଷ ହେବା ଅଭିଭୂତ
ହେବା ସମ୍ମାଦନା ନାହିଁ ମଳରୁ ଅଶ୍ଵମାଧ୍ୟମ
ମାଧ୍ୟକ ଏ ଘୋଟାଣ ଶୁଣିଯାଉଥାର । ଏ ଦୂଷା
ହେଲେ ଜଳନା ଲେବଳର ଦୂଷା ପାଇ
ଇହବ ନାହିଁ ତି କେବଳନାର କଷ ଅନେକ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେବ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ସୁନ୍ଦର ବର୍ତ୍ତପକ୍ଷକୁ ଅନୁଶେଷ ବର୍ତ୍ତପକ୍ଷ
ଯେ ନବର ହାଲ କରନ ଛରି ଏ ଘୋଟାଣକୁ
ତର ଅନେବାର ତୁ ଦୂଷାର ଏଥରେ ନା କା
ପ୍ରଭାବ ଦେବାକି ଦେବ ।

ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ।

ନାହିଁବରତାରେ ଯେ ସମୟ କାରଣା
ହେବାର ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡ ହୁଏ ଦଶଥଳାନ୍ତି । ସେ-
ବେଳେ ଅନୁମାନ ହୃଦୟ ଯେ ଅନୁମାନରେ ଏ
ପ୍ରାଚୀ ଶାଖାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ । ପର୍ବତମାନ ଏ
ପ୍ରାଚୀ ଏମନ୍ତ ଯେ ବର୍ଷରେ ବାସ କରିବ ଲୋକ
ଦିନପ୍ରାୟ ରହିଥାଏନ୍ତି । ଲୋକରେ ଦୂର୍ବଳ ମିଳିବାରୁ
ନାହିଁ । ବିବାହରେ ଜାତୁଳ ଲୋକର ବିଶ୍ଵା-
ସାହିଁ ବିମ୍ବ ସାହିଁ ବିଜ୍ଞାନାର ବିଜ୍ଞାନାର । ଯେଉଁ-
ମାନେ ବଠାରେ ବାସ କରିବ ଦେବକ ସମ୍ପଦ
କଳ ଦେଖି । ଉନ୍ନଥାତ କରିବ । ପର୍ବତମାନ
ହେଠାରେ ମିଳିବୁଦ୍ଧି ରହୁବାବୀର ମେଟିଏ
ଶୋଭନ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସୁଲଭଧାରା ଓ ମେଟିଏ
ଆହୁବର କମନ ଦେବ ତେ ବିଜ୍ଞାନ ଲମ୍ବକର
କରିବିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶିରିବ ହେବ ।

ନୀରାତ୍ର ମାଲ ଉତ୍ତାଇବା ଓ ମୋହାର
କେ ପର ସଦିଆହାଗଣ ବାଠର ଯାହାତ ଜୁଳି
ହେଁ ପରିଲୁ ପ୍ରସୁତ ହେବ । ଏ ସ୍କୁ ଡାର୍ଶି-
ନୁଗ ଗନ୍ଧିତମୟୀ ୧୫ ଦକ୍ଷାରୁତକୀ ଅଜୀବାଜ
ଧୀର ପୁନଃ ଏ ସମୟ ହେଲା ଠାର ହେଠାରେ
ବରାପରି କୁଳବ ବାର ବରାବେ ଓ ମହାତଜମାନେ
ନୃତ୍ୟ ହେଠାରୁ ଯାଗାଧୂର ବରାବେ ଓ
ସମ୍ପଦ ବାରେ ବୁଦ୍ଧି ହୃଦୟରେ ବରାବେ

ଏହାକୁ କରନ୍ତାକ ମଧ୍ୟ ଦିଲି ପାରେ । ଅଛିଏବା
କୁଣ୍ଡ ଅନୁମାଳ ହେଉଥାଏ ଯେ କଷା-
ପର୍ବତ ପାଞ୍ଜାବରେ ଗୋଟିଏ କଗର ପ୍ରାୟ
ହେଉଥିବ ଏହୁଚି ବଲ୍ଲପରିତାରେ କୌଣସି
ସୁନିଧା ନ ଥିବାରୁ ଜୀବାଜୀବାଟେ ବହୁତ
ଲୋକ କଲିବା ବି ଅନ୍ୟ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଯାଇ
ନାହାନ୍ତି ଯେବେ ଯୋରେ ଖାଇବା ଓ
ରହିବାର ମୁହଁର ହେବ ତେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କେ
ଲୋକେ ବନ୍ଧ କରୁ ରହିବି ତେ ଜୀବାଜୀବାଙ୍କେ
ଯେଥେ ତେବେ ଜୀବାଜରେ ଯାଇଥାରିବେ ।
କରେନ୍ଦ୍ର ସହିତ ଶମନାଶମନର ସୁଯୋଗ
ହେବା କୌଣସି ହୁଏଇ ସର୍ବତା ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରଥାନ
ବିପାକ ହେଉଥାଏ । ଡିମାରେ ସେ ମନୋକ
ନ ଥିବାରୁ ଏହାର ଅନ୍ୟା ଏହୁ ମନ
ଯେତେବେଳେ ବଲ୍ଲପରିତା ଅବଶ୍ୟ ଉନ୍ନତ
ହେବ ତେବେଳେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ମୌର୍ଯ୍ୟ
ଦରିଦ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲୁପ୍ତ ଦିକ୍ଷା କଂଗାରୁଛିବାନାମ-
କ ଶାସ୍ତ୍ରର କି ଜାନାଇ ଉଚ୍ଚଗ୍ରାନ୍ତ ନାମ ପ୍ଲାନ୍-
ଟା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ ଏ ସବୁ ବାରଣାନୀ ହେବାର
ହୈବାରୁଥାଇଥାଇ । କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ର ବୃକ୍ଷଜ ଗ୍ରହଙ୍କ
ଠାର ଫ୍ରେଣ୍ଡିଜ୍‌ମାରେକ ବାଣୀଦାର ଉତ୍ସମରଣ
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ କେଉଁଥିଲେ । ବର୍ଷାମେଣ୍ଟର ମେ
ହିନ୍ଦା ପ୍ରଦ୍ୟୋକନ ହେବାର ଅଛନ୍ତି ଜାବାର
ବାହା କ୍ରିଟର କରିଅବଳି ।

ଭାଗେଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ

ଗତ ଦିନସପ୍ତାହକେ ଯେ ସମସ୍ତ ଜାଗପ୍ରାଚୀନୀ
ଦିନାନ ଅବସ୍ଥା କାହାର ପାଠକରୁବାରେ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ସତଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ରହୁ
ଅଛି କୌଣସି ବୃଦ୍ଧକୁ ଫଂଗ୍ରାମ ଏବାର ମଧ୍ୟରେ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଠାକୁଠାରରେ ଖାଲିକଷ୍ଟାନ
ସୁଜ ବୋଇଥିଲ ଓ ହେତେଗୋଡ଼ି ଶୁଣୁ ସମ୍ଭାବରେ
ପାହିମାନେ କୁଣ୍ଡା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ତଥାର କୌଣସି ପାଶର ଅବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଚତା
ହିମେଷ ହୋଇଲାହିଁ । ପ୍ରଶାନ୍ତମାନେ ଏହିମାତ୍ର
ପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁରେ ଉପର୍ତ୍ତ ହୋଇ ରହୁ
ନବରକୁ ଅଛମା କରିବାର ତେଣୁ କିନ୍ତୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏ ସବାମେ କେତୋଡ଼ି ବୃଦ୍ଧକୁ ଗୋ
ପର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଜାହା ପ୍ରଶାନ୍ତମାନେ ଅପରାଜି
ତବିନ୍ଦୁ ହେବାର ନବର ଅଛମା ଯୋଇମାହିଁ
ହୋଇଲେ ଅଛମାଏ ପ୍ରଶାନ୍ତମାନେ ତୁମହେବ

ବ୍ୟାନ ଥାଏ । ଫର୍ମିମାନେ ନଗର ରକ୍ଷାର
ଉପଯୁକ୍ତମାନ ହୁଏ କରୁଥିଲା ।
ଶମ୍ଭ ଦେବାର କଥାମାନ ଯାହା ଶୁଣ୍ୟାର-
ଖର ମେ ସ୍ଵରୂ ସେହିପାଇଁ ଅଛି । ସଙ୍ଗରେ
ସଜି ଦେବ କରାପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ପ୍ରଶାଦୀ ଶୁଣୁଗ-
ଥେ ବ୍ୟାନରି ଯେ ପ୍ରାନ୍ତ ଉତ୍ତରପର
ଦୂରାକ୍ଷେତ୍ରର ଜ୍ଞାନଜା ଦୋର ଗଣଧେବା
ପରିଚାରକ ହୁଏ ନାହିଁ ଓ ଫର୍ମିମାନେ ଆପଣା
ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଜୀବନ କଷ୍ଟପୂରେ ମାତ୍ର ବସୁଳ ହେବେ
ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜୀବନ ।

ମୁକ୍ତ ମୁହିର ଅସୋତନମାଳ କୃତ୍ତାହେଣ-
ଶାଶ୍ଵତ ଜଗାଯାଏ । ପରିବିରାଜତମାଳ ଦେଖେ-
ବାକ ବାଲୁଟିକ ପାଚରେ ପଞ୍ଚବ ପଞ୍ଚ
ପୁଷ୍ଟାନକୁ ପ୍ରହାନ କଲେଖି । ଦୋଧ ହୃଦୟ
ଦେଖାରେ ଧୂର କିଛି ଧୂଧା ଦେଖା ନାହିଁ
ବୌଦ୍ଧି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପାଠରାଥଙ୍କ ସେ
ପ୍ରଧାନମନେ ବୈଷଣିକରେ ବାରହପୁର୍ଣ୍ଣ ଯାହା-
କ ଜଳମଧ୍ୟରେ ଏହା ବୃତ୍ତାଳ ରତ୍ନସଳେ ଯେ
ବୌଦ୍ଧି ଫରସି ଜାହାକ ପାତ୍ରଶାନ୍ତରଙ୍ଗରୁ ପମଳ
ବଳେ ବାହର ଉତ୍ତର ତଳମନ୍ଦିର କାହାର ଜୀବର
ଦେଇ ମିଥାରୁ ପତନ୍ତା ଓ କହାନ ଜଳପୁର
ଉତ୍ତର ଜାହାକରେ ଲାଗି ପତ୍ରଶାନ୍ତର ଦେଇଯାଏ
ଏହ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ଦୋଧର ଅଳ୍ପ ସମ୍ଭାବ

ପ୍ରଥାୟାମାଜେ ହୃଦୟର ମନ
ବରୁଦ୍ଧକୌଣ୍ଡିଲେ । ଯେବେ ଧାରା
ଗୃହମୟରେ ପ୍ରଦେଶ କରି ଯୁଗ
ପାଇଁ ପ୍ରଶାୟନାଜେ ନାହିଁରେ
ବାରଦ ପୂର୍ଣ୍ଣର ଉତ୍ସବରେ ଯେ ହେଲୁ
ସେବାରେଇ ଯିଚାହାରେଇ ଜୀବିତରେ ଥିଲୁ
ବନ୍ଦୋଗ କରୁଦେଇ ଏହାରେଇ କେ
ବରୁନେ । କିମ୍ବାର ହର୍ଷ ଓ ହୃଦୟର କଳନା
କରିବାପାଇଁ ଖେଳୁଥିଲା ନାହିଁ ଏହାରେଇ
ବେଳାନମାଳାପେତ୍ରରୁ କିମ୍ବାର ବରୁନରୁ
ଯେ ଯେ କମଳାର୍ଗରେ କେଳାନମାଳାରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ପୂର୍ବର କୁଳର କୁଳର ନବଯା କ୍ଷେତ୍ରି ଭାରି
ଯୋଗରେ ସଂକାଦ ଦିଆଇ ପୂର୍ବେ ହେବାଜୀ
ମାଜେ ରଥରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପୂର୍ବ ଅନାମରେ ରହ
ପୁର ବର୍ତ୍ତମାର ଭାବରେ ଦିଶାରେ ଶୁଣାଥରୁ ।
ଏହିମେଳେ ଏ ସବୁ ମେହିବାରେ ଅଧିକ ।

ଶେଷାର କାହିଁଏ ।

ଅଜବାଳ ଦୟାମରିବାକୁ ଯେଉଁଥି ଜାହାଜ
ଅପଥିବା କଷିଣ ସହିତେ ଅନୁଗାମ ପଥର

ଯେ ତେଣା ବାଣିଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର ସାମା ନାହିଁ ।
ମାସର ଚିନ ଚାରଥର ବଲକତାର ଓ ଥରେ
ଦଶିଗର ଧୂର୍ବଳ ଜାହାଜ ଅମୁଖର ଓ ପ୍ରାୟ
ମରୁ ଜାଗାକରେ ହଜରି ମାଲ ଅମଗାନ ଓ
କଟକର ବନ୍ଦାନ ହେଉଥିଲା ଏହା କହା
ଦେଖେସ୍ତ ପୁଲ୍‌ପ କମରଃ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା ।
ଅବେ ଗାନ୍ଧାରରେ ବଡ଼ ହେଲେ ଖୀର ଗଣ
ଦଶିଶ ପୁଲ୍‌ପ ଅମୁଖର ଏ ବର୍ଷ ଗାନ୍ଧାରାକ
ଆମ୍ବନ ହେଉଥିଲା ପ୍ରାୟ ଜ ୪୦ ଟଙ୍କା ଜାହାଜ
ଅବେ ଲାଭର ଲାଭି ଆଉ ହେବେ ଅବିବ
କିଏ କିବହବ ଯେ ତେଣାର ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବାକ
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ଏଥରେ ଏହାର ଅକ୍ଷୟାର
ବ୍ୟକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର
ଅନୁମାନ କର ଦେଇଲେ ତେଣାର ଯାହାରୁ
କିଏ କିବହବ ଯେ ତେଣାର ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବାକ
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ଏଥରେ ଏହାର ଅକ୍ଷୟାର
ବ୍ୟକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର
ଅନୁମାନ କର ଦେଇଲେ ତେଣାର ଯାହାରୁ
ବାଣିଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଜାହା ରିପ୍‌ପ ଦିନ ଅଟେ
ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କା ଅଧିକରାୟରେ କରିମାନ
ଫଳ ହୋଇଗାନ୍ତି । କାଳରେ କୁଣ୍ଡିତେ-
କାର ଗମନ ଭାଷ୍ଟନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତି ତାହା ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ବିଦୟ କର ଦେଇବେ ସାହୁକିଂଚିତ୍‌କାଳର ମାତ୍ର
ତୁ । ଯେବେ ଦିଲବରମାତ୍ର ଅବାଳ ଦିନରୁ
ଦେବ ଓ ଯଥା ପରିମାଣରେ ଗମନ ଭାଷ୍ଟ
ଦେବ କାହିଁ ଗେବେ ତେଣାର ବାଣିଜ୍ୟର
ହଥା ସରବର । ଲୋକଙ୍କ ପରିମାଣରେ
ଯେ ଏଠାର ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବାକ ଉନ୍ନତ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥରେ ପରିମାଣ ଦେବା
କିମିତ ବିକ୍ରି ଅଧ୍ୟାସ ପାଇବାରୁ ହେବ କାହିଁ
ଦୋଷର ଦୋକାନଦାର ବିକ୍ରିକବନ ବିକ୍ରିକଲେ
ଜାହା ଯେବେ ସିବାର ପାଇସନ୍‌ପରିବକର ଅନୁଥାବ
ସାମାନ୍ୟ ଦୋହାନମାନେ ଦେବ ଗାଠନ
ଦେବ କାଗଜ ଅବା ଦେବ ମାଠିଆ ସବ
ଜିମିତ ବିକ୍ରି ପାଇବେ ବିନ୍ଦୁଥାନ୍ତି । ଯେବେ
ପ୍ରଦ୍ୟ ମେଲ୍‌କ ଜାରି ପଥ କାଗଜ ଦେଇ ନ
ଥାରେ ରେବେ ଜାକୁ ଲଜ୍ଜା କୋଥ ହୁଅଇଁ
କଢିଁ ବନ୍ଦିଷ୍ଟାଧିମାନେ ଯାଗା ବାବର ଜିନାକ
ସଂଗ୍ରହ କରି ରହିଥାନ୍ତି ଓ ଜାହାପାଇଁ ରହି
ମୁକ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଥରେ କଷ୍ଟ ହୁଅଇନାହିଁ
କିମିତ ଯେତେବେଳେ ଅମୁଖର ରେବେ
ପ୍ରଦ୍ୟ ମେଲ୍‌କ ବାଠର କାହିଁ ମଧ୍ୟ ଅମୁଖର ତ

ଗୋଟିଏ ଦିର୍ଘସଙ୍ଗର ବାକିବର ନହିଁ ଦେଖି
ଲେ ଅପୁଦେଶାୟ ଲେବେ ବିନ୍ଦୁ ହୁଅରୁ
ମାତ୍ର ଡିଶାର ଲୋକେ ଏତେ ଅଳ୍ପୀ ଯୁଦ୍ଧ
ଥିବା ଅମନୋଯୋଗୀ ଯେ ବର୍ଣ୍ଣିବର୍ଷ ଏତେ
ଥାନ ଗରିଲ ବିନ୍ଦୁ କବିଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଆହା
ଦେଖିବାପାଇଁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ପାର ନାହାନ୍ତି !
ଗ୍ରେ ଉପରେ କରିବାଠାର ହେଠାଟ ଛାପଟ
ଉଦ୍‌ଦୃଢ଼ ଦିଲା କି ଏତେ କଠିନ ବ୍ୟାପାର ?
କି ପ୍ରଦର୍ଶରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଜ୍ଞେକ ହେଠାଟ
ତ ଛାପଟ ବାଲାରେ ଉଦ୍‌ଦୃଢ଼ ହୁଅର ତେ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଏହାର ଗ୍ରେ କବି ହୋଇ
ମରେ ମାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ କାହିଁ କି ଯେ ଅଜ୍ଞ
ଯମରେ ଅନ୍ତିମ ପରମାଣରେ ଅଜ୍ଞା ଦୂରାଇ
କିମ୍ବା ଦରି ପାରନ୍ତି । ତୁର୍ଣ୍ଣ ହେତୁର ବ୍ୟାଳ
ଦେଖନ୍ତି ଅଧିକରୁ ଦୂରବଦ୍ଧ ଅଗାର
ଏ ହୋଇଥିଲା ଏବେ ଏତେବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲା
ମାତ୍ରାକି ମହାକନ୍ମାନେ ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞା
ଯାଇ ଦିଶାରୁ ଅନନ୍ତକ ବିନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି ତଥାର
ଏବେ ହେତୁ ହେ ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଉ
ଥିଲା । ଘେମୁମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରି ଦେ-
ବୁ ଯେ କିମ୍ବା ଏକମାତ୍ର ଅଗରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟା-
ମଧ୍ୟରେ କରିବାକାରୀ ଓ ମାନ୍ଦାଳକରୁ । ୧୫୦୦
୩୧୭ ହେଲାକି ଅଜ୍ଞା ଏ ନଗରକ
ମାନ୍ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ବୋ-
ଯେ ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞା ମିଳିଲ ନାହିଁ ତେ
ମିଳେ ଜାହିଁ ମୂଳ ଅଧିକ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତ
କିମ୍ବା ଅଜାବକ ଘେମୁମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କିମ୍ବା ଅଜା ଆଶାରାଯିଛନ୍ତି ।
ଏମାନେ ଏ ବିଷୟ ବିଶେଷତଃପେ
ଗୀପୁଣ୍ଡ ଜୀବିଷାରରେ ଅଗଲିନ୍ତି ଯେ
କି ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅପଣା ପରିଚିନ
କୁଟିଲୁ କିମ୍ବାର କରନ୍ତି ଓ ଯେହିପେ
ଏକବି ବ୍ୟାପାରରେ କିମ୍ବାର ହୁଅରୁ
ବ୍ୟାପୁ କରିଛି । କିମ୍ବାର କେମାନା
କିମ୍ବାରକିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିବାର
। କେମାନାରେ ବସନ୍ତ ଅମ୍ବାପାତ୍ର
ଏ କିମ୍ବା ଯେମେଣ୍ଟେ ଯେ ବ୍ୟବସାୟ
ହେବ ସେଥିର ଉପାୟ ସେମାନେ
ଏହିବି ହେଲାରେ ଦିନପାତା କରି
ଏବେ ଘୋଟିଏ ଅଜ୍ଞା ଦୂରିବାର କଲ
ଲାଗୁ ହେବ ତେବେ ତାହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଛି ? ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଦୂରି
ଯେ କେମାର ପ୍ରଧାନ କାଣିତ୍ତେ

ଗସ୍ତ ଅଟେ ତେ ଏହିବରିଜ୍ୟ ରିକାଲ ବିବାର
ସମ୍ମାନା ସୁତିର୍ଥ ଅଗାପଟ୍ଟିର ପ୍ରୟୋଜନ
କୌଣସିବାଲରେ ଉଠା ହେବ ହାଁ ଓ ଯେ
ଏ ବିଦେଶୀରେ ଚାଲାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ତାହାର
ଧଳନ୍ତର ବିପ୍ରର ବନ ହାଁ ହେବ ଦିନେହ
ହାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଗର ସପ୍ତାହରେ କଟକ ବାହିଦଳାଗରେ
ଦୂରକଣ ବୁଝି ବର୍ଷ ଏବଜଣ ଅନ ଥି
ଏମନ୍ତ କରୁଛିଦେଲୁ ଯେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତରଶାଖା
ଦୀପପାତ୍ରାଳକୁ ନେବାର ଅବସଥକ ହେଲ ଓ
ଆରଦନ ସେବ୍ୟକ୍ଷି ପାଗଲଗମ କଲା । ମୋର-
ଦମା ସଞ୍ଚିତ ସୁଲକ୍ଷଣ ଜଦାରଗରେ ଅଛୁ
ଦୋଧ ହୃଦୟର ଦଉର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରେ ।

ବାରଭିମାତ୍ରରୁ ମହିଳାମାନଙ୍କର କଣ୍ଠେଲର
ଗାୟକୁ ବସ୍ତି ସାହେବ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଏ-
ନଗରକୁ ଅସି ସବୁ ବାରଭିମାତ୍ରର ମହିଳାର
ଦେଖାବପଦ ଉପାର୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସବର
ସାହେବମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଗାତରାଳରେ
ଆସନ୍ତି ଏମହାଶୟ ବି ଦେଖାବରେ ବର୍ଣ୍ଣବାଳ-
ମାନିବେ ?

ବରମାରେ କୁଟ ନରମାନ ହୁଲିବ ଘର
ପରିଚଳନ ହାତ ସବ ହୋଇ କାଠଯୋଗ
ନଥରେ ପଡ଼ୁରମାରୁ ବିଶ୍ଵାସ କର କଣେ ପଥ୍ୟ-
ବଜ୍ର ଉପର ପାଖିକୁ କୁଦବାବେଳେ ହୋଇବା
ସଧରରେ ତାହାର ମୃଦୁ ପାତିଆର ପ୍ରାଣ ତା
ହେଲା । ସୁଲ ବିଲମ୍ବାନେ ପାଦ ବିଦିନଙେ
ଏପକାର ପଞ୍ଚରମାରୁ ଯାନ୍ତି । ଏପଣୁଗାଙ୍କର
ଏବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଦୃଢ଼ ରଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।
କଥାକୁଳରେ ହୁଲଗୁଡ଼ ହେବାର ଏସବୁ ଉପାଳ
ହେବାର ଯୋଗ ହୋଇଥିଛି ।

ବରମାଣ ଭା ପାଇସର ପରିବଳ କଲୁହତା
ବର୍ଷମେଲୁଗଛେବେ ଦେଖାପଥରୁବେ କଲ-
ଲିଖିବ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲି ସଥା ।
ପ୍ରାଚୀବ ବ୍ରେଦବୀହେବ ଧୂଧୂଚକ୍ରଭାର
ପ୍ରଦିପ ଅଣିଲୁଙ୍ଗ ପୃଷ୍ଠାପତ୍ର ଦେଲେ ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରୋଣାର ମୃତ୍ୟୁମାର୍ଗର ଲେଖ ହା-
ପାଦେବ ଓ ପ୍ରଥମଶ୍ରୋଣାର ଉଦ୍‌ବରଚିଅର କ୍ରାତ୍-
ଗା ସାହେବ ପରିଶୀଳନ କରିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବା
ହେଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୋଣାର ମୃତ୍ୟୁ ମାର୍ଗର
ମେହେମ ସାହେବ ଓ ପ୍ରଥମଶ୍ରୋଣାର ଉଦ୍‌ବରଚିଅର

卷之三

ଦିଲ୍ଲି ଅଧିକା ତା ୨୨ ଜନ ମାହେ ଅଗ୍ର ଦୀପ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମରିଥିଲା

ପ୍ରତିକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତାଗୁଣ

କୁଳବ୍ରତୀର ହରିପଣବାର ତୁଷାରବନ୍ଦ
ଥାନ ଧୂଣ୍ୟ ଉଦ୍ବନ୍ନ ପଢ଼ଇ
କୁ ଅଛି ମୁଁ ଚରଣ ହେ । ପୁଣି । ଅନ୍ତରମସେ
ଜି ହେ । ଏତେକ ପୃଥିବୀ ଜାଣି ମେ
ଦାନଳ ଦେ ଉତ୍ତରିକ ଏଣ ଦାନଳ
ନାମେ । ତରଗନେବେଳୁ କିମ୍ବୁ । ନିଶ୍ଚେ
ଲୋକ ଯକ୍ଷାମେ ହେ । କିମ୍ବୁ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟା
ନୋଇ । ବନ ହେ । କିମ୍ବୁ
ମୁଦ୍ରଣ ।

କାନ୍ଦିଥାଳ ବିଅଛି ସୁର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦିଶେ
ତାଙ୍କ ଭାଜନ ବେଳା କେବଳ ସକଳ
ରୁ କଲିଛ ମେ । ସବୁ କହିଥିଲୁ
ପଣ୍ଡତ ମେ । ଅନ ଜୋହେ ଏଥିଲି

ନବସ୍ତ୍ରପରି ହାତା ମହା
ଅଳ ଉଚଳ ଶାଶାଶ୍ଵତ୍ର ପଞ୍ଚବ
ଛି ଦୁଇ ସେ । କେବର । ଶୁକ୍ରଦୂତ୍
କଟଳ ସୁନ୍ଦର ସେ । ବରତ୍ରୀ କଞ୍ଜଳି
ମେ ।

କାନ୍ଦିତ କୁମୁଦିପତ୍ର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ସମ୍ମାନି ଜ
। ୧୯ ମିଲିନ ବଳୀସଥିମେ ଭଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚା-
ବନ୍ଦୁ ବାବୀ ସେ । ବାଜୋ ପ୍ରକଳ୍ପର ଗା
ହାତେ ଭାରତେ ସେ । ଦୁଇ ବସଇ ଶୁଣି ଏଣେ
ସେ । ୧୦ ।

ଦକ୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରୁଷ ପଦମାନ ବନ୍ଦ ଛାପବ-
ହେ ପରି । ପୁର୍ଣ୍ଣତବ୍ୟ ଯୋଗିତ ପ୍ରକୃତ ଅଜ
ଇନ୍ଦରେ ଥିଲୁ । ହୋଇଅଗ୍ର-
ଯତ୍ତର ମଙ୍ଗ ଶିଖ ପରାଇ ତଥ୍ୟ
ଦିଦି ସେ ।

ପ୍ରକାଶକ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବୁ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚପର
ଅଧିକାରୀ କାହାର ଗାଁ ଅଧିକାରୀ
କୋଣାରୁ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ ଅଧିକାରୀ
କିମ୍ବା କାହାର କାହାର କାହାର

ବଧପିଲ ଅଭୟ ପିନ୍ଧିଲ ଅବ
ସାଜଆଧାର । ଦିଗେ ମୀଳ ଶୁମ୍ଭନା ବା
ଘର ବିରହେ ଲଭ କି ଖାଇ ଯେ । ଉଷା
କୋବ ମିଥୁନେ ଦୂରସହିତା ୮ । ପୁଣ୍ୟକାଳ
ତାଙ୍କ କ୍ଲେଲିଆଗା ସେ । ୧୫ ।

ଦୁଷ୍ଟକେଗମନ୍ତରୀୟ ଭାଷାରେ ନିର୍ମାନ ଯଥର୍ତ୍ତି
ଜର । କେବଳ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବ୍ୟସ୍ତିତିରେ କରନ୍ତୁ
ରସତାତି ଜା । ଶୁଣି । ଜାତ ବିଧାଦ ମନେ
କଷଣି ଜା । ନୋହେ ବଚନେ ଭାବା ବଜାଣି
ତା । ୧୫ ।

୧୯୮୭୦ ଭବନୀୟ ଦାଗାନ୍ତିକ
ହୃଦୀକେଣଶୁଭରତ୍ୟ ଜର୍ବା

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଉତ୍କଳଭାଷିକାପଞ୍ଚାସକ
ମହାଗୟ ସମ୍ମାନପତ୍ର ।

ହେ ମହାଶୟ ! କଟକ ଓ ପୁରୁଷିଳ୍ଲା । ୨୫
ଗତ ଉତ୍ତଳଦେଶ ନିବାସୀ ମହାଶୟମାନଙ୍କ
ତେବେ ବିଷୟ ଜୀବ କରୁଥିବାର ଅଭିଭା-
ବାନ୍ଧି ବିବାହ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲିପିବିଷ-
ତନୁ, ଅଥବା ସବେଷକାର କରିବା ଅତ୍ୟପ୍ରା-
ସୁରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଏ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ସଂଶୋଧନ ଧ୍ୟାନର ବିଲୁଳପାଠିକାର ଏବଂ
ପାଞ୍ଚମୀରେ ହୀଳା ଦାନ କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ମନୋମୂଳକୁ
ଅବିରତ କରୁଥିବା ଦେବେ ।

କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ହେଉଥିରମାର ତା ରଖିଲେ
ଗଞ୍ଜାଳି ପ୍ରସର ତାଳୁକ ରାଜ୍ୟରେ
ମୂଳମରେ ଏହି ସଙ୍ଗ ଚୋତମଣି ସେ ସହିରେ
ପରିଦ୍ୱାରା ବିହାର ଝୁଲାବୀଷ୍ଟ ଓ ଗୁରୁଶାଶନାଦିର
ଫଳାଫଳ ଓ ପୂର୍ବରୀ ପୁରୁଷାନ୍ତମେ ଚଳି-
ଆସିଥିବା ବ୍ୟବହାର ଓ ଦେଶର ମନ୍ଦିରମନ୍ଦିର
ଯାବତ୍ତ ବିଷୟ ବିଶ୍ଵର ଦେବାରେ ଭାବିତବର୍ଷ
ଶାମତ୍ତମହାରାଜ ଶୁଧ୍ୟାନ ହେବା ଦିନାବିଜ୍ଞ
ପୁରୁଷ ପ୍ରତି ଯାକତ୍ତ ଦେଶର କବିତା ଉଦ୍‌ଦିତ ହୋଇ
ଯାବଣି ହୋଇ ଆସିଲୁଣ୍ଡି, ମାତ୍ର ଗଞ୍ଜାରାଜ୍ୟ-
ଅନୁଧାତ ହୋଇଥିବା ରଷିକୁଳାନନ୍ଦ ସମୀପ
ଦର୍ଶିଣିତର ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁଃଖ ଯାବତ୍ତ
କୃତ୍ୟରେ ତେବେ କିମାପ କରିଥିବାରେ
ଦୁଃଖରେ ଶକ୍ତିଶାରରେ ଉଛିଲବିଦ୍ୟା ପ୍ରକଳ୍ପ
ଥିବାର ସେ କବିତା ମାତ୍ରରୁଷା ଥିବାରେ ଲୋକ-
ଜୀବିତରୁଷା ହୋଇ ଶକ୍ତିଶାର ଭିଜିଥିଲା

ମାତ୍ର ଧାର ସମୟକି ପ୍ରକାରେ ଏକଦିନ
କଥାଖଲେ, ଏ ପକ୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ବିଦ୍ୟାକାରୀ
ଶ୍ରୀମତୀର ପାତ୍ରାନ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ କରିଗାୟାହି
ନାନାକ୍ଷକାର ଗନ୍ଧମାର ଚତୁର୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ
୧୯୮୫ ମାର୍ଚ୍ଚିଆର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀ କଣ୍ଠ
କାଳୀ ପ୍ରକାଶିତ ପରିଚୟରେ ଏହିହାନ୍ତିର
ମାନ ପ୍ରାଚୀନ ହେବାରେ କରିଗଲା
ଜେଲକିବବଦ୍ଧ ପ୍ରକାର ହେବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ ହୋଇ ଯଗଃ
ପ୍ରାଚୀନା କୃତି ହେବାର ଲୋପ ହେବା ପ୍ରକାର
ଯେ ପରକାରରେ ଜୟଧି ଲଭିବାର ଦୂର୍ତ୍ତର
ଦୋରଅଛି ବେବଳ ଜେଲକିବେଗ ଲୋକଙ୍କର
ଶ୍ରୀକୃତି ହୋଇ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏ ଦେ-
ଇବ ଯମାଗୟ ପର ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନେ ସେମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ବର୍ଦ୍ଧିତ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଏ ଦେଇରେ ଅଧିକାର କରି ଯମନୁଭ୍ଵ ପର
ବର୍ତ୍ତମାନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଆହୁ, ଉତ୍ସର୍ଗୀୟ ହାତିମା-
ନେ ଯେ ଅପୁଅଛିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଅମନ୍ତର
ଶେଷ ଜେଲକାରେ ଲୋକେ ଥିବାର
ଗାନ୍ଧାରାରେ ବଣାକୁତ ହୋଇ ସେହି
ଜେଲକାରୀଙ୍କାରେ ତାହାଙ୍କ ପରମର୍ଶରେ କରି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଆଲୋକମାନେ ସେହି ହାତିମାନ
କୁ ଉତ୍ସ କରି ଅଧିକାର ଦୂଃଖ ହାଲ କିମ୍ବା
ହି ଧାର ନାହାନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ମାମଲ୍ ମନ୍ଦମା-
ନ୍ଦର ସମୟରେ ଦେଇ ଜେଲକାରୀଙ୍କାରେ
ଥେପକଥନ ହେଇଥିବାର ପ୍ରକାମାନେ ଅ-
ଲ ହାଲ ଗୁପ୍ତାରୁ କି ଥିବାକୁ କିମ୍ବା
ଧାର ନାହାନ୍ତି ଧାର ଅମ୍ଭଲାନଙ୍କ ବିନା
ହାତିମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନାଥାୟ ଲଭି ପାଇ ନାହାନ୍ତି
ମନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ସହାୟ କରି ଲୋକମାନେ
ଜାମାନଙ୍କର ଯେ କାହିଁ ହେଉଥାଇ ସେଥିରେ
କୁ ମାର ବାରିଗରୁ ପାରି ରେଣ୍ଟିଲ ପର
ହିରିଥାଇ ଏ ଦେଇ ଜେଲକିବେଗ କିମ୍ବାକାରରେ
ବାପ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନାଜ ୫୦୦୦୦୦୦ ଦିଗଲକ୍ଷ
ଅମାନଙ୍କରିବାରୁ ହୋଇ ଜେଲକିବେଗ-
ମନ୍ଦମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀକୃତି ହେବାରୁ କାରଣ ହେଉ-
ଥିଲା ଏ ଦେଇର ଶ୍ରୀମାଧିକାଳୀ ଅର୍ଥତ୍ତା
ରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ ଓରେ ଶ୍ରାମ ପ୍ରଥାନ ଲୋକେ
ବାକ ପୂର୍ବପ୍ରକାଶରୁ ଗ୍ରାମମାନେ ଦେଇଥିବା
ଓ ଉତ୍ସମ ଦେଇବକର ପୂର୍ବରେ ରାଜସରରେ
ଧ୍ୟାନ ପ୍ରକାରେ ବୁଝିବା ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ
ପାଦବି ଅଧିକାରମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶ୍ରୀମାଧିକାର କରି ଯେପରି ପ୍ରମାଣ

ଲେଖାମାନଙ୍କ ଗ୍ରଜିବୁବାରେ ଦାଖଳା ବର୍ତ୍ତନ-
ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଭୂମି ଓ ଗୃହମ ଜୀବ
ପୂର୍ବ ପ୍ରତି କିମେଟିକ୍ ଲେଖାମାନ ସରକାରରେ
ଦାଖଳ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଉତ୍ସାହମନ୍ତରେ
ଦେଖି ଲେଖି ଦାଖଳ କରୁଥିବାକୁ କୋ-
ଜୀମାନ ଜୋଲିକାରେ ଛାଇ

ଶାକମମାନେ ହୃଦୟରେ ଦେଉଥିଲା ୧୯୭
ପ୍ରାମାଣ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେ ଗନ୍ଧ ଲଗୁଅଛି
ଏଥରେ ଜାହାଙ୍କ ଫୁଲ୍‌ପୁଷ୍ପଶାର୍କର ଦୂରିର ଆୟୁ
ହେବା ସର୍ବ ପ୍ରବନ୍ଧ ଦୟା ହୋଇ ଦୂରି ଯାହା
ମନୁଷ୍ୟ ଜାହା କବେରରେ ପଞ୍ଚ ରହିବା
ମର୍ତ୍ତବୀ ସର ହେଉଥିଲା, ଏହେତୁ ପ୍ରାମାଣ୍ୟକାରୀ
ମାନେ ପ୍ରତିପୋଷଣ ହୋଇ ନ ପାଇ କେହି
କୁଳପର ଗମ କରିବା ଓ ପ୍ରାମାଣ୍ୟକ ଯାହାରେ
ବରିବା ଉତ୍ସବ ମାତ୍ରରେ ହେଲା ଏହିରେ ପ୍ରତି-
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ହେଉଥିଲା ଓ ମୟ ଦେଇ ଲୋକ
ଘରପୁ ହୋଇ ସରକାର କାହା ଜାଇ ଦେଇ
ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଓ କରିଲେ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା
ଆତର ସମୟ ଦେଖି ଏଦେଶୀୟ ଉତ୍ସବାଲୋ-
କଙ୍କ ହାତେ କୌଣସି ସରକାର ବର୍ମ ହେବ
ନାହିଁ ଦୋଲ ଶାକମମାନଙ୍କଠାରେ ଅମରମାନେ
କଷ୍ଟହବାରେ ଶାକମମାନେ ଶାକମାର ବିବେ-
ଚନୀ କରି ନୁହନରେ ସରକାର ବର୍ମରେ
ଗାନ୍ଧୀର ଦୂରେ ଥାଉ ପୁରୁଷାକାନ୍ତମେ ଥିବା
ହିତର ମୟ ଅନୁର କରିବାର ତେଣୁ
କଷ୍ଟହବାକୁ, ଯେବେ ଏଦେଶୀୟ ଉତ୍ସବ-
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ହାତେ ହରିକରିବା ହେଉ ନାହିଁ
ହେବା ସମୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହରିକାର ଶାଖାଜ
ବିଲବତ୍ତ ପଞ୍ଚନାୟକ ଓ କିମ୍ବ ପଞ୍ଚନାୟକ
ତମେର ପରକାରକର୍ମରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ
ଅଜାଜ କ ୨୦ ର୍ଦ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପ୍ରକାରେ
ବର୍ମ ଦର୍ଶନଲେ ଅର ବିଜମାନେ କିମ୍ବାହ
କରିବାର ନାଲ ପ୍ରତେଶରେ କି ପରାରେ
ପୁରେ ଉତ୍ସବ ଲେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନ୍ତି
ଦିବିକଷ୍ଟପଞ୍ଚନାୟକ ଓ ଶାହର୍ଷ ପଞ୍ଚନାୟକ ଓ
ଖାଲିକ ପଞ୍ଚନାୟକର୍ତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟନାର୍ଥୀ ପଞ୍ଚନା-
ୟକ ଓ ସାମନ୍ତ କିମ୍ବାହକ ୧୦ ଓ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
କୋଷତ୍ତିରେ ତମେର କି ପରାର ସରକାର
ବର୍ମ କରି ସମ ଲହିଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତରେ
ଶାକମାନ ଶାକମାନ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ପଞ୍ଚନାୟକ
ଓ ବୁଦ୍ଧକାର ବିଦେଶୀର ଓ ବେନନାଥ ପଞ୍ଚ-
ନାୟକ ଓ ତୋରନାଥ ୧୦ ମିନେର ଶାକରେ

ମେର କୁରୁ ସଗମୀ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ମାହ
ପରେଇ ମନୁଷ୍ୟ ମୁଁ କଳ ଶବଦରୁକୁ
ମନ ଥିବାରୁ ଶୈଳଜୀ ହେଣାଲୋକେ ଖାଗ-
ବିବରେ ମାନ ୧୦୦ବରୁ ନ ବିବାହ ଓହପା-
ଲେଇ ବନ୍ଦି ନିଜକୁ ବୋଲି ସେହି ଅମଳ-
ମାଳେ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ସେହି ବାହମନାନେ
ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କ ତେଳଜୀ ନ ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଭିଜପଦରେ କିମ୍ପୁକୁ କରିଥାଇନ୍ତି । ଏ ମଧ୍ୟ
ଓଡ଼ିଆ ଲୋକେ ବେଳେଜଦିନ ସେ ପଞ୍ଚାମୀ
ଜେଗାରେ ରହି ଥାଏ କଲାରୁ ତେଳଜୀବିଧ୍ୟା
ଜୀବିବା ଲୋକ ନ ରହୁଲେ ବର୍ମ କଲିବ ନାହିଁ
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ବାହାର କରିବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା
ବର୍ଷ ତେଳବା ହେଣାଲୋକେ ନ ଗଲେ ମଧ୍ୟ
ମୁଗଳଯାନ ଶୈଳଙ୍କ ଘଟାଇଥିଲାବି ଏ ହନ୍ତକୁ
ଦେବଳ ଦେଶର ଭଲିଜରଖାର କିଦ୍ୟା ପ୍ରଗରି
ନ ହୋଇ କରେଇରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ତେଲ-
କି ବିଧି ପ୍ରଗର ହେବାର ଦେଶାୟଲୋକମା-
ନଙ୍କୁ ଦେଶରେ କୋଣି ଉପସୁକୁ ବର୍ମ
ପାରର ନ ମଲି ନାନାଦ ଯଶଶାମାନ ପ୍ରାପ
ଦୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶା ବିମ୍ବ ମୋପ
ହୋଇ ସାହାରାହି ଏଥିରେ ବର୍ତ୍ତବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ମାନଙ୍କୁ ପଦିଥାକ ନ କର ହୃଦୟରୁପାଦ ହୋଇ
ଦୂରିପର୍ବତ ସବାହାରାହ ମଧ୍ୟକୁ ନାହିଁ ହୋଇ
ଯେହି ପ୍ରସ୍ତରରେ ଅପରିଷ୍ଠ ପ୍ରବାପ ନ ହୋଇ
ଶ୍ରୀରେ ରହୁଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀରେ ଥିବା
ପ୍ରତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାଦ-
ମାନଙ୍କର ଶାବ୍ଦି ବରାହିନ୍ତି । ଯେହି ଦୂର
ବିଳିମାନଙ୍କର ଅପରିଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲୁ
“ଦକ୍ଷ ପ୍ରକାଶରେ ଥିବା ପ୍ରତି ଯେ ଶାପକ
ଗଦଶୀର ଜେତ୍ର କାହାତର ସେ ସେମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଥାଧିମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପାଳି
ଏହିପରାବରେ ଦୂର ପ୍ରତି ଜୀବା ପ୍ରତିମେ ଏ-
ଦେଶ ଲୋକମାନଙ୍କର କୁଞ୍ଜ ଦିଗ୍ବ୍ରତ୍ତବୟା ଯେ
ଥାବାରକୁ ଗୋଟର ଦେଇ ନାହିଁ । ଏ ଦକ୍ଷ
ମାନଙ୍କର କଥା, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସେଇ
ଶାବ୍ଦି ମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଯାହା ଲେଖିଥାଇଲା
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅବସୋଗରେ ସେ ଫଳ ପାପ
ହେବାର ହମ୍ମକ ମରରେ ଥିବାର ଏ ବିଷ-
ରେ ରହୁଗା କର ମାନାତ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଅଧିକରେ କଣାକର ଅପରାଦେଶ ଅଧାରରେ
କରାର ପରାମର୍ଶ କଥା ପ୍ରଗର କରିବା ହାରା
ଧାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଥାଏ । ମାତ୍ର ଏ ଦେ-
ଶିଖିଲେ ଅପରା ଦେଶରେ ଡେକ୍କାରିବା

ପ୍ରଭୁ ହେବା ଥାଗରେ ମାତ୍ର ନିକଥାଦ
ଅନ୍ତର ହୋଇ ବିଭାବା ସଙ୍ଗ ଆମରେ ରହ
ବାର ରଜା କରିଥିବାର ଓ ମାତ୍ର ଏ ବେଶରେ
ନିଯମ୍ଭୁ ହୋଇଥିବା କେଲେ ଶାଦୀର ଆମର
ମାରଙ୍କ ବିନା ସହାୟରେ କିଛି କିମ୍ବର ବିଜ ହେ
ନ ଥିବାକି ଆମରାମାନଙ୍କ ଯୁଧେ ଏ ହେମ
ବୋକ ପ୍ରକରରେ ଦରକା ଯୁଧେ ଏ ହେମ
ସମର୍ଥ ନ ଥିବାକି ବାହୁ ଏ ସହାୟ ଏ
ବିବରିମେଣ୍ଡୁ

ଭାବନା କିମ୍ବର କିମ୍ବାକରି କି ଥାଇ ବାରେ ଏ
ଭାବ ରକ୍ଷ କି ମହାରାଜଙ୍କେ ବୋକ ଧୀରିବାକାଳେ
କିମ୍ବକ କି ମହାରାଜଙ୍କେ ବୋକ ତାବେ ଏବେ ଏବେ
ପ୍ରାଚ୍ୟୁରୁ ବାବରୀ ହୋଇ ତାବେ ଏବେ ଏବେ
କିମ୍ବର କି ମହାରାଜଙ୍କେ ବୋକ ଏବେ ଏବେ
ଦୁଃଖ କଣ୍ଠରୁକ୍ଷରୁକ୍ଷବାଚ ଏ ବିଜପାତ୍ର
କିମ୍ବକ କି କିମ୍ବା ରହିଲଦିଶାପୁ
ମାନେ ଦର୍ଶପୁ ଲୋକଙ୍କ ଦିଶା ଏ
ବିଶବାର ଶର୍ପ ହେବେ ଜାହା ବିଶ
କିମ୍ବକ କି କରିଲ ଅବସାର ଏ ଦେଶ ଏ
କି ଶାସ୍ତ୍ରମୟାରେ ଉଚ୍ଚଳ ଦେଶ
ହୋଇ ଭେଦାଳୁରେ ବିହକା
ମରାତ ଉଚ୍ଚଳଦେଶରୁ ଅଦାଳକରେ ଏ
ଦିଶା ପରିଲ ହେବା ନିମିତ୍ତ କରିବା
ଶ୍ରୀମତ ମନ୍ତ୍ର ଅନବିଲ ଗବର୍ଣ୍ଡର କେନ୍ଦ୍ର
ବାହାଦୁରଙ୍କ ବଜ୍ର ରହୁ ହୁବୁମ ହେବାକା
ବଟେବଳୀ ଉଚ୍ଚଳଦେଶୀୟ ସହାୟର
ଯଥୋତ୍ତର ବିଚର କର ତରମ୍ଭାୟ
ବର୍ତ୍ତିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ଅଶ୍ଵମ୍ଭିତ୍ତି
ହେବାର କୁରିଲ ଲକ୍ଷ ଧରିବାର ବିଶୁ ଯେ
ଏ ଉତ୍ୟୋଗ କରିଥିଲା !

ବର୍ଷକୁଳାନ୍ଧର ଉତ୍ତରପାତ୍ର ହେ
ଏହି

ପାତ୍ର, କୁଣ୍ଡ,
ଜଳିବୋଟୁ, ଥଂଘନ
ଖୋଲୁଙ୍ଗା, ଚାତାକା ସେ

ଦିନେ ପାଦରେ ଥିଲା । ଏହାମ୍ବା
ବିଜୁଗତି, ସେବଣାତ୍ମି, ମାନ୍ଦିନୀ, କିମ୍ବା
ଶିଶୁ, ଖବି, ମହୀ, କଳା
ଚାରିନିଃତ, କଳମୂର, ମନ୍ଦିର,
ମାଲା, ପ୍ରକଳ

ନିର୍ମିତ ପୁନଃରୂପାଳକା ଅନ୍ତର୍ଗତ
କେ ଉଚିତ ମୋର
ସହିତ ଯାହାର

୧୦୮ ଗାନ୍ଧାର ମୂଳଥକ ବୃଦ୍ଧ ପୋଇ
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ମୁଦ୍ରଣ ବ୍ୟସତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏ ଉତ୍ତରାବ୍ଦ ଗାନ୍ଧାର ହିନ୍ଦୁରେ ୫ ଲକ୍ଷୀ
ବ୍ୟସତର ।

କେ ଏହି ଧାରାଦେଖା ଅଣିମା-
କି ଶନିଭୟାଧ ବରାଥାରୁ ସେ ପୁଣ୍ୟ ଗତି
ଚାଲାଇବାରୁ ଉଚିତ ବା ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ
ବାରହୁ ବନ୍ଦୁ ତାହା ହେଲେ ହେମାନ୍ତଙ୍କର
ସେ ବିଶେଷ ଜୀବ ହେବ ଏଥରେ କିଛି ବନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ତେ ମଧ୍ୟ ମୋକଳେ ଗୋଟିଏ ଭାର
ମୁକ୍ତ୍ୟା ହେବ । ଧୂରିଷ୍ଠାତମଳୁ ଗାଉ ଚାଲାଇବା
ଏ ବଞ୍ଚାନିବ ପ୍ରଥମ ଭିଦେଶ ଥିଲା ଏହା ସେ
ଏଭେଜାଳ ସଧଳ ହୋଇ ଫାହିଁ ଦୃଶ୍ୟ
ଦିଖିଯୁ ଆଏ ।

କାଳପର୍ବତୀରୁ ବର୍ମଗର୍ଜିଲେ ଦୋଷରୁ ।
ଏହିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଧୂତ ଏବଂପ୍ରା-
ହରେ ବେଶେତ କଥା ଲେଖିଥିଲୁ । ମାତ୍ର
ମେସମୟରେ ଶୁଣୁଥେ ସବୁକଥା କଣ ନ
ଥିବାର ଗାହିଲୁ ଲେଖିବାରୁ ଅପରାଧ ଥିଲୁ ।
ମୋଢ଼େଲାଗୁ ଅଗରମେବେ ନାଲକର୍ମଶୟରେ
ଦୋଷରୁ କଥା ଅନେକ ଉଚ୍ଛପଣ୍ଡତ ଓ
ତଥବତ ଲେଖିମାନେ ତାହା କୁଣି ଅନୁଷ୍ଠା

ପ୍ରେସ୍ ମାନ୍ୟର କ

ଶକ୍ତିରେ ଛଳ ମାଝରୁ

— ४ अगस्त १९८५

ବ୍ୟାକେ ପାଇଲା । ତିନିବିଧ ଜାହାର ନିଃସମ୍ମ
କର୍ମ ଥିବାର ଅପରି ବର ବିବାହୁ ଅଗ୍ନିଜାର
କରିବାର ଉପର୍ଯ୍ୟ ଜାହାରୁ ମାତ୍ର ମାର ବିଳୟ-
ଦଳ ଥର ହେଲେ ସନ୍ଧାନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷ କମ୍ବରଙ୍ଗ
ତେ ଜେତେବେଳେ ଜାହାରୁ ପ୍ରତି ଦେଇ
ଜୋଗିଥିଲା ଘରସା ସୁରା ଦେଇ ଜାହାରୁ ଚରିବିଥା
ଥରୁଥେବୁଗୁରୁ ଉପର କରିବାରୁ ଅଧି ବହଥା
କରାଇବାରେ ଫୁଲିଯ ସେ କାଶର ମାଛିପୁଣ୍ଡିଙ୍କ
କିଟକିଟରୁ ପଠାଇଥେନ୍ତି । ଏଠାରେ କି ଆଖି
ହେଲେ ଜଣା ମାହିଁ ଦୂରସା କୁଅର ଏହା
ବସାଇଣପକ୍ଷରେ ମାଛିପୁଣ୍ଡି ଧାରେବ ବିହର
ମଞ୍ଚ ପ୍ରମୁଖ କରିବେ । ଦିନୁ ଆଚାରବ ଯେ
କଜେ ଚରିବିଥା ଉପରେ ଏହାର ଅଭ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି
କଲ ଜାହା ଜାଣିବା ତେ ଅଭ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିର
ବିଶ୍ଵାସି ଦିଶୁବିଧାନ ପକ୍ଷରେ କି କିନ୍ତୁ ଉପାଧ୍ୟ
ଦିନ ମାହିଁ ? ଯେଉଁ କରିବାରୁ ଅପରା
ମଜାର ବୋଧ ନାହାରୁ ତେ ଯେଉଁମାନେ
ନାୟାସରେ ସରକାର କର୍ମଜାରଙ୍ଗ ବା ଅନ୍ୟ
କୁଟୁମ୍ବର କରିବୁ ହେଲାନ୍ତି କି ମୋଟ-
ରେ ବରିବାର ଉପର ?
ନାଲକରମ୍ପିରକର୍ମ ବାଜେ ଶୌଭିମ୍ବିକାହାର

四

৪৭৮

ବିମ୍ବନାରୁ
ଦୀର୍ଘତାର ମୂର୍ଖ ପରାକରତାକୁ ହୃଦୟ ଏମାନଙ୍କୁ
ଠାର ମନମଳ ଡିଥା ପାଇବା କଠିଣ ଓ
ଏହେତୁ ଏବରମୁଖୀରର ବିବରଣ୍ଣ ଜାତ ହେଉ
ଥିବ ମାତ୍ର ଜାହା ହେଲେ ସେ ଏମାନେ ଆକୁ
ହୃଦୟ ହୋଇ ପରାକରବେ ଏମନ୍ତ କଥାର
ସ୍ଵର୍ଗ ସକ୍ଷୁ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣୁଥିବୁ ଯେ କର୍ତ୍ତ୍ତମ ସାହେବ ଏବବୋଜନ
ନାମକଳ ବାଜରେ ହେଉ ପୋଖରି ବିଲହେ
ପୃଷ୍ଠାର ଘୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପରାକର ଯେ ହେଷେତ କଳ
ନାଲର କି ନହେ ଗ୍ରସ ନାହିଁ କଲେ ବେଳାଇ
ଯାଣି ଓ ଶୈରପାଣିକୁ ଗୁଞ୍ଜକୁ ତେ ଯେବେ ଦୟା
ଦୟ କଣାଯାଏ ତେବେ ବୃକ୍ଷାଦ୍ଵାରି ଢାର
କବେ । ଜୟିକୁ ପ୍ରହାର କରନ୍ତୁ ! ପ୍ରିୟବାନ୍ଧୁଆ
କଲେ ରତ୍ନ ମୋକର ପ୍ରବ କନ୍ଦୁର ସର୍ବଦା
ନରେ ପ୍ରହାର କରିବା ମଧ୍ୟ ମୃଦୁବାହୁ ଥାଇ
ଏ ବବ୍ରତୀମେଣ୍ଟ କି ବୋଣିଥିବାରେ ବାହିମରୁ
ଥାର କରିବାର ଶମରା ଦେଇଥିବାରୁ ?
ଦୌ ମିଥ୍ୟ କହିବା ଫ୍ରୋଜମାର ଅପରାଧ
କରି ଉଚ୍ଛବୀରେ ପୁଣି ଜଳ ମୁଖ ହର ଦଳ

ରହେ ସମୟ ଏ ପାଇଁ ଏବନ୍ତି କଥା ହେଲା ଯାହା
ଗାସୀ ଦେବାର ଜଗନ୍ନାଥୀ ଦେଖିଯାଇଲେ
କହିଲୁ ତୋମି ହୁଣୁକ ହୋଇ ନାହିଁ ଯାହା-
ହେଉ ଛଂଗକମାନେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ଖେଳ
କୁହ କରି ଏ ପଲୁଟକ ଧିପାହଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାର
ଏବଂ ପ୍ରକାଶରେ ଧରିବାକୁ ଅଭିଭାବକ କହି-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ “ ଏକପ୍ରକାର ” ଏବଂ
ପ୍ରଦୋଷ କରୁ ମାତ୍ର କରେଇ କରିବା ସମୟର
ବୋଧ ହୁଅଇ ଛଂଗକମାନେ ଭୟ ଆଜନକେ
ବାଲ ଦରଖା କରିଥିଲୁ ବନ୍ଦଦଳଠାର ଆଜି-
ମୁହଁ ପ୍ରତ୍ୟେ ସକାଳୁ କରେଇଥାଏ ଦୁଇପ୍ରହରର
କେବଳ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ରଦିନେ ସକାଳୁଆ
କରେଇ କରିବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ଏମାନେ
ନିଜାନ୍ତ୍ର ଦାଖିଲ ହୋଇ ଉଚେଷ୍ଟ କରିଥିଲୁ
ବାପୁବରେ ବନ୍ଦଦଳ, ଛଂଗକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ
ପତ୍ର ଏଥରେ ସପ୍ତାବ ବାଲ କରେଇ କଲ
ହେବାର ଉଚିତ ଥିଲା । କଇଲା ଗବର୍ଣ୍ମମେଲୀ
ମାତ୍ରାକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏବଂ ଅଟି ତିଥିଥିଲେ ସବ-
ରାହୁ କର୍ମକାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତେ
ହୁନ୍ତେହ ହାହିଁ ।

ମୁମାନେ ଛାତ୍ର
ଅଜ ହେଲୁ । ଦୃଢ଼

ନଗରରେ କଷାକ ହୋପକପୁଣ୍ଡକ ଦ୍ୟାବିଜାମୁ
କରିବାର ଶୁଣ ଅବସ୍ଥ ସାଧାରଣ ଅନୁମୋଦ-
ନାହୁ ହୋଇ ଗାହୁ । ଯେଉଁ ମାନେ ଏହିପ୍ରକାର
ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟର କୁଗଳଟା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଅଳଗ୍ୟ ପ୍ରଗଣ୍ଠା କରିବାର
ଉଚିତ । ଏଥାବୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟର କୁଗଳଟା ଚାହୁଁ ର
ଫଳର ଉତ୍ସାହ । କାରେଲକଷାକିଙ୍କର
ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟରେ ବି ଫଳ ହୋଇଥାଇଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ଆହା ବିବୃତ୍ୟ ଅଠଇ ।

ବିଜ୍ଞାପକଙ୍କର ମେଷରେ ଯେଉଁ ହେବାକମାନ
ଲେଖା ଯାଇଥିବୁ ଛାଇଁ ଯଦ୍ୟପି ବି ଉତ୍ସାହର
ଅଧ୍ୟ ବ୍ୟାପକ ସ୍ଵରୂପରେ ପାଇଁ ହୁଅଇ ମାତ୍ର
କେତେକ ହୃଦୟର ସବ୍ରତୋତ୍ତରେ ପରିଷ୍ଠାର
ହୋଇ ଲେଖା କାହିଁ । ଯଥା ପୁରୁଣାଗାନ୍ତ୍ର-
ମରମର ଓ ବୋହାଳ ସାଜ ଶରବ ଓ ମରମ-
ରିରେ ଯେଉଁବା ଲେଖା ଯାଇଥିବୁ ଜାହା
ଦିଦ୍ୟମର ବ୍ୟାପ କିଣାଦେବା ସମୟର ଏକ-
ବାଲୀର ବ୍ୟାପ ଜଣା କି ପନ୍ଦବାନ ଜାହିଁର
ଦେଉଁଥିର ଗର୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଦେଉଁଥିର
ହିଚି ମଧ୍ୟରେ ଥର୍ମକାଳ ଦେବ କିମ୍ବୟ ହେଉ
ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ କଥକ ଓ ପୁରୁଣ ଗର୍ଜର

ମାନେ ସେଷମତ୍ରକୁ ମହୋଦ୍ୟାଗ ପୂର୍ବ
ବର୍ଷ ଉଚ୍ଛରଣିତ କଥାମାନ ଉପରିତ୍ତ
ସଥା ।

ଏବାକୁ କିମ୍ବା ସୁଧା ପନ୍ଥ ୫୭
ତାହିଁ ଏବିଯାଙ୍କରେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ସମୟରେ କେହି ଅଂଧା ଠଙ୍ଗା ଦେଇ କିମ୍ବା
ମାର୍ଜମାର୍ଜର କଳା ଖେଳହେବିଲୁ କିମ୍ବା
ଦ୍ୱାରା ସନ ଟ୍ରାନ୍‌ସିମ୍ବାରେ ; ୧୯୫୭
ପନ୍ଥ ୫୭୫ ମହିତାରେ ଟ ୨୦ କା ଓ ଟ
୫୭୦ ରେ ଟ ୨୦ କା ଏବିଷ୍ଟ ସନ୍ତୁ ଟ୍ରାନ୍‌
ଅକ୍ରୂର ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡଶୀଠୀ ମାର୍ଜରେ
ଟ ୧୯୬୩କା ଅଧିଳ ହେଲା । ଏଥମାର୍ଜର ଟ୍ରାନ୍‌
ଟ ୨୦୦ କା ପୁନଃମହାମଳ୍ଲ ଗାତ୍ର ଚଳାଇବା
ମୁହୋଗ ଭାବର ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିବା ଓ ଗାତ୍ର
ବାର୍ଷିକମୂଳ ହେବାକୁ ଅଧିକରଣ ସେତଙ୍କର
ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ କିମ୍ବାରୁ କେବଳ ଟ ୨୦୦ କାରେ
ବନ୍ଧୀକର କିମ୍ବାରୁ କିନ୍ତୁ କାର ବୋଲିବା
ହେବ । ଏହଙ୍କାରେ ତନିର୍ଭରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଟ ୨୧୦ କା ଅଧିକରାଣିଲୁ । ଏଥମାର୍ଜର
ଦୋଢ଼ା ଖୋବାର କେବଳର ଦେଇଲା ଟ ୨୫୫
ଓ ବରମବମର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପମିତି କିମ୍ବା
ଟ ୪୫୫ କା ଏବିଷ୍ଟ ଟ ୨୨୦୦ କା କିମ୍ବା
ମିଳାଇଲେ ଟ ୨୫୫ କା ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜାନ୍ଯୁଆରୀ ୧୯୫୦ ମହିନା ।

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ତାବିମାସୁଲ୍ ୫୮

ଏହାକୁଣ୍ଡିତ ହିନ୍ଦୁପୁରିକାର ।
ଭାରତୀୟ ଜାତି ରାଜୀ ତେଜିକିମୁସରେ
ଯାତ୍ରାର ମେ ଉଚ୍ଚପଥରେ ଏବଧାବହୃତ ହନ୍ଦ-
ମହିମାନ୍ତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପାର୍ଜନ ମୋଟ
ଥୋର ବହିରପଥରେ ଛହକମ୍ବାକୁ ଖର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ନାହିଁ । ହରୁ ପରିବାର ହଞ୍ଚାପଦ ବୋଲିବୁ ଯେ
“ମୁସରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶୁନ୍ଦର ସମ୍ମତ
ମୋଟର ଯୋଗଦାନ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦରାସ୍ତ ନର
କାନ୍ଦିବା ଯତାରେ ଜାତ୍ରୀ କହିବ ନାହିଁ ପରିବାରର
ପରିବାର ବନ୍ଦରୀ ରହି ଉପାଦ୍ୟାଗ
ପଥରରେ ଉପାର୍ଜନ କରନ୍ତି ତେବେ ପରିବାର
କାନ୍ଦିବା ଜାତ୍ରୀ ଉପାର୍ଜନ ଯୋଗଦ ହେଲେ
ପଥରରେ ତାହାରପଥରେ ତାବସ୍ତ କନ୍ଦେଶ୍ୱର
ହେଲେ ମେହିଲେ ହମ୍ମକୁଙ୍କର ଅୟ ମିଳି ତାହା-
ରାଜା ଶର୍ମା କମିବ ନାହିଁ । ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦ
ଏହାକୁଣ୍ଡିତ ରହିଥିପ ବରାର କରିଥିବାର
ହିନ୍ଦୁପୁରୁ ତଣାଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଶୈଳପାନମେ
କାନ୍ଦିବାର ପାନିଲୁ ଧରିବାର ଗୋପନୀୟମ
କାନ୍ଦିବାର ମହିମାନ୍ତ ଅବରତ ହୋଇଥିଲୁ
ପରିବାର ମହିମାନ୍ତ ଅଗୋଟରେ କର-
ନାହିଁ । ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦ
ମାନେ ମୁସର ଅନେବକଟି ହେଲେ ଏହା-
କାନ୍ଦିବାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାବ ଲେବୁ ଦେବାର
କାନ୍ଦିବାର ଅମୌକିବତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଲୁଥିଲୁ
ମାତ୍ର କାନ୍ଦିବାର ବନ୍ଦରୀ ଯେ ଏଠା ହାବିମାନେ

ବୋର୍ଡରେ ବିଧାନୀନ୍ୟାୟୀ ବରାର ବର ଅନେବ
ମୁଲରେ ଅନ୍ୟାୟୀ ତାବସ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲାଗନ୍ତି ।
ଏବେବେଳେ ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଶ୍‌କୁ ବରାର ପାଠକଙ୍କୁ
ଅବଗତ କରି ଅମ୍ବେମାନେ ଆଗା କରି ଯେ
ଯେତୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପ୍ରକାର ଟାକ୍ତ ବନୋବସ୍ତ
ଦୋରଥିଲୁ ସେମାନେ ମୁକ୍ତହରିପେ ଅପାରା-
ଅବଶ୍ଵା ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଶ୍‌କୁ ଅବେଦନ କରନ୍ତି ତା-
ହା ହେଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଶ୍‌
ଅନ୍ୟାୟୀ ତାବସ୍ତ କରିବ ହେବେ ।

ସରକାର ପାଇଗାନା ।

ନଗରକୁ ପରିଷାର କରିବାର ଅନ୍ୟାୟୀ
ଦିଶାୟ ମଧ୍ୟରେ କଟକ ତାବିନକମିଶୀ ନଗର-
ମଧ୍ୟରେ ଶାଧାରଣ ବନ୍ଦରାରଯୋଗ୍ୟ କେବେ-
ଗୋଟି ପାଇଗାନା ନିର୍ମାଣ କରିବାର ବିଷ୍ଣୁନା
କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋକାନାରେ ଗୋଟିଏ ପାଇଗାନା
ନିର୍ମାଣ କର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ
ବନ୍ଦରାରଯୋଗ୍ୟ ବିନାରାରେ କଟକ ପାଇଗାନା
ବନ୍ଦରାର କରିପାଇବେ ଓ ପାଇଗାନା ସବ୍ରା-
ପରିଷାର ଗଣ୍ଠିବାପାଇଁ ମେହେରର ମୁକ୍ତ
ରହିଥିଲୁ ।

ସରକାର ପାଇଗାନା କରିବାର ଉଦେଶ୍ୟ
ଏହି ମେ ମୋହି ଉତ୍ତରମର ଯେ ବୋର୍ଡରୀରେ
ବରାର ଉତ୍ତରମର କରି ଅଗେ ଯେମନ୍ତ
ମହିମାନ୍ତ କରିଥିଲେ ତାହା କର ନ ପାଇବେ ।
ସେମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦିଅ-

ଗଲୁ ଯେ ସେହିଠାରେ କାହାରକୁ ଧିବେ ଓ
ଥର ତାହାମାନ ମରିନ ନ କରିବେ । ମାତ୍ର
ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇଥିଲୁ
ତାହା ପାଠକଲେ କଣାଯାଏ ପାଇଗାନାର
ଉପସ୍ଥିତ ଅନୁରରେ କେହି କୌଣସିଠାରେ
ମରଇଲୁ କଲେ ସ୍ଵଲ୍ପ ତାହା ଜାମରେ ମାନ-
ଦ୍ୱେଷକ ନିର୍ଭାରେ ନାଲମ କର ତାହାରୁ
ଦ୍ୱାରରେ ପଢ଼ିଥାଇବେ । ଏଥର ଏମନ୍ତ ଅଧ୍ୟ
ବୋଧ ହଥର ଯେ ପାଇଗାନାର ପଢ଼ିବି-
ମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ଅନୁରରେ ଥିବା
ଦିଲ୍ଲିମାନାର ଅପାରା ପାଇଗାନା ବି ବାରରେ
ସୁଦା କାହାରକୁ କରିପାଇବେ ନାହିଁ । ଏହିଥି
ହେଲେ କଟକ କଟକ ହେବେ ଓ ବିଶେଷରେ
ସରକାର ପାଇଗାନାର କେବେ ଅନ୍ତରକୁ
ଉପସ୍ଥିତ ଅନୁର ବୁଦ୍ଧାଯିବ ତାହା ମଧ୍ୟ
ଯାଇ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ବଥାଇ ବିଶୁଦ୍ଧର
ଗଣ୍ଠିବ ଯୋଗଣାଥିର ପକାଶ ହେଲେ ରାତ୍ର
ହେବ ରୋହିଲେ ଏଥରେ କେତେ ଲୋକର
ଅନ୍ତର୍କାଳ କଷ୍ଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦୀତି ଅତ୍ୟ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆଗା କରିଥିଲୁ ଯେ ଅନ୍ତର-
ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାର
ଉପାର୍ଜନ ପଥରାଥା ହେବା ବିଦ୍ୟରେ ଏପିବାରେ
ଯାହା ଲେଖାହୋଇଥିଲୁ ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଶ୍‌ ଅନ୍ତରା-
ଦିକ୍ ତାହା ଅପାରା ସାପ୍ତାହିକ ଉପସ୍ଥିତରେ ଲୋକ

ଜବୁର୍ମିମେଘୁଳ ଜୀବାଗରେ ଅଣନ୍ତେ ମାନ
ଯଦ୍ୟପି ଅନୁମାନଙ୍କର ସେ ଅଧୀ ବିଷଳ ହେଲା
ତଥାର ଆନନ୍ଦରବିଷୟ ସେ ଉତ୍ତର ପରିଚାର
ଶାର୍ଦ୍ଦିଳ ଘନଭାର ଛାଇ ବିଷୟକୁ କରିବାର
ଇଂଗ୍ଲିଶ୍‌ମୂରେ ଏହିବେଶିତ କରିବାର ତେବେଳ
ଦିରବ ଜପିବ ମର୍ମ ଧାରା ପରିଚାରେ ଉତ୍ତର
କରିଥିଲୁଣ୍ଡିଲା । ଏଥାର ଏହି ଧାରା ହେଲା ସେ
ଗବୁର୍ମିମେଘୁଳ ଜୀବନ୍ତ ଅବା ଜୀବନ୍ତ ବିଥାପି
ସବୁମାଧ୍ୟରଙ୍କର ଜୀବିବାରେ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଯେ-
ବେ ବୌଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନେ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ବର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ
ଗୋଚର ହୁଅଇ ତେବେ ଲେଖିବଙ୍କର ଶ୍ରୀ
ସଧଳ ହେବ ।

ଦେଲିହୃଷ୍ଟ ଏ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଶୋଭି ମନ୍ତ୍ର-
ସର୍ବ ପ୍ରକାଶ ଦର ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର କିଛି ନ କଥ
ଅଧିକ ପଦିତାରେ ଏହାର ଉଚ୍ଚତ କରିଥିବାକୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେ ଏ ପ୍ରଥାବର ଅନ୍ତମୋଦୟନ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଆଚାର୍ଵନ୍ତି ବିଶେଷରେ ଯେହୁଙ୍କେ ଲେଖା-
ଯାଇଥି ଯେ ଉତ୍ତରପଥ ପଣ୍ଡା କରିବାକୁ
କିମ୍ବା ହୋଇଥିବା ଅନେକ ବଜାଳୀ ପଣ୍ଡାକ
ଦିକୁ ଭାଣ୍ଡ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ସେହୁଙ୍କେ
ଜାହାଜପୂର୍ଣ୍ଣ ପଣ୍ଡା ହେବା ଉଥାକୁ ବ୍ୟେ
କୁଷଣୀୟବୋଲି କି ବୋଇବ ? ଅମ୍ବୋମାରେ
ଦେଖାଯାଇଁ ଯେ ଗତ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଅଭିନମାନେ ଉତ୍ତରପଥ ପଣ୍ଡା ନିର୍ମିତ ଏ-
ହେଲିହୃଷ୍ଟକ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରପଥ ମାତ୍ର ପ୍ରଥା-
ନ ପ୍ରଦିତି ପଣ୍ଡାରେ ଏ କିମ୍ବା କି ଥିବା
ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତର ବାରଣ ହୋଇଥିବ ଯେହେଠେ
ଏହା ଧରିବିବେ ବିଦାରଣ ହୋଇପାରେ ଥିବ-
ଏହି ଜାହାଜପଥର ବର୍ମଣ୍ଡରଙ୍କ ଏହିପଥରେ
କିମ୍ବା କରିବାକୁ କବିତା

କେନ୍ଦ୍ରାଳ୍ପର ପତ୍ର

ବନ୍ଦିମେଘ ଥାଳ ଦେଉଥରୁ ଯେ
ପ୍ରତେକ ମହିମାର ପହଞ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅର
ଶକ୍ତି ଦୂର ମହିମାର ପ୍ରଥାନ ଦର୍ଶନଙ୍କୁ
ଅଧିନରେ ଜଣାଇଛ ହେବ ଓ ଦରଲାର
ତେଳ ସମୁଦ୍ର ଉତ୍ସେଖୁନ ତେଜରଳ
ସାହେବ ଜନ୍ମନାରେ ଥାଳ ଦେଉଥରୁ
ଯେ ତେଳ ପହଞ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁନଃ କନ୍ଦୁ-
ଲାଗୁ ବରଷାପୁ କର ଭାଁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଯମା-
ଦାର ଓ ବିବନ୍ଦାଜ ଅବ ଶମ୍ଭୁ ଥେବେ ।
ତେବୁଣ୍ଡର ଉଚ୍ଚ ତେଳ କିମ୍ବା ଏହିତର
ଯମାଦାର କଣ୍ଠ ସହିଦୀର୍ଘ ତାଙ୍କ ଭାବ କରି

ବିଜ୍ଞାତ କୁହମାର ଯାଙ୍ଗ ଅମିଥିରୁ । ଏକଦିନେ
ଦସ୍ତ ଅଶ୍ଵାସୁ ହେବ ହୋଥ ହୃଦୟ ଅଗାମ
ପାଶ ଜୀବ କାହାର ଏମାନେ ପଥରାହାର୍ଯ୍ୟ କର-
ଇବ । ଶଳକର ଭବେର ବାହାର ଦିଲିଖ ଓ
ସକଳ ସ୍ଵାନର ପଥର କାର୍ଯ୍ୟ ଏମାନେ ବରତେ
ଆଇଁ ଉତ୍ତରର ନାମରେ ଭାଇତି ମହିଳା ପାଇଁ
ଭାଇ କର୍ମଚାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ବରତକାଳ-
ମାନେ ନାହାରେ ପଥର ଦେବାବେଳେ ଉଚ୍ଛବି-
ଶୋର ଯେବାବେ ଓ ଉତ୍ତର ପଥର କାଳରେ
ଏହାକି ହୃଦୟରେ କେବଳ କନ୍ଧୁକଳର ଉଚ୍ଛବି-
ଶୋର ଶ୍ରୀଏ ଅଥ ରହିବ ଏମନ୍ତ କଥମ ହୋ-
ଇଥାହି ଯେ କିମୁଣ୍ଡୋର ବରତକାଳ କାର୍ଯ୍ୟ-
କର ହୋଇଥି ଉତ୍ତରରେ ନୂଜନଲୋକ କିଷ୍କିତ
ଦେବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଗ୍ରୋହର ପଦ ଗୁର୍ଯ୍ୟରେ
ଲେ ଅଗ୍ରେ ଉଲଙ୍ଘନାର ବରତକାଳମାନେ
ପଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବେ ଏଥରେ ସେମାନେ ସଥେ-
ଥୁ ଡ୍ୟାହ ପୁରୁଷ କିମ୍ କରିବେ ସନ୍ନେହ
ନାହିଁ ।

ଏବନେହାବସ୍ତୁ ହେବୁ ଦିଶେଖା କେଳଇଛା
ପଦ ଉଠିଗଲା । କଣଥେବୁର ପାହେକ ଲେଜି-
ଅବୁନ୍ଦି ଯେ କେଳଇ ବିଲାନ ଓ ଚମାଦାର
ଉତ୍ତର ପଦର ବାର୍ଷିକମାନ ବିଲାହ କର ପାଇବେ ।

ମୁମ୍ବରରେ ଏହି ଲଭାଦିତ

वर्षावली

ଅମ୍ବୁଦବସର ଆଶପାଳ ପଟ୍ଟିକାରେ ବୁନ୍ଦେ
ସରର ଅଧିକାରୀ ଗଣ୍ଡିର ପତ୍ର ମୁହଁତ ବରା
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଯେ
ସେମାନେ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ଜାହା ପାଠକ
କରିବେ । ଉଚ୍ଛଳହେତୁର ହିତ ଚେତ୍ୟରେ
ସେଇମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ
ବିଶେଷ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଶୀ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ । ପୁନ୍ଥା
ବରକାହିମାନେ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା ବଚନ୍ତୁ ଜାହା
ଯେ ପଞ୍ଚଭୋଗରେ ସ୍ଥିତିଶ୍ଵର ଓ ବନ୍ଦ ଉପକାରୀ
ରବ ମୂଳ ଘାଁର ଏ କଥାରେ ଅନୁମାନ କରିବା
ନାହିଁ । ଶେଷର ପୁରୁଷାଙ୍କ ସେଇମାନେ
ବାହନ୍ତି ଓ ରହିର କାରଣ ଅନୁଯନାନ କରିବା
ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିବେ କିମ୍ବା
ଏ ଦେଖ ଛାଇଶ୍ରୁ ହୋଇ ରନ୍ଧା ଗାହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଅଧୀନରେ ରହିବାର ଏହାର ଉନ୍ନତ ଦେବତାଙ୍କୁ
ଏହିଶ୍ରୁତ ଦିଲ୍ଲୀରେ ବସିମେଲୁ ଏକଶ୍ରୁତ ମାନ୍ଦ୍ରା-
କଳାଦ୍ୱାରିମେଲୁ ଓ ଅପର ଏକଶ୍ରୁତ ମନ୍ଦ୍ରାଦ୍ୱାରି-
କଳା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ହୋଇ ଲାଇ ପାରି
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏପକାର ଅସ୍ଥାରେ ଥିଲେ
ମୟ ଗବ୍ରୁମେଘ ଗୋଟିଏ ବାହାରେ ଦୃଷ୍ଟି
ବିବ୍ରାତିବାର ଅନେକ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ହେଉଥିଲା ।
କାହାର ମଧ୍ୟପଦେଶର ଅଧୀନ ଡେଶାରେ
ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭାର୍ଯ୍ୟମାଳାରେ ଉତ୍ତର-
ଭାଗ ପ୍ରକଟ ଅଛି ଓ ମୁଖ୍ୟ ଲେଖକ ଭେଦେ
ଉତ୍ତରାଧ୍ୟ ଲେଖକରେ ବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏ ସକ୍ରିୟର
ନିର୍ମାଣ କରିବ ପାର୍ଥି କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଯେବେ କିମଳା—
ମଧ୍ୟପଦେଶରେ ଏପରି ହେଲା ଭେବେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜଗଢ଼ୀର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଡେଶାରେ
କାହିଁବ ଉତ୍ତରଭାଗରେ ସରକାରୀ ଭାର୍ଯ୍ୟ-
ମାଳାକଳର ଭାର୍ଯ୍ୟ କି ମନ୍ତ୍ରି ? ତେ
ଯେହିକେ ପୁଣ୍ୟ ମେଲାର ଗଜବାୟି
ଉତ୍ତରଭାଗରେ ହୋଇ ଅସ୍ଥାର ଭେବେ ଇରା-
କ ଗବ୍ରୁମେଘ କାହିଁବ ଭାବମ୍ଭେ ବାରବାର
ବେବେ ? ଆମାକଙ୍କ କାହିଁବ କୋଷ ହେଉ-
ଅଛି ଯେ ଭାବନିଯାତେ ଏକମୂର୍ତ୍ତି
ଏକମତ ହୋଇ ଗବ୍ରୁମେଘକୁ ଅନେକବର
ବରେ ଜାହାନର ପ୍ରାର୍ଥନା ସଂପର୍କ ହେବା
ବିନୋଦ କ୍ଷମତା ବାର୍ତ୍ତାରେ ଯାଇଥାୟ
ପାର୍ଥି କିମ୍ବା ହଶାତ ଗବ୍ରୁମେଘକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ମୋହତ ଭବତ୍ତ କେବଳ ଘୂର୍ଣ୍ଣବଜାହିନୀନେ
ଏହେବିନ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ନାହାନ୍ତି କବାର ଜାହାଜର
ଫିଲ୍ଡ ଶୁଣ୍ୟାରୁ ନାହିଁ । ଏବେ ଏମାନେ
ମୟ ଭାବପିଲାତାରେ ଏକଥା କାହିଁଲେ
ଏଥରୁ ଅକଣକ ଯେ ପୂର୍ବ କମ୍ବି ଓ ବାନେ-
ଶୁଭରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜାହାଜ
ବାହାଯିନୀ ବରମାରୁ ପ୍ରତିକ ହେଉଥିଲା ଓ ଅନ୍ତେ-
ମାନେ ବରଯା କରି ଯେ ଭାବନାକୁ ପିଲା ସବ୍ରା
ଦିଗ୍ରେଷ ଅଗ୍ରହ୍ୟକୁ ଏକମୂର୍ତ୍ତି ହରିପାତାରେ
ବରତ୍ତ ।

ପ୍ରସରିତ ଅବସାନ

ଗର୍ଭାସଙ୍କ୍ରାନ୍ତ ମର ହେଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଘସଳ
ଦୟା ଦେଖିଥାଏ ବିଶ୍ଵର ଦୟାବାର ଉପରୁ
ଦୟା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରାଳକ ଜୀବାଚ୍ଛ ଦେଇପଦା
ଦୟାବାରେ ଯେତେ ଦୟାବାର ତଳାଅଛି ଲାହା
ବାହାରକୁ ଅବଦଜ ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ୟତି କାଳ
ଜଳ ଅନେକ ଧାରାଯିଥ କଲ ମାତ୍ର ନାକ
ସଂକଷେପେ ନାହିଁ କେବେ ଯେଉଁ ତାରେ ଅଛ
ଦୋଷର ଅନ୍ତେବେଳ ଦୟା । ଏହିଲେ

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ମାହେ ଅକ୍ଷୁନ୍ନନ୍ଦ ସନ୍ ୧୯୭୭ ମୟୋ

ବ୍ୟାକ ଅଧିକା

ଲୋକେ ଆଶା କରିଥିଲେ ସେ ଆଂପଣ ଫାଁଗଳ
ପ୍ରାଣ ଦେବ । ଏଣିକି ବର୍ଷା ଏକପ୍ରକାର ହୋଇ
ଅସୁଧାକୁ ଓ ବର୍ଜମାନ ସମୟ ଯେତିନ୍ତି ଜଳର
ଲୋଡ଼ାଥିଲା ଡାଢା ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତିବେଳଜୀ ପ୍ରଦାନ
କରିଥାଏନ୍ତି । ଗର୍ବଧ୍ୟାହରେ ପ୍ରାୟ ସହିତରେ
ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ଅଭିଭବ
ଦେଖ୍ୟାଇବେଳକୁ ବୃକ୍ଷ ନ ହେଲେ ଯି ଆଶା-
କା କୃଥର ଏକର୍ଷ ସେଥିର ଚାରିଏ ନାହିଁ ।
ଏମରୁ ବିବେଚନାରେ ଦୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଏ-
ବର୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶର୍ଷ ଉପରୁ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ
ଏ ଦେଶରେ ସେ ଫାଁଗଳ ଦେବ ସେଥିରେ
ଆନ୍ଦରୁ ଲବାରଣ ହେବ ।

ମାତ୍ର ଅଳ୍ପକାଳ ହେଲା ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ
ବିପ୍ରତି ଆସି ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ଅନେକ ଠାକୁର
ଫୁଲ ନୟନ ହେଉଥାଇଛି । ଜାପା ଏହି ଯେ
ଏହିପ୍ରକାର ହିଣ୍ଡିକା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାତିହୋଇ
ଆଜିବଳ୍ଜ ଅର୍ଥମ୍ କାହିଁ ଦେଉଥାଇନ୍ତି ହିଣ୍ଡିକାଙ୍କ
ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ଏତେବେଳ ହୋଇଥାଇଁ ଯେ ଆଜି-
କାଲ ଯବନ୍ଦରେ ସେହିବିଧାର ତର୍କ ଲାଗିଥାଏ
ନାବିମନାନେ ହିଣ୍ଡି ବାଦ୍ୟାମ୍ କତ କରି ହେବାର
ଦିନାସ କରି ନାହାନ୍ତି ବାରଣ ହେଉଥି ଦିନାସ
ଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ରେବନ୍ତି କର୍ମଶର୍କଳଦ୍ୟାମ୍
ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅନେକବାର ହୁଅନ୍ତା । ବାହୁ
ଏହିଶ୍ରୀକାମାନେ ଅପିଲେ ବହି କଣା ନାହିଁ
କେହି ଦୋଳନ୍ତି ଯେ ଘର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ହେଲା
କର୍ତ୍ତା ବୁଝି ଓ ବଜାସ ନାହିଁବାର କମଳର
ଏମାନଙ୍କର ବନ୍ଦ ବଣିମ୍ ଓ କେହିଏ ନାକଳିଲ-
ଯେ ଗୁ ଏହା ଜାତ ହେବାର ଅକୁମାନ କାନ୍ତି
ଦିନାସ ହେଲେ କୁଟୁ ପତଙ୍ଗ ବସୁତ ମରିବାର
ଦେଖା ଥିବାର ପ୍ରଥମଲକ୍ଷ୍ମି ବାରଣ ଦେଇବ
ସଙ୍ଗ ଦୋଧ ହେଉଥାଇ ମାତ୍ର ଏବର୍ଧ ଦ୍ୱାରା
ସବୁଥାତେ ଏହାକର ପଲ ହେଲା ଜଣାଯାଉି
ନାହିଁ ଯାହା ହେଉ ଏହାକଟାମ୍ ଯେ ବିଶେଷ
କ୍ଷତି ଦେଉଥାଇ ସନ୍ଦେହ ଲାଗି । ପ୍ରକାମାନେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୋହିଥାଏ ପାରିବାର ଉଦ୍ୟମ କରି-
ବାର ଦେଖାଯାଏ । ଚର୍ଚାପିତା କବ ସୁରାରେ
ତାଳିକୋତା ପ୍ରକାମାନେ ଥିଏ କଲେଜୁଗରଙ୍ଗ
ରାଜାଙ୍କରେ ପରିଜ୍ଞାନ ଦେଉଥିଲେ । ସେମାନେ
ଦୋଲନ୍ତି ଯେ ତଳ ବହୁନରେ ସେମାନେ
ଦେଇଥାଏ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି କଳିମ୍ ସେମା-
ନଙ୍କର ସର୍ବଜ୍ଞାନ ହୋଇଥାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାପା-
ଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଜିମର୍ଗରେ ହୋଇଥାଇଁ ।
ମେତି ଦେଖିବା ପାଇଁ ବଲେବିଦ୍ୱାରାଦେବକୁ

ଅନୁଭେଦ କରିଥିଲେ । ଗର ସମ୍ପାଦିତରେ
ଜଗତ୍ତହିଁସମ୍ପର୍କ ସବୁଦିକଳନର କେତେକ ପ୍ରକା
ଧସଲ ନୋକସାନର କଥା କଲେଜରଙ୍ଗ
ସମ୍ମଗରେ ଶୁଣାଇ କରିଥିଲେ । ସାହେବ
କାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅପରିଚିତ ହେଲେ ।
ନାହିଁନେହ ପାଇଁ କରିବାରଙ୍କର ମଜାର ଛମି
ହେଉଥିଲା ଏଣେ ହିଁଖିବା ଓ ଅପାଳକ ପ୍ରଳା-
ଙ୍କର ଗନ୍ଧା ଜାଇବରଥିଲାନ୍ତି ଏ ଅବସାରେ
ପ୍ରଳାମାନେ ଅଧିକ ଦୂଃଖ ଜଣାଇବାକୁ ଥିବିବେ
ଏଥରେ ବିଶ୍ଵ କିଛି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଭରିବା କରିଁ ଯେ କଲେକ୍ଟର ମାହେବ ଗୀତ୍ର
ମୋଧୁରଲକୁ ଯାଇ ଷେରର ଅବଶ୍ୟା ଅବଲୋ-
କନ କରିଛି । କାରଣ ଅନେକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ପ୍ରତା
ଏବର୍ଗ ତୁଳନ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଯାଏ
ଓ ଯଥା କାଳରେ ଫସଲ ଦେଖା ଯାଇଥିଲେ
କହିଥିଲା ଏହାକ ଫକ୍ଷରେ କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହେଲେ କାହାପରି କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ
ଦେଖାଇ ପାରିବ ।

ଭାବଗେଷର ମନ୍ଦିର

ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଯେ ମମାକମାନ ଅବିଥିବୁ
ମେଘର ଜଣା ଯାଏ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣପାୟ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଅଛି କୌଣସିଷ ଶାନ୍ତ ହେବାର ବିଜ୍ଞ ଲକ୍ଷଣ
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଏଠାରେ ସେଠାରେ
ଯାଏ କିତାଙ୍କ ପୁର ହେଉଥାଏ । ପ୍ରବାୟମାନେ
ବେଳକୁଦେଇ ପାଇଥର ପର୍ବତିଗରେ ଅପଣା
ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମକତା ଓ ଧର୍ମ ଅଧ୍ୟୋ-
ଜନ ହୋଇଥିଲେହି ଅବସ୍ଥ କରୁ ନଗରର
ଅକ୍ରମଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏ ନଗର ଅନୁମନର
ପାଇ ଯାହା ହେବ ତହିଁ ଉପରେ ପୁର ଦେଇ
ହେବା ନିର୍ଭର ରଖଇ ।

ଚଲିତମାସ ଗା ୧୦ ଶିଖର ସମ୍ମରି ଜଣା-
ଯାଏ ଯେ ତହିଁ ପୂର୍ବ ଦିନ ଓର ଜୟମୁଖ ନମ-
ବିକୁ ପ୍ରଥାୟମାନେ ଆନନ୍ଦକରିଲାକି, କରିଅଛି-
ନ୍ତି । ଏ ୫ ଶ୍ଵା ସୁର ଦେଇ ଉଦ୍‌ବାଗ୍ର ଏ କରିର
ଷ୍ଟ୍ରେବତ ହେଲା ଓ ଏଥରେ ଏକ ବିଜାର
ସେନା ଦିନମୁହଁମ ପୁଞ୍ଚାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଫଳମୁଖ-
ମାନେ ଦୋଳନ୍ତି ଯେ ବିପରୀର ଗୋଲିନ୍ଦାକଙ୍କ
ଦିଲ୍ଲିଗା ହେବ ସେନାକେ ଜୟ ଘରାଇଲେ ।

ଫଳସମାଜେ କେବେଳ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ କେବେଳ ଯୁଗର ଉଚ୍ଚଦେଶୀର୍ଣ୍ଣ
କା ୧୦ ଲିଖିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷାମାବ ମାତ୍ର ହେ-

ଥରେ ଫଂଗ୍‌ମୁକ୍ତର କହି କିଶୋର ଲାଭ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ମାଲମ୍ବେ ଜାମକ ରଙ୍ଗଗୁଡ଼ ପଦିକା ଉଭୟ-
ପକ୍ଷଙ୍କୁ ହଳି କରିବା ବାରଣ ଉପଦେଶ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । କାହିଁବରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିକଥ ଏ ସୁନ୍ଦର-
ରେ ଦେଉଅଛି ଜାହା ଦେଖି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର
ଏହି ପରମର୍ଶ ହେବାର ବାଧ ହୁଅଇ । ମାତ୍ର
କିମ୍ବା ଗମନ ଆପଣ ? ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ବାନଦେଶର ଲୋକେ ନେଇଲୁ ବେଳ ତ-
ଦେଖିଥିଲୁ ଉପରେ ଯେତ୍ଥିଥି ଅଜାହାର ଆରମ୍ଭ
କଲେଣି ଏଥର ବୋଧ ହୃଦୟ ଯେ ଅନ୍ତରେ
କିମ୍ବରେ ସେଠାରେ ଯୋଜନା ସଂଗ୍ରାମ ଉପରେ
ହେବ। ସେମାନେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରେ ପରିଷି ଓ ବୃଷଥବି
ବିଦେଶୀଧୂଙ୍କୁ ଆପଣାଦେଶର ବହୁକୁଳ ଜରୁବା-
ର ଚେଷ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଇବ୍ୟେଷଣର ସହ
ଓ ତହିଁରେ ଅଗ୍ରିକ୍ଲେବ ପରିଷି ଗାହାଙ୍କର
ଏକାଶନାକୁ ଦଳିବତର କଲାପରି । ପଥମେ
ଫର୍ମିଲାଇପରେ ଅଗଣାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
ସଞ୍ଚିତ ମନ୍ଦାବ ଅବିଅନ୍ତ ଯେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚଗ୍ରକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଅଗ୍ରିଲଗାର ଗ୍ରେ ଉତ୍ତରାଚନ୍ଦ୍ର ସେ-
ବିର୍ଦ୍ଦିଶରେ ପାଞ୍ଜଳି ମୌକ ଥିଲେ ଦୂରକଣ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟାବାତ ଯାଇ କାହାର ଅବିଅନ୍ତରୁ , ଦାକି
ନିରକଣାଙ୍କର ଦେଶ ନାହିଁ ବୋଧ ହୃଦୟ
ସେମାନେ ଯୋତେ ମରାପକି ଓ ଉପରେ
କର ବେଳା ସଂଗ୍ରାମ ଓ ଉତ୍ତର
କର ସହଜି ହେଉ ।

ସାହିତ୍ୟ

କେଳାନା କରଦିଲୁ ୧ ମୂର୍ଖ ପ୍ରାସ ଗା-
ଧାରେ ମଟିକମ୍ପି ବର୍ଷାକାଳୀ ପ୍ରାଚୀ ହେଲେଣି ।
ପଞ୍ଚମ ମାହରିଲାନ ଧାରେବ କେତେବେଳେ କରିଯା
ନେଇ ବୁଲିବର୍ମ କରିବାରେଇ ।

ଜର ଦୁଃଖାର କଟକ ଛାତ୍ରେ ଲାଗେ କମି
ହୋଇ ନାର୍ଥକ ପରିଷ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟ କିମାତି କରିବାର
ମନୋକ୍ରୂ ହେଲା । ଥାମା ମାସର ପ୍ଲାନ୍ଟର୍
ଗମେ ଧରାଣା ହେବ । ଏହି କମିଟାରେ ବାବୁ
ଧାରିକାଙ୍ଗ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମୁମ୍ବିପରିମାଣ ଓ
ଧର୍ମାର୍ଥବିଦୀ ପ୍ରସ୍ତର ଅନୁମେତି ହୋଇ
୧୯୭୦ ମା ଧାରିଜୋପିତ ଦେବାର ଅଳ୍ପ ହେଲା

ଦିଲ୍ଲି ଝଳାର ଅଧେ ପୁଷ୍ଟି ମିଳିବ ଓ ଅକ୍ଷେତ୍ର
ଅଧେ ଯୁ ଶୁକ ମୁଗ୍ନାଜନ ଉତ୍ତାର ଦିଆଯନ ।

ଥାପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟ ପାଇଁ କାଲିତାର
ଶୁଭଦିନ ବଳେକୃତୀ କରେଣୁ ବନ୍ଦହେବ ।
ଅକ୍ଷାମାର ସଫଳରେ ଗରୁଦନ ପଢ଼ିଲା । ଶୁଭ-
ଧାର କରେଣୁ ପିତ୍ତବି । ନଗରରେ ଏଥାବଦି
ବଢ଼ି ସମାଜେହରେ ନନ୍ଦାତ୍ମକ ହୁଅଇ ତେ ଏକର୍ଷ
ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରାୟ ହେବାର ଅନନ୍ତାଳ ହୁଅଇ
ମାତ୍ର ପୂର୍ବସ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲିଯାଇ
ନ ପାରେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଉରାସକଣ୍ଠ ଯେ
ପଦ୍ମ ଛଳିବନ୍ଦ ମାତ୍ର ଯେମନ୍ତ ସମ୍ମରଣ
ଦକ୍ଷାରରେ ଯାଦା କାହିଁ ରକ୍ତଧବି କରିବାର
କିଷେଥିଲୁ ହେବି ।

ଚଲିଛନ୍ତିବା ଏ ରଜରେ ବିମ୍ବେଇବେ
ଗରିବଜାପ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବଦରେ ଏବଜାପ
ନୟକର ହେବାର ବିମ୍ବେଇ ବନ୍ଦରେ
ଦୁଇ ଅନେକ ଦେଖିଲୋବା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋ-
ଇଥିଛି । ଏଥରେ ଯେ ହେତେ ଦୁଇ ଶଳେକ
ନାମ ହୋଇଥିଲା ତହୁଁକି ଯଥାର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା
ଦଶାୟାର ଚାହିଁ ମାତ୍ର ଅନେକ ଜୀବ ହୋଇ-
ଥିବ ସମ୍ବଦ ହୁଅରା । ବିମ୍ବେଇ ଜିକଟେଲୁ ଏକ
ଦିନରେ ୧୦ ବ୍ୟାକୁଳା ଭୟିଥିବି ଲଗିଥିଲା
ଏଇ କେଉଁଅଜେ ହେତେ ଯାଇଥିବ ।

ଶକ୍ତିପୁରାଜାରେ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଚାନ୍ଦି ନ ହେ-
ବୁ ପଥଲର ଥାଳ ଛାନ୍ଦାର ନାହିଁ ଓ
ହାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପଞ୍ଚବାର ସବୁ ତୁ ମୁକ୍ତିଦିନ
ଦୋଷତ୍ୱ କି ଦର୍ଶିଯେବା ଚାନ୍ଦି ଅନେକ
ପରେର ଯା

ଏବେଦ୍ୟାବରେ ଏମନ୍ତ
ଯେ ସେଠା ଲୋହେ
କି ବେଳେ ଆଶାଙ୍କାରୁ
ଆନନ୍ଦେତ ଶୋଳଅଶା
। ଉପରୁ । ୩ ଧରମାନେ ହେବଳ ବର୍ଷା
ହେବାରୁକୁ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନୁ । ଏହିଏ କର
ଏ ବରସେପୁ । ୪ ଯାଉଥରୁ ? ।

ଦିଗନ୍ତର କଳାର ଅଧିକ ଜାଦାପରି-
ବାଦମା ଅଧିକ ଶବ୍ଦର ବିଷୟରେ ହାତବୋର୍
କେତେ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଗଭିମାନ ଜାଗର୍ଣ୍ଣ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାରଜ ସମ୍ବାଧ କା ଅଣିବ ଯାହା ମିଥିଲାରେ
ଶୁଣାଇବାର ପଦ୍ମେତନ ବୋଥ କରିଲ
ଜୀବ ଶରୀର ଜାଳକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଦିଗେତି
ରେକଷ୍ଟ୍ରାଇଙ୍କ ଅର୍ଥର କରିବ ଉତ୍ତାର ରେମ-
ପାତଙ୍ଗରୁ ମେ ଦେହପର କରିବାରୁ ହେବ
ଦିଦ୍ୟୁପକ୍ଷର ଜାଳକା ଅର୍ଥର ହେଲେ ଜାହା
ଅନୁବାଦ ଅନୁଲପ୍ତି ଓ ଶ୍ରପିବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଟିକ-
ହୋଇ ମେ ଟକା ସମ୍ବା ଘରକଠାରୁ ଆଗାୟ
ହୋଇ ମିଥିଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲଇଭାବୁ ମୋହଦ-
ଦୀ ଶ୍ରାଦ୍ଧିବ ।

ତେଜନ୍ଧୟୁଷ ହବଣ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଦିନ୍ଦି-
ଶୁଭରବର୍ଷରେ ରେତନାମକ ଜାଗି ମନ୍ଦରେ
ଏମନ୍ତ ଶୈଖିର କର୍ମର୍ଥ ପ୍ରଥା ଅଛି ଯେ
କାଳକ ସବରେ ଶାର ବିଶାକର ଦିଅନ୍ତି ତେ
ବାଳକ ଶୁଣି ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ ପାଇ ହେବାଯାଏ
ଯା ଶୁଣୁଥିବ ଭାର୍ଯ୍ୟନ ଚନ୍ଦ୍ର ରାତ୍ରାର ।

କୁଣ୍ଡନ ନମରାହାସି ପ୍ରୋଫେସର ପାବର
ନାମରେ ଏବବନ୍ତି ଗେଟିର ଦ୍ୟା କହନାର
ବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଦେଖାଇ ଅଛିଲୁ । ମେଜଙ୍କର
ମୁହଁ କହା ଓ ଶେଷ ଅଛି ଯେ ଦେହବୁ ଗଲିବା-
ଦୂର କଥା ନିର୍ଣ୍ଣା ହେଉଥିଲା । ଐଂ ଗଜଙ୍କର
କରିବୁ ଧରିବ ଦୋଳିବା ।

ଧାର୍ଯ୍ୟବିଅଗ୍ରୀ କଣାଥାବ ମେ ସ୍କୁଲ-
ଶାଳ ଅକ୍ଷୟ ତଥାକଣ୍ଠ ସହଜ କାଙ୍ଗରର
ଦିନର ସମ୍ବରେ ପୃଷ୍ଠ ବହାତରିବ ।

ଏହି କ୍ରମଦେଶର ସମସ୍ତରେ ଧାନପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଠାରେ ହୋଇଥିବାର ଗମ୍ଭୀର ଅନୁଭବ ଥିଅଛି ।
ଏହି କ୍ରମଦେଶର ଏହି ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
କ୍ରମ ଅଛି । ଗତବର୍ଷ ଯେତେଜେଲେକ ନାନା-
କ୍ଷମତା ପରିଚ୍ୟନେ ଉଚ୍ଚର ଅଧେ ଏହି
ବିବାର ପ୍ରକାଶ ହୁଅଥିଲା ।

ତାକୁର ତେ ସାହେବ ଦୋଳନ୍ତ ଯେ
ଜୀବିତର ସର୍ବଧାରକୁ ମନୋଷଥ ଦୂରେ
ଥାଏଥିଲା । ଏହାକୁ ପିଲାଇଦାନ ସର୍ବ ଜୀ-
ଜିବା ଜୀଥରେ ଦିଅଗାଏ । ଏଥରେ କିନ୍ତୁ
ମରିଥା ପ୍ରାପରେ ଅନେକ ଜୀବାଜୀବ ଚକ୍ରା
ବେଳେ ଲବ ବରୁଥାନ୍ତି । ଉତ୍ତର ପ୍ରାପର
ବକଳ ମନରେ ଏ ଜୀଷ୍ଵ ଏତେ ଭଲ
ଏଥାହାକୁ ଓ ମେହରେ ଏତେ ଜୀବାର
ଜୀରୁଥାନ୍ତି ଯେ ଏ ଜୀଷ୍ଵ ବାହାର ବରୁବାକୁଟି
ଦ୍ୱାରା ଦାନିଫୋକ ସାହେବଙ୍କୁ ଦିନମର୍ତ୍ତ
ନିର୍ମିତ କେବାଗାର୍ଜୁ ହେଲାହେ କେବା
କିନ୍ତୁ ତମିରୁ

ପରିବାଶୀ ବାଗଜରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଦରବର୍ଷର କୁମି ପରିମାଣ ୧୫୦୦୦
ଦରି ଦକ୍ଷାଗାର୍ଡ୍ ସେବକସଂଗୀ ୨୦,୩,୦୦,୦୦୦
ଧର୍ମ ଚାନ୍ଦେଶ ଛତ୍ର ଅନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କତ୍ତ
ମହାତାର ଭାବରବର୍ଷ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ କୁମି ପରିମାଣ
ଲୋକସଂଗଥରେ ନହିଁ ଆହୁ ।

ମାରଖେତ୍ର ଓ ମେହରଖେ ରାଜ୍ୟର ଶତାବ୍ଦୀ
ଅର୍ଥକୁ ବର୍ଣ୍ଣାଗୀର ପରମ ନିରୋଧିତ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ବୃକ୍ଷର ଅକ୍ଷର ଏଥର କାଳେ
ଅଛିଲା ଏ ଯାହାର ଅନନ୍ତର ହୁଅଇ କେ
ଥେଂରେ ପୁନର୍ବାର ପରିଷ ପଡ଼ିଥ ରେ । ଯା
ବରବରକୁ ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ ଦୁର୍ଗଜ ବୌଦ୍ଧବିର୍ତ୍ତରେ
ହେଉଥାଏ ।

9339

ମହାକବ ଉପେକ୍ଷିତ କୁଳ ବିଜ୍ଞାନ ରୂପ
ଏବିଲା ପୁରୁଷ ସଙ୍ଗ ଅବଧାନ ଓ ସଂଚେତ
ଶୀଘ୍ର ସହିତ ମନ୍ଦିର ଓ ବିଧିରେ ଶୁଣି
ପଦମୁଦ୍ରି ଦହିଲେଖିବ ଓ ଭରମ ଛଲଦିନ
ଥୋଇ ବାବ ପ୍ରିୟିଂକାମିଳ ସମ୍ମାନଦିନ
ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିଲା । ମଳ ପରିଶେଷ ଧ୍ୟ

ତାକମୋଟିବେ ସ୍ପ୍ରେଲ ସିକାଗୁଡ଼ିହେଲେ ତାଙ୍କ
ମାୟିଲ ସକାଗେ ଅନ୍ଧବା ଟେଲ ସମୀକ୍ଷା
ହେବ।

১৩৭৯

ଅମ୍ବେ ଦିଲା “କପଦିର୍ବା” ରଚନା
ଯେତୁ କାଗ୍ଜ ବୃଦ୍ଧକାପ୍ରୟେତି ମୁରଜାମାଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ସେହି ଛଳ ଉଚ୍ଚଲବଜାର
ନୂଦିବାବ ବନ୍ଦୁଷ୍ଠକୁ, ଆଜିଏବ ସବ୍ୟାଧିକାରୀଙ୍କ
ଶାଲଥର ମେଳକହିଛନ୍ତି ପଢ଼ିର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଯେତେ ପଢ଼ିର ହେବେ କାହିଁ ।

କାନ୍ତିର ପଦମୁଖ ଶରୀରରେ ଯାଏଇବେ ।
 ୧. ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ୨. ଗ୍ରହଣକାରୀ ୩. ପରିପାତାକାରୀ

ପ୍ରକାଶି

ଶାର୍ଦ୍ଦିକ ପଦ୍ଧତିରେ ମାତ୍ର ହେଉଥିଲା

ବିଜ୍ଞାନ କବାସା

ଯେ, ମାତ୍ରନାମ୍ ସାମାଜିକ କ୍ଷତିକ ଦୂରୀ

କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଦେଖିଲୁଗପଦ ନହିଁ କବି
ଦିଗନ୍ତ ହୁଏ କିମ୍ବା କାହାର କବି
କାହାର କାହାର ଦେଖିଲୁଗପଦ

ଜଥାରି ଲୋକେ କହୁଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ଅପଗ୍ରହ
ଦକ୍ଷିରେ ବିଳି ଶତ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନନ୍ଦା
ଆମୁନାନ୍ଦକୁ ବୋଧ ଦୁଆର ଯେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କମା-
ଙ୍କର କୃତ୍ତବ୍ୟର ଟିକ୍କିଲାପୋକଙ୍କର ଦୌରଜ୍ଞା
କିବାରଣ ବୋରଥ୍ବ ଓ ଯେବେ ଜାହାଗୋଚାର
ଧାର ତେବେ ଏହିହି ନିରିକ୍ଷଣ ବନ୍ଧୁର କଥା
କାହିଁ ବିଅଛି ! ବରଣୀପଳକ ବିସ୍ଵର ସହଦେଲ
ବିଗେଷରେ ହରତ ତେବୁଳ ଦୟା ଦୋଧାରତ୍ତି
ଏ ଫର୍ମଲମାନ ସୁନ୍ଦରପ୍ରତିର ଅଭି ଆମୀ ନାହିଁ
ସାମା ହେଉ କର୍ଣ୍ଣାହେଲୁଗ ମୋଖରେ ଲାଭ
ବିଧାକର ଅନ୍ତର ଯେତେବେ ହେଉ ଧାଜନ୍ମକାଳ
ଦୂର ଦୂର ବହାରକାରୁ ଥର ହେମାନେ ସମର୍ଥ
ହେବେ ନାହିଁ ।

ହେବ ଓ ଦୋଷିତାଗର କାର୍ଯ୍ୟର ଏମନ୍ତ ବ୍ୟାଲୁ ହେବ ନାହିଁ ସେ ଉପରେ ପାଶେର ଧିବ । କୁଣ୍ଡରେ ଯେ ମୁହଁକ ପଥାସ୍ତିତ କୁଣ୍ଡରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଃବାହ କରିବା ଏପରି ଦେବାୟ ନବରମାଜଳରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହେଉଥିଲା ପାରି ନାହିଁ ସେ ମୁହଁ ମୋଟିବଳରେ ଜାହା ଚଳିପାରିବ ବୋଲି କରିଥେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ ? ଅମ୍ବେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିମ୍ବିତ କାହିଁବଳୁ ଅନୁଗ୍ରେୟ କରିଥିବୁ ଯେ କିନ୍ତୁ ଥାଇନା ଏହା ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିକି ହୁଅଇ ସେଥିର
ବେଶ୍ୱା କରନ୍ତୁ । ଗବର୍ନ୍ମମେଲୁ ଯେବେଳେ
ଲୋକଙ୍କବ୍ୟାପ୍ତି ଅପଣା ଦୀନାଯୁ ଶାନ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବାହ ବିଶ୍ଵବାଦୁ ନାହା ରଖନ୍ତି ରେବେ
ଡରତ କି ଯହିରେ ଧାରିବର କଥା
ନାହିଁ ଏପରି ଏ ଭାବ ଲେବଳୁ ଅର୍ଥବଳୀ
କରନ୍ତୁ । ଏ ଏମନ୍ତ ବାଦହୀ ଅନଳମୂଳକ
କଥା କିନ୍ତୁ କହିବି ବସନ୍ତାଧି-
ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇପାରେ
କାଳରେ ନିରଣ୍ଟି-
ଏବଂ ଲୋକାଧାରୀ ଆଜ
ସମୟରେ ଯେତେ ଭର୍ମ କରନ୍ତୁ ରେବେଦିଲେ
ଲୋକଙ୍କ ଫର୍ମିଛି ଆଜ ବଜେ ପଢ଼
କିହିଲେ ମଧ୍ୟ କାହାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬ ପ୍ରଦେଶର ଦକ୍ଷାନ୍ତମୁଖୀଙ୍କ ନିର୍ମିତ
ଧାର୍ଯ୍ୟକୁଳର ଅଭିବ ଥୁବା ବିଷୟ ଗ୍ରାମର
ବନ୍ଦିରୂପାହେବ ଧନ୍ୟକୁ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର
ତଣାରବାର ସେଥରେ ଏହି ଫଳ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଶିଳାବଜ୍ରାଗର ତାଇବେଳେରାହେବ ଉଚ୍ଚ
ଲୟଷ୍ମୀ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ବ୍ୟଦିତେ
ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପକ୍ଷରେ ଯହିକାହ ଖୋଲାଯାଇବ
ରନ୍ଧେବେଳେରାହେବ ତେଷ୍ମେତକ୍ଷେତ୍ରରକ
ବିଦ୍ୱାଳ୍ ଲେଖାଅବ୍ରତ୍ ଯେ ହେଉଁ ପ୍ରକାଶ
ଅଭିବ ଅଛାର୍ଥ ସେବରୁ ମୁଦ୍ରିତ କରିବାରେ
ଦେଲେ ବ୍ୟୟ ହେବ ତର୍ହିର ଏକମଣ୍ଡ ତାଲିକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପଠାଇବେ । କୋଣ କୁଆର
ବ୍ୟଦିର ପରମାଣ ଜାଗିଲାଗ୍ରହ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର
ଠଳା କେଇ ସ୍ତୁକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ହେବ । ପ୍ରହଳାଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ ଅତି ଶୁଭ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅପ୍ରକାଶିତ । ଯେଉଁମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର
ବଳ୍ପ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ କି ଥିବା ହେଉଥିବେ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ମାନ ଉପାଦାନେ ମହିମା ହେବ

ନ ଥିଲେ କରିବା କରି ହେମାଜୀ ଏଥର
ଡ଼ିଗ୍ବିଜିତ ହୋଇ ନାହାର୍ କଷମଦରେ ସୁନ୍ଦର
ମନୋଦରି ଦରିବେ । ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ସବସ୍ତରାର
ପାଠସ୍ଵରକ ଗୋପା ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ
କଷ୍ଟରେ ଉତ୍ତମ ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୱାଜ ଦିବକ ଶାଖା
ନୁହିବ ହେବାର ମମାବଳା । ସୁମର ଲେମା
ଗେଷ ହେଲେ ଅଗ୍ରେ ଚନ୍ଦ୍ରା ତହର ଦୋଷ
ଗଣ ବନ୍ଧୁ ଉଚିତ କରିବେ ଓ ଯାହା କରିପାର
ନିଲୋକତ ହେବ ତାହା ପାଇଁ ଏକା ବନ୍ଦି-
ମେଣ୍ଡ ମୁଦ୍ରାକର କଥା ଦେବେ ଓ ତାହା
ଏକୁ ତେବେଳମୂଳେ କଲିବ ଓ କରେଷ କହିଲୁ
ହେବ । ୧୭୮୦ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଲେଖି
ବାର ଗାୟରଙ୍ଗ ଓ ମାନଦିତ ଶମଭିତ୍ତ ଅଛି
କୌଣସି ବ୍ୟପୁ ଦେବା କି ହିନ୍ଦୁମର ଯତ କରି
କାହିଁ ପରମ ଲାହି । ସବେ ସବି ଅପାର-
ପରିଷମର ଫାଲ ହେତୁ କରିବେ ।

କଣେ ଜୀଜ୍ଞାସିତୁର ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ କଲ
ଦୁଆନା ମାତ୍ର ଯୋବେ କୌଣସି ଚାରିଶର ଜାହା
ମାତ୍ରମୋର ନ ପାରେ ତେବେ ବଳନା ମାନ୍ଦାଳ
ମେସିଗ୍ରେଡେଗେର ଶିଖାକିଳାଗର ତାରରେକୁରଙ୍ଗ
ସମ୍ଭବେ ଧରିଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଲେ
ଅପାରକଃ ସମ୍ମାନରେ ଏକପ୍ରକାର ଧୂମ୍ରକ
ଚଳିବାର ଦିୟମ ହୋଇଥାରେ ଏ ଅମ୍ବିମାନଙ୍କ
କବେଳମାରେ ଏଥର ଦିୟମ ଯେତେଣ୍ଠାପ୍ର
ଦୁଆର ତେଜେ ରଜ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଗୀଯକୁ ଟେଲଇଶାହେବ ଦିଷ୍ଟୋପା ବଳେ-
ବୁଝି ଗୋରଥାରୁ ବନ୍ଦିଲ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଭାବାକୁ ଅଜ୍ଞ ହୋଇଅଛି ଯେ ଅଚଳମେ
ଯୋରେ ସଂହାର ଭାବ ପ୍ରଦର କରିବେ ।

କୁପ୍ରିରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲା
ଏକ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ଗାଡ଼ା ଦେଇଥିଲା ଯେ
ଯେଥିରେ ପ୍ରାଣମାତ୍ର ହେଲା ଗଜ ଗୁରୁବାର ଖେ
ଅପ୍ରକଟିତ କରାଯାଇଥିଷ୍ଟକୁ ବିଗ୍ରହରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଗା ହୋଇ ମନ୍ତ୍ର ପାଇଥାଏ ।

ଅମୁମାନେ ଏହି ଜନରକ ଶୁଣାରୁ
ଯେ ଅଦିତ୍ୟ ପ୍ରଥାନ ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ
ଆଗଳା କର ବିଦେଶର ଗରୁଲ ଆଶାଇବା ଓ
ଧୀର୍ଯ୍ୟବାନ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ମାନ ବରମାକୁ ଗବହୁ-
ମେତ୍ରକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲୁ । ଏବେ ବର୍ଷା
ର ମହିନର ଘର ଗମ୍ଭୀର ହେଉଥାଏ ଯେ
ଦୁଇତର ଅଗଳା ହେଉଥାଏ ଅମୁମାନଙ୍କ
ବମ୍ବାର ଗୋଟିଏ ହେଉଥାଏ । ରଗସା କରି
କମାନେ ଦେଗର ଅବସ୍ଥାର ଉତ୍ସମନ୍ୟେ
ଅବରତ ନାହାନ୍ତି ଧଥିବା ଯାମାକୁ ପାପ
କାମତେ ସେ ଧାଳମୌର୍ଯ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛେ ଏହି କଥା
ସାର୍ଥକ ହେଉଥାଏ ।

ବୁଦ୍ଧି ଅଚ୍ଛ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଜମାନେ
ଯେତେ ପଥିବା କରିବାର ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ବାହୁମାନେ
ଦିଦିଥାତ୍ତ୍ଵ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ-
ଥାଏ ଯେ ସେ ଆପେ ବନ୍ଦାକର ରୂପାଗରେ
ତେ ବିନାଳ କର୍ମଶଳୀ ପର ଲୁହ ପିଲାବେ
ଦେବଳ ଏକଙ୍କ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଚରବାଳ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଯେଉଁ ହାନରେ ସେମାନଙ୍କ
ଗହବାର ଅନୁମତି ଦିଲୁ ଜାହା ତ୍ୟାଗ କରି
ଯାଇ ନ ପାରିବେ ।

ହୋଟ୍‌ଲାଇସ୍ ପାରସୀଳ ବିବାହ ପଞ୍ଜାର୍ଜନ୍ମ
ମନ୍ଦିରମା ବୁଦ୍ଧିଆ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଗୋଟିଏ ନିଜକି

ପକାର ମନ୍ଦିରମାର ହିମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । ତଣେ
ପାଇସା ଏବଂ ଅଧିଶା ସ୍ଥାନି ର ମାତ୍ରରକ ଅଷ୍ଟମ-
ଜା ଦୋଷର ତାତ୍ପରୀ ଉଚ୍ଚପଦ ଦେବାର ଅନୁ-
ମର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ଏହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାତା ସନ୍ଧାନ-
ପତ୍ର ନିଷିଦ୍ଧାରେ ଦୋହିଥିଲା ସେବାଳରେ
ଉତ୍ତରମାନ ବୟସ ବ ୫୩ ବୀର ଥିଲା । ମଦାଳ
ଅଧିଶା ଲିଖିବ ଉତ୍ତରରେ ମୁଦେଇର ଦର-
ଗ୍ରହ କଥାର ସ୍ଥାନର କିମ୍ବା ଏ ପ୍ରମାଣରେ

ମୟ ତାହା ସାବଧନ୍ମୁ ହେଲା । ତାକୁରର ଜୋବା-
ନବନିଗ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯେ ଶ୍ଵାମିର ଅଷ୍ଟାତ୍ମୀ-
ତରପ୍ରାଣ ପ୍ରକାଶ ଆତ୍ମ କୌଣସିଲେପେ
ଅଶେଖ ହେବାର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ । ଏଣୁକର
ଅବାଳିତ ଶୀଘ୍ରରେ ମଳଦମା ଡଢ଼ି କଲେ ।

ବିଲୁକତାରେ ବିପରୀମାଣରେ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ତଳା
ଅଛି ତାହା କଣ୍ଠରୂପାପାନ ସନ୍ଦର୍ଭେ ଥାଏ
ଲେଖି ଥାଇବୁ ଯେ ଗତମା କୁରେ ଜାଣେ-
ଏ ପାନାଚ ଓ ଧ୍ୟାନ ————— ପାଶ
ନମରେ ରହୁଥିଲା ତେ ଲେବେ ଏହି ଜାହାଜ
ନାହାପବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ବାଧ ନାହିଁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ।

ଗାଁଶ୍ରମେଣୁ କିଥିମ କରିଅଛନ୍ତି ହେ ଆଜା-
ହିନ୍ଦିଯେ ବ ୩୦ ର୍ଷ ଗୁରୁତ୍ଥବା ଗନ୍ଧିଜୀ
ଏକା ଜୋଗଳା ଧେନସନ ଦିଆଯିବ । କେବଳ
ରବାର ସ୍ଵପ୍ନ ୦ କର୍ମ ଭାବର ଦେବା ହେଉ
ଯବେ କରଇ ମନ୍ତ୍ରର କିନ୍ତୁ ଦୋରଥାବ
ତଫେ ଜାହା ଧର୍ମଦିବ ଜାହି ।

ଦୋଷାର୍ଥରେ ଅଛନ୍ତି ଶିଶୁ ପାଇବାର
ବିଭିନ୍ନ କଲ୍ପିତାବ୍ଦ ହୃଦୟ ଉଣି ପେଶୀଯାଏ ।
ସଠାରେ ମୂଳ ଗିରିଜମାନଙ୍କୁ ମାରି ତୁ ତେଣୁ
ଲଞ୍ଚିଏ ଦେବାକୁ ହୁଏ ତେବେଷ ଅବସ୍ଥାରେ
ବାକେତନରେ ଶିଶୁ ଦ୍ୱାରା ଯାଏ କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ
କୌଣସି ଧର୍ମଧାରାଙ୍କପୁରେ ଅଛନ୍ତି ଶିଶୁର
ତନ ତୁ * କାହିଁ ଉଣା ନାହିଁ ।

ବକ୍ତ୍ତାରଜେନରଲ ସାହେବ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ-
ଛନ୍ତି ଯେ ଏଣିକି ଅଗନ୍ଧିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ନିଷାନ ମାସକୁ ମାର ଦିଅପାଇବ । କେବଳ
କାହୁ ଓ କାଇବ୍ୟ ପେନସନ ବେଳେ ଦିଆ-
ନାହିଁ ଯାହା ସ୍ଥାନରୁ ଗଢ଼ିମେଣ୍ଡ ବିବ୍ରତ
ଥ କଲେ ମାସକୁ ମାର ଏବଂ ପେନସନ
ଦେଇପାଇନ୍ତି ।

ମେହିକାର କଥା ଧରନ ଏ କର୍ତ୍ତା ଅଛୁ-
ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ବଶିଳ୍ପୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଲ୍ପ
ତତ୍ତ୍ଵ ଉପରେ ଦୋଷବ୍ୟବ ଏ ହଣ୍ଡ ପରିପା-

ଲୁହ ବସା ହୋଇଥିଲି ଅର୍ଥକୁ ପୂର୍ବାନ୍ତମାନ
ପ୍ରତି କଟଳଜ୍ଞ ବସା , ଯଥକ ହୋଇଥିଲି ।
ଏତେ କୃପା ଅସ୍ଵକ ହେବାରେ ଲୁଗା ବହୁଜ
ଗସ୍ତା ହେବାରି ଦେଖା ଯାଉ ଜାହ ଏଥର
ଏହ ବାରଣ ହିଁର ହୋଇଥିଲି ଯେ ମାର୍ଗନିଷେ-
ଗର ମରନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଭଲ
ନ ଥିବାର ବହୁଜ କପାଳଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାର
ନ ଥିଲେ ।

ପାଦ୍ୟୁକ୍ଷର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଗତ ମୁହଁକର୍ଣ୍ଣ-
ମୁହଁକର୍ଣ୍ଣରେ ବାଗେଲନା ଧାନୀର ଉଚ୍ଚ-
ମୁହଁପେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ । ଫର୍ମନ ବର୍ତ୍ତନ ଦଶ-
ର ଏବଂ ପାଠନା ଧାନୀର ଏବମାସ ଆଗର
କର୍ମୀଯାଏ । କଞ୍ଚଳାଧାନୀର ଗୁଣମାସ ପରରେ
କାଗେଲନା ଧାନ ବିଲୁପ୍ତରେ ବିନିଷ୍ଟ ହୃଥର
ମୁହଁଗଂ୍ର ଏ ଗୁଣ କୁଣ୍ଡ ହେଲେ ବନ୍ଧୁର ପ୍ରେସ
ଅଛି ।

ତନ୍ଦୁବ ଶୁଣାଯାଏ ସେ ଫଳୀମାନଙ୍କ
ସହଜ ସନ୍ଧି କରିବାର ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାଦ-
ମାନେ କୋରିଲା ଗାନ୍ଧି ଓ ଉତ୍ତରଧିଗରର
ପ୍ରସମ୍ପନ୍ଥ ଫଳୀମାନଙ୍କ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମେଲ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ପୋଷମାଟୁର କଣେ କବିତା କେନାଇ ଓ ମାଲକ-
ଶାହ ଜାଗଥବା ମୌଜୁଥିବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ
ଥିଲା । ଯେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ
ମାରସନ ଓ ହିମୋହାନ ଜାଗଥବ ଯେ ଅଗ୍ର-
ଗଣ୍ୟ ହେବ ଏବଂ କର୍ମକଳ ତେବେଳକରୁଷା ମଧ୍ୟ
ଶାରିବାର ନିଜାନ୍ତ ଥବନ୍ତକ । ଏହିପେ ଏ-
କପାର୍ଥିକୁ ଛାପା ଜାଗିବାର ଥାକଗଣ୍ୟକ
ସ ସହର ଦେଇନ ମାଟିକ ୨୦
ର କେବଳ ବାହୁଣର ଗୋଟି ନାହାୟ ନ
ହଲେ ପୋଷମାଟୁରଙ୍କର ଗୃହୀ ଜନ୍ମ ବାହୁ-
ନ୍ୟାଯ ଜଣନାବ ।

ବାହୁ ଶୂନ୍ୟକାପରମାତ୍ମା ନୃତ୍ୟରେ ଅଗ୍ରିଷ୍ଠରୁକ୍ତ-
ଦୂର ତେଜିଲଭବତ୍ତୁ ଲୋକାଥିବନ୍ତି ସେ ସେ
ବନ୍ଧୀଅଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରର ଦେଶାଭିରାତ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟାନର
ପାତ୍ର ଦେଖିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଥିର ଏକଙ୍ଗମୁ
ବଳ ବାହୁ ଗୁଡ଼େନ୍ତୁ ଲାଲ ମିଥିକୁ ଦେଖିଥିଲେ
ଭାବା ଅଗ୍ରିଷ୍ଠିକ ଶୋଭାର୍ଯ୍ୟାଳ ଅର୍ପଣ
ଥିଲେ । ଲାଲୁ ଘରେନ୍ତୁ ଲାଲ ଏ ନବପା
ତ ବରଥିବାର ବହୁବାହୁ ଦୁଇଜ୍ଞ ମଧ୍ୟରେ
ହି କାଜ ହୋଇଥାଛି । ନକଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କମନ କୁମାରିଲହୁର ମୁଦର ହୋଇ କହିପୁ
ଥାଏହି ।

ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୁ ପଞ୍ଚାଶ ୧କ ସବକୁଳପୂର
ଅଞ୍ଜାଗୁଣ କହୁ ବନେହିରେ ଥାବା ଦେଉଥ-
ହିନ୍ତ ଯେ ସବକାଶ ପାଇଗାରେ ୮୦ ଯେତେ
ଅଲଗା ଦାଖଲ ବରାବ ଭାବା ପ୍ରହର ବପବେ ।
ଦେବନ୍ଧିନୀରୁ ଅନ୍ତର୍ଗାରୁ ଥାବେ ପରିଦା ନେ-
ବାର ଯେବିଥ ଥିଲ ଭାବ ଉତ୍ତର ଦୋଷରୁ
ଦର୍ଶମାନ ବନା ଆପରିବେ ଯେତେ ଛାପ ପରିଦା
ନିଅପିବ । ଲେବଳ ଯେବେ ପରିଦା ଏମନ୍ତ
ଦେଖି ଯାଉଥିବ ଯେ ଭାବା ଉପର ଅଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵ
ନ ଥିବ ଦିମ୍ବ ବିଶ୍ଵ ୨ ଥିଲେବେ ସଙ୍କ୍ରି ପରି-
ଦାଯାଇ ନ ଥିବ ଦେହ ପରିଦା ବୁଝଇ ହେବ
ହାହା ।

ଏଥର ପିମଲଫେରତା ଶାସ୍ତ୍ର ଗର୍ଭର
କେନରିଲ ପାହେବ ଯେତେବେଳେ ଜଦୁଷ୍ଟର-
ପଢିଥିବେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ ତେତେବେଳେ
ଏମନ୍ତ ବିନାରୋଧରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତେ ଯେ ପର-
ମାରାଯର୍ଥାନ୍ତ କେବଳ ଜୀବିତଙ୍କ ପାଇଅଛି ।

ବାକୁ ହେଉବାଟରୁ ଦେଇଲାଗଲା ଶାମଳ
ମହାଜ୍ଞୀ ଅପାରଯୁ ଅନୁଶ୍ରବ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାର
ଏବଂ ସମାଧିଷ୍ଠରେ ଲେଖା ଆଛା । ଅନୁଶ୍ରବ
କିନ୍ତୁ ମୁସିଧ ଶାମଳ ମହାଜ୍ଞୀ ଅପାରାର ଲାଭୀର
ଚିମ୍ବାରେ ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣି ସୁମର ପ୍ରଦାନ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ଏମୁହାବାଦରେ ସେହି ଗୋଲମାଳ ହେ-
ବାର ଉପରିନାମ ହୋଇଥିଲ କହିବୁ କହିବୁ କହିବୁ
ସମ୍ମାନ କଣାମାର ମାର । କେବ ବୋଲନ୍ତି
ଜନ୍ମିତିମଧ୍ୟକୁ ଓ କେହ ବୋଲନ୍ତି ସମ୍ମାନକ
ଏ ନିବାରଣର ଅରନ ଦେବୁ ହୋଇ
ହିତାକ- ଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଉପରିନାମ
ହୋଇଥିଲ ଓ ହାତାର ମନରେ କୌଣସି କଷ୍ଟର
କାରଣ ନ ଥିଲ । ପ୍ରତ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦିକର ବର
ବୋଲନ୍ତି ସେ ହାତମୟ ମାଟ୍ଟେଖ ଓ ପଳ୍ଲେଚନ୍ଦ୍ର
ଦମ୍ଭି ଅପିଷରକୁ ଦେଖିଯର ପରମୋର୍ଦ୍ଦ୍ଵାନ
କାହାର କରିବୁମେଣୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅବଳ ।

ପ୍ରେସ କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ଏଥୁକୁ ଉତ୍ତରାଧିକା ପାଇବୁ ପରାମର୍ଶ-
ସମାପ୍ନେ ସବ୍ବରୁ ପଦେବନନ୍ଦିବ-
ଏହି କି ପ୍ରାୟ କି ଏ ଜଳେ କରିବାରିବା
ମୁଁ ଆମର ଏହି କିମ୍ବା ଅଧିକା ସମୟରେ
ପ୍ରାୟ କି ଏ ଆ ଯେତେ ମହାମେହିର ଘଟ
ବାଠମୋଡ଼ା କରିବାରେ ଉପରିବ ହେଲା-
କେବଳ ବେଳରେ ହରାଇବା ମାମଳ ଆସିବ

ବସିଥାଇଲୁ ଯେ ଏହଙ୍କଣ ସ୍ଵାଳୋଦର ବନ୍ଧୁରେ
ପଇବା ଏହି କଣ୍ଠରେ ମାଳା ଧାଉଣ କଥାଅଛି
ଥାହିଁ ଏହଙ୍କଣ ବୃଷତର୍କ ଶୁଣୁକେବ କଣ୍ଠରେ
ମାଳାକାରବର କେବଳ ଗଇବା ଧାଉଣ କଥାଅଛି
କୁ ଏହି ଦୂରଜଣକ କଣ୍ଠରେ ପଥକମାନେ ପାଇ
ହେବା ବାରଣ ମାସୁଲ ଘେନ ଉପରୁତ ହୋଇ
ଫେଲାନ୍ତି ଯାହାକ କରନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ବେଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଥା କାହାର ଜାଣି ପରେ ବରତ୍ର ହୋଇ
ନାମାଦି କୁରାଣ ବୋଲି ଉତ୍ତାଗ କରିବାକୁ
ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ବିମୁଧକାନ୍ତି । ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଅମ୍ବେ କଣ୍ଠ ଉପରୁତ ହୋଇ
ମାସୁଲ ଦେବା ଦେଲକୁ ଦିକ୍ଷାଏ ହୋଇ
କୁବାକଥ ପ୍ରଥୋଗ କରିବାର ଅରମ୍ଭ କରନ୍ତେ
ଅମ୍ବେମାନେ ବିମୁଖ କି ମାସୁଲ କେଇ ପାଇ
କଥକ ସଥଳ କରିବୁ କାହାକୁ ହେଉଥି ଅମ୍ବୁର
ସରକାଣ କରି ଆହି ଏହି ତଙ୍ଗରେ ଅମ୍ବକୁ
ଆରହି ଏଥାକୁ କିନ୍ତୁ କୋବର ନହିଁଲେ
କି ବୁଦ୍ଧ ସରକାଣ କରି ହେଲେ କେତେ
ଦୋଷଲେ ବେଗେ ଅମ୍ବୁ କିନ୍ତୁ ଲଗା ନାହିଁ
ଏହିମାଗେ ଭବେଷ୍ୟାଗ ନ ପାଇ ଅମ୍ବୁ କାହା-
କେବେ ପ୍ରେତେବଳେ ହେଉ ଅମ୍ବୁ ପାଇ
କି ଦେବୁ ଏମୟ କହି କୁରି କହାଇ
ମେତାକୁ ଦୂରହୋଇବିଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଧନୀ
ନିଃା ମହିରୁ ବୁଦ୍ଧ ଥୋଇ ତର ବିଲ୍ପ
ଦେଖିବ କହିବିଲେ ଉପରୁତ ହୋଇ ଦେଇ
ପୁରୁଷ ଯୋହିଦୁରରେ ବହିବାଗ ଥିଲେ କହି
ପୁରୁଷ କିନ୍ତୁ କୁବାକ ପ୍ରଥୋଗ କରି ପରେ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ କାହା ମାନୁ କେଇ ତଙ୍ଗ ଉପରକୁ
ଛଇଲେ ଏହିପଥ ତଙ୍ଗାଭୟରେ ବିକୁଳର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବି ଦେଖୁଥାଏଁ ଯେ ଅଥକମାନଙ୍କ
ଯେଉଁପଥ ତରାକ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ଅକଥ-
ମନ୍ୟ । ତପ୍ତରେ ନାମକଳ ଅନୁମତ ଦେବାରେ
ଯେ ଆହି ଅମ୍ବକୁ ପ୍ରାସୁ କଣ୍ଠ ପାଇ
କଳା ଜନତାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯେହାର୍ବର୍ତ୍ତରେ
ଅହିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସରକାର ଯେ କିମ୍ବନ କହିବିଲୁ
ମାନୁଳ କେଇଁ ପାଇ କରିଦେବେ ଏଥିକୁ
ଦେଖାନ୍ତି କିନ୍ତୁରେ କିମ୍ବାରପ୍ରମାଦ ମାନ ମର୍ଯ୍ୟା-
ନାହିଁ ମୁଲୋହୃଦୟର ହେଉଥାଏ ଏହିପ୍ରୟତ୍ନରେ
ସରକାର କିନ୍ତୁ ତାହାର ମ କଲେ ପଥକମାନଙ୍କର
ଯେ କୌଣ ହେଉଥାଏ ତାହା ଦିବାରର ଅନ୍ୟ
ତଥାୟ ନାହିଁ ଅତିବକ ଅଥରକ ପୁରୁ ସମ୍ବା-
ଦିକରକର ଏହିପ୍ରୟତ୍ନରେ ସମାଧିପଥମାନଙ୍କରେ
କିନ୍ତୁ କୌଣ ସରକାରଙ୍କ ନ ତଥାରରେ ଅଜ

କେହି କଣାର୍ଥ ନ ପାରେ ଏହି ସରଜାବଳୀ ନ
କଣାଇଲେ ସବକାର ଏ ସବଳ ବିଷୟ ବିଚାର
ଗାନ୍ତି ଜାଣାର ପ୍ରତିକାର ବିରମେ ଅଭିନନ୍ଦ
ଅଧିକାନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ଏ ବିଷୟ ଜାଣାଇବ ର ଆଦିଗତ୍ୟ
ଯୋଗୁ ଦିବେବିତ କିମ୍ବା । ଏହି । ଅଜମ୍ବନ
କିମ୍ବା

• ೨೮೨ •

四三

ଏହାଗୁଣ୍ଠ ବିଜ୍ଞାପନ ଦୟାଯାଇଥିଲି ।
ଗୋଟିଏ ହାତୀ ଅଧିକାରୀ ନନ୍ଦନମହାରାଜଙ୍କୁ
ଦିବା ଦିନରୀ ସମୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବଳପାତାକରେ-
ହାରେ ସରବାରୀ ନିଲମ୍ବାରୀ ବନ୍ଦୀୟ ହେବ ।
ହାତମାନଙ୍କର ପୁଣିଆ ଏଥେମଳିଛି ଦୟାକାରୀ
ଏ ସାହମାନେ ସରବାରୀ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଓ କଟିବାରେ
ଅବଶ୍ୱ ପୁଣିଯ ଉତ୍ତ୍ରେତ୍ତି ପୂର୍ବପାତାକ ରଘୁନାଥ
ପ୍ରାଣଦା କଲେ କୌଣସିଦମ୍ଭେ ମାନ୍ଦା ଦିନ
ଯାଇଁ ପାରେ ଜାହିରାଜ ଅକୁବର୍ବନ୍ଧା

ନିର୍ମାଣକାରୀ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରି ବିଶ୍ୱାସ କରି
ଅଧିକାରୀ-ପର୍ଯ୍ୟବେ ସାହିତ୍ୟ ଆଚିଥାଳ ଓ ସଂଗ୍ରହ
କାଳୀ ବହୁତ ମଧ୍ୟ ଓ ଏଥରେ କିମ୍ବା
ପରିମର୍ଜି ମହିଦେବ ଓ ରଜନ କେତେ-
ଦୋର କରି ପିଲାଚିଆରାଜ - ନିର୍ମାଣପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ
କରିବ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରି ତେ

ତାବିଗେ ସୁଦୁର ବିକାଶହେଲେ ପାଇଁ
ମାସକ ସହାଯେ ଅନ୍ଧବା ଟଙ୍କା ପଠାଇଛାଏ
ହେଲା ।

ଆଜାମୀ ଦଳ ରହିଲାର ୨୦ ଅଟେଣ୍ଡେ କାହିଁ
ଏହି ଗ୍ରାସ ସମ୍ପଦରେ ଏମନ୍ତକିମ୍ବା ବାହୁ କଥାମେ କଥା
ଲ୍ୟୁକ ଲିବିଙ୍ଗରେ ଆମ୍ବାନାନାର ସମ୍ପଦରେ
ଛାତେବେ ବାହୁ ଶ୍ରୀମତୀ କାର୍ତ୍ତିକାଏଲିଯା
ଏହି “ବାହୁ” ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ହେଠାତ
ବରାତା ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଯହି ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପତ୍ର ୧୦୨

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭାବୁ, ପାତ୍ର, ସଂକଷିପ୍ତ

ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ମୋହନ ଦାସ ପୁରୀ କବିତା
ଏହି ଦେବତାଙ୍କରେ ମହାକବିତା
ବହୁବ୍ଲୟ ବର୍ଣ୍ଣକ ପିତୃତ୍ୱରେ ଯଥିଲା
ମହିମା ଓ ମହାତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ।

ବ୍ୟାକିଲାଙ୍ଗାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପାତା

ଭାରତ ନବପୂର ସନ୍ଦର୍ଭମେଷ୍ଟିହା । ମା କାର୍ତ୍ତିବ ଦୁଃଖ ସନ୍ଦର୍ଭ ଗାଲ ମହିଳା

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଷ୍ପକ ମୁଳୁ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସଲୁ ୫୯

ପ୍ରସାଦ ରମ୍ଭାନୀ

ବିଜୁଲାଦନ ମାନ୍ଦିମାନଙ୍କର ଶମ୍ଭ କିମ୍ବା
ତମବା ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଜହାର ଫଳ ଦେଖା-
ଯିବାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଗର ସପ୍ରାବିରେ
ଦେଖାଇଛା ଅଛିବା ଗୁଡ଼କ ଦିର ବୁଦ୍ଧି
ହେବାର ସମ୍ମବ ଅସିଥାର ତେବେଳକା ମହା-
ମନୋଜାନେ ବୁଦ୍ଧି କରିବାର ଏହିପା-
ଦିଗର ଲେଖାଥାରୁ ଦେଶର ପରିଷ୍କାର କିମ୍ବ-
ମାନୁଷରେ ବୁଦ୍ଧି ଦିଲେ ପୁଣ୍ୟମାସ ଯାଏ
ମନ୍ଦର କଥ ବନ୍ଧା ହେବାର କିମ୍ବିମ ଅଛି ପଥ୍ୟ
ଦେଖାର କର ମୁହଁ ହୃଦୟର ମାର ଅଳକୁଠା କର
କିମ୍ବାର ମଜା ଦେଇଥାଇ । ଶାପାବଳୀଅମା-
ନ୍ୟାବ ସମୟରେ ଯେଉଁପ ମେବ କଲ୍ପ ଜାହା
ପଥଲପଥ ବନ୍ଧ ଉପବାଧ ହୋଇ ନ ଥିବ ।
ଧନିଆର ପୌରୀମାରୁ ମେବ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ
ଦେଖାଯାଏ । ଜାହା ହେଲେ ଅହୁର କେତେବୁ
ମେବ ହେବାର ସମ୍ମବନ୍ଧା । ଏପ୍ରକାର ସହିତୁ
ଅମ୍ବାର ଶବ୍ଦ ରାଷ୍ଟ୍ରକିପ୍ରତି ହିତୁକ୍ଷେପ କର-
ନ୍ତର ଉଚିତ କି କା ବିଶୁର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ଅମ୍ବାନେ ବୋଧ କରୁ ଅବ୍ୟ ହିତୁକ୍ଷେପଣର
ଅମ୍ବ ଉଚିତ କହେଇନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେବେ ଜୀବ
ଅମ୍ବ ? କିମ୍ବା କେବେ ? ଆବଶ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରକାର ବନ୍ଧ
ନେବାରୁ ହେବ । ଯାହା ହେବ ହିତୁକ୍ଷେପ ଉଚିତ
ନ ଯେଉଁ ଶୁଣନ୍ତି ଭେଲଙ୍ଗା ମହାବନ୍ଧମାନେ
ବୁଦ୍ଧି କିମ୍ବ କରିବାରି ସେବାର ଫଳର
ଅନ୍ତରୁ ! ଓ କରିବପରିବର୍ତ୍ତନ କିନ କିନ ଯ-

ଥାର୍ଟରପେ କାଣିବାରୁ ଚିହ୍ନାର ବାଚମନାକେ
ଦେଖା ଲଗନ୍ ।

ମୋଷଳକାନ୍ତଗୋଲଙ୍କର ।
ଅଛୁବନ୍ଦେଲୁ ଜଣେ ଜମିଦାରଠାର ଲୁହ
ଶକ ଗଢ଼ା ଅଧାୟ କରିବାକାରଣ ବିନ୍ଦେହୁ
ରସାହେବ ଜଣେ କାନ୍ତଗୋର ପ୍ରତି ଅଞ୍ଜି ଦେ
ଇଥିଲେ । କାନ୍ତଗୋର ମୋଷଳରେ ଜଣେ
ପ୍ରଥାନ କରିଗଣ୍ଯ ବୋଲ ଅଧିକାରୁ ଜୀନ କରିବ
ଅଥବା ଗାହାକୁ କଣେ ଉପରୂପୀ କି ଅରଳ
ବିଅସାଇ ମାହଁ ସେ ସେ ଅଧିକା ଅନ୍ଧା
ଭଲକର ଦେଖାଉଥାଇବ ମାହଁ କାନ୍ତଗୋର
ଲେଗା ପରା ଜାଣିବା ଲୋକ ଅଟେ ଆବାର ଗୁଣି
ଅଛୁ ସେ ମୃଦୁ ଅଧିକା ପାଇବେ ଦୂର ଏହି
ପିଆଦା ରଖିଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟାବତ ଶୁଳରେ କାନ୍ତ-
ନ୍ମୋର ଜମିଦାର ଉପରେ ଏକ ଜଣ୍ଠ କି
ଜାହାକୁ ଘରଭେଳା ବୋଲସାଇ ପାରେ ଲେଖ
ଜଣେ ପିଆଦାର ହର୍ତ୍ତେଖାଲଭ ପକାଇ ଦିନକୁ ଠାଳ
ଲେଖିଏ ମିଥିଦା ନକରିବ ବର ପଠାଇଥିଲେ
ଜମିଦାର କାନ୍ତଗୋରରେ ଏହେ ବିଦିହାରିଲୁ
ଅଭିନନ୍ଦିବ କାଣି କଲେହୁରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ
କଣାଇବାକୁ କଲେହୁରଙ୍କ ରସାହେବ ସମସ୍ତ କାନ୍ତ-
ନ୍ମୋଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଞ୍ଜି ପଠାଇଅଛିନ୍ତି ଯେ
ବିଷ୍ଣୁତଳକୁ କେହି ଏହିକାର ପିଆଦାହାରୁ
ଅଭିନନ୍ଦାକା ଜାଣ୍ଠ କରିବେ ।

ନ ପାରେ । କାନ୍ଦିଗୋଟିଙ୍କ ପ୍ରଜାପତି ଯେହୁ-
ମାନେ ଅବଶ୍ୱ ଥିଲୁ ଦେମାନେ ଅବଶ୍ୱ
ଜାତିଧାରକେ ଯେ ଗଣେ କାଳକରେ ଜାହାଙ୍କର
ଅଖବାର ନୁହ ହୋଇ କି ପାରେ । ଜମିଦାର-
ମାନେ ଅପଣା ଉଚ୍ଛବି ଅଧିକ ଜାଗି ଜାହାଙ୍କ
ଉଥରେ ଯେମନ୍ତ ପିଆଦା ଦେଇ ଶର୍ମିତ ଓ
ଦେଇବ କାନ୍ଦିଗୋଟିଙ୍କମାନେ ଜମିଦା-
ରକୁ ସେହିଦୟ ଆପଣା ଉଚ୍ଛବି ଜାହାଙ୍କର ନାମା
ପ୍ରକାରରେ ଦେମାନଙ୍କ ଉଥରେ ଅଖବାର
ପ୍ରକାଶ କରୁଣ୍ଟି । ଶୌଭିକଷୟରେ ମୋହାନ୍ତି-
କିଲୁ କାନ୍ଦିଗୋଟିଙ୍କ ସଂକାଦ ଜାଗିଦାଧା-
ରୁ ଯେବେ ଏକହିର ପରିଭ୍ରାନ୍ତା ପଠାନ୍ତି
ଦାନ୍ତିଗୋଟି ସେଇ କ୍ଲବେ କିମ୍ବା କାହାକୁ
ନା କାହାକୁ କିମ୍ବା ଦିଏ ତେ ଆପଣା ହଜ ଲାଭ
କରିବାର ଦେଖାରେ ତୁ କରେ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞବଥର ଏହି କାନ୍ଦିଗୋ-
ଟିଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସରର କଥା ଶୁଣିଅତ୍ତୁ ଓ ମୋ-
ହସନ ଜମିଦାରଙ୍କ ପରିବଳେ ଦେମାନେ
ଦେଇ କଥା କହୁବେ । ମାତ୍ର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାବା-
ନ ପଞ୍ଚରେ କବିତି ବିହିତ ଉପାୟ ଦେଇ
ପାଇଁ । ସରକାର ଏମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କ୍ରିତ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସର ଜଣା ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ର କୋଲାଯାଇନ ପାରେ ତେବେଳ ଅନ୍ତର-
କାଳକର ଅଖକାର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏତିବୁ
ଯେବେ ଲୋକମାନେ ସବାଦା ପରିବର୍ତ୍ତନୀକାରେ ଏମନ୍ତ
ଧ୍ୟ ଘୁମନା ଦେଇଥିବା ହାତିମଙ୍କ ଜୀବମାରରେ

ଅଣିବେ ତାହା ହେଲେ ଅକ୍ଷିଳମ୍ବେ ଏ ସମସ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇପିବି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଅପରାଧୀକାନ୍

ବୋଧ ହୁଅର ପାଠିଲମାନେ ସହିତ ଅପ-
ଗ୍ରହିତାର ଅର୍ଦ୍ଧଶୂଣ୍ୟତା ନାହିଁ । ଅପରିଷ୍ଠ
ବୋଲି କୌଣସି କାହିଁର ଲୋକ ଅଛିନ୍ତି ଏହା
ସତରିମାନଙ୍କର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁଆତି ଜଗତର୍ଥରେ
ଏପରିଚାର ଲେବ ଅଛିନ୍ତି ବି ଯାହାର ଜୀବି-
ଧର୍ମ ଅପରିଷ୍ଠ ରହିବା ଆଜିର । ଏଠାରେ
ଅପରିଷ୍ଠର ଅର୍ଥ ବିଶେଷରେ କେବଳ ବା ଉକା-
ରିତ ହୁଏବାରୁ ଦେବ ନ ହେଲେ ଜାଗତ
ଯେଉଁ ଜାତିକ ପ୍ରତି ଏ ନାମ ଦିଅଗଲୁ ଦେମା-
ନେ କେବଳ ଏହିପରିଚାର ଅପରିଷ୍ଠ ବିଶ୍ଵା-
ସନ୍ଧାନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବି ବିମ୍ବେତରେ ଏପରିଚାର
କାହିଁ ଦୟା କରିଥିବାର ସବ୍ରତିନେମ୍ବାଟ ଜୀବ-
ଧାରରେ ଅପି ନାହିଁ । ଏ ଅମ୍ବେମାନେ ମନ୍ତ୍ର
ବୋଧ କରି ବି ଯେତେଥେ ଜାତିର କଥା ହଜୁର
ହୃଦୟ ହେବିଥିଲୁ ସେଥର ଜାର ଏପରିଦେଶମା-
ନନ୍ଦରେ ଅଛିନ୍ତି । ଏଠା ଲୋକମାନେ ଜଣ୍ଣୁଣ୍ଣୁ
ପାଶକୁ ଏକପରିଚାର ଗେଲିବନ୍ତିକଥାମ୍ବୀ ବୋଲି
ଜୀବ ବିରତି ଓ ବଡ଼ଜାତରେ ପାଶମାନେ
ଶୌର, ବୃତ୍ତି ଅପରା ଜାତିର ଧର୍ମ ବୋଲି
ଜୀବ ବିରବାର ଶୁଣାଅଛୁ । ଜାତାର ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କରି ଜୀବକା
କଥାର ବିରବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏକା ଜୀବ-
ବୃତ୍ତିଧାରୀ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିକଳନ ଦେବ କିମ୍ବା
ଅପରା ସନ୍ତୁନୀନଙ୍କଙ୍କ ବୈରିବିଦ୍ୟାରେ ଦେଖା
ଦେବାର କଥା ନାହିଁ । ଏ ନାହେ ବୈରିବି
ଜାତାଙ୍କର ଏବମାନ ବ୍ୟବଧାରୀ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ପାର୍ଦ୍ଦ ବୋଲି ଜୀବ ବରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରିନ୍ସାହେବ କରନ୍ତର୍ଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବସନ୍ତରେ ଯେଉଁଠାର ଉତ୍ସବ ଦୟାଧର୍ମୀ ଦେହାନ୍ତେ ଏବା ମାସକରେ ଅପରାଧକାଟି ତେ ଜୀବନର ପୂର୍ବାଗର ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ଏହିନେପାଇସନ୍ତ ହୋଇଥାଏୟଥା ।

ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧିମେ, ପଞ୍ଚାବ ଓ ଅଯୋଧ୍ୟା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ବନ୍ଦ କରିବାର ସୋଜନରୀତି ବା-
ଗୁଡ଼ିଆର ଲଜ୍ଜାବ ନାମରେ ହେତେ କାନ୍ଦର
ଦୟକ ଅଭିନ୍ନ ଏମାନେ ପୁରୁଷାଳମ୍ଭମେ ଅଛିନ୍ତି
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ଓ ବାସୁନ୍ଦ୍ର ଅସତି
କରିବାର ଅସମ୍ଭବ ବାବଳ ଦେମାନେ ବୋଲିବି
ଯେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଦ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟ କାହାଙ୍କର ବନ୍ଦବଶୀଳ

ଏହି ଜାଗର୍ଥ ଅଟଇ । ଯେମନ୍ତ କେହାଳ
ଅଥବା କାହାର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର କି ବନ୍ଦାର ବୋଲେ
ସେଥିରୁ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଉଚ୍ଚ ଲୋକ କାଠ କାଠ
ଲୌହର ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବା କରିବା ପାଇଁ
ଉଚ୍ଚ ପଦେଶମାନଙ୍କରେ ବାରଖୋର ନ କଥା
କାହିଁ ଥିବାର କେହି ପରିବ୍ୟ ଦେଲେ ହେବେ
ଶୁଣନ୍ତି ଯେ ଅପରାଧ କରିବା ଏହାର ବ୍ୟବହାର
ଅନ୍ତର ।

ଏକ କାରି ଉପରି ଦସ୍ତଖରେ ଗୋଟିଏ
ଉଚିତାରେ ବନ୍ଦ ଥାଇଲା ବନ୍ଦକୋତୁଳ ଜନକ
ଥିବାରୁ ଗୋଟିଏ ଏଠାରେ ଲେଖାଗଲା ଅଯୋ-
ଆର ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦିରୁ ଯହୁପୂର୍ବକ ବାରତୀର-
କାହିର ମୁଣ୍ଡ ବିବରଣୀ ସଂକରିତରେ ବ୍ୟକ୍ତିବା-
ପକ ସରକୁ କଣାର ଅଛନ୍ତି ଯେ ରୂପାବର୍ଷ
ଦେବ ଏହି କାରି, ମନୁଷ୍ୟ ଜଣେ ଗୋଟିଏ
ନିରାକରଣ ଏକ କଳାରେ ହଲ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ।
କୌଣସି ଅନ୍ତରାହ୍ଵାନ ବଣିକ ପରି ହୃଦୟ ସେ ସମ-
ସ୍ମରେ ନିର୍ମାଣରେ ସ୍ଥାନକର୍ତ୍ତାରୁ ଆପି ଅପରା-
ଗଲାଏ ବନ୍ଦମୁଳ ଓ ଉତ୍କଳକୁ ଏହିଥାର
ମୁକ୍ତାମାଳା ବାହାରକର ନିରାକରଣରେ ରତ୍ନ
କଳମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ମୁକ୍ତାମାଳାର
ଶିଖପ୍ରଦିଷ୍ଟ ଜୀନକର ଗୋମାଦ ତିଳ ଅପରା ଶ୍ରେଣୀ
କଣରେ ଯେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ଯେବେଠାରେ
ଉଚ୍ଚ ଲେଖ ଗ୍ୟାପ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଓ ତେଜେବେଳେ
ଥାରୁ କାହିର ନାମ ବୁଝିଥିଲ ଷେହ ବନ୍ଦରେ
ହାଲ ବିଷିତରେ । ମୁକ୍ତାବାର ଧାର ଅରଣ୍ୟ
ଅକଳିତ ହୋଇ ସେ ରତ୍ନକଣାର ବଳ ଫ୍ରାଇ
ଦେଲୁ ଏ ଅପରା ଘରେ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ
ହୋଇ ମନେ ବିନ୍ଦୁରକଳ କି ଯେହୁଲେ ଧରୀ
ଗୋଟିଏ ଏହେବନ୍ଦ ବନ୍ଦମୁଳ ମୁକ୍ତାହାର ପ୍ରାପ
ହୋଇ ପାରିଲ ତେବେ ଅମ୍ବ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ
ଗୋର୍ବବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଦସ୍ତର ଲାଭ କି କରି-
ବୁ । ଏହକଥା କୁରିତରେ ଥାର୍ଯ୍ୟ ଦର ଲକ୍ଷ-
ବରମା ମାନସରେ ବିଦେଶକୁ ଯାଦାକଳ ଓ
ଅନୁଭାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅତୁଳ ଧଳ ଲାଗକର
ପରିବୁ ଫେରିଥିଲା । କିମେ ଆଜି ଲୋକମାନ-
କୁ ସତୀ ଦର ଉତ୍ତରିତର ଏ ବିକଷାୟରେ
କୁତୁହାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭକଲା । ଆହାର ସ୍ଥାନ
କୁମୀମାନେ କି ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ଦ୍ୟକଷାୟରେ
ଦିନପାଇ ହଜୁଥିଲେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣି-
ନୁହ କରିଦେଲେ । ସେବନଠାର ଏମାନେ
ବାରତୀର ନାମରେ ଖାତ ହୋଇ ଧୂରଷାନ୍ତି
କିମେ ଚେତୁବ୍ସଦସ୍ୟ ଦର ଧରିଥିବି ।

ଏକ ଦର୍ଶ ଏହିମାନଙ୍କର କେତେଲେକ ହାତୀ-
ପ୍ରକାର ୧୦ ଟଙ୍କରେ ଧନ ହଜାରର ଯେତିଯାଇ
ସେମାନେ ଏହିପର କୌଣସି କାହାର ନେବା
ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଦଶବିହିନ୍ଦୁ ଧାରନ ଦ୍ୱାରା
ଆମ୍ବର କିମାର ବଠିଏ କାରଣ ଉକ୍ତ ଅଳେ-
ଦ୍ୱାରା କେବଳ କଣ୍ଠେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ହୁଏ
ଅଭିଯୋଗ ହେଲେ କାହାର ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇପାରେ
ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ଅଟ୍ଟବରେ ରତ୍ନକାର କୌଣସି
ବିଧାନ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଫିଲିଙ୍କ ସାହେବ ହଞ୍ଚିଟ ଏବଂ
ଆଜନର ପାଶୁଲଗ୍ନ ଦ୍ୱାରାହୃଷତ ସମ୍ମରେ
ଅଗଳ ଚର ଏମାନଙ୍କୁ ଆଚବନେ ଘର୍ଷିକାଳ
ପ୍ରସାଦ କରନ୍ତୁ ଭାବାକର ଉପାୟ ଏହିଯେ
ଏଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ରୈଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରି
ଯିବ ଡାକାଖାଲୁ ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରାନରେ ରଜାସାର
ସେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ପରିଅବୁନି ଦିଅନ୍ତିକ ସେମାନେ
ଯେ ଅପଣା କିମ୍ବା କରିବେ । ଏହି ଯେତେବେଳେ
କେ ଏମାନେ ଦିଲକବନ୍ଦ ହୋଇ ଦ୍ୱାରାହୃଷତ
ଗମନ କରିବ ଭେଜିବେଳେ ଭାବାକ ତରିପ
ପତି ଗୁଣ୍ଡ ରଖିବାପାଇଁ କୌଣସି ବହୁଜ
ଉପାୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅମ୍ବେଶାନେ ହୋଥିବରୁ ଏହିପଥ ଆଜିକ
କରିଲୁବ ଅଭ୍ୟବତରଣ ଓ ଏହାହୀନ ଦିନେ
ବେଶାନେ ସାଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇବ ।

ପରିବେଷରେ ଅନ୍ୟମାନ ଦେଖି ଏ କଥା-
ରେ କୁଟୀର ପାହେବଳଗ୍ରହ ଧନ୍ୟବାଦ ନ
ଦେଇ ଶାନ୍ତି ଦୋଷ ନ ପାରିଲୁ । ପାହେବ
ପ୍ରକଟିତ ସବୁରେ ମୃକାର ଦେଇଥିଲାଗୁ ଯେ
ମୋହନାଲିର ଅନେକ ଫୁଲରେ ଛନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ
ଥିଲୁ ପରିବେଷରେ ଅପରଥ ଚଣ୍ଡାପାର ।
ଏହିଥି ବାଜାରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଏତି ଡୁଇକ
ହେଲୁ ମାତ୍ର ଏହି ପରିବେଷ ଦେଖିବା ମୋହନାଲିର
କରି କରିଦିଲାଗି ଶୁଣି ଯେ ଏହାକରି ମୃକାର
ଦେଇ କରିବାକୁ କେବଳ କରିଥିଲାଗି କହ
ଥାଏନ୍ତିର ବିଷୟ ।

ଭାରତୀୟ ମନ୍ଦିର

ଗର୍ବ ସେମହାର ସେଇଁ ଜାଗର୍ଣ୍ଣବାଦ ଅଟି-
ଅଛି ମେଥୁବ କଣାଗଲୁ ଯେ ପ୍ରଶାନ୍ତମାନେ
ଅଉ ଗୋଟିଏ ମହାତ୍ମାର୍ଥ ସାଧନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
ମେଠକନଗରରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇମାତ୍ର ହେବ ଦେଇ-
ବହି କର ମାତ୍ର ତା ୨୨ ଉଚ୍ଚରେ ଜର୍ହିର
ପ୍ରଦେଶ କର ଦେଇଲୁ ଧର୍ମବା ସେନା ଦିନ-

ଶୁଣ୍ଟ କେତେ କୁଳମାଜ ଅନ୍ଧାର ବରାଥକୁ ।
ମେଚନ୍ଦଗର ଧର୍ମାଳ ପ୍ରଥାନ କେବେ ତାହାକୁ
ଦ୍ୱୟାକର କରିବାରେ ଧର୍ମାମାନେ ରପ୍ରସରିବୁ
ପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ବୋଲିଯାଇନ ପାରେ ।
ଏ ଉତ୍ତାର ଭରତୀ ଦେଇ କାହିଁ ଯେ ଧର୍ମା-
ମାନେ କୌଣସି କିମେ ଏ ପୁରିରେ ପ୍ରଥିଷ୍ଠାନ୍ତର
କଲି ଯିବେ । କୁପ୍ରବରେ ଜାହାଙ୍କର ରଷ୍ଟା
ପଛବ ନାହିଁ । ସଜି କରିବା ଏବେଳାମାନ ଉପାୟ
ଅଛି ତାହା ନ କଲେ ଉପୁରେଥର ପ୍ରଥାନ
ବଜାଳାଳ ଗଳି ଉଛନ୍ତି ହେବ ପୁଜିଧୂନ
ସୁତରେ ପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସୁହ କରିଥିବା କେବଳ
ନିଳାପଣ ନହିଁ ଏହା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର
ଯେବେ ଜାହାଙ୍କର ଯେ ଆଜି ଜାହାଙ୍କର ଭରତୀ
ଜାହିଁ ତେବେ ସେହାମାନରେ ବଧ ଦାଖନ
କରିବାର ପ୍ରଥ୍ୟେକନ କି ? ମହାପ୍ରାଣ ବଧ
କରିବାର ପାପ ଯେବେ ଏମନ୍ତ ହମ୍ମରେ
ନ ଲାଗିବ ତେବେ ତାହା ଲାଗିବାର ବେଳ
କିବ ଅମ୍ବେନ ନେ ଅନୁମାନ କରି ନ ପାର୍ତ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ

ପାଞ୍ଜିନ୍ଦର ଜାରିତାକ ଯୋଗେ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ ଉଦେଶ୍ୟର ସଜାର ନାମ-
କଲେ ଯୋଥୁର ଗଜାର ନାମ କେବେ ଯିବାରୁ
ଯୋଥୁର କେବେ ଥାପା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାତା ମନେ
କର କବିତାକେନକରିବ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କର-
ନ୍ତିର କରିବାକୁ ଅମ୍ବାର କଲେ । ଏଥରେ
ତାହାକୁ ଉପସକଳ ଅନ୍ଧାର କିମର୍ଦ୍ଦ ନାହାର
ବିବାର ଅଳ୍ପ ହେଲ ଓ ଏ ପରେ କ୍ରମିକେ-
ଶୁଣ ଅଣ୍ଟା ପରିବର୍ତ୍ତର ହେବ ।

ଗର୍ବତ୍ତିମେଣ୍ଟ ପକ୍ଷର ମୋର୍ଦ୍ଵଲମାନରେ
ଭାଙ୍ଗିତାଧି ବନ୍ଦମ୍ବ ହେବାର ଯେଉଁ ଅଣ୍ଟା
ଦୋରଥାକୁ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବା
କାହାର ଏହି ବିଧାନ ହୋଇଥିବାର ଜଣେ
କିମ୍ବା କୋଳିରୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଜାତିକାରୀ
କାହାରେ କେତେକ ପରିମାଣରେ କୁରିନୋଇନ୍ତି
କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ, କାଟାରିନ ଓ ବିନ୍ଦିକା
ବିନ୍ଦିକା ଦାଖିବିନ । ଏହି କେତୋଟି ଜ୍ୟୋତିରେ
କିମ୍ବା ପ୍ରଜାକର ସଂପର୍କର ସେବ କାହା
ହେବ ? ।

ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦ ଧିଧାନ କରିଥାଏନ୍ତି ଯେ
ନିଅନ୍ଧମାରେ ଇନକମାନ୍ଦ ନ ହେଲେ ଯଦ୍ୟତି
କି ତାହା ନାମରେ ନାମେ ହେବ ମାତ୍ର ନାଲିଥ

କରିବା କର୍ମଗର୍ଭକୁ କ୍ଷମତା ଦ୍ୱାରାଗରେ ଯେ
ହେମାନେ ଉପସକ୍ତ କାରିବ ହେଲୁଲେ ନାଲ-
ପର ଯାନ୍ତି ରହ ଏକା ପ୍ରବାସ କରିବେ । ମାତ୍ର
କାଳି କରିବା ବିନ୍ଦି କିମ୍ବା କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
ଦିନା ଅନ୍ଧମାନରେ କୌଣସି ନାଲିଥିଲା ଯାନ୍ତି
ରହ ନ ପାଇବେ ଓ ପୁରିର ଟଙ୍କା ଦାଖାର
ନ ଥିଲେ ବିମ୍ବା ଭକ୍ଷଣାକୁ ଦିଆ ନ ରଖି
ମୋକଦିମାନରେ ଦ୍ୱାରା ଦାଖାର ହେବ
ନାହିଁ ।

ବାବୁ କେବଳତକୁ ମେନ କରିବାର ପେଇ
ଅଛି ବିମ୍ବରେ ଯେଉଁ କୁଳା କରିଥିଲେ
ଜହାରେ ଇନଶ୍ରବାନିଙ୍କ ଅତ୍ୟାଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରି ଓ
ସ୍ଥାନକଳି ପରିହବକୁ କରି ନନ୍ଦା କରିବାର
କି ହଲୁହାନର ଲୋକଙ୍କ ଏବୁ କହାର
ବିଶିଷ୍ଟର ହେବ ନାହିଁ ବିଶିଷ୍ଟରେ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦେଶ
ଅଛି କର୍ମଧ ଏବି ତୁର୍ଗନ । ଜଳ ହୁଲ ଓ
ବାସୁରେ କରିବା କରିଥିବା ନାନା ଜଳମାନ
ଅନ୍ଧାର କରିବାର ପ୍ରକାରପରିବର୍ତ୍ତରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଅର
ଓ ସେମୁକୁ ଜୁବିକ ବା ମୁତ୍ତ ଅକ୍ଷ୍ୟାବେ ରହ-
ଥାଏ ତହିମାର ବାରି ।

ବିଜଳି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ପରାର ଅଛି ଦୂରକଣ
ଦ୍ୱାରି ଏବର୍ଷ କାହାର ମିବେ ତାହାକୁ ପଦରେ
କିବ କିମ୍ବା ହେବ ନନ୍ଦା ନାହିଁ ନାହିଁ ହନ୍ତୁପ୍ରେ-
ତିଅଟ ବାବୁ ଶକ୍ତେନ ଲୋକ ମିଳିତ ତଥେ ସବ୍ୟ
କରିବାପାଇଁ ଗବଟିମେଶକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କର-
ଅବହୁ । ଏହାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଉପସକ୍ତ ଦେଖାଯି
ଲେବ କରିବାରେ ପଥ ଦେଖାର ଦ୍ୱାରା ନନ୍ଦା
ଦେଖାଯିବାରେ ।

ବିକଦେଶର ମହାତ୍ମା କରିବ ଅବ ଏହା
ନିଦରିଜ ପରିବର୍ତ୍ତର ଅପାର ଦେଖରେ ପିନ୍ଦ
ଅଲପ୍ରେଜ ନାମରେ କାଟିବ କଦମ୍ବକୁ ଶାପକ
କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର କରିଥାଏନ୍ତି କରିବାର
ଦ୍ୱାରା କରିବାରେ ପଥ ଦେଖାର ଦ୍ୱାରା ଅଣ୍ଟି
ହେବ ।

କ୍ଷେତ୍ରେ ହିନ୍ଦ ଓ ମୁଖଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ମଜାନ୍ଦର ଘନା ହୋଇ ଅନେକ ଅନର୍ଥ ତାତ
ଦୋରଥାକୁ । ବ୍ରଦ୍ଧମାନେ ମିଶି ଗ୍ରାସକୁ ବିବ୍ରତ-
ରକେନବିଲଙ୍କ କିଟକିଟକୁ ଅବେଦନ ମଧ୍ୟ
ପଠାଇଥାଏନ୍ତି ସେଥରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଶାନ୍ତି ଗବଟିମେଶା ମୁଖଲମାନଙ୍କ ପ୍ରକାର ଅନ-
ନ୍ଧାର ହୋଇ ହୁଲୁକ ମଜ ବିରଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ କର-
ଅବହୁ ।

ପଞ୍ଜାବର ଟଙ୍କାନେକ ନନ୍ଦା ଉପରେ ଯେଉଁ

ଲୋହମେରୁ ହିମୀର ହୋଇଥାଏ ଜହାର ଲମ୍ବା
ପାଥ ଅର୍ବଦୋଗ ଏବା ୨୭ ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ର
ଉପରେ ମୁଣିତ ଅଛି ଓ ଏ ଜମ୍ବାନକର
କଳିବା ନନ୍ଦା ପତାନର ଗୁଲିଗପ୍ରତି କଳିବ
ଶାନ୍ତା ହୋଇ ଥିଲେଥାଏ । ଏଥରେ ଯେତେ
କୁଥ ଲୁଗିଥାଏ ତହାର ମନ୍ତ୍ରମୁହୂ ହେଲେ
ଏ ଉପରେ ଦେଇ ଯିବା ଅଧିକ ଅରମ୍ଭ ହେଲେ
ଓ ସେହି କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା ରେଲ-
ହୁଏ କୁଣ୍ଡମେପେ ଯୋଗ ହେଲା ।

ରେଲମେପେ ଗଲାରେ କରିଦଙ୍କୁ ପଦଗ୍ରହ
ଦେଇ ଯେତ ଯିବା ହେଲେ ଧରିବାରେକିମ୍ବାନ୍ତିର
ମାନେ ବାରତ ଭରତ କରୁ କରୁବ ନେଇ-
ଧାରନ୍ତି ବାନା ଏ ବିଶ୍ୱାସେ କରିବାରେକିମ୍ବାନ୍ତିର
ମାନ ସବୁର ବିଶ୍ୱାସେ କରିବାର ମତ
ଦେଇ ହୋଇଥାଏ । ଜଣେ ମାନକ୍ଷେତ୍ର ରେଲ-
ବାରରେ କରିବା ଯେତ ଯିବା ଧରିବାରୁ ବାରଦ-
ଧାର ବନ୍ଦ ନେବାର ଅଣ୍ଟା ଦେବାର ରେଲ-
ମେପେ କୁଣ୍ଡମେପେ କରାଇବା ମତ
ମାରିବୁଟି କାହା ହିନ୍ଦେ କଲା ମାତ୍ର
ମାରିବୁଟି କାହା ଅଇନ ସବର ବୁବାର
ଅପତ୍ତି ନ ଶୁଣି କହିଲେ କି ରେଲମେପେ-
କଷାନ ଇଂରାଜ ପଦଗାନ କିମ୍ବା କରିବାକୁ
ବିକର୍ଷମେଶବନାଲରେ ଏ କଥା ଜଣାଇବାର
ଲେପୁନ୍ଦିଲାଗନଶ୍ରୀ କିମ୍ବା କରିଲେ ଯେ ମାନ-
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅଣ୍ଟା ଅଇନକର ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର
ଅଛି ପର କରାଇବା ଅପତ୍ତି ଥିଲେ କରିବୁ-
ମେପେ ଗଣ୍ଡିଥରେ ଅବେଦନ କରିବାକୁ
ରେଲବାରରେ ବାରଦିଗୁଣ୍ଠ ବିକର୍ଷମେଶବ
କାହା ହୋଇଥାଏ କେବେ କରାଇ ଅପତ୍ତି
ବସନ୍ତରେ ହେବ ।

ଫାରନ ପ୍ରିନ୍ସ ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତ ପର କୁଣ୍ଡମେପେ
କରିବାରେ ଯେତ ମୁକ୍ତ ବେଳ ମାନକୁ
ମେଲେ ମୁକ୍ତରେ ହେବନ ପରିବର୍ତ୍ତ ପାପ ହୋଇ-
ଥାଏ ।

ମାରିମାନଙ୍କ ଦେଖରେ 'ମର୍ମଣ' ଜାମରେ
ଏବରାକ ଥର୍ମରେ କିମ୍ବା ପ୍ରକଳିତ ଅଛି ।
ସେମରେ ହବିଲ ପରିବ ଏବଳ ମାନକୁ
ବିବାହ ହୋଇଯାଏନ୍ତି ତହାରେ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମନ
ଦ୍ୱାରା ବାହି । ଜଣେ ସ୍ତରଶାସ୍ତ୍ର ମୁଦଳ
ଲିଣ୍ଡି ଯାଇ ଅଧିକ କରାଇ ସହିତ ମର୍ମଣ-
ଥର୍ମଗାନ୍ତି ଅବଳମ୍ବନ କଲା । ଧରେ ତାହାର
ବିବାହ ବିବାହକିମ୍ବା ବିବାହ ହେବାରେ ସେ
ଅଧିକା ସେବକୁ ବିବାହ ହେବ ଅନ୍ଧକୁ

ବାହାର ହେବ ନାହିଁ ଏହି ମତ ବିଳକୁ କଲା ।
ଆହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମରେ ଦେଖିପାଇ ମରରେ
ଏଥରେ ସମ୍ମତ ଦେଖା ନାହିଁ । ପରେ ଧର୍ମ-
ଯାଜିମାନଙ୍କ ଉପଦେଶରେ ଓ ଅନୁଗ୍ରାୟ
ଦିମରେ ରଜଣୀ ସହିତ ଆହାର ବାବାହି କାର୍ଯ୍ୟ
ସଂକଷିତ ଦୋଷଗଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିବାହ
ସମାଧାନ ପରେ ବରର ମନ୍ଦରେ ଉପର ଏକ
କିଞ୍ଚିତମୁଁ ଦୃଶ୍ୟ ବନ୍ଦ ରଥ ଉପରିତ ଦେଖାଯେ
ଯେ ଅଛି ଏବକୁ ନ ଯାଇ ଦେଖାନ୍ତର ବୋ-
ର ଏଦେଶକୁ ଅଧିଅଛି ଏପକାର ବୟସ
କୁ ୧୦ ବର୍ଷ ଅଧିକ ଜନିବା ।

ଦୂର କିଷମ୍ପ ଅଯୋଧ୍ୟାର ମହାରଜ ସବ୍ରମାନ
ବିହଳର ମୁଦ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏ ଅତି ଉପମୁକ୍ତ
ଯୋଧା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସୁଜନଙ୍କ ଦୀର୍ଘବିଦ୍ୟା ଥିଲେ ।
ଏ ଛଂଗଳ ବିଶ୍ୱିମେଶ୍ୱର ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା
ଅନୁଗାମ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଧାର ଗଜା ଉଚ୍ଛଲପୁମ ଫରିଷତ୍ତା
ଏହ ବୃଦ୍ଧିକୁ ନେପୋଲିସ୍‌ନଙ୍କ କଟଟ ଉଚ୍ଛଳ
କେମଣେ ନାମର ଯୁନରେ ବାବ ଦେବାକୁ
ଖୁବ୍ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଗୁଣ ତହିଁ ରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ
ନାହିଁ ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶକ ଦେଖିଲେ ବିବରଣୀ ଲେଖିବା
କାରଣ ହେତୁ ବିଧୂନ ମାତ୍ରେ କାହିଁ ଅବସରିମାତ୍ର
ମାତ୍ରିକ ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇଲାରେ ରଖିବାର
ଗର୍ଭମେଳା ମଧ୍ୟ ରାଜୀବାଜାର ।

କାଶ୍ମୀର ମହାବଜ ବନ୍ଧୁନାମାଶ୍ଵାସୁ ପ୍ରତି
କମଳ ଅନୁବାଦ କଷଇବା ବାରର ବାରେ
ଟ ୩୦,୦୦୦ ଲିଲାକ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା କରିବାରୁ ମନ୍ତ୍ର
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ-
ଗଣେଶ ଓ ମନ୍ଦିରବ କଲାତର ଅନୁକଳାନ
ବିବାହ ହେବ ଓ ଏମାନେ ଅତି ମାନୁଷ
ବେଳତର ଉତ୍ସପ୍ତ କୋବ ବିମ୍ବତ୍ତ କରିବେ ଓ
ଧେରାର ପଥକ ଅଧିକ ଅନ୍ତରାଳର ଜଳ
ମନ୍ଦିର ମୁଖ୍ୟର କି ସେ ମୁଗ୍ଧଭାବୀ ଉତ୍ତର-
ମନ୍ଦିର ଜାଣି ଏହାଯାଇ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟର
ଫୁଲେ । ମହାବଜଙ୍ଗ ଦେଖେନାମାନେ ଦୟ-
ଭାବାବ ଓ କୃତ୍ୟାନମ ପଞ୍ଚାବ ଉତ୍ସବବ୍ୟାଳିଦ୍ୱାରା
ଟ ୨୦୦ ଲା ଲେଖାବ ଘାନ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।
ଆମେ ପରାବେ ଏମାକେ ବିଦ୍ୟାମୟନ ପକ୍ଷରେ
ପଥେୟ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ମଣିର ପଟ୍ଟିମର ସମ୍ମାନଶତ୍ରୁ କଣ୍ଠାର
ସେ ଅଳ୍ପଜୀବ ମହାବଳ ବିଲାଗରୁ ସମାଧୀନ
କମର୍ଦ୍ଦମେହୁକତାରେ ଅନମନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର

କ୍ରମଣ ଉଚ୍ଚବାର ଅସ୍ଥାନମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଦୂଧାଳର ଦେଗମ ମୟ ଛାଲଶ୍ଵର ପିବାର
ମନ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ।

ତାପାଳପୁର କଣ୍ଠପିନ୍ଧମାନେ ବୋଧ
ଧର୍ମକୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ତହଁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ମନୁଷ୍ୟମନ ଅନ୍ତର୍ଜାଲପୁରୁଷଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରି-
ବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲୁଛି । ବୋଧ ପ୍ରଜାମାନ
ଭଗ୍ନ କରିବାର ଉପରିମା ହେଉଥାଇ ।

ପାତେଇସୁର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗନ୍ଧିରଙ୍କେ
ନରଳ ବାହେଦିନ କଷ୍ଟଧୂର ପିତାରଙ୍କେ
ଦିର୍ଘେ ବାସ ମରୁ ପଡ଼ିଥିଲେ । ସେଥିରେ
ଏବବାସକୁ ଲର୍ଜମେଣ୍ଟ ସ୍ଥାନ ବଧି-
କରିଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ବାସ ମେନ୍‌ଟର ବୋର୍ଡିଙ୍‌
ବିନ୍‌କରେ ମେରାପରିଚାଳନା ।

ଲିଖନ ଅର୍ଥକିମ୍ବା ନାମକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ
କେମନିକବାବି ଜୁଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରିବାର ପଦ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ସେଥିର ଜଣାଯାଏ ଯେ
ବିଚୁକ୍ତିବିଷ ପରାଗ ଦୂର ଛିନିଦିନ ହେଲା ହୁନ୍ତି
କ୍ଷେତ୍ର କମ୍ପମାନ ହେବାର କଣାଗଲ ଯେ ତବୁ
ରେ କୌଣସି ଉପାର୍ଜିତ ହେବ । ପରେ
ପାହା ଘାଁଲ ଯେହେବ ଅଗ୍ରମାର କାଟ ତେ
୫ ରଜରେ କିନ୍ତୁ ପାହାଡ ଦୁଇରେ ୧୦ ଫୁଟ
ମୋରେ ଖେଳିବ କାଟ ଫିଲିଗରୀ । ପ୍ରଥମ
କେତେବଳ ସେଥିର କେବଳ ପାଇଁ ସ କାହାଙ୍କି
କିମ୍ବା କହିବାକୁ ପାହା କର ହୋଇଲାମା
ପାଇଁ ସ କରି ପଥରମାନ ବାହାର ପାଇଁ
୨୦୦ ହାତ ଅନୁରବେ ପଞ୍ଜା । ଏହିମାତ୍ର
କାଳ ଅଦ୍ୟାମ୍ବୁ ଦୂରିକାଳ ହେଉଥିଲା । ସମ୍ବ୍ରଦ
କିମ୍ବାର୍ଦ୍ଦିରେ ବିଜାନପରର କୁଆମାନଙ୍କର
କାଳ ଶକ୍ତି ହାତିଥିଲା ।

ବଲତ୍ତମାୟ ଶା ୨୦ ରଙ୍ଗ ଖରକାର ଦିନ
ବାବୁ ହେବାକଣ୍ଡ ଫେଳ ବଲଜଳି ଫେଲାଅଣି
ବଲକାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଜାମୁଳ ଘା-
ଛୋଟ ଅଣିବା ଶାରି ଅନେକ ବୁଦ୍ଧି ବାହୁ-
ନବିଦ୍ୟାଟ ଯୀଏ ଯାଇଥିଲେ । କେମନ ନିଆ
ଏଥୁଥୁ ପକିବାର ମନ୍ଦେଇରେ ସହୃଦୀ ତହିଁ
ଅବଦିନ ସମାଜ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ମହିଳା
ବରିଥିଲେ ଯେ ଜାହା ବୁଦ୍ଧିବାପାଇଁ ଅନେକ
ଲୋକ ସମବେତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଫର୍ମିତାକ ଧ୍ୟାନିଲ ଯାହାକ ମାରସେ
ନେହ ନଗରାର ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ ବିହି ନରେ
ଆଖିଥିଲା । ଏତେ ଅନୁକାଳରେ ପୂଣେ କେବେ
କରସେସନ୍ତି ଯାହାକ ଅଧି କି ଥିଲା ।

ଗତ ଅବସ୍ଥାମାର ଶେଷରେ ଭାବିତବର୍ତ୍ତର
ସମୟ ଧଳାଗାରରେ ବାରହେଣି ଜନନୀଯକାଳକ୍ଷେ
ପକ୍ଷା କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଥିଲା । ପୁଣ୍ୟବର୍ତ୍ତ ଏହିମାଧ୍ୟ-
ରେ ଦୟାକୋଣି ଠକା ମାତ୍ର ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଗନ୍ଧିର କେନରିଲ ସାହେବ
ଜୟସିଂହରେ ରହ ଦେଖାଇ ଗଜବାଟି ଓ ମନ୍ଦିର
କାର୍ଯ୍ୟଳୟ ସନ୍ଦର୍ଭର କହିଥିଲେ ଓ ବାପରିବା
ରକୁ ମୟ କୁହାରଥିଲେ ଓ କେନରିଲ ହାସ-
ପାତାଳ କହଇ ଶୁଣ ଦେଲେ ।

ମାତ୍ରାକ୍ରି ଲେଖଣିଙ୍କ ପ୍ରଦାନ ହୋଇ
ଜଣା ଯାଇଥାଳୁ ଯେ ସେଠାରେ ୨୫୭୮୮୭୭୭
ହଜାର ୧୯୭୯୧୯୯୯ ମୂଲ୍ୟମାନ ଓ ୪୫୩୦୭୭
ପ୍ରତିଶ୍ଵାସ ଅଛନ୍ତି ।

१३४

ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇଥାଏ କି
ଗୋଟିଏ ହାଲୁ ଅସବୀ ନବମୀରମାର ତାଙ୍କୁ ଛାନ୍ତିରମାର
ଦିବା ଏହାରୀ ମମଦୂରେ କହିବିଲାଗୁ କିମେ
ଶରେ ସର୍ବକାରୀ ଚିନମହାର୍ଷ ଦକ୍ଷଦେହ ଏ
ହାତମାଠକର ଶୁଣି ଏଥୁମୁଣ୍ଡର କଥାମାର
ଏ ହାତମାଠେ ଘରକାରୀ ଆତମ୍ବୁ ଓ କମଳରେ
ଅକୁକୁ ମନୀଖ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ହାତମାଠେ
ପାଧକା କରି ଦକ୍ଷିଣାଧିକାରୀ ମାରନା କରି
ଯାଇଁ ପାରେ ତାଙ୍କୁରମ ଅଛି ବର ମନ୍ଦାଶ୍ରୀ

81639

ମହାକବି ଉପେତ୍ରକଳ ଦୂର ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ
ଶାନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧ୍ୟାଜ ଓ ସଂଖ୍ୟେ
ମୀଳା ସହଜ ପ୍ରଦୂର ଓ ଏଥରେ ଗୁରୁତା
ଫଳପୂର୍ବ ହୃଦୟରେ ଉତ୍ସମ ଛଳଦବନ
ଦୋଷ କ୍ରାଚ ପ୍ରଶ୍ନି ବିଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କମ୍ପ୍ୟୁ ହେଉଥିବା ମଳ ପ୍ରକଟଣରେ ଏହା

ଜୀବନ୍ୟୋଗେ ସ୍ମୃତି ନବୀରହେଲେ ତାହା
ମାତ୍ରାର ମଳାଦୀ ଅନ୍ଧା ଟେଲ୍ ପଠାଇବା
ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଏହି ଅନୁକାଳିତା ସହି କ୍ଷେତ୍ର ଦିଲ୍ଲି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୋଗ୍�ର୍�ାମରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଣ୍ଡର ଓ ପ୍ରୟାତିର ହେବି ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四
卷

ଗାଁରଙ୍ଗ ନବମୂର୍ତ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ହେଲା । ମା କାର୍ତ୍ତିକ ଦିନେ ଏହି ପରିଶୋଭାରୁ

{ ଅଶ୍ରୁମ ବର୍ଷିକ ମୂଳ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଡାକମାଲ୍ୟ ୪୯

କଣ ମନ୍ଦିରର ପାଶରେ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ
ନିଯାଧି ଉତ୍ସବରେ ନିବାହ ହେଲା । ପୁଲିପ-
ଦେବ ଏ ଯାଥାପ୍ରତି ଅଞ୍ଚଳର କଲାଇବିଜୁ
କି ବର ନ ଥିଲେ । ଯାଥା ପଦାଦଳ ଏଗନ୍ତୁ
କର୍ମଶାଖା ହୋଇଥିଲା ଯେ ସଂକାର୍ତ୍ତନବାରମାନେ
ଯାଥାରେ ବିମା ବାଟୁରେ ବାଜା ବଜାର-
ରେ ବେ ଜାହାନ ମାତ୍ର ସୌଭାଗ୍ୟରେ ସେ ଆଜ୍ଞା
ପାଇଁ ଏହି ବିଧାନ ହେଲା ଯେ କେବଳ
କବଣ୍ଣି ବାଟେ କେହି ସଂକାର୍ତ୍ତନ ବାଜାର
କମାଇ ଯାଇଥାପରି ନାହାଁ ଯାଥାସାନରେ ତେ
ବାର୍ଷିକ ବାଟୁରେ ବାଜା ବଜାଇପାରିବ । ଏଥରେ
କେବଳ ଯାଦୃଶ ମନୋଚିଂଧି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ଥିଲା ତାହା ବିବାହର ହେଲା ଯାଥା ପଦାଦଳ
ରେ ଏହି ପୁଲିପଦ୍ମ ଅଞ୍ଚଳର ଦିନ ଦୃଢ଼ି
ବେଶାର ଦେଖାଯାଏ । କେବଳ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷାକୁ
ଦେବର ଯେବେ ଧୂରୀର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ
ବେଶବେ ବାହାର ଦେଶ ଫ୍ରାଙ୍କା ନାହାଁ ।

ଏବର୍ତ୍ତ ବାଲଯାପାରେ ଗୋଟିଏ ନୀତି କଥା
ଦେଖାଇଲା ସୁଭ୍ରିଦେଶରେ ଲଗା କିମ୍ପିପଚାହେ
ତଣେ ପୂର୍ବି ଧରି ଉତ୍ତମରୂପ ଉପାର୍ଜନ କରି-
ଅଛି ଓ ବସ୍ତରିଲେବ ପୁରୁ ନର ପରିବାରେ
ଏ ନର ଠକା ମୁଲ୍କର ଲଗା ପାରଦ୍ଵାରା
ବ୍ୟଥର ହେଉଥିଲେ । ସୁଭ୍ରିଦେଶ ସମ୍ମରି ଲୋ-
କାଳ ମନରେ ଏମନ୍ତ ଘେରିଥିଛି ଯେ ଏ ଯାଦା
ମୁକ୍ତ ଏ ଖେଳ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବେହିବଳ
କାର ଏ ହରିର ପ୍ରାୟ ସମ୍ମ ବଜାର

ଏ ଗଲିରେ ଠାବଠାବରେ ସକାଳୁ ସନ୍ଧାପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତି ଏ ଗେଲ ଲାଗି ରହିଅଛି କବିଷ୍ଠାତିରେ
ଏ ଗେଲର ଫଳ କଣ ଦେବ ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ପ୍ରଥମାଷ୍ଟନୀକୁ ଅନେବ-
ଲେବ ହିଲାଇ ଲୁଗା ମନ୍ତ୍ରପାଦିବେ ।

ଶୋଭାନ ଖାଲ୍ ପହଳାଞ୍ଚାନ ।

ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଓ ସୁରିଯିଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଆଜି କାହିଁ ପ୍ରାଚ୍ୟୁଦେଶର ଧୂଳ ଓ ନେପୋଲି-
ଅନ ଓ ବିହମାର୍ତ୍ତର ଯେତ୍ରେ କର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଏ
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏନାକୁ କଥା ଯେବେ
ସେହିତେ ଏକ ବିରକ୍ତ ଲାଗିଥାଏ । ତୁରଷ୍କଲୋ-
କମାନେ ବି କଣି ଅବା ମନେ ବରବେ ଯେ
ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କି ସମ୍ମରଣ ଲାଭ କରିଥାଏ
ଯେ ସମ୍ବାଧିତରେ ଜାହାର ନାମ ପାଇଥାଏ ।
ମାତ୍ର ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଯେତ୍ରେ କଷାଯ୍ୟ
ହୋଇ ଏ ବିଷୟର ନର୍ତ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ସେଥିରୁ
ତଣାଯାଏ ଯେ ଏ ନଗରରେ ଏହାର ଏକପ୍ରକାର
ଜୀବାତ ହୋଇଥାଏ । ମହିମାଧନ
ଗୋଡ଼ିବ ମୁଖ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ଓ ଯାହାଠାରେ
କୌଣସି ମୁଖ ଥାଏ ଜାହାର ଥରେ ହେଲେ
ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅଇ । ଏହି ହେତୁରୁ ଗୋଟିଏ
ନଗରର ନାମ ଏଠାର ସବ୍ୟଦରେ ବାକି
ଯାଇଥାଏ । ସଂଗ୍ରହ ଜାହା ଉତ୍ତରରେ ବାତ ବିପଦ

ଉପରେ ଏଥିର ସେ ଉଦ୍‌ଧାର ପାଇବ କି ନାହିଁ
ସହିତ କୁହାଯିଇ ନ ଥାରେ ।

ଗର ମାସ ଜୀ ୩୯ ଦିନରେ ନାଜଙ୍ଗାନ
ନାମରେ ଜଣେ ମୁଖକମାନ କଟବ ଜେବୁମା-
ତ୍ରେଷୁଠକ ସାନ୍ଧାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ
କଲା ବି ଆଜକୁ ପାଞ୍ଚଦର୍ଶ ହେବ କଲିକତାର
ଜଣେ ଦାରେଗା ଅଳକବୁଲୁ ପାଞ୍ଚ ବି କୁତଣ
ମନ୍ଦୃଷ୍ମ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ତହଁ ମଧ୍ୟରେ ତନିଜଣ
ଲେବ ଭାବୁ ଅପରାଧରେ ଯାହାବିନ ପୂର୍ବାନ୍ତ-
ରୁ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ବାଜାଲିଙ୍ଗାନ ଓ ଅରୁ
କଣକ ଉପରେ ଭାବୁ ଅପରାଧର ସନ୍ଦେହ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ହତ୍ୟା ବିନାତାର ଦେଇବକର
ଦେଖା ନାହିଁ । ଗର ମାର୍ଗମାସରେ ସେ
(ନାଜଙ୍ଗାନ) ଅପଣା ମୁକିନ ଉଛନ୍ଦସନ
ସାହେବ ସଜରେ କଟକବୁ ଅହିଥିଲ ଘେବାବୁ
ବଜାଲିଙ୍ଗାନକୁ ଦେଖିଲା । କଜାଲିଙ୍ଗାନ ତୁ
ଗାହା ଧର ଏକଷାନରେ ଅଚ୍ଛାଇ ଓ ସେ ଜୀ-
ବୁ ଉତ୍ତମରେ ପିଲଦନର ତତ୍ତ୍ଵ ।
ଜାଲି ଧାରେ ଅପଣାର ନାମ ଘୋରବ-
ାନ ଦୋଲି ରଖାଇ ଦେଇ ପକ୍ଷିଲିଙ୍ଗାନ କରୁ
ଲିଅଛି । ମଲିକତାରେ ଏ ଜଣେ କର୍ମୀଙ୍କ
ହେବର କୋଣ୍ଡାନ ଥିଲା । ଜେବୁମାଜୁ-
ସୁଠ ଏ ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ଡେବର୍ଗୁଡ଼ାମୁ ଘୋର-
ଙ୍ଗାନକୁ ଗିରଫ୍ତାର ବର ଅଧିକେ ତେ
ଜଙ୍ଗାନ ଜହାବୁ ଦେଖି କିମ୍ବା ସେହି
ଲାଲି ଥିବାର କହିବାର ଗାହନଙ୍ଗାନକୁ

ହାତରେ ରଖାଯାଇ ଏ ସବୁ ଦୂରାନ୍ତ କଲି-
କଳ ପୁଲିସ୍ କମିଶରଙ୍କ ଗୋଚରମେ ଧା-
ରାଇଅଛି ଧୋନ୍ମ ଯେବେଳେ ଉପରେ ଆଜିବ
ତଥିମ୍ବାରେ ଗୋଚରଙ୍ଗାଜ ପରି ଅଜିବିବ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ମଜ ସଂପ୍ରାଦିତ ଲେଖା ହୋଇଲା
କୁମର ନିମେ ପଦିବାରେ ପ୍ରଥାଗ ହୋଇ ଥାଏ
କି ହିଲ ଏ ସଂପ୍ରାଦିତେ ପ୍ରଥାଗପ ଯେ କଳିକ-
ବଜାଲିଜାନକୁ ଗାସ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ସହମସହିତ
ଧଠାଇ ଦେବାକୁ ଅଞ୍ଚଳ ଧଠାଇଥାଇଛନ୍ତି । ଦୟର
ସୁନ୍ଦର ଏହାକୁ ବଳିବଜାକୁ ଯେବେ ଯିବେ ।
ମୋହନଜାହର ପଦିଲଙ୍ଘନମା ବୋଧ ଦୃଥର
ଜେଷ ହେଲା ଏଥର ବୃତ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ସେମା
କହିବ । ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥର୍ଥର ବିଷୟ ଯେ
ପାଞ୍ଚମରସ ବାଳ ସେ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଏଠାରେ
ବାସ କଲା କେହି ଜାହାକୁ ଚନ୍ଦି ପାଇଲେ
ନାହିଁ । କେତେ ବନ୍ଦ ତଳେ ଜାହାର ଜାହାନୀ
ଏଠାକୁ ଅଧିକର୍ମ ହେ ପମ୍ବରେ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ବିଥ ପ୍ରଦାନ ହେଲା ନାହିଁ । ପରିମେଣରେ
ଶାହ ହେବାର ଥିଲ ଫିଲ୍ମ । କଟକର ଅଜ-
ଜାବାନାମନେ ଏହାର ବନ୍ଦ ହେବା ନେବେ—
ନିଷ୍ଠମନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦ ହେବାଠାର ବଜ କର ଯେବି-
ଅଜାନ୍ତି ।

୩୫ କର୍ଣ୍ଣ କସୁଃନମର କର୍ମଜା ।

ଶୋଭବି ସରଜାଏ କର୍ମନୁହିର ବନ୍ଦୁଷ *
କର୍ମର ଅଧ୍ୟତ୍ମ ହେଲେ ଜାହାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ
କର୍ମଗୁ କୃତ୍ତାର ଦେବାର ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁ ଆବୁ
ଜାହା ମନ୍ତ୍ର କର୍ମନ୍ତ୍ର ପକ୍ଷରେ ପ୍ରବଳ ମୋ ଏକା
ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଯୋଗ ସମ୍ମାଦ ଗଛେରେ ପ୍ରକାଶ
ଦୁଖର ଜାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରବଳ ଏକଥୀ ହାତୁଠି
ପୁନ୍ନାନୁଭବ କିଷ୍ଟର ହୋଇ ଅଛି । କଣ୍ଠାମାନ
ଜା १ ରଖି କେନିମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଯେ ବଜଳା ଘନର କଣେ ହାଗେଗା ବି
ଭନ୍ତିହେତୁର ବନ୍ଦୁଷ * କର୍ମର ଉଚ୍ଚ
ହେଦାର ଜାହାର ଅସର୍ପ କର୍ମଗୁଜାନେ
ଜାହାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ କର୍ମର ନହିଁ ଜନେ ଓ
ମନ୍ତ୍ରମେଶକୁ ଏଥର ମୋଦ ଯତାପୁର
ବଜଳାର ଲେଣିପନ୍ତ୍ରା ବିଗ୍ରହକେ ଯେ *
କର୍ମ ବିଧିର ବିଦୁ ଅନ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରବ ଭାର୍ତ୍ତା
କର ନହିଁ ଜାହା କେବଳ ହେପୁ ସମ୍ମାନିତ
କର କର୍ମନୁହିର ପୁର ପ୍ରବଳ ଅନ୍ତର

ନିଯୋଗ ପାଇବେ ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଘରେ
ଶ୍ରୀ ହିମ୍ବାଳୀ ।

ଏ ସମ୍ବାଦ ଅମଲମାନଙ୍କ ପରିବେ ଯେ
ଆମଦିନ ଆମକର ଜାହା ବୋଲିବାର କାହିଁଲୁ
ଯେତେବେଳେ ଏକାଉଷ୍ଟାର୍ଥ କେନରିଲ ସାହେବ
ଅମଲମାନଙ୍କ ବୟସ ଲେଖି ନେବାର ଶରୀର
ବରାଥରକୁ ତେବେ ଦକଣ ଏମାନଙ୍କ ମନରେ
ମନଦୀ ଏହାଗଲା ହୋଇଥାଏ ଯେ ** ବିଶ୍ୱ
ଜାଗା ଅଛି କହିରେ ରହୁ ପାଇବିଲାକ ଜାଗା
ବାସବରେ ସେମାନଙ୍କ ରଧର ସମ୍ମତ ବାବରା
ଥିଲା । ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଶ ଅମଲକର ଅବଧି
ଏହି ଯେ ଦେମାନେ ବେତନରୁ ଅବଧି
ଲୀଧୁ ବ୍ୟୁମାନ କେଳାଇବା ଜାଗାର ହିମ୍ବାଥ
ସହି କରି ଥାରିବୁ ନାହିଁ ଓ ସଫାଧିବି କରିବୁ
ବାହାମଧିଲେ ପେଇବା ପାଇବାର ବିଧ ଅଛି
ମାତ୍ର ଯାହାକୁ ଦେଇନ ନିଅନ୍ତରୁ ଜାହାଙ୍କ ପେନ-
ଯଜ ବି ସେଥିର ପରିମାଣ ଦୋଶସି ଅବଧିରେ
ବେତନର ଅର୍ଦ୍ଦ ଅସ୍ତ୍ର ନୁହଇ ହବିଥେ
ଅଣ୍ଟିବ ଏହାହେତୁର ଅନ୍ତରୀମାନେ ବିଜାନ
ଅକ୍ଷସ ହେବାଯାଏ ମରିଥାର କରି କରାଥାଏ
ଦ୍ୱାରା ମାନେ ଅସ୍ତ୍ର ଦେଇନ ପାଇଁ ମୁହିଁଲୁ
ଗବର ଗଲେ ଜାହାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ପେନଦଳ
ମିଳିବାର ସମ୍ମାନକା ଏଯୋଗୁ ସେମାନଙ୍କର
ଜାତିର କ୍ଷେତ୍ର ହେବାର ମାତ୍ର ହାତୁ ।

ଛାତ୍ରମାଧ୍ୟ ମେର

ମେଠକ ନଗର ପ୍ରସୀଦିମାନଙ୍କ ସ୍ଵରଗ
ଦେବା ଉତ୍ତାଗ ଘର କୌଣସି ଦତ୍ତ ସଙ୍କଳିମର
ସଂବାଦ ଅଧିକାରୀ । ମାତ୍ର ଏହି ଘରକାରେ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାହୁ ପସରନ ଦୋଇଥାଟୀ ଯେ
ପ୍ରାୟେ ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ମନ୍ତରେ ଥାଇ
ଅଭ୍ୟନ୍ତାମେ ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର
ଭରା ଲାଗୁ । ଫର୍ମିନୋଟିଜ କୋର୍ପ୍ସରେ
ଯେ କେଜାପାଇ ବାଜେତ ଆହେବ ବ୍ୟାପକୀ-
ଭବତାଚରଣ କର ପ୍ରସୀଦିମାନଙ୍କ ରହାଇଦେଇ
ଅଛି । ଏ ଅନୁମାନର ମୂଳ ଏହି ଯେ କାହିଁକି
ସେହାପାଇ ହେବୋଲ୍ଲୟକ ସମ୍ଭାବର ବଢ଼ି ରକ୍ତ
ଖୁଲେ ଓ ସମ୍ଭାବ କରି ହେଲାଥାର ସେ ଫର୍ମିନ୍କ
ଅଶ୍ରୁ ଅନୁଭୂତି ହେଲେ ସମ୍ଭାବକ ବିଷୟତା-
କରଣ କରାଯାଇ ହେବ ଏହି ବିବେକାନ୍ତରେ
ସେ ଅପରା ଉତ୍ତାନମେ କରି ହେଲେ ମାତ୍ର
ବିକଥା ପଢ଼େ ବୋଲି ବ୍ୟାପକ ହେଉ ଲାଗୁ ହାଲ-
ଏ ମେଠକ କହାରେତାମ୍ଭୁ ଦୂରନ୍ତର ଫର୍ମିନେକା

ଥିଲେ ତେ ପକ୍ଷାଳୟ ରାଜ୍ୟ ନେବାଚ୍ଛ୍ଵାସମାନେ
ସମସ୍ତେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା
ବାକୁ ଦୂରାଳ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲେ ଏପରି ଅବ୍ୟାକ୍ରମ
କରେ କିମ୍ବା ଦେନା ଧେନା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପଦେ
ଯୁଗର ଶାର ମଞ୍ଜୁ ହସ୍ତେ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ
କରିଥିବେ ଏହାକୁ ବି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗାକେ ?
ଆମେମାତ୍ର ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥାୟମାନେ ଯେମନ୍ତ
ବୌରଙ୍ଗରେ ଏଥର ଯତ୍ତ କରିଥିବାରୀ ଫରମି-
ନାକେ ଦେଖିବାରୀ ଏକତ ନୃତ୍ୟ ଏହି ବାରଣର
ଧେମାନେ ଅବରୁଥିର ପରିପ୍ରେ ହେଉଥିଲା
ମେଚ୍ଚକ ନମରକୁ ପ୍ରଥାୟମାନେ ଦେଇମାସ
ଦେଇ ରହିଲେ ତେ ନାହାୟାକରେ ନାହାମାନ
ଗୋଲି ହୁମିଛି ଏମନ୍ତ ଭକ୍ତ ନାଚ କରିଦେଲେ
ଯେ ଫରମିନ୍ଦାନେ ତୋପ ଅଣିବାକୁ ବାଟ
ପାଇଲେ ନାହିଁ । ହତକଂ ଧେମାନଙ୍କର ତୋପ
ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହେବାକୁ କରିବୁ ହୋଇ ବହିଲୋ ।

ଯଦୀ ହେଉଥାନ୍ତିରେ ପଞ୍ଜ ଦଳା ଅଛି
କଣ୍ଠ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜାହା ପାଇଁ ହେବାର କୌ-
ଣ୍ଡ ଭରିଯା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଅଥବା
ଫୁଲପର ଅକ୍ଷୟ ଯେଉଁପର ଦେଲାଗି ଚାହିଁର
ଗୋଧ ହୁଅର ଯେବେ ପାଇଁ ସମର କହୁଛି
କି ହୁଅର ଭେବେ ଦେଇଯାଇ ଅନାଶ୍ଵରେ
ନାହିଁ ହେବୋ । ଏ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲପରର ଯେ-
ଉସ କାହାର କାହାରଙ୍କ ଭାବର କେବେଳେ
କବରି ହେବୁ ଦେଇବାରୀ ହେଉଜଣା ପାହା-
ନ୍ତି ପାର୍ଥିକ ପଥର ପାଇବ ହୋଇଲାକି ମଧ୍ୟା-

ଯେଉଁ ତାରେ କରୀଲ ହେଲା ପଦାର୍ଥର
କରିଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବିଜ୍ଞାନୀ ଏଥିମାତ୍ରକ ସର ଏହାରେ କାହାର
କୋଟି ଧୋତ ଦେଉଥିଲୁ ଅଧିକ ଗୋପନୀୟ
କଳା ଅଛନ୍ତି ଓ କାହାନ୍ତିକିମାନ ମାତ୍ର କଲା
କଥା କରିଅଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ଶୋଇବି ଫର୍ମି
କମରୁ କରି ଶୋଇବାର୍ଥ ଓ ବୋଲୁ କହିବା କିମ୍ବା
ଗାହା ପାଇଁ ଯେବୁବୁ ପର୍ବ୍ର ଉତ୍ତରଥିରୁ ସବୁ
କିବାର ନେଇଥିଲୁ । ମୁଖୀଆମାତ୍ର କେବେ
ଅବେଳି ଦେଖାଇବା ହେଉଥିଲୁ ଓ ଯାହାକୁ
ଧରିମାନେ କେଉଁ ଜାହାନ୍ତି ଜାହାନ୍ତି କମରୁ-
ମାହେ ଦେଖିବେ ନେଇଥିଲୁ । ଅଧିକ
ଧସରୁ ପାଇଁ ବୋଟିଏ ହୋଇ ବହନ ଜାହାନ୍ତି
ଶେଷରୁ ବହନ ଜାହାନ୍ତି କହିଲୁ କହିଲା ମାର୍କ
ଅମ୍ବାତଙ୍କ ହେବିଲେ କଳ କାହିଁ । ବାହାର
ଦେବର ଅମ୍ବାଜ ଜାହାନ୍ତି ଜାହାର କା କୁଣ୍ଡିତାର
କାରଣ ମରି । କୋଟ ଯାଏ ଦୟି ଦେବକ

ମୁଣ୍ଡ ଦେହରେ ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ରହି ଥାଏ ।
ଅଜୀବାଗରରେ ମରିବା କିନ୍ତୁ ଅମୂଳାନଙ୍କ ବୁଝି-
ରେ ଥାର କିଛି ଦିଗ୍ବିଜୟ କି ଆଶାମା ଶାତ
ଓ ବସନ୍ତ ବୁଦ୍ଧରେ ପୁର୍ବିଷ କି ମଧ୍ୟ ଶତ
ଅଛି କିଛି ଅମୂଳାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବାର ଅନୁ-
ମାନ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପୁନ୍ରଷ୍ଟେ ଅଟ ଯଥାର୍ଥ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଜୀବରଳିକୁ କଥାମାନ ବର୍ତ୍ତମାନର ସହିତାର
ବେମନ୍ତ ମୁଦ୍ରାର ଜାଗା ଅଟିଛି।

କୁତନ୍ତୁଷ୍ଟକର ସମାଜରେ ।

ପଦ୍ମସଂକ୍ଷିପ୍ତ

କହୁଳ ନର୍ମଦାଲୟରୁ ନର ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରଭୁବର ବିଦ୍ୟାରହୁ ଏହାର ରଚିତ୍ୟାଗ ଓ ଏଥର
ବିଷୟମାଳ ଓ ଦେଶ ପ୍ରତିକିତ ଉତ୍ସମୋତ୍ସମ
ଶ୍ରଦ୍ଧାଗ୍ରହଣୀୟ ସଂଗ୍ରହାତ ହୋଇଅଛି । ପୁସ୍ତକର
ଆଦ୍ୟରେ ପଦିର ଲକ୍ଷଣ କେଉଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ନାମ
ଓ ରାଜ ଏକ ଯତ୍ତପାତର ନିମ ପ୍ରଦୂର କେବେ-
ଗୁଡ଼ିଏ ଅବଶ୍ୟକ କଥା ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ଏକ
ଆକଷ ଏକ ପ୍ରକାଶରେ ଅଳଙ୍କାରର ଲକ୍ଷଣ
ଉଦ୍‌ବାହରଣ ସମ୍ଭବ ହନ୍ତିବେଗିତ ହୋଇଅଛି ।
ଏମେହେ ଦୃଷ୍ଟିମାଧ୍ୟରେ ଫ୍ରାନ୍ତ ହୃଥର ଯେ ପୁସ୍ତ-
କଳାଙ୍କି ମୌର୍ଯ୍ୟ ଆଶରେ ଅର୍ପଣ୍ଟି ହୋଇ-
ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦିରକ୍ଷର୍ବଳେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା
ଜାଗିବାର କିତାନ୍ତ ପ୍ରଦୂରକନ ସେମାନ ଏଥରେ
ଅଛି ।

ଯେଉଁ ମାନେ ପୁରୁଷ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ମତର
ଜୀବିତାଲୁକୁ ସେମାନେ ଏ ସମାଜରେନା ପାଠ-
ବିରକ୍ତ ପୁରୁଷ ମନରେ ହୁଏ କରିଥିବେ ଯେ
ଅମ୍ବୁମାନେ ପଦ୍ଧତିରୁ ପରିଵର୍ତ୍ତନ ପରିପାଳନ ହେବୁ
ବାରଗ ଅମ୍ବୁମାନେ ପୁନଃପୁନ କହିଥିଲୁ ଯେ
ତୁମନ ବିବିତା ବିରକ୍ତାରୁ ପୁନଃତନ ଭକ୍ତି
କହିବାମାନଙ୍କ ପ୍ରକରକରିବାର ରଖି । ବାପୁବ-
ବେ ଅମ୍ବୁମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରକେ
ଅଛନ୍ତି ହେଲୁ ପଣି ସେଇବେଳେ ଉଚ୍ଚିତ
ପଦ୍ୟ ଏହି ଥଳକାରିର ଲକ୍ଷଣମାତ୍ର ଦେଖିଲୁ
ତେବେଳେ ଅଭ୍ୟକ୍ତର ଅନ୍ତରକ ହେଲୁ ।
ମାତ୍ର ମନୋଯୋଗ ପୁରୁଷ ପାଠକରିବାରେ
କେତେ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଆଶା ଉପ୍ରକାଶ
ହେଲା ନାହିଁ । ଛହିଁ ବିବିଧ ତଳେ ଲେଖୁ-
ଆହଁ ଯଥା-

ପ୍ରଥମେ ପଦିକ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷଣ କରିଯା
ହୋଇଥାଏ ଜନ୍ମାର ପଦିକ ବାହାକୁ ବୋଲାଯାଏ
ଶୁଣାଯାଇ ଗାହୁ । ପଦିକ ପରିଚୟ ଦେବାକାରଙ୍ଗ
କୁହ କେ କିନ ବୁଝାଇବାପାଇଁ ଯତର ଲକ୍ଷଣ
ଦିଆଯାଇଥାଏ ମାତ୍ର ଯେବଳ୍କୁ ଏ କିନିକ
ଗୋଟିଏମନ୍ତ ଚିନ୍ତାର ନାହିଁ ସେ ପଦିକ କଣ
ଜାହା କବାଚ ଏ ପୁଷ୍ପକର ଲାଖିଯାଇବ ନାହିଁ ।
ବଶକର ଏ ଲକ୍ଷଣମାନ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ହୋଇଥାଏ
ପଦିକ ରଚନାର ତତ୍ତ୍ଵ ଜାଣିବାହେଲି ଯେତେ
ଆହିଏ ଅଥବା ନ ଆହିଏ ସାମାଜିକ
ପଦିକ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରାୟ ଲେଖିବା ପରିବାହେଲି
କୁ ଜଣାଇଥାଏ ଓ ସିଲାଗୋଡ଼ିକୁ କୌଣସି ପୁଷ୍ପକ
ଦେଖାଇଲେ ଜାହା ରବ୍ୟ କି ପଦିକରେ ରଚନା
ହୋଇଥାଏ ସେ କହିଦେବ ଓ ଏମନ୍ତ ଚିହ୍ନିବା
କଷ୍ଟ ନୁହଇ । ସେହି ରଚନାରେ ଅକ୍ଷର ଓ
ସ୍ଵରର ପ୍ରମାଣ ଥାଏ ଜାହାକୁ ଲୋକେ ପଦିକ
ବୋଲନ୍ତି ଅପର ରଚନାମାନ ଗନ୍ଧିନୀମାନରେ
ଜୋଇ । ଏହିକରେ ପଦିକ ଲକ୍ଷଣରେ ବନ୍ଦି
ହେଲାବୋଲି ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଲୁ ନାହିଁ ଏହା
ପଦିକ ଚିହ୍ନିବାର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସାଧୁମାନ । ପୁନଃସୁ
ଜନବିଶ୍ଵାସ ରଚନାକୁ ଗ୍ରହିବାରୀ ପଦିକବୋଲି
କହ କେଦାର କଳଣା ଉତ୍ସାଧିକୁ କୁହବୋଲି
ପରିଚୟ ଦେବାର ବୋଥ ହୃଦୟ ଏହାଙ୍କ ମର-
ରେ ବାଣୀ, ଗୀତ, ଗଗ ପ୍ରକୃତି ରଚନାମାନ ପଦିକ
ନୁହଇ । ଏକଥା ଅସଜ୍ଞତ ଜଣାଯାଇଥାଏ ଆଜି
କେଦାର କାମୋଡ଼ ଜଣାଯଥ ଗୋଟିଏ । ଗୁରୁ-
ନାମ ଗ୍ରହିବରୀ କେନ୍ଦର ଅକ୍ଷର ଓ ଯତପାତର
ପ୍ରମାଣ ଲେଖି ସେଷକୁ ପରିଚୟ ଦେଇଥରିନ୍ତି
ଏହା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମନୋମାତ ହୋଇମାନ୍ତ ।
ଫଳକଃ ଉଛିଲ ପଦିମାନ ଦେଇଁ ନିଷ୍ଠମରେ
ରଚନା ହୋଇଥାଏ ଜାହା ଏ ପୁଷ୍ପକର କିଛି
ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଯତପାତର ହାନ ଯାହା
ନିର୍ଦେଶ କରିଥାଏ ଗ୍ରହିବରୀ ପଦିକ ରଚ-
ନାର ଶାର ଶୁଣାଇବାକୁ ବେଶ୍ଵା କରିବାକୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କର ପରିଚୟ କରିଥାଏ ।
ଉଛିଲଭୂଷାରେ ଏହା ଚାହିବାର କୌଣସି ଗ୍ରହ
ନାହିଁ ଓ ଯେବେହି ବଥରେ ଧାର୍ତ୍ତିଜ ଜରର
କରି ଯଥାର୍ଥ ଲକ୍ଷଣ ଓ ନିଷ୍ଠମମାନ ହିର କରି
ବେ ସେ ଧନ୍ୟବାଦର ପାଇ ହେବେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଅଳ୍ପାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧିମାନ
ଦତ୍ତମ ହୋଇଥାଇ ଏଥରେ ଏହିବି ତାଣୀ

ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉଦ୍‌ବିଗନ୍ଧ କେଉଁ ଝାନ-
ର୍ଥ ଅଳକ୍ଷାର ଅଛି ସଂଖ୍ୟରେ ଚିହ୍ନା ଯାଉ
କାହିଁ ହୁଲୁ ବଧାଶୀଳ କରିଥିଲେ ଧାଠଙ୍କି
ର କହି ପୁଣ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ମୂଳଗୀତରେ ଖେରଁ ଶ୍ରଦ୍ଧନାନ ଲେଖାଯାଇଥାଏ
ଅଛି ସେବକୁ ଉତ୍ସମ ହେଠାତି ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ପାଠୋପଯୋଗୀ ଶ୍ରଦ୍ଧନାନ ଗାନ୍ଧୀ ଧ୍ୟାନକର
ବାହୁବାରେ ପ୍ରକଳ୍ପର୍ତ୍ତି ବବେଚନ୍ତ ଓ ସରା
ଶମର ଉତ୍ସମ ଘରିଚାପୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର, ହୁଏ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରଦ୍ଧନାନ ବୁଝିବାକୁ କାହା
ଦେବାର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଚଳି ନ ଥାରେ ଏ
ମଜରେ ଆମ୍ବୁନାନେ ସଂକଳିତ ହୋଇଛି ଯେବେ
ଏପ୍ରକାର ଶକ୍ତିକାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଗ୍ରମ୍ୟ
ନ ଦରିବେ ତେବେ ଉତ୍ସମଙ୍ଗୀ ଅଉ କଣ
ପଢ଼ିବେ? ତେବେ ଏତିବି ବୋଲି ଯାଇଥାରେ
ଯେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମେ ପଢ଼ିବାର ନହିଁର ଏହା-
ଠାର ସରଳ ଶ୍ରଦ୍ଧନାନ ଆଗେ ଘରିଲେ
ପଛେ ଏହା ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ଓ ବାପ୍ରବରେ
ଏହା ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ଷ୍ଟର୍କ ଭାରତ ହୋଇଥାଏ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଅମେମାନେ ଶୁଣି ଦୁଃଖିତ ହେଲୁଁ ଯେ
ଜୋରଦାର ଅଶିକ୍ଷଣୀ ଟେକ୍ଷୁ ସାହେବ କର୍ମଚାରୀ
ସବସେଇ ଓ ବଳକତାରେ ଶାତ୍ର ଉପରୁଚି
ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞା ପାଇଥିବାର ।

ଆଜାମି ତାହେରେ ଅଗିନ୍ତିଶୁଖ ଓ ଦୀପତି-
କର ଷାଶ୍ଵରିକ ପଣ୍ଡକା ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ତାକୁର ମୋହନ୍ତିଲାଲ ସରଜାରଙ୍ଗ ବିଜ୍ଞାନ-
ସାହିତ୍ୟ ସାହିତ୍ୟଧର୍ମ ବାବୁ ଯଶ୍ଚିଲାଲ ମହିନ୍ଦ
ଠ ୧୯୦୦ ଜାନୀ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାଏ-
ମୂଳ ଅବଗତି ହେଲା ।

ମାନକୁ ମରେ ଅଣିମ ରୂପ କରିବାକୁ ଗଢି-
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ମନସ୍ତୁ କରୁଥିଲା ।

ବଙ୍ଗାଲୋରୁରେ ପାଧାବଳୀ ଅମାବଷ୍ଟା
ସମୟରେ ଏହିଥି ହେଉଥିଲା ଯେ ଚାହଁରେ
ଅନେକ ଜଳ ଘରମାନ ଭାବୁ ହୋଇଥାଇଲେ
ପ୍ରାଣ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ଦିନର କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ ।

କଗରିଷ୍ଟାର ଉପେତି ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗତ ବର୍ଷାହେତୁ ଯେତେବେଳ
ସବ ହିବାର ସମ୍ମାନନା ଥିଲା ତେବେ ହୋଇ

କାହିଁ କୌଣସି , ମୁକେ ଫୁଲ ହତ ଯାଇଅଛି
ମାତ୍ର ଉହି ରେ ଅକ୍ଷ ଶରୀ ହୋଇଅଛି ।

ଗର୍ବ୍ମମେଘ ରତ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ-
ଅରଦ୍ଧାର୍ଥ ସ୍ଥାନପୁ ଗର୍ବ୍ମମେଘମାନ୍ତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥିଲେ ଯେ ବିଷଦ୍ଵାରା ଜୀବିତମାନଙ୍କ
ଜୀବାକ ଘରଠାକୁ ଗୋରବା ଦିଶ୍ୟରେ
ସଥାନାଥ ସାହାନ କରିବେ ।

ଶାହାକାମ୍ବ କଣେ ପାମୋଳସୁରରୁ ଲେ-
ଖିଆଇଛ ଯେ ଲାପାବଳୀ ଅନ୍ନାବସା ସମସ୍ତରେ
ଦେଖି ହାତ ହେଲା ସେଥିରେ ଏ ଧା ଆ
ମଧ୍ୟରେ ଧ୍ୟକିଛ ତଳ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ପାର୍ବତୀରେ କଥା ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ପଦିଥିଲୁ ।
ଶ୍ରୀହାନୁଗରୁ ଅର୍ମାନାଥ ବାଟରେ
ପ୍ରମଣ କରିବା କେଳେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାହୁନିକ ଦ୍ୱାରା
ବାନକଳ ଦିନମୟର ବିନା କିମ୍ବା ଶୁଣାଯାଏ
ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ କାପୁଗାୟ ପୁର , ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ମରି ଭୁଲାହିଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ହେଲିଯାଇ ଗାନ୍ଧି
ଏମାନକର ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁର ସମୃଦ୍ଧିକାନ୍ତାରୁ
କାବଣ୍ୟ ଅଗମୀ ଧ୍ୟକର ଅବଶ୍ୟ କୋଣିବି
ଅନୁଭବକଳ ନିରାକାର ।

ଶୀଳଶ୍ରୀ ସନ୍ତାଗ୍ନି ମହିଳାରେ ଯେଉଁ
ପ୍ରଦିର୍ଘକାଳେ ହେବ ସେହିଗାଲୁ ଦରଦେଶଖାତ
ପ୍ରଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସନ୍ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କ୍ଷାରପାତ୍ର ଯେ ଉଥିରେ ସେହିପ୍ରଦ୍ୟ
ଦେଇବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କାବୁ ହବିଲୁ ମନ୍ଦିର
କୁ ହୋଇଅଛି !

ଆଗନ୍ତି ଜାନୁଆରିମାରିଲା । କରନ୍ତି ଅଧିକ
ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରକାଶ କରିଲେମେହୁ ଅଧିକା ହସୁରେ
ମେହାକୁ ମନ୍ଦିର କରି ଅବସ୍ଥା । ବୋର୍ଡରେକରନ୍ତିଲେ
ବିକଳେ କି ବିଚାରାକ ହେଲେ କିନ୍ତୁ କଣା
ହୀନେ ।

ନୀତ୍ରାକଳ ଏହି ରେତମେଲୁ ପବାଜିକ ସୈନ୍ୟ
ଦୋଷ ଦୋଷକୁ ସିବାର ଅଛି ପାଇଥିଲୁ ।
ଏମେବୁ ବି ଗୀନରେ ସୁହି ହେବାର ଅଯୋଜନ
ଥିଲା ।

ପାଦ୍ୟୋନୀର ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ହତି ମାନଙ୍କର
ଅର୍ଥରେ ବାଧ ଦିବାରେ ବିଷୟରେ ଅଛନ୍ତି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହିପରିବାର

କରିବାକୁ ପାଇଲା ଏହା କବିତାମୟଙ୍କର
ଜୀବିତ ଦେଖାଯାଇ । ମାତ୍ର ଏ ଅନ୍ତରେ ମୁଣ୍ଡା
କବିତାମୟଙ୍କ ପୂର୍ବ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପର ହେବ ।
କବିତା ପରିମିତ ହେବେ ଏହାପରେ ଉପରିକିମ୍ବା

କୁତୁଷ ପରିମା ଏବେଳାହା କନ୍ଦତା କଣ୍ଠୀ—
କୁଣ୍ଡର ଗଛ ପ୍ରତିକ କରିବାଯୀରୁ ବିଲାଗରୁ
କୁତୁଷ ମାଳି ଅଶିଖା ହାରଣ [କୁଥାର ମିଶ୍ରରୁ

ଗାଁଏମେଜ୍ ଲାଣ୍ଡିଯାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲାନ୍ତି
ଏ ଦେଇରେ ଏ ପ୍ରକାର ସୁବନ୍ଦୀ ଲୋକ ପ୍ରାସାଦ
ହାତରେ ନାହିଁ ଦୋଳ ଏମନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇ-
ଅଛି ।

ଗୁଡ଼ା ଓ କାରଦାରେ ପଥର ଚୋରଲୁ
ପ୍ରାଣ ହେବାର କବିତ୍ତିମେଶ୍ଵର ବ୍ୟସ୍ତ ଅନେକ
ଲିଖିବ ହେବାର ଆଶା ଅଛି । ଗର୍ଜାଧୂର
କଶାଯାଇଥିବୁ ଯେ କେବଳ କାରପୁର ଗାନ୍ଧୀ
ବେଳବାପରେ ବିଲାନ ଚୋରଲୁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଦେଖିଥୁ ଚୋରଲୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ବର୍ଷକେ
ଦେଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହେବ । ଦେଇର
କୋରଲୁ ଝଣିମାଳଙ୍କର କୋରମାଥଣ ବ୍ୟବହାର
କଲେ କେତେ ଲାଭ ଅଛି ଯାଠମାନେ ଏଥର
ଅନ୍ତର ଉଦ୍‌ବଳନ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ମହାକବି ଉପେନ୍ଦ୍ରରୁଙ୍କ ବୁଢ଼ ବିଜ୍ଞାତ ଲୁହ
ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ ସଂସ୍ଥାର ଅଭିଧାନ ଓ ସଂକ୍ଷେପ
ଖ୍ରୀତିଆରି ବହିର ମୁଦ୍ରଣ ଓ ଏଥରେ ଗୁରୁତ୍ବ
ପ୍ରଦିତ୍ୱର୍ଦ୍ଦିଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତମ ଜାଗଦବିଦ୍ୟା
ଦେଖାଇ କହିବ ପ୍ରିୟାଂକାରାଜୀ ସମ୍ମାନୀୟରେ
କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ଏହି କାମ

କାହିଁମୋତେ ପ୍ରଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଜି
ମାୟଳ ପକାଗେ ଅନ୍ଧକା ହେଲା ଯଠାକାଳ
ହେବ ।

ବାରମ୍ବାନ୍ଦି ପ୍ରେସ୍ ୧୯୫୩

ବୀରୁ ବେଳୁଙ୍ଗରେଉ ନାହିଁ ଚିଶ୍ଚାର ଏହା-
ଦୂର ସମସ୍ତାଣରେ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ଯେ
ଦେଶାଜେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ବଢ଼ନେବା କିମ୍ବା
କରି ଗତିଅବସ୍ଥା ଓ କେଜଳ ଧୂର ମଧ୍ୟରେ
ପଥବକ ନାନାମନ୍ଦର ପ୍ରେସ କରି ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ନୌକାମାନ ସନ ୧୮୭୦ ନବମ୍ବର
ମାସ ତା ୧ ରାତ୍ରି ପ୍ରତିକରି ନାନାମନ୍ଦର
କିମ୍ବା ପଥବକରିବାର ଜଳଲାଭର
ସହରେ ଉଚ୍ଚ କିମ୍ବା ବିକାଶ ଏହାକ
ନୌକା କ୍ରମା ଲିଖ ପରି ଲମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଇ
ପଥବ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ

ପ୍ରାଚୀନ କବିତା	ଶବ୍ଦ	ମୂଲ୍ୟ
ପଞ୍ଚବ (୧୯), ପାତି	୫୦/	୧୯ ମାଇଲ
ପୁଣିଲିଖିତାବଳୀ/ନରପାତି	୫୦/	୧୭ ୩୩
(୨୨ ପାତା) ପୁଣିଲିଖିତାବଳୀ	୫୦/	୧୩ ୩୩
ନେତୃତ୍ବକାରୀ	୫୦/	୩୩

ପକ୍ଷିଶବ୍ଦ ଅଧିକା ଲକ୍ଷ

ନେଉଳ-	ଗୁଡ଼ନା	୫୦	ମାତ୍ରା
ପରିବାର	ମନେଥ	୫୦	ମାତ୍ରା
	ଟାକି	୫୦	ମାତ୍ରା
	ବିଜୁ	୫୦	ମାତ୍ରା

ସେହି ପଥକମାନେ ନୌକାରେ ବୋଲି
ଉତ୍ତାଦର ମେବେ ସେମାନଙ୍କ ଡରାପର କଟକ
ଠାର ଫେରିବଳଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଣ୍ଡିବେ ପତନ
ଓ ମହିରେ ବୌଶବି ଘାନରେ ଭେଖଇଲେ
ହାରହାର ଉଣା ଉଡ଼ା ଦେବାକୁ ଦେବ । କୋ-
ଠା ଉଡ଼ାଇବା ପଥକମାନଙ୍କ ଡରାପେ
ମହିରେ ଲେଖାଏ ଓ ପୁରନରେ ବନିବା
ପଥକଲୁ ଡରାବେ ସେ ୧୦ ର ଲେଖାଏ ବୋଲି
ପରାରେ କେବାର ଅନମନ୍ତ ଦିଆଯିବା ।

ବର୍ଷଦିନର ମାନ୍ୟରୁ ଲେଖଣ୍ଡକଣ୍ଠ କାହିଁରୁ ସାହେବ ଉପରଳିନ୍ତର ଉତ୍ତାକୁ ମଞ୍ଜ ରବି ଥିବାର ତାହା ସମ୍ବାଧରଣକୁ ଗୋଟିମୁଠେ ପ୍ରବାନ୍ତ ହେଲା ।

ଏଥି, ଏକ, ରଣ୍ଗ
ଯାଏନ୍ତି ଦେଖନ୍ତର
ବନ୍ଦରୀମେଣ୍ଡ ଦଳାଳ

১৭৪

୩୩ ଶକ୍ତା କିଛି ଗୋନୟୁର କବିଧ୍ୟା ୪୯
 „ କିମ୍ବାରମୋହିତ ଦାସ ” ୫୦
 „ ଶକ୍ତା କିଛି ଦଗପକ୍ଷା ” ୫୧
 „ ବେଦାଧ ବୋବ ବାବ ଅଜୀନ ୫୨
 „ କବିମ କର୍ତ୍ତା ଦାହେବ କର୍ତ୍ତା

ବହିଦ୍ୱା	୫	୭
„ ଶ୍ରୀ ମହା ବଦେଶ କୋମଧାରା „	୫	୭
ପାନବଳ ଦେ କିଂକର ଦବିଦ୍ୱା	୫	୯
ବାବୁ ବନ୍ଧୁମୋହନ ଯୋଷ ବଦେଶ „	୫	୭
„ ଜନକମୋର ଦାସ „	୫	୧୦
„ ସେନନ୍ଦାଥ ନୀତି „	୫	୧୦
„ ହରମୋହନ ଗୁଣ „	୫	୧୦
„ ଅଚନ୍ନାଥ ପଲକାର „	୫	୧୦
„ ବୈଦନ୍ଧାଥ ପଣ୍ଡିତ „	୫	୭
„ ସଜବମୋର ଯୋଷ „	୫	୧୦

ଏହି ଉତ୍କଳଶାପିଦୀ ଥହଇ କଟକ ଦିନୀ
ବିକାର କଟକ ପ୍ରିସିଂକୁଆକନ୍ଦ ସମ୍ବାଲପୁର
ମହିଳା ପ୍ରାଚୀନ ଦେଖା।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲ୍ଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଛାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଜନମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିବହା

ଅଛିମ କାହିଁବ ମୁଲ୍ଲି ୪୫
ଦର୍ଶନେ ମୁଳ୍ଲିଦେଲେ କର୍ଷକୁ ୪୬
ନଧାବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସଳ ୪୭

ହେଲ୍ ପଣ୍ଡିତ ଅନୁଭବ

ଏହି ସମ୍ପାଦନ ଉଚ୍ଛଵେରେ ଦସ୍ତାବଳ ରେକ୍‌
ଟ୍ରାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଅଭିଜନ
ପାଇଁ ଲାଗୁ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାରୁ ଏଥର ହେଉଥାରେ
ଏହରେ ଲେଖାଇଥିବେ ଯେ ଉଚ୍ଛଵେରେ ବିଷୟରେ
ପରିଲିପି ବିଦ୍ୟମାନ ଉଚ୍ଛଵେରେ ଅଭିଜନରେ ଲିଖିତ
ଅଛି ଓ ପ୍ରମାଣ କେତେକବେଳେ ନବର୍ତ୍ତମାନେଶ୍ୱର
ନବବିଧି ଦୟାବିକରୁ ଅଭିଜନ ମୁକ୍ତ କରିବ
ଅଛି ଏହି କୋଟିଏ ଅଭିଜନର ପ୍ରଦୟାବିକରନ
ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛଵେ ଲୁହିକୁ ଏହିଥର ମୁକ୍ତ ଦେବାପାଇୟାଇ
ନାମ୍ରାଜ ନବର୍ତ୍ତମାନେ ଏ ଅଭିଜନ କରିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଏହିକୁ ବିଦ୍ୟାପାଇୟାଇ
ଏହି ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଅଭିଜନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା
ଏହି ଅଭିଜନକୁ ଉଚ୍ଛଵେ ଏହିଥି ଦିଶାବିରେ ଅନେ-
କି ସହିତ ଥିବାର ଏ ଅଭିଜନ କଲ୍ପନା ହେଉ-
ଥିଲା ଏହାହାମ୍ବନ ୧୦୭୭ ମହିନାର ୧୦ ଆ-
ବେଳେ ଏ ଯଜ୍ଞ ପାତା ମହିନାର ୨୭ ଅଭିଜନ
ଦିନ ହେବା ବୈନାକାରୀ ସ୍ଥାନର ହଜାର ୫୨୭୪
ମହିନା ୧୦ ଅଭିଜନ ୧୦ ଡିୟେ ୩୮୮ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ
ବେଳୁଷ୍ଟି କରିବା ବିଷୟରେ ଯେ ବିଦ୍ୟମାନ
ଅଛି ସେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଏଥରେ ବ୍ୟବହାର ହେଲା ।
କେବଳ ଧର୍ମୋଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ କ୍ରିୟା ବିଭାଗରେ
ଅନୁର୍ବଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ପ୍ରତିଲିପି ହେଲା ।
ପୋଷଣ୍ୟତି ପ୍ରାହୃଣ କରିବାର ଅନୁମତିଧର
ଏଥରେ ଅବସଥେ ଉଚ୍ଛଵେରେ ବ୍ୟବହାରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି
ଏଥରେ ବିଧିନ ହେବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବାତେ

ଭାଇଲ ଓ ପୋଷଣପୁର ଛାହୀର ଅନ୍ତମିତିଥି
ବେଳକୁଣ୍ଡ କରିବା ଏହି ବିକ୍ରି ଦିଲାମାନ
ଗଢ଼ିବ ରଖିବାକୁ ସମଜ ପାଇବେ ଓ
ବେଳକୁଣ୍ଡରୁକ୍ତ ଅନ୍ତମିତି ବିନା ଅବ୍ୟୋଗ
ଉପରୁ କରି ପାଇବେ । ଏହାର ଆରି କେବେ-
କଷୟରେ ନୂରିଜ ଅଛନ ପରିଚି ଆରି
ସମସ୍ତର କିମ୍ବାମାନ ସଂଗୋଧନ କରି ପ୍ରବଳ
କରିବେ ।

ଅମ୍ବୁମାକେ ଦୋଷ କମ୍ ନୂତନ ଅରଣ୍ୟ
ବିଶ୍ଵମାନ ଉଚ୍ଚମ ବୋଲିଅଛି ଏଥରେ କୌଣସି-
ବିଷୟରେ ଅସଂଗି ଜଳନବାର ଘାରର ଲାହୁ

କୁଟରେ ଗରଜନାଶୀସ ସମ୍ମାନ

ପ୍ରାଚୀ ସାହୁ

ଗର ପୁଣି ସତ୍ରାହରେ କଥକ ଉଦ୍‌ବେଚ୍ଛିଂଶୋ-
ସାଇତୀର ଅହ୍ଲାକ ମନେ ଅଧିତ୍ୟ ଦାଙ୍ଗାନି ଓ
କଥକଶୋଷାଇତୀର ସର୍ବମାନେ କଥକ ପୁଲକ-
ହରେ ସର୍ବରେ ଏକଥିତ ହୋଇ ପାଞ୍ଜାବରୀ
ସ୍ଵାଧନ ବିଷୟରେ କିମ୍ବର କରିଥିଲେ । ଛାତକ-
ବର୍ଷାପୁ ସର୍ବର ସଂଖ୍ୟାକର ଉଦ୍‌ବେଚ୍ଛିଂ ସର୍ବର
ସମ୍ମାଦବକ ପଥ ଲେଖିବାର ଏ କଥାର ପ୍ରସାଦ
ହେଲା ଓ ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵରତ୍ନର କରିବା
କାହାଣ ଉଦ୍‌ବେଚ୍ଛିଂ ସର୍ବର ସର୍ବମାନେ ମନ
ଦେଇଥିଲେ । କଥକଶୋଷାଇତୀର ସର୍ବମାନଙ୍କ
ମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ଥିଲେ
ଦେମାନ୍ଦକର ମନ୍ତ୍ର ସର୍ବ ସାଧନର ବିଜ୍ଞାନ ହେଲା

ଏ ବିଷୟରେ ବାକୁ କାଳୀପଦ କାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ
ବକୁଳା କଲେ ତହୁଁରେ ସଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବିରେ
ଅନେକ ବିଦ୍ୟା କରୁଲେ ତାହାଙ୍କମରରେ ସଙ୍ଗ-
ସ୍ଥାପନକୁ କିପ୍ପୁଛୁ କାଳ ଅବ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ
ଓ କଲିବଜାର ଜାରିବକଣ୍ଠୀୟ ସରଥାର ହୋ-
ଇବି ଦୃଢ଼ୀୟାଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ କୋଇ ସେ
କରୁଲେ । କଟକମୋଦାଇଠୀର ଅନ୍ୟ ସଙ୍କ୍ଷୟା-
ନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ମତ ଦେଲେ ନାହିଁ ସୌଭା-
ଗ୍ୟକ୍ରମେ ଦେମାନ୍ଦ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ
ତାହାଙ୍କ ମତ ପବଳ ହୋଇ ପାଇଲୁ ନାହିଁ
ରିପ୍ରେସ୍ କରିବିଲୁ ମୟନ ଅମ୍ବକାଗ ଲୋକଙ୍କ
ମରରେ ସଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦୋଷ ହେବାବ
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

କୃତବ୍ୟୋଦ୍ଧାରୀର ନିଜ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶ୍ଵମ୍ଭୁବ ବିଷ୍ଣୁପାପର ଦୋଷାଥରୁ
ପଠାରେ ସେହି କାଳରେ ଭାବରେ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବ୍ୟାକ
ମାତ୍ର ସବୁ ହେବାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଲା ସେହି-
ବାଲରେ କୃତବ୍ୟୋଦ୍ଧାରୀ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ
ତ ଥୋଦାଇଥାର ଦେଖିମାନେ ସେହି ସବୁ
ଅଦର୍ଶ କରଇଛି ରକ୍ଷିତମାନଙ୍କା ଦେଖି ଅଧିକା-
ଦସର ବିଷ୍ଣୁମାନ ସ୍ଥିର କଲେ ଓ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ସବୁ ଶାକାଶକୁ ହେବେ ବୋଲି କହୁଥିବାର
ଶୁଣିଥାଏ । ଉପର୍ଯ୍ୟ ଅଦିକ୍ଷେ ଦେଇଲେବ
ମୁଁକୁ କିମ୍ବି ଥୋଦାଇଥାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ନିର୍ଭର ନ କରି ପାଶାଦୟର ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଦୂର
ଅଧିକ ଦାନା କଲେ ଓ ଭାବିତିମା ଏହାର

ଜହାର ଉଦ୍‌ଧିମ ହୋଇଥିଲା । ପରିମେଷରେ
କବେଳି । ସବୁରେ ଏ ବଢା ଧାରୀ ହେଲା ।
ଏଥର ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ଯେ ଅବତାର କୈବି
ମହାର ବହୁମାନେ ଗାନ୍ଧୀମଣ୍ଡଳ ଫ୍ରାଣ୍ଡ୍‌ସିଙ୍କ୍‌ରେ
ଏବମତ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଶୋଭାଲଙ୍ଘ ଆଦି-
ରେ ତହର ଅନୁମୋଦନକାଣ୍ଡ ଦୋର ଏତିବି
ବାହାରି ପ୍ରତିବନ୍ଦିତାରକଣ କଲେ ବୁଝାଯାଇ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ-ଭବନ୍ ଯେ
କୁଳ ସଙ୍ଗ ବୃତ୍ତବାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ନାହିଁ ବୋଲି
ବିଦ୍ୟାମ ବରତ୍ତମାନେ କି ଯାହା ଭାବାଙ୍କିଥାଏ ଗାନ୍ଧୀ
ନ ହେଲା ଯାହା ଅର କାହାରିଥାଏ ଗାନ୍ଧୀ
ହୋଇ ନ ଯାରେ ଅଥବା ଏ କଳ୍ପନାଟି
ଯାହାକର ପୂଜନ୍ତି ଥିଲା ହେଉ ଏବା ଯାହା
ବରବେ ଅର କାହାରିଥାଏ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେ-
ବାକୁ କୁଣ୍ଡ ପାଉ ନ କାଗ ଯେମନ୍ତ ନ ହୁଏ
ମେଥିର ଚତ୍ରକ କରିଥିଲେ । ଯାହା ହେଉ
ଗାନ୍ଧୀମଣ୍ଡଳ ଫ୍ରାଣ୍ଡ୍‌ସିଙ୍କ୍‌ରେ ହେବାର ଯେଷ କଳ୍ପନା
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହର ଯେବେ ଗାନ୍ଧୀମଣ୍ଡଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମୟେ କଲଇ କେବେ ପ୍ରଥମ
କଳ୍ପନା ବିପାଳ ହେବ ନିର୍ମିଲେ କିନ୍ତୁ ବୋଦ୍ଧା-
ମାନ୍ଦ୍ରାତୁ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ କି ଯାହା ଭାବାଙ୍କର
ଅସାଧ ଯାହା ଏଠାରେ ଅର କାନ୍ଦାର କରି-
ବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।

ଶେଳକୁ ଜଳନ୍ତାରକା ଦ୍ଵାରା ଅଥବା
ଜଳ ବାହୀର ବିଷଦେବାର ସୁମୋର
କରିବାର ଅନୁରଗ ପାଇ ଦୟି ।

ପ୍ରାସୁତ ଲେଖନଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମରେ ସବୁରେ
ଏହି ଧ୍ୟାନୁଲିପି ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ବିଜୟଧୀନରେ
ଅଛି ଓ ଯାହେବ ମହୋଦୟ ଏ ବିଦ୍ୟମାନଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧେ ବିହି ଅଗତ ଘରୁ ବି ନାହିଁ ବନିଶ୍ଚର
ସାହେବଙ୍କ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁକୁ ଉଦ୍‌ଦିଃ-
ଧର ଡେଣାର କରିଥିଲୁ ବିଜୟରେ ହୁଏଇ
ପ୍ରମା ଉପରେ ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଳିକ ମତ
ଜୀବିତ ପାଇଁ ଅଭିମାନ ଥୋଇ ଉଚ୍ଛ୍ଵ-
ଧ୍ୟାନୁଲିପିର ଏକ ଯହ ସ୍ମରଣି ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଜୟରେ ଏ ଅଧିକ ସମ୍ମାନପଦ୍ଧତିରେ ଲେଖ-
ିବା କରିବିଲୁ ପ୍ରେସର କରିଅବୁନ୍ଦି ।

ବରତକର୍ଷ ଦୁଇ ପ୍ରଥମଦେଶ ଅଗ୍ରର ଓ
ଜଳ କୁଣିତ ପ୍ରାଣ ଧୂର । ସମୟାକୁଣ୍ଡାରେ
ଜଳ କି ଧାରଦୀ ହିମ୍ବା ଅବାହନେ ବୃକ୍ଷ ଜଳ
ଦେବାଙ୍ଗ କୁଷିର ନନ୍ଦ ହିମ୍ବର । ଯେହଁ ଉତ୍ସା-
ହିମ୍ବେ ଲକ୍ଷମନ ଚଲପାତ୍ର ହିମ୍ବା ଜଳ ଶୁଣାନ୍

ଥାର ମୁହଁଖ ଧୋଇ ପାଇବ ତାହା ସଦେଶ-
ପାଇଁ ଅଳଙ୍କ ପ୍ରଦୋଜନୟ ଏଥରେ ଆଉ କି
ସଦେଶ ରହିଲା । ମାତ୍ର ସବଳ ଜନିଦାରଙ୍କର
କ୍ଷମତା ଦାସ୍ତା ଯେ ବାରବୁ ଝଳା କଣ୍ଠକର
ଉପସ୍ଥିତ କଲ ପ୍ରଶାଳା ନିର୍ମିତର ଧୋଇ ଓ
ମରଦି ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତ ଜବାରଣ ବରବେ । ଏହା-
ଦେବୁର ଗବ୍ରୀମେଘ ହିର ବରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଜନିଦାରମାନଙ୍କୁ ଆପଣୀ ଭୂମିର ଜଳ୍ପର୍ବତୀଶ-
ନିମିତ୍ତ ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ର ଝଳା ଦାନନ୍ଦ ଦେଇ
ଏହ ପ୍ରକାର ଚାର୍ଯ୍ୟ ବଗୁରୁ ନେବେ ଓ ଜନି-
ଦାରଙ୍କଠାଗୁ ଫିଲେ ସେଇଙ୍କା ପରିଶୋଧ
ଆଇବେ ।

ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏପ୍ରତ୍ୟାକର ଶିଖେଇବା-
ଜୀବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲମ୍ବି ଅଗତ ହୋଇଥାଛି । ବବର୍ଷ-
ମେଘ ଅଗତୁଳ ତଳା ଦେବାତ୍ମୀ ସାଂଗ ଦେଲ
ଉତ୍ତାତ୍ମ ମେବେ କନ୍ତିଦୀର୍ଘମାନେ ଅସା ଅଧ୍ୟ-
ବାରହ ଦୂରିତ୍ୱର ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚତ ନ କରିବେ
ତେବେ ଜାହାନ ଲାଗ ଧାଇଁ ଅର ଦୂର ଏକର୍ମ
ବରତ ? ଆମ୍ବୁମାନେ ବୋଧକର୍ତ୍ତ୍ଵେ ଆଇନର
ବଳହାତି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଛି ଓ ଏହାମାନ
ଅନେକ ମଜଳ ହେବାର ସମ୍ମାନନା ଅଛି ।
ଅଠକମାନଙ୍କ ସବିଶେଷ ଜଣୀଇବା କାରଣ
ଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲମ୍ବି ମାର୍ଗ ଏଠାରେ ପ୍ରକାରିତ
ହେଲା । ଯଥା

ପଦ୍ମମେଘ ବଜାଳ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତର
କିଛିରେ ଏ ଆଜନ ପ୍ରବଳ ହେବାର ଘୋଷଣା-
ପଥ ବଜାଳଟା ଗଢ଼େରେ ଦେବେ ଉତ୍ତରାଶୀଳ
ସେଠାରେ ଏ ଆଜନ ପ୍ରତଳ ହେବ । ଅମୃତ
ଦୂରକର କରୁଥାରଙ୍କ ପଦ୍ମମେଘ ଏବଂ ହାତା
କି ହେଲାର ବଜାଳ ସମୀକ୍ଷାର ପରିଶ୍ରବ ନୟକୁ
ଦେବେ - ଏହାକର ନାମ ତ୍ରୈନେତ ଫରିର
ହେବ । ତେଣୁ ମାର୍ଗେଷ୍ଟର ଏ ପରାର ସମ୍ପଦ
ହେବେ ବାରବନାତୁର ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ମାହେବ
ଅନ୍ଧର ଏବଂ ମଞ୍ଚରେ ଅଭିନନ୍ଦ ହେବେ
ଦେବୁ ବାଣୀ ଅଧିକା ଅସ୍ତ୍ରବାଚ୍ଚ ପରିପ୍ରକାଶ
ତଳମୋହନେବା କା କଳ ଯୋଗାତବୀ ପାଇଁ
ବନିଶୁରକ ବିକ୍ରିରେ ଅବେଦନ କର ପରିଚାର
ଓ ଏଥର ଜଣା ମନେର ଶକ୍ତ୍ସମ୍ଭବ ଅଧିକ-
ଯୋଗା ଦେବିର ମୁଖୀର ଜରୁକ ଜରୁ ବନିଶୁର
ମାନେ ଅନୁଭବକ କର ଦୂର ଅବଧିର ଧୂଦାର
ବିଶୁର କଲେ ବାରବନାପୁରଦ୍ଵାର ଭର୍ତ୍ତର ଜଣା
ସମ୍ପଦ କରିବେ ଏବଂ ସରବାର ଜମି ଶରିବେ
ଅଭିନନ୍ଦବାରେ ଅନ୍ଧମଳ୍ଲାବ ଜମି ପାଇ ଦେ-

ବାର ଉପାୟ କରିବେ । କର୍ମର ଅନୁମାନର
ବିଷ୍ଣୁ କରିଥୁଲୁଙ୍କ ମଜୋଳାର ଦେଲେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ଦେହୁନ୍ଦୁଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତକୁ ସମ୍ମାନ ଦୀବ
ଓ ସେ ଜାହା ମଳ୍ଲର ବର ସରକାର ଥିଲାଗା—
ଏହି ଚଙ୍ଗା ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ବାର୍ଷିକ
କିମ୍ବା ଦେଲାଗି ସଜ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଛ ବିପ୍ରଦିନ ଫିନେ
ବଜ୍ରଧୀ ରଜ୍ଜୁ ହୁଏଇ ବନ୍ଦିଶାରଠାରୁ ଅଦ୍ୟା
ହେବ ଓ ଜମିଦାର ନୟ ଆପଣା ଅଧିକର୍ତ୍ତା
ସରବରାର ମୋକଦମ ଥବିଠାରୁ ଯାହାର
ମେ ପରମାଣରେ ଉତ୍ତର କର୍ମ କରିଥିବାରୁ ଫଳ-
କର ହୋଇଥିବ ଜାହାଠାରୁ ସେବପରମାଣରେ
ହାବହାର କଣ୍ଠେତି କରି ଚଙ୍ଗା ଅଦ୍ୟା କର-
ପାଇବେ । ଏ ଅନୁନ୍ଦାରୁ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବା
ନାଲ ଇତ୍ତାହର ମହିଦୟା ଜମିଦାରରୁ ପ୍ରକ-
ଳିନ ମାନ ଉତ୍ତର କର୍ମରୁ ସବଦା ବାର୍ଷିକରେ
ରଙ୍ଗିନାପାଇଁ ବୌଦ୍ଧମୈ ଲୋକ ରମ୍ଭାରୁ ବରଦାମା
ଦେଲେ ଜାହାର ବେଳଜ ସେହି ମହିଦୟାରୁ
ଅଦ୍ୟା ହେବ ଓ ଜାହା କଥାଙ୍କ ହେଲେ
କୁମ୍ଭ୍ୟାକାରମାନେ ଆପଣା ହାତର ଅବଶିଷ୍ଟ
ଟଙ୍କା ଦେବେ ।

ପ୍ରସ୍ତୁବିତ ଅର୍ଜନକ ସଂଖେଯ ବିଶ୍ଵାସମାନ
ଏହିମୟ ଅଚ୍ଛା ଓ ଅମ୍ବୋମାନେ ବୋଥ କବନ୍
ଏଥିରେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଘୋର ନ ଥାରେ
ଜମିଦାରମାନେ ଉପରେ କାହିଁ କଲେ ଅଧି-
ଗାଲୁ ଧୀଯୁତିଷ୍ଠ ହୋଇ ସରବାରର କହା
ହେବେ ଓ ଅଧିଶା ସମ୍ପତ୍ତିର ଯେବିଛୁ ଉତ୍ସ
ଥାରନ ହେବ ଧେଥୁଳ ସରବାର କାବ ହେବ
ନାହିଁ କେବଳ କହା ଅଗ୍ରାଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରବା-
ପେଶା ଦୂରକ କ୍ଷତିରେ କହନ୍ତି ଜବଣ୍ଟିମେନ୍ଦ୍ର
ବର୍ତ୍ତପଥର ଦୂଧ ଥର୍ମ ଅଛି ତେବେବୁ ସଥ
ଦେବାକୁ ହେବୋ ଏହାକି ଜମିଦାରମାନେ
ବୋଲିପାରନ୍ତି ଯେ କନ୍ଦୋବତ୍ର ମିଥିକ ଗ୍ରାନ୍
ପୁନବାର କନ୍ଦୋବତ୍ର ସମୟରେ ସରବାର
ଅଧିଶା କର ବିଦ୍ୟାରଥରକୁ ମାତ୍ର ଜାହା
ଦେଲେ ଯୁଗ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଜାହାର୍ଥ କାଳର ସରବାର
କହା ଦାବନ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଗ୍ରହନ୍ତେ ଓ
ଜମିଦାରମାନେ ଯେମନ୍ତ ପରିମଳେ କୁରେ
ଜେମନ୍ତ ଦେଇବର ତତ୍ତ୍ଵର ଫଳ ଦେଇ
କଲେ ସରଗେଣରେ ଯେବେ ପରୁଙ୍କ ମଞ୍ଚବି
ବାକୁ ହେଲୁ ଲେବେ କହିଛେ ବିଶେଷ କିମ୍ବା
ଅନ୍ଯାଧି ହେବାକୁ ଦେଖାଯାଇନାହାନ୍ତି । ଥାମ୍ଭ-
ମାନେ ବୋଥ ପର୍ମ ଯେ ଅଧିକ କୁମର ଉଦ୍‌ଦେଶ
କୁହାରୀ କଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତପରେ ଜମିଦାରର କେତ୍ତାଥିବ

ଭରବାଗ ସେ ଅପଣା ଲୁହ କୁଟି କର୍ମ କରିବ
ପୂର୍ବ ଦୌଣି ଅପଥିଥାର କଥା ନାହିଁ ।
ଏହିଜୀବରେ ଜଣାଯାଏ ଯେହୁଲେ ବିଶେଷରେ
କମିଶୁରମାନେ ଏହି କର୍ମ କର୍ମଶର ପ୍ରତାବ
କରିବାର ଯେଉଁ ବିଧାନ ଅତ୍ର ଜାହା ଡାଳାର
ଦେବାର ଉଚିତ ବାହାର କେତେ ଖାନରେ
ଏହାପ୍ରଥମ କମିଶୁରକୁ ଲୋଗ ଦେବ କରିବାର
ଅବହା ପାଞ୍ଚାରେ ।

ପାଣ୍ଡିତୀର ଥାର୍ମିନ୍‌ରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ
କୋଣିଏ ବର୍ମ ଦିଗ୍ମିଶ ବରାବାର ହୁଏ ହେଲେ
ତହୁଁର ଜଳବା ଓ ଅନୁମାନକ ବ୍ୟଥର ଜାଲବା
ବାରବମାସୁର ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତୁତ-କରିବେ ମାତ୍ର
କର୍ମ ଜାହାଗ୍ରାହ ହେବ ତାହା ହଜି ଲେଖା ନ
ଅବାର ଅନୁମାନ ହୁଅର ସେ ବାରବମାସୁର
ସାହେବ କରିବେ । ଏହାର ହେଲେ ଅନେକ
ଅନ୍ୟତଃ ବ୍ୟଥର ସମ୍ବାଦିନା । ଯେବେ ଏମନ୍ତ
କିଧାନ ହେବ ଯେ ଜଳଦାର ଆପଣ କବେଳନା-
ମଜେ ଯେବୁଷ କଲ ଜଣେ ସେବୁଷ ବର୍ମ
କରିବ ଓ ଜାହାଗ୍ରାହ ନିବାହ ହୋଇ ନ
ପାରିଲେ ବାରବମାସୁର ବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟଥର
ତହୁଁର କର ଦ୍ୱାରୀପଦ ତେବେ ବିନୁମାର ଅପ-
ବ୍ୟଥ ହେବ ଜାହାର ।

ଶ୍ରୀରାଗୀଥ ସୂଚି ।

ଏ ସଂଧାରରେ ସୁନ୍ଦରିରେ କିମେଣ
ସମ୍ମାଦ ଏହି ଯେ ପ୍ରଥାୟମାନେ ଦିନଶାନରେ
କଥୁ ଲାଗବିରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଘରଧିମାନେ ଦୂର
ଥର ପ୍ରଥାୟକୁ ପରିଷ୍ଠ କରିଅଛନ୍ତି । ଏକ ସୁଜ
ରେ ପରିମାନେ ତୁ ଜଣ ପ୍ରଥାୟ ଖେଳ
ଦେବୁଥିଲ ତହିଣ କରିଥାଇନ୍ତି ଓ ଅପର ସୁଜ
ରେ ପ୍ରଥାୟମାନେ ଆନନ୍ଦମଣି ଦିନଥିଲେ ମାତ୍ର
ଘରଧିମାନେ ଏମନ୍ତ ବଳ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ
ପ୍ରଥାୟକୁ ଫେର ଅବିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ପାରମ-
ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦମର ବୌଣୀର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇ
ଜାହିଁ । ପ୍ରଥାୟମାନେ ନଗରକୁ ଦେଇ ରହି-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାଏ ତୋଷ ମାରିବାର
ଅର୍ଥ ଦର ନାହାନ୍ତି । କେବେ ମୟୋଗ ପାଇ
ବେ ଦୋଷିଯାଇ ତ ପାରେ । ଝାଁଲାଗୁ ବିଶ୍ଵତ
ଦ୍ୱାଳ ସୁଦିତ ରହିବାର ଯେତେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
କରିଅଛନ୍ତି ପାହା କାର୍ଯ୍ୟକର ଦେଇ ନାହିଁ ।
କେବେ ପ୍ରକାଶେ ସୁଜ ଖେଳ ହେବ କେହି
କହିବାକୁ ଅସର୍ଥ ଏ ସୁଜର କବି ପ୍ରାନ୍ତ ନୂଆ
ପ୍ରକାଶେ କଲିଥାନ୍ତି ।

ଏହି ସୁତ ସାର୍କରେ ଗତଃସ୍ଥାହର ଏତ୍ତବେ-
ଶନ ଗଜେଟରେ ଖାତିର ପାଠୋପଯୋଗ
ଦିଆ ଲେଖାଥିବାରୁ ଏଠାରେ ଧାରୀବଳ
ଜାଗିବାକାରଣ ଜାହା ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ଏଥିରୁ
ଜାଗାବିକ ଯେ ପ୍ରସାଧୂମାନେ କଲେଇ ଯେମନ୍ତ
ବିରାଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାରେ ତତ୍ପରେଷ୍ଣା ନୁହ ନୁହନ୍ତି
ଏତ୍ତକେବନ ଗଜେଟ କେବଳ ଯଥା ।

ପ୍ରସୀଯମାନଙ୍କର ସେନ୍ୟବଂଗ୍ରହ ବିଷବ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣନାସମୟରେ ଆୟୋମାଜେ ବୋଲିଥିଲୁ
ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ପର୍ଯ୍ୟାଳକ ପତ୍ରଲେ
ସମସ୍ତକୁ ମେଳିକରୁଛ ଧାରଣ କରିବାରୁ ହୃଦୟରେ
ସେହିମିତ୍ତ ସମସ୍ତକୁ ବିଦ୍ୟାବିଶେଷରେ ଦେଖିବା
ଉପଦେଶ ପରିଷକ କରିବାରୁ ହୃଦୟରେ ଏହା
ନିର୍ମଳ ବିଶ୍ଵାସର ହାତୁଁ । ୧୮୩୫ାବ୍ଦୀରେ
ପ୍ରସୀଯମାନଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ଅର୍ଦ୍ଧା ସତ୍ତାବ୍ଦୀ
ସହିତରେ ୩୦ଗ୍ରାମ ହେଲା ତେଜେବେଳେ
ପ୍ରସୀଯ ରାଜ୍ୟାନ୍ତ କର୍ଲିନ ମହାନଗରର ପ୍ରଧାନ
ଅଧୀଳ ଅଧୀଳଗରେ ଅନ୍ୟଭାବରେ ଜଳ ଗ୍ରାୟକ
ସୁନ୍ଦର ତିଥେଲମାନ ବୋହମିଯାପ୍ରଦେଶରେ
ସଂଗ୍ରାମଦାୟିରେ ବନ୍ଦପୁଞ୍ଜ ହୋଇଥିଲେ ଫର୍ମା
ମାନଙ୍କ ସହି ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଯେଉଁ ସମର
ହୋଇଅଛି ଏଥରେ ଏହି ଅଣ୍ଟାଗେହ ସେନ୍ୟଙ୍କ
ଅଧ୍ୟୁଜ ସହାୟକଷେ ନିଯୋଜିତ ଅଛନ୍ତି ।
ସେପ୍ତମ୍ବର ୧୯୮୬ବୟରେ ଯେ ବିଜ୍ଞାନର ସୁନ୍ଦର
ପର ବ୍ୟାକୁ ଲେଖେଲିଥିଲା ଶତ୍ରୁହାତ୍ମେ ବକ୍ତା
ହେଲେ ଏ କଣ୍ଠି ସେ ସୁନ୍ଦରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲେ
ସୁ ସେପ୍ତମ୍ବରରେ “ଶୈତାର ସେବାକୁ”
ଅର୍ଥାତ୍ ସମାଜର ପ୍ରକାରକ ଜ୍ଞାନର ଚାର୍ମିନ
ସମାବସଥରେ ଏହି ବନ୍ଦପୁଞ୍ଜପରିକା ପ୍ରକାର
ରିଜ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ତୁ ବନରର “ଆମେ
କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀୟାହିଏବ୍ୟବ୍ସାୟବାଦି” ଜାମକ ପଥରେ
ବହା ପୁନଃ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ସୁ ନବମ୍ବରର
ଇଂଲିଯମାନ ଜାଗକରେ ଅୟମାନର ଅର୍ଥାତ୍
ବର୍ତ୍ତ ଚିନିରେ ପ୍ରଗରତ ହୋଇଅଛି । ଏହି
ପଥରି ଏହି ।

୨ୟ ପେଣ୍ଡମୁର ସୀତାଜ

ହେଉ ମହାଶୂନ୍ୟ ଅଳକତ୍ତ, ଗର୍ବବନ୍ଧ ସବେ
କିଞ୍ଚିତ୍ତାଃ, ସବା ତେଣାଂ ସେନା ବନ୍ଧା, ମହାଶୂନ୍ୟ
ଜୟ ପୁଣ୍ୟ । “ଦୁଷ୍ଟାଜୋବଜ୍ଞାନ ସ୍ଵର୍ଗନ୍ତ ଉତ୍ତମ
ଅହାନ୍ତାବ୍ଲଙ୍ବ ପୁରୁଷ ଶିଖିପୁର୍ବାଜ୍ଞାନ (ଚନ୍ଦ୍ରବି-
ଦ୍ୟାହୁତୀ ଏବଂ) ଅହା ପୁରୁଷକୋହସ୍ତି, ପୁର୍ବେ-
ନ ମହାର୍ଥୀ ଗତୋହସ୍ତ, ଯଦେଶ୍ଵରୀ ଯେମେ
ସପଦରେ ପରାତ୍ମା ଏବଂ ଯୋଜନ ଶର୍ତ୍ତ କରୁ,

ଦୁଇଜ୍ଞିନୀ ନାର୍ତ୍ତି । ମହିଳ୍ୟା । ସେବାଧ୍ୟା ।
ଭବତଃ ଶିଷ୍ଟହିଁ ।

ଅର୍ଥ ୧

ଗତକାଳ ମହାୟନ ହୋଇଯାଇ ଥିଲା ।
ଏବୁ ସମ୍ବୂଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ହୋଇଥାବିଲା । ସେମା-
ନଙ୍କର ସମ୍ବୂଧ୍ୟ ସେବା ଓ ମହାବିଜ୍ଞାନ (ଅର୍ଥାତ୍
ସମ୍ମାଠ ନେଷ୍ଠୋଳିପୂଜା) ସ୍ମୃତି ବନ୍ଦା ହୋଇ-
ଥିଲା । ହୃଦ୍ୟ (ବିଶ୍ୱକର୍ମ) ଅମୃତାଜଳ ନିମିତ୍ତ
ଦିବ୍ୟ ଦକ୍ଷାସ୍ତ୍ର ନିର୍ମଣ କରିଥାଇଲୁ ଅମ୍ବୁମାନେ
ଜର୍ମ୍ବୁତ ସର୍ବକୁଳାଶ କରିଥାଇଁ ଆମ୍ବେ କୁଣଳ-
ରେ ଥିଁ ସହିରେ ଆମ୍ବୁର ବଢ଼ା କଷତ ହୋଇ
ନାହିଁ, ଯେ ହେଉ ଏ ପଦ୍ମଭାସ୍ପତି ତୁମିରେ
ପଦାତମାନେ ଏହି କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଦୁଇବି-
ମାନେ ଏଠା ଖେଳନ ନାହିଁ ।

ମହାବେଦା ଏଯୁକ୍ତ ଶିଷ୍ଟ

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଗତ ରହିବାର ଥା ୧୨ ଶ୍ଵା ସମୟରେ ଗୋ-
କୁଳଜୀବି ପହଲିଆଜ କରିବ ତେଜିଜୀବିର
କଲିବତୀରୁ ପ୍ରେରଣ ଦେଖି । ସନ୍ତରେ କଞ୍ଚିତ୍
ମାତ୍ର କଲନ୍ତିବଳ ହତଗ୍ରୂ ତାହାରୁ ସମତରେ
ପବାର ହାତରୁ ତେବେବି ଦେଖିବେଇ ଘେରିଗଲେ
ଏହାରୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱିଲଙ୍ଘନେବ
ତେଜି ସମ୍ମାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରେମର ସାହେବ ଅଶ୍ଵିନ୍ଦୁ କମିଶ୍ନର
କଟକ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ବଦଳି ହେଲେ ଏଠାରେ
ଉପୋଠି କଲେକ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ ହରିବେ ତେ
ଖଚଣାଜାନାର ଘର ନେବେ । ବାବୁ ବୈଜ୍ଞାନ-
ଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଗ ଉପୋଠି କଲେକ୍ଟର ଅଶ୍ଵିନ୍ଦୁ
କମିଶ୍ନର ହେବେ । ଗର୍ଭମେଘ ଏହାଙ୍କ ବିଧା
ପରିଷାରେ ମାରିବ ତ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇନ୍ତି ଦେ-
ବାକୁ ଶ୍ରୀକାର ବରିଅଛନ୍ତି । ପରିଷା ଦେଲେ
ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଥାଇବେ । ଏହାଙ୍କର ସଜ୍ଜନର
ହୋଇଥିବାରୁ ଗର୍ଭମେଘଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ହେବାର ଜଣ୍ଯାଯାଏ ।

ଅକୁଦନ ହେଲ କଟକ ଉଛଳ ଗ୍ରାମେମାନ
କର ଜଣେଯତ୍ୱ ବାବୁ ଗୋକନ୍ଦିନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରୀ
ବାବୁ ଜଗମୋହନ ଗ୍ରୀଙ୍କ ବୁବରେ “ ରାଜୀ ”
ବିଷୟରେ ଗେଟିଏ ବକୁଳା ପାଠ କରଥିଲେ
ଆମେମାନେ ଅବଶର ହେଲୁ ଯେ ଦ୍ରାଜଟି
ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲ ଓ ଗୋକନ୍ଦିନ୍ଦ୍ରାନେ ଅଭିନନ୍ଦ

ଅନୁଭବ ହେଲୋ । ଅମ୍ବେମାଜେ ଛରିଥାବାଗୁ
ଦିତ୍ତ, ତାଟି ଶୁଦ୍ଧିକଣ୍ଠରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ପୁଣ୍ଡର ପହିଳ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ମହାସକ ସମ୍ପଦକୁ ଶୁଣୁ ବାହା-
ଦୂରକ୍ଷର ପରମେତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏମହାଶୂନ୍ୟ
ବଜନେର ପ୍ରଥାନବିଶ୍ଵାରୁକ ଥିଲେ ଏବି
ଏହାଙ୍କ ନାମରେ ବଜାଳା ପଞ୍ଜିକା ବିଲଥୁମା ।
ଦୂରମାନ ଏକବରେ ବେଳେମୁଣ୍ଡର କିଧବା ସ୍ମାରି
ମାଟି ଅଛନ୍ତି ।

କିମ୍ବାତାଠାରୁ ଲହୋର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘେଲାରେସୁ ହୋଇଥାଏ । ବିଜ ଭେଦାରେସୁ-
କୃଷ୍ଣାନ ଆଖାନାଳକ ପଥ ଗୋଟିଏ କରିବା-
ଦିନର , ବୋଟି ତଳା ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥର ଲହୋର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେଲାରେସୁ ହେବା-
ରେ କାବୁଲର ଫଳ ମୁସ୍ତ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଶାନ୍ତ
ଅସମ୍ଭବ ।

ଶତ ୧୮୭୫ ମୁହିରେ ସମ୍ପାଦ୍ୟ କ୍ରତକବ-
ର୍ଗରେ ଦେବଲ ସର୍ବଦଃମନରେ ୧୯୭୩ ମୁହ
ସିଥିଅଛୁ । ବାଥକୁ ପେବେ ବିବେଚନା କରି
ଯାଏ ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକର ପ୍ରାୟ ଜାଗର ତୁଆର
ସମସ୍ତକର ଜାଗର ନିଳିବାର ଦୃଷ୍ଟିର ଲେଖ
ଦୂରକଳ୍ପରେ କାଣିବା ହିଁ ୧୦୦୦୦ ଜାର ମୁହ
ଦେବାର ଅନୁମାନ ଦୋଇପାଇଁ । ଏ ଅଳ୍ପ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଆହୁ ମାତ୍ର ନନ୍ଦ । କହ ପଢ଼ିବାର
ଦ୍ୱାରା ସମୂହଙ୍କରିବାର ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦଃମନ
ଜାଗର ଜଣା ହେଉଥିବା ନା ଜାଗିବାରାର
ମଧ୍ୟ ପୁନରୁତ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣର ଧାଳ ଏକମେହେ ପ୍ରତାଗା
ହେଉଥିଲେ କଲ ହୁଅନା ।

ବିଜ୍ଞାନଗରର ମହାଶକ୍ତି ମନ୍ଦିର ଭାରିଆ-
ଶିଖୀ ଯେ ବନାଇଥିବୁ ଲୋକାଧ୍ୟାନ ପ୍ରତିବନ୍ଦିକା-
ଏହିହିତରେ ଅଗନନ୍ଦ ମୁରୁଡ ଦୂରେ ଉଚ୍ଚ
କମରିରେ ନହିଁଥିଲାରି ଟଙ୍କା ବ୍ୟବର କୋ-
ର୍କ ସାଥରେ ଉପତ୍ତାପର୍ଣ୍ଣ କୃତ ବିର୍ଗିନ କରିବେ
କହିବାକୁ ମହାଶକ୍ତି ପାଇବାର କୋ

✓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ଷର ହେଲୁ ଯେ
ଏହା ପ୍ରବେଶିତାପରିକାର ସଂଖ୍ୟା ୧୦୫
କୁ ପ୍ରଥମ ପରିକାର ହେବା ସଂଖ୍ୟା ୧୩
ହୋଇଥାଏ।

କଲାବଜାରେ ପୁଣେ ଥି କହିବ ତିଥିବ
କରେ ଧାର୍ମ ଦୟାକୁ ପୋତଥିଲା । ଏହି
ଶାତେବୁଦ୍ଧି ଦେବତା ଖଳ ବିନ୍ଦୁ ଯସକୁ ହେବା-
ହମଦୂରେ ଅପାରାଗ ସାରାର୍ଥ ପରିଚାର କରିଛି ।
ଏହି ଶାତେବୁଦ୍ଧି କୋନି କିମ୍ବାମ୍ ଦେଇଥାଏ ।

ପରେ ଉତ୍ତର ମିଶନ୍‌ଟି କେଉଁଳିପେ ଜାଗିଧା-
ରିଲ ଯେ ଏହି ଧାରୀ ମୋଖ ଥିଲା । ଏହି-
ବାରଣା ସେ ଅପଣା ହଜାନମାନଙ୍କର ଅବିଷ୍ଟ
ଅଗବା ଦର ଆଲକରେ ନାଲିଯ କଲା ।
ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଗୋଲାଲେ ଯେ ଅରିଷ୍ଟା
ଥା ଯେ ଅଇନ ଉତ୍ତରାଜ ଦରିଆରୁ ଜାହା
ସେ ହୃଦୟର ନାହାନ୍ତି । ଜାହାନ୍ତ କୋଥରେ
ଚାହିଁ ସେ ଦେଖାଯା କଲ ଦରିଆରୁ ଦୋଷ
ହିଥାର । ବାରଣ ସେ ଅପଣା ତରିକ ହାଗେଥକ
କିମିତ ଭବହୃତି ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାନ୍ତି । ଯେବେ
ଅରିଷ୍ଟାକୁ ଏପରି ମନେ କରଇ ଯେ ସେ
ଜାହାନ୍ତ ବରିଆରୁ ଏହେତୁର ସେ ସାନ୍ତୋଦ
ଅବଶ୍ୟ ଦିନ୍ତ ପାଇ ପାଇର । ଦିନ୍ତ ମାଛକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ
ନଜରେ ଅଗେ ବିଶେଷ ଅନ୍ୟକାନ କରି ଧାରୀ
ନିଧକୁ କରନାର ଭାବିତ ଥିଲା ।

ପ୍ରାଚୀ ଓ ସୁଧୀଯୁଦ୍ଧ ସନ୍ତ ହେଲେ ପ୍ରାଚୀନ୍ଦ୍ର
ବେଳେର କ୍ଷଣିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବାବୁ ହେବ ଏହିପାଇଁ
ସୁରେ ଜାନାପରାର ଅନୁମାନ ଜୀବିବା ଘୋରେ
ବିଶେଷଗୁଡ଼ି । ଯୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଚରାଜେ ପ୍ରଥିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ-
ପ୍ରେସକାର ଶତ ହୋଇଥିଛି ମରୁ ଧରନାବୁ
ହେବ ସଥା ପୃଷ୍ଠାରେ ମନ୍ତ୍ରକାର ହୁଏ, ମୁଢି
ଓ ଅକ୍ଷମ ଦେବାବୁ ପରବାରଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧରେ
ମେହୁରେ ଜୀବାଜିବ୍ୟ ପରିବାରେ, ଲୋକଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ଜନ୍ମ ଦେବାବୁ ଶତପଥ୍ବ ଯେମନ୍ତ
ପ୍ରାଚୀନ କର୍ମକଲେଖ ମେହୁରେ ଜନ ଦେବାବେ
ହୋଇଥିଛି ଓ ଲୋକଙ୍କ ଥତ କିମ୍ବା ବା ମୋର
ଧ୍ୟାବ ଅପର୍ଦୂତ ହୋଇଥିଛି । ଜମିବର ଏମ୍ପର
ପଞ୍ଜିରେ ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ୫ ୩୦୦,୦୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାରୁ
କିମ୍ବା କୁହର ଏକଳା ପ୍ରାଚୀନ୍ଦ୍ର ଦେବ ପତ୍ର
ଏହି ଏହାର ଦିଜିଲୁ କାଣ୍ଡ କେତେ ହୋଇ
ଥିବ ଜାହା ଏହିର ଅନୁମାନ ହୋଇଥାରେ
ପରିପର୍ବରେ ବଳ ଦେବବା କେତେ ହାତକନ୍ଦି
କାନ୍ଦାର, କରେତବନ୍ଦାନେ ବର୍ଷର ଅନୁଭବ
କରନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଗନ୍ଧିର ଦେହକରନ
ସାହେବ ଗର୍ଭମାତାଙ୍କ ଲେଖକ ନଗରକ
ପ୍ରକଳ୍ପକ କରିଅଛନ୍ତି ।

১৫৪৯

ଶାଲମେଳନ ଫେହାର ଓଡ଼ିଆ
ବିକୁ ଦେବପତ୍ରରେ ତାରଙ୍ଗ ବନ୍ଧାଳ ଏହା
ଶୁଣ ସମ୍ମାନରେତୁ କଣାଇଁ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଯେମାକେ ପରିବାର ବହିରୋଳା କିମ୍ବା

କରି ଗୁରୁତିଆଗାନ୍ତ ଓ ହେଉଳ ସୁର ମଞ୍ଜଳୀ
ପଥ୍ବକଳ ଗମନାଗମନର ମୁଦ୍ରାର ବର ହେଠା
ଅଛିନ୍ତି ଏ କୌଣସାନ ସଙ୍ଗ ୧୯୦୦-ଲଭା
ମାଧ୍ୟ ଶାଖ ରଜ ପାଇଁ ପ୍ରତିବନ ଗମନାଗମନ
କରିଥିଲୁ ଓ ପଥ୍ବମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଚିତ
ବିଭାଗେ ଉଡ଼ା ଦୟାବେଳ ଏହାର ଭାବରେ
କୌଣସାନ କମା କର ସୁର ବିନ୍ଦୁ ଦୂଷ ହେଠା
ଧରିବି ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ସୀମା ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଶ୍ଵାଚରଣାମ୍ବ	କ୍ରତ୍ତା	-ଦୂରିତ୍ୟ
ବିହଳ (ଠାର)) ମାତ୍ରି	୫୦/	୧୯ ମିନ୍
ମୃଦୁଲିଆଗଣ୍ଡ) ବଇଷ	୫୦/	୫୨
ସୁଲ (ଠାର)) ମୁଁଟନୀ	୫୦/	୨୨
ମୋରଳୁପୁର	୫୦/	୨୮
ଦକ୍ଷିଣାମ୍ବ	ଅନ୍ତରାଳ ଘରେ	
କେନ୍ଦ୍ରିଲ ( ) ମୁଁଟନୀ	୫୦/	* ମିନ୍
ସୁରତାମ୍ବ) ବଇଷ	୫୦/	୧୩
ଠାରୀ	୫୦/	୧୭
ବିହଳ	୫୦/	୨୮

ଯେଉଁ ପଥିତମାନର ହୋବାରେ କୋଣାର୍କ
ଦିଆରର ନେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରେ ଏକଥିର ପରିଶ୍ରମଟି ଠାର୍ଥ ଦେଇ ପାଇବେ
ଓ ମହିରେ ବୋଲିବି ସାନରେ ଖେଳାବିଦୀ
ଯାଥିଥାର ଉଦ୍‌ଧା ନହା ଦେବାକୁ ଚହନ୍ତି
ଠାର୍ଥ ଅଛିରଭାବୀ ପଥିତମାନଙ୍କୁ କାହାର
ମହିରେ ଲେଖାଏ ଓ ପଢ଼ିନରେ କାହାର
ପଥିତକୁ କଣତେ ଯେ ୧୦ ର ଲେଖାଏ କାହାର
ବଜରେ ହେବାର ଅଜମାର ଦଥ୍ୟବେ

ବିଷ୍ଣୁଦେଶେ ମାନ୍ୟର ଲେଖନଙ୍କ ପଦ୍ଧତି
ଶୁଣି ସାହେବ ଉତ୍ସବରୂପ ଉତ୍ତାପିତା
ଦରି ଥିଲାମ ଜାହା ଧ୍ୟାନାଶକ୍ତିର ଦେଖ
ଯେ ସମୀକ୍ଷାତି ଦେଲା ।

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

১০৯

ବାବୁ ପ୍ରୋଫେସର ମହିନେ ଏବଂ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାଠୀରୁ ଦେଖିଲା

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ ସମ୍ମାନ ୫୭୯
ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

କିମ୍ବା ଏହି ଦିଲୁଳାରୀଙ୍କା ସହିତ କିମ୍ବା ନାହିଁ
ଦିଲୁଳା କିମ୍ବା ପିଣ୍ଡିକାରୀଙ୍କା ସହିତ କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

ବା ୨୭୯

{ ଅଶ୍ରିମ ବର୍ଣ୍ଣିକ ମୁଦ୍ରା ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟବେଳେ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ମଧ୍ୟପଲ ପାଇଁ ଗାଡ଼ିମାସଳ ୫୭

ଅମ୍ବଲାବଦଳ

ଏହି ମାନେ ଅନୁଦର ସହିତ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବୋର୍ଡରେକ୍ସନ୍ ଅଲ୍ଲାନ୍ଧାର ବଦଳି
କରୁଥିଲୁ ଗତବର୍ଷର ପ୍ରଶ୍ରବତ ସରକୁନ୍ଥାର-
ରୁ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଚାଳିତ
କରିଥିଲା ଯେ ବାହିମ ଅଧିକା ବିବେଳନା
ମଜେ ଅବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନକରେ ଏକହାନର ଆ-
ନ୍ଦରଥୁ ବାହାନ୍ତରକୁ ପଠାଇବେ ଓ ଯେତେ-
କେବେଳେ ଗାହାକୁ ବଦଳିରବାର ବାରେ-
କାରୋରକର ଲେଖିବେ ଏଥରୁ ଦୋଷ
ପାଇଁ ଯେ ଉପସ୍ଥିତ କାରଣ ବିନା କେବେ
ଅମ୍ବା ବଦଳି ହେବ ନାହିଁ । ଗତବର୍ଷ ଏହି-
ବର୍ଷର ସର କେତେଲେକର ଅଧିକ ହେଲା
ଏ ତୁମ୍ଭାଅମ୍ବାମାନେ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ହୋଇ
ଏହି ପୋତାରଙ୍ଗ ହେଲେ ଯାହା ହେଉ
ଲିଖି ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବୋର୍ଡରେକ୍ସନ୍ ବାହିନ୍ଦର
ଏହି କବ୍ୟ ହେଲା ଏଥରେ ଅମ୍ବାମାନେ
ଅଗ୍ରନ୍ତ ବାହୁଦରହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ପୋତାମାନେ ଗତବର୍ଷର ଭୁମ୍ବଂକୁଳ ଅଜ୍ଞା
ରୁ ବଦଳି ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କେବେ ଅଧିକାକର୍ମକୁ ଫେର ଅଧିକାକ୍ରୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତା ବରଇ ତାହାଙ୍କୁ ଫେରଇ ଅଣିଲେ
ଏପ୍ରକାର ତାହାଙ୍କ ଦୁଃଖ ପାରେଇ ଯାଇବା
ପରେ ।

କଟ୍ଟକ ଶୋଷାଇଛି
ଗତ ଶୁଧିବାର ବଣ ଏ-୨୮ ଖା ହମ୍ମପୁରେ
ପ୍ରିୟଙ୍କ କଟ୍ଟାନାଳ ଦିଶାଲୟରେ କଟ୍ଟକ ଶୋଷା-
ଇର ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଜ ଏଣ
ରଙ୍ଗକ ଓ ପ୍ରାୟ କି ” ଏ ଦେଗୋୟୁ ବନ୍ଦକୁ
ଉପଚାର ହୋଇଥିଲେ । ଇଂରଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବନ୍ଦର, ତାନ୍ତ୍ରର, ପୁଲିପର ଗ୍ରେବସ ଓ ବାର-
ବମାପର ବାମଲପାହେବ ଓ ଦେଗୋୟୁ ସ୍କ୍ରିପ୍ତାୟ-
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରିମା ସବାର ସର୍ବ ଜ-୧୯ ଶ
ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଶୋଷାଇଛିର ସର୍ବୀ । ଜଳବେଚନ
କା କଳମାତ୍ର କରନାହାବୁ କୁମିଳ ଦିନର ପାଥକ-
ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁ ଅଜନକ ପାତ୍ର ଲାଗି ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ ଜାହା ବିଶ୍ଵର କରିବାର ଏ ସବର
ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଓ ସେହି ବିଶ୍ଵରରେ ପ୍ରାୟ ବୃଦ୍ଧି
୧୧୨ ଖା ବାଜିଲାଏକାର୍ଯ୍ୟ ଗେଣ୍ଟଛେବା ରତ୍ନାର
ଉତ୍ତରିମା ଓ ଶୋଷାଇଛିର ଏକଥି କରିବାର
ଉଦ୍ୟମ ହେଲା ତେବେହି ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେ
ଦୂରବସର ଦୂରଜଣ ଲେଖାଏଁ ସର୍ବ ବକ୍ଷରେ
କଷି ବିମ୍ବପେ ମେଲ ହେବ ତହିଁର ନିଦ୍ୱମମାନ
କୁଇ କରିବେ ଅଗ୍ରେମାନେ ଜରୁବା କରୁଁ ଯେ
ଦୂରବସର ମିଳିଯାଉ କାରଣ ଶୋଷାଇଛି ମୃଦୁ
ସବାର ଉଦ୍ୟମ କର ତିରିଦିନ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ
ସୁବା ଯେବେ ଅପଣା ସର୍ବମୁକ୍ତାର ଦେଗୋୟୁ
ଓ ବିଦେଶୀଯ ମିରି ଜ ୧୦ ଶ ହର୍ଯ୍ୟ ଏବହିତ
କରି ପାଇଲେ ନାହିଁ କେବେ ଏକାକ ଛିମ୍ବପେ
ଏ ସବର କାର୍ଯ୍ୟ ଚିଲିକ)

ଶାମାଜିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତା ।

ଅଜ୍ଞବିବସ ପଦିକାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଖଣ୍ଡିବ
ପ୍ରେରଣୀପ ପ୍ରକାଶ ହିଲୁ । ତଥିରେ ରେଖାକ
କରଣମାନଙ୍କ ଦେବାତ୍ମକ ନିଧିମ ପତ କେତେ
ଅପରି ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଚହିର ଜଗୁନାର ପ୍ରାର୍ଥ-
ନା କରିଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବାହର ବ୍ୟକ୍ତ ଲକ୍ଷଣ,
ବିବାହାମୋକ୍ଷନାମାନଙ୍କ ପିତାମହଙ୍କ ଅନ୍ତିବା ଓ
ପହାରୁ ସଜେ ଯେବେ ମୁମିରବୁଦ୍ଧେଶ ବାପ କରିବ
ଏହି ତନିକଥାର ମୁଯୋଗ ଦରବା ଏପରି
ଉଦେଶ୍ୟ ଆଚାର । ଅମ୍ବେମାନେ କୋଥ କରୁ
ଯେ ଏତରୋଟି ବିଷୟ ଅଛ ପ୍ରଦ୍ୟୁକ୍ତମାନ୍ୟ
ଓ ଏହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତମାନ୍ୟ
ଦୋଷ ଅଛି ତାମା ଦୂରାକ୍ଷର ହେବାର ଉଚିତ ।
ଲେଜବ ଯେତେ ଦୋଷ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ହମସ୍ତ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମନୋନାତ ଦୋଳି ଦୋଳି
ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଦିବସ ବିବାହ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ
କିମ୍ବା ଜୀବା ପଢ଼ୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କିମ୍ବାର
ଏହି ଯେ ପଦପ୍ରେରଣକ ଲକ୍ଷ୍ମିତ ତିନି କିଷ୍ଟମରେ
ଅନେକ ଦୋଷ ଅଛି ତ ସେ ସବୁ ଜଗୁନିଧିରେ
ଯେବେ ଅବଳୀ କରଣମାନେ ଚିତ୍କାରକ
କେବେ ଶାଧାରଣ ଉପକାରର ସମ୍ମାନନା ।
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସିମ ସବୁକୁ ପଦପ୍ରେରକ ଫୁଲୁ
କୁଗ୍ରେ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ନିଧି
ମା କରୁ ଯେ ଉତ୍ସବ ଏକଷୟରେ ପ୍ରତିକିଳ
ମାତ୍ରକ ନିଧିମ ସଂଗୋଧନ ପଥରେ ଯହିବାନ
ହେବନ୍ତ । ପର୍ବିମରେ ଗୁରୁତ୍ୱମାନଙ୍କର କଳାଖ

କିବାହ ନିୟମ ସଂଗୋଧନ ବିଷୟରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ ଅନେକ ମଜ୍ଜଳ ହୋଇଥିଲା ଏଠାରେ
ଦେଉଁ ବାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହେଲେ କି
ଦୋଷ ଥିଲା ?

କ୍ଷେତରେ କୁଳ ମହାରାଜା ଓ ରାଜ
କଣ୍ଠ ଦେବାର ପୁନ୍ୟାଗ ବର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ
ଅଇନର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି ।

ଗର ରବିକାର ଏହ ବିଅୟୁଷ ବିବେଚନା
କରିବା କାରଣ ଉତ୍ତଳୋକ୍ତିନ ସବୁର ଅସୁ-
ବେଶନ ହୋଇଥିଲ ଜାହାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସତ୍ୟ-
ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରା ଶୌଖ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଦାସ ଓ ବାରୁ
ଶାଥାଧ୍ୟାମ ନବେନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ କମିଶାରମାନେ
ଉପରୁକ୍ତ ଧର୍ମେ । ଆଜନର ମାଣ୍ୟରେ ଅଦ୍ୟକ
ସାଠ ଏବ ସର୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
ଭୁର୍ଗ ବର୍ତ୍ତର ହୋଇ ପରିଶେଷରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଯେ ଆଜନର ପ୍ରସାଦର୍ଥ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ
କେବଳ ଆମ୍ବେମାନେ ଗର ସପ୍ରାତରେ ଯେତୁ
ଦିଯୁପି ଅପତି ବର୍ତ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ
ଦେହ ଦିଯୁପି ଅପତି ବର ବହିଲେ ଯେ
ଏହ ଦୂର ବିଷୟରେ ଶାଶ୍ଵତାବ୍ଦୀ ସଂଗୋଧନ
ବରଦେଲେ ଏ ଆଜନ ସୁନ୍ଦରମୟେ ଚଲିବ ଓ
ଜୟାମ ଦେଗର ନିଜଳ ହେବ ସନ୍ଦେହ
ନାହାଁ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଏ ଅଛନ୍ତି କଳିବା ପକ୍ଷରେ
ଥାଇ ଗୋଟିଏ ଆପଣି ଭ୍ରମ୍ଭିତ ହୋଇଥିଲା
ଏ ଚାହା ସବୁଙ୍କ କାହାରଙ୍କାରେ ଖରୁଗର
ବୋଲି ହୋଇ ଦେବାର ସମ୍ବରେ ଅନେକ
ଦାଳ ତର୍ବର୍ବ ବିଜର୍ବ ହେବାର ସେ ଆପଣି ଏହି
ଯେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଶର୍ଵମେଘ ବାହୁ-
କୁମର ଜଳହେବନ ବରାରା ଲାଗି ଚଢ଼ି-
ଯବେ କଳ ପ୍ରକାଳମାନ ନରିଣ କରିଥିଲୁ
ଏ ଏହି ଅଗା ଅଛି ଯେ ଏହି ସମୟେ ଶ୍ରେଷ୍ଠା
ସମ୍ବଦ୍ଧିକେବୁ କଳ ଯୋଗିଲବାର ଏମଙ୍କ ଉଦ୍ଘାଟା
ହେବ ଯେ ଥାଇ କାହାରିବୁ ପ୍ରଯାତକ ଥାଇନା-
ନ୍ତରାରେ କୌଣସି ବାର୍ଯ୍ୟ ବରାରା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥ
ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦିତି ଏ ଉଚ୍ଚ
ହୃଦୟର ଦେବାପାଇଁ ଅନେକ ହାନରେ କିମ୍ବା
ହେବାର ସମ୍ବଦ୍ଧିକା ଅଛି ମାତ୍ର ଯେବୁକେ
କାହିଁମେହୁ ଏ କଷ୍ଟର ନୃତ୍ୟର ବୋଲିଥିଲୁ
ହେ କୁଳେ ସମ୍ବଦ୍ଧରେ ଅବଶ୍ୟ ଏ ପମ୍ପେର
ହେବ ସମେତ କାହିଁ କୌଣସିଲାରେ ଏହି କୁଳେ
କାହିଁ କାହିଁ ଯୋଗ୍ୟରେ ସେ ନିରାପତ୍ତି

ସାପ୍ତହିକସଂଗ୍ରାମ

ଅବୀଳତ କରେଣ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସରାରେ
ମାଳୀ ଜନହୋଇ ପଥ ଏମନ୍ତ ଦୂରକ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ତାହା ପାଇଦେଇ ଗୁଲାବିରାର କଷ
କିନ୍ତୁ ପର୍ବତୀ ଦଜାବ ଘାସ ପୃଷ୍ଠାର ଶତ-
ବିରେ ଅଛିଥୁ ଦୂରକ । ମାରନ ହିନ୍ଦୀଙ୍କ
ଦେଇଥିଥର କଣ କମାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅବୀଳ
ତାହା ଶବ୍ଦାର୍ଥ କରିବାର କୌଣସି ଉପାଦ୍ରି
ହୋଇନାହିଁ । ପ୍ରବରତିଙ୍କ ମୃଦୁ ପ୍ରତି ଏହା
ହେତେ ଅନ୍ତରକର ତାହା ବି ଦାହିମନାନେ
ତାଣି ପାର ନାହାନ୍ତି ? ।

ବିନ୍ଦୁପ୍ରଦେଶରେ ମହୀୟ ସ୍ଥାନରେ କହାନୀ ପାଇଲା
ହୋଇଥାଏ । ବାଜଗୁଡ଼ି ଛର୍ତ୍ତାର ପାଇଁ ଯ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାରେ ମହାନେ ମନ୍ଦିରାଳ୍ପାଇଁ କାହାରେ
ଦରରେ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ।

ମୁଖଲିଙ୍ଗର ମହାଶୂଳ ଅପଣା ପୋଷନ-
ପୁଣ୍ଡର ପୁନାକାନେତରେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟସ୍ଵନ ଜନିତ
ତତ୍ତ୍ଵ ଜଗରକୁ ପଠାଇଥିଲା । ମାତ୍ରବେଳ
ଫିଲେସ ନାମରେ ମହାଶୂଳକୁ ଡରେ
ଭେଷକ ବର୍ମିଯ ଏହାକୁ ସଜ୍ଜରେ ଉଚ୍ଛବିଥାରେ
ଜର ଥାଏ ଦୋହାଇଲା । ପୁଣ୍ଡର ମହାସ୍ଵ
ବରବା ବନ ମହାଶୂଳ ଓ ତ ହାରର ଦେଖାଇ
ଓ ଅନ୍ୟ କେତେତତ ପଥାଳରେ କେତେତ
ବାହୀର ପୁଣ୍ଡର ସକରେ ଦେଖିଲୁଛୁ । ପୁଣ୍ଡର
ନିର୍ଦ୍ଦର ମହାଶୂଳ ଦୃଶ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଦର ଅନ୍ୟ
ବକ୍ତାମାନେ ଅପଣା ସନ୍ତୁନାଦର ଚିକା ବିଦ୍ୟ-
ଦୂରେ ମନୋଯୋଗ ଦେଲେ ଭେତ୍ରେ କଳ
ହେବ କହି ନ ପାଇଁ ।

ବ୍ୟାକରଣ ଓ ସିଖିବିଳେ ଦୂର ଦୂର ହେଉ
କୁଣ୍ଡିତାର୍ଥିପା ଅନ୍ତର କମ୍ପାଳ କନ୍ଧାରାଳ ।
ବାର୍ଷିକମାତ୍ରରେ ବଢ଼ି କରୁଛି ଦୟାର ଏଠାରେ
ଦେଖାନ ଥିଲ ଓ କିମ୍ବି ପରେ କୁରଗେବ
ଭୟଦୂଦ ବିଦ୍ଯା ପାଇଲ । ସବ୍ଦାପେଶ ପଶୁଙ୍କ
ପଢ଼ ଏ ବିଦ୍ଯା କିମ୍ବି ଅନ୍ତର କଲା

ପାଦ୍ୟୋକ୍ତୁର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ କୋଣରେ
ଏକ ସବଳାର ବରେର ଅମଳମାନଙ୍କ ମୃଷ୍ଟରେ
କ୍ଷାର କାରିଗାର ନିଷେଧ କିଷିଦରେ ଦେଇଲେ
ଗୁଡ଼ର ବିଦ୍ୟୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସାଧାରଣ କାହାର
କାରି ପ୍ରକରଣ ହୋଇଥାଏ । ଅମଳମାନଙ୍କ
ମୃଷ୍ଟରେ ଯେବେ ତଳାର କାରିଗାର କଲୁହୁବ
ବାହାରିବାର ଉଥା ଅଦୀବ କରିବାପାଇଁ

ଚାଲେ ଉପରୁତ ହୋଇପାରିବ କାହିଁ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରକୁମାର ହେଉଥିଗଣ ଅପାଧ-
ଅଧୀନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଠକ୍କା ଦେଇ କେବ ଜାଇ-
ବାରରେ ଲିପ୍ତ ଥାଏ ତାକି ତାହା ରହିବ
କରିବାର ଉତ୍ସାହ ନ କଲେ ତାହାଙ୍କର ଉପରସ୍ତ
ହାତମାନେ ସେ କିମ୍ବା ପାଇବେ । ଯାହାର
ଯେତିକି ବେଳନ ତାହାକୁ ତେବେଳି ଠକ୍କା
କୁହାଇ ଦେବାକୁ ହେବ କେବଳ ହାତମଙ୍କ
ଜ୍ଞାନପାରରେ ଯାହା କର୍ତ୍ତନ ହେବାର ହବ
ତେବେଳି ଠକ୍କା କାହିଁ କିଅବିଧି ।

ଶବ୍ଦା ବିବର ଉନ୍ନତିକୁ କେନଗଲକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମତେ ବଜଳା ଗର୍ଭମେଘ ଦେଖୋସ୍ତୁ-
ଦୀର୍ଘକୁ ପ୍ରସବ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷାଦାନର ନିହମ
ମୋଦସଲକେ ଚଲାଇବା ବାରଣ ଗର୍ଭମେଘ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ଅନୁରୋଧ ଦରଥିଛନ୍ତି । ଗ୍ରୀକୁ
ଲେଖନେଶ୍ଵର ଗର୍ଭରୁ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାବ କରଥିଲୁନ୍ତି
ଯେ ସଂକ୍ଷିତ ତାବା କଲେଜରେ ଥାଠକ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚାଲାରେ ମୂରତିଜ ଲେଖାଏ ଶକ୍ତି
ଧାଇବେ । ସବଳଜାଗର ସାଙ୍ଗେକ ଏ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟରେ ପରି ପାରିବେ ଓ ଉଚ୍ଚ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକୀ
ଅନୁଗୀରେ ମାଧିକ ଓ ଏ କୌଳ ଲେଖାଏ
କୃତି ଦିଅବେ । ମୋଦସଲରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁଥ-
ମାନେ ସବ ଅର୍ଥକୁ ସବଜନାରୁ ଭ୍ରମଦେଶ
ପ୍ରହରି କରିବେ । ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଏପକାର
କର୍ମକୁଳ ନିୟମକୁ ନ ଥାଏ ସେଠାରେ ଡାକ୍ତର
ପାହେବ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ପ୍ରସବ କରୁଥିବା ବିଶ-
ୟରେ ଏମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଜୀବ
ଅର୍ଜନ ଦିଇ ପକ୍ଷାରେ ଛିତ୍ରାର୍ଥ ଦେବେ
ତେଜେବେଳେ ଏମାନେ ମୋଦସଲର ଜାତା
ହୁଅରେ ଯାହା ଘରେ ଦାୟୀର ଲେଡା ହେବ
ତାହା ପରିଚ୍ଛି ଦେବେ ଓ ଶବ୍ଦା କରିବେ ।
ଶବ୍ଦମେଘର ଯେପରି ଫୁଲ ହେବାର ଅଞ୍ଚଳ
ଦେବେ ଦେହପର ଫୁଲ ପ୍ରହର କରିବେ ।

ଭବତବର୍ଷର ଉପକୁଳମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵାନୁ-
ଶକ୍ତି ବାହା ଦିଲ୍ଲିତର ସେବିତ୍ବ ଏତନବର୍ଷ
ଜିବାନ ଶବ୍ଦପଦ ସାହେଜଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି
ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ଭବତବର୍ଷରେ ପଢ଼ିଥିଲା କାର୍ଯ୍ୟବିମ୍ବ
କରିବେ ।

ଗର୍ବମାସ ତା ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମାଳିକା ସମୟରେ
ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ହୁମିବିଷ ଖୋରଥିଲ ପାପ
ଦକ୍ଷମିଶ୍ର କାଳ ପୁରୁଷ ଦୋଲାଧୂମାଳ ହେଲା

ପାରସ୍ପଦେଶର ଗୁରୁ ଗଜମାସନ ଲାର୍ଦ୍ଦ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ କରିବାର ଯାଦା କିମାଳିତ ।

ତାଥାଙ୍କର ଶୁଣି ପ୍ରଦୋଜନ ଖବାର ୧୯୦-
୦୦ ଜାମ ମୂଲ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ବାଗମିଶ୍ର ସାଲର
ଶୁଣି ଦିନିଶ କରିବାପାଇଁ ଅଜ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଶାନ୍ତିମାନେ ଧର୍ମ କହିଛିମେଘଙ୍କ ପ୍ରକା
ଅଜୁଗମ୍ଭେ ଅବମାନନ୍ଦ ଦେଖାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହି-
ଅଜୁଗନ୍ତୁ କି କୁମ୍ଭେ ଥଧଣା କର୍ମ ଥାପେ ଗୁରୁ ।
ମେହାମାନେ ଲେବଙ୍କୁ ଦହ କରିଛୁ କର୍ମଅଛନ୍ତି
ଓ ଧନକାର କହିଅଛନ୍ତି କି ଯେଉଁ ଦିନ
ବିଦେଶୀଦକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବାର ଆରମ୍ଭ ହେବ
ମେହନ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସିଧେବେ ଫାର୍ମ ।

ତେଜିନାରୁ ବଜାଲିଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଚମ-
ଛାର ସାଥ ଶୁଣିଥିବାର ବୋଲନ୍ତି ମୁକଦମେ ଯୁଗ
କାହିଁ କଥିବ ବଜାଲାର ଗୋଟିବ ଉତ୍ସବଦୟମ୍ଭୁ
ପୂର୍ବ ମରିଗଲା । ତାହାକୁ ବିଦ୍ୟମତ ନ . ପୋତ
ବା ଜ ପୋତ ଗୋଟିଏ ଅମୃତଗିରିରେ ତାହାକୁ
ବୈଷ୍ଣବ ବଳ ଅର୍ଧାତ୍ ତାହାର ଅଖ୍ୟାତ
ମନ୍ତ୍ରରେ ପୋତ ଅବିଷ୍ଟାର ବାହାରକୁ ବାହା-
ରତ୍ନା । ତାହା ଅଷ୍ଟିରେ କଢ଼ିଲ ଏ ଚିଠିଆକେ
ଜହାନୀ ଦେଇ ଉତ୍ତରମୁଖ କର ଗଲଦେଶରେ
ଗୋଟିଏ ମୋହର ଝୁଲାଇ କିନ ଗଲେ ଜିବେ
କରିବନ୍ତା ଧହରା ଦେଇଥାଏ ଜଥାତ ପୂର୍ଣ୍ଣମୋ-
ହରତ୍ତ ଅକୁଣ୍ଠ ହେଲ ମାତ୍ର ଶବ ଏହିପରାବେ
ମୁରିଦିନ ରହିଲ ଓ ବୁଦ୍ଧଲୋକ ଦେଖିବାକୁ
ଆସିଥିଲେ ।

ଶାରକୋର୍ ଏକ ସବୁଲିଥରହୂର ଟଙ୍ଗାର
ଜତମାହେବିଲୁ କଣାଇଥିବାନ୍ତି ଯେ ଅମରନା-
ଥ-ଗୋପ ନାମରେ ଜଣେ ଉତ୍ତରରେ ବନନ
ବିଜୁଳିବାର ସେ ଭାଲୁ ବଳନ ବାଦୁବରେ ହଜା-
ଇଥିବାର ଅଧାରତର ତୃତୀୟମଞ୍ଚ
ପ୍ରାଣ କରିଥିଲା । ସମ୍ରତ ମେହ ମନନ ବଳରେ
ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣାକୁ ଅମରନାୟ ଦୋଷ ବୋଲି
ପରିତ୍ୱର୍ତ୍ତ ଦେଇ ଘରମରେ ଭକ୍ତାଳେ କରିଥିଲା
ତେ ତାହାର ଯଥାଧିକାମ ସଢ଼ିବଣ ଦୋଷ
ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ‘ଶାରକୋର୍’ ଏହି
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦୋଷଣା ଦେଇଥିବାନ୍ତି ଅନ୍ୟ-
ଲିଲାର ଜଜମାନେ ଏପକାର କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି-
ତାରେ ଘଟିଥିଲେ ତାହା ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଏଥାର ବାହିମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
କରି ଭାବିବେ ।

ଛୁରେଗାନ୍ତ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ଆନା-
ନ୍ତରକୁ ମାଧ୍ୟ ଦେବାଇଥିଲାଏ ଜାହାଙ୍କ ସହାୟ
ଦାତାଙ୍କ ଚକ୍ର ପାଇଁ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସିଂହାଳ
ଦର ମହାତ୍ମା ସେଥିମେ ୧ ୫୦୦ ଲା ରେଣ୍ଟ

ଦେଉଥିଲା । ଉପୁରେ ଓ ଦରଜକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏଣିକି ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିବାର
ଏଥିମ ପ୍ରକାଶ ଦୂରାଇ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀମାତ୍ରମସ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆଗନ୍ତି
ଜାନ୍ମଧୂର ମାସଠାର ଅମୋଖାରେ ତରେ
ଲେପ୍ତିନାଳ୍ପ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଦେବ ।

ମାନ୍ଦୁକ କଲେକ୍ଟର ବିଶ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନାର ଗୋଟିଏ
ଜୀଷ୍ଵ ପାଇଥାଇଲୁ । ଗଲ୍ଲାରୀଯା କାମକ ଗଲୁଗ
ପଦମୁଦ୍ରା ନେଇ ଅଣ୍ଣିଲିରେ ବାଟୁଳିପ୍ରାଚୀ
ଦଳନ ଓ ଯେତା ଠାରେ ବିଶ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନକ ଜାହା—
ଉପରକୁ ଯେତେବୁର ବ୍ୟଥା ଥିବ ସେହିଠାର
କରିବାକି ଯାଏ ଏବି ଥଣ୍ଡିକ ତଥୁଁ ସେବାର
ପଦକୁ ଲେପାଇୟ ଯା ମୁଁରେ ରହ ଦେବା
ଏଥରେ ଡକ୍ଟରଶାଳା ବିଶ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନାର କୁଳା
କିବାରଣ ହୁଅଇ । ଗଲ୍ଲାରୀଯା ଗଲୁ ଜାହାକୁ
କହିବୁ ଯେବେ କେବୁ କହିପାରିବ ତେବେ
ଜୀଷ୍ଵ କେମନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନିବ ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର

* ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରମକୁ ଦିଲ୍ଲିଧାରେଜା ସଙ୍ଗୀ-
ଦିବ ମହାଶୟ ସମାପ୍ତ
ନିବେଦନିଦିଃ ।

ନହାରୟ-ଅଥୁନାତନ ଇଂରଜମାଛଙ୍ଗ
ଶୁଣ ଗମନ ରେ ସହକାର ପହଞ୍ଚାଇଲା ନାହାରେ
ପରେ ଏକିଥାର ଉଦ୍‌ଦିଲ ହେବାର ଦେଖାୟାଇ-
ଅଛି । ଏହି ମେହି ଦେଖିବେ ସର୍ବତା ଓ
ସାମାଜିକ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଏକିତର ଯହିସ୍ତୁ
ସୁମାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ଏକଦେଶରେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ଜନର ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ,
ତାହାର ଡାଇନ ବି ? ତଥାପିର ବି ଏହି
ଦେଶରେ କୃପାକାମାର ନିଷ୍ଠେପ କରିବା
କଷ୍ଟମୂରେ କୃପାକାମାର ଅବଳମ୍ବନ କରିଥିଲା ?
ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କରି ଯେ କେବେଳକ
ଦେଶମୂରୁ ବ ଦେଶର ଅନୁଦୂରେ ମୁଲ ହୋଇ-
ଅଛି । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମରରେ କେତେକ ଶର୍ଷମୂ
ଦିନମୁହଁ ହେବାର ଅମ୍ବ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କଙ୍କ
ଅବଗତ ନିମିତ୍ତ ନିମ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲା ।

ଦେଶାବ୍ରତ କାହାକୁ କହନ୍ତି ? ଆମେ
ଯାହାକୁ ଅଗ୍ରଭାବ ଦେଖାଇବା
ପାଇବାକୁ କଥାବୀର କହୁଁ । ଏତାମୁଣ୍ଡ ଅଗ୍ରଭାବ
କିମ୍ବା ଦେଶରେ ପାଞ୍ଚମୀର୍ଯ୍ୟ ସଂସରେ ପରି-
ବଳ ହେଲେ ତାହାକୁ ଦେଶାବ୍ରତ ବୋଲୁଁ ।
ଯାହାକୁ ଅଗ୍ରଭାବ ଅମୃତାନନ୍ଦ ମଙ୍ଗଳ ନିମିତ୍ତ

ବିହଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏବଂ ତାହା ସାଆନ୍ଦୀରେ
ରକ୍ଷା କରିବା ଅମୁମାନଙ୍କର ସବୁତୋବୁବେ
କଥେଯ । ବିନ୍ଦୁ ଶୁଣିମାନ୍ ବିଜମାନେ ଏହା
ଅବମଧ୍ୟ ମୀଳାର କଥାକେ ଯେ କୋଣରି ଘର୍ତ୍ତାଳ
କରସନ୍ତକ ଗଜି ମାହନ ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପାତ
ଥବା ଅନ୍ୟ କୋଣରି ଘଟନା ଅବଲମ୍ବନ-
ପୁଷ୍ଟ ହିନ୍ଦୁଗାଲ ଚିଲିଗଲେ ବହାରରକୁ ମଧ୍ୟ
ଦେଖାଇର ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଠିତ ବର ତାହାର
ଅଧୀନଗାନ୍ ଲୋବେ ନାହିଁବାପରି ବହନ-କଟ୍ଟ-
ଅଛନ୍ତି । ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ୟ କାହାରେ ତାହାର
କଥାକର ଅଧୀନ ହୋଇଁ କୁଣ୍ଡିଗାର କରନ୍ତା-
ମର ଗୋଟିବ ନାଗବର ଦେଗରୁତେଣି ଲୋ-
କଜରୁକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ?

ଏହିପରି କବାର ଜ୍ଞାନ ଯେ ବେଳେ
ଅବିଷ୍ଟ ପୁଅଛି ଜାହା ବର୍ଣ୍ଣନାଗାତି । ତନ୍ମୟର
ଦେଖାଇବାର କେବେକି କବାର ମୂଳକ
ଦୀର୍ଘର ଅଗ୍ରମୟ ଦେଖୁଥିବାକୁ କେବେକି ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସମର୍ତ୍ତର ନିଶ୍ଚିପ୍ର କମଳ ଦୀର୍ଘ
ମୂଳ ବିନ୍ଦୁ ଦେଖି ମହାଦୁ ଉଦ୍‌ବିଗନ୍ଧିତାକୁ ।
କେବେକିଲୋକ ଜନ୍ମିବାଳ ମୃଗର ପରିହାଣ ନ
ପାଇ ଅକ୍ଷୟାନନ୍ଦର ଜାଗପୁରତରେ ଅବହିତ ହୁଏ
ପମାନାଗାର କମଳ ଯୋଗ୍ୟ ପଥର ପଥ୍ୱର
ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ବୌଧି କବାରର ବନ୍ଦା-
ଭୂତ ହୋଇ ଏତେବେଳୀଧୁ ଲେକମାନେ କିନ୍ତୁ
ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୂରଭାବ ଦେଖିବା-
ରେ କୁଣ୍ଡଳ ହେଉ ହାହାନ୍ତି । କେହିନା ଦେଶୀ-
ଗର୍ଭର ଦୀର୍ଘ ହୋଇ ଗୁଡ଼କଣ୍ଠ ବର୍ମର କର
ଗ୍ରହଣ କର ପ୍ରେକ୍ଷାନ୍ତମେ ବିଦେଶ କମଳ କର
ପରି ସମ୍ବାଦନକୁ ବିଜ୍ଞାନ ହୋଇଥାଏନି ।

ମୁହଁଲାମାନେ ପିଧାଦକ୍ଷର ବିର୍ଯ୍ୟକତା ହେ-
ବୁଦ୍ଧ ସ୍ମୃତିକୁ ଜଳନୀ ଓ ଜଳନୁହୁଣି ଦେଖିବାର
ବିଶ୍ଵର ହେଉ ଅବଶ୍ରୀ । ଉତ୍ତରାଦ ବେଳେ ଅଳିଗୁଣ
ଯେ ହେଉଥିଲା ତାହା କିଏ କଲ୍ପାରେ ?

ବିନ୍ଦୁ ଏମାନ କି ଅର୍ଥାର୍ଥ ? ତାହା ନୁହେ,
କେବୁଳନେ ଏମାନ ପ୍ରାସାଦ ଦୂଷଣକୁ ହୋଇ
ଥାରେ । ବିନ୍ଦୁ କିବ କେବୁଳରିବ ? ତୁର ଏକ
ଶକ୍ତିହୀନ ବ ଏହା ହୋଇ ଥାରେ ? କି କି-
ଦେଖାଯୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଗୋଟାରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦିଜ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆହୁ ? ତାହା ନୁହେ ।
ଏବେଳୋଯୁ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ କୌଣସି
ସବ ପ୍ରାଚୀ ଏମାନ ହୋଇଥାରେ । ଏହିଥ ସବୁ
କି ଏଦେଶରେ ନାହିଁ ? କାହାର କ ଥାନା,,
ଏହିଥ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଏହା ଗରିବେ ତାହା

ଭାବାର ନାମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନିମୀ । କିନ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠା-
ବିଷୟ ଯେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଏମାଲେଚନ୍ଦ୍ର
ବରବା ଏବଂବୁ ଉଦେଶ୍ୟକା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ପୂର୍ବ ସମାଜର ବୌଧାରୀ
ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଆମେ ଭରତାକର୍ତ୍ତର ଯେ କିମ୍ବଳାତ୍ମକ ଦେବତାକ
ବିଷୟର ସମାଲେବନ୍ତା କରି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥିରେ
ଏଦେଶାୟ କ୍ରାନ୍ତିକ ଓ କରଣ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ମଜ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଦୋଷ ସ୍ଵର୍ଗ
ଭାବା କରିବା ବିଷୟରେ ସାଧାନିମାରେ ଦେଖୁ
କର ଦେବର ଶ୍ରାବ୍ୟକି ଓ ଧର୍ମଶା ଉଦେଶ୍ୟ
ସପଳ କରିବେ । ୦୭

ପଣ୍ଡାବଳୀ ।

୧) ଉତ୍ତଳଦେଶର ଲୋକମାନେ ସେଇସଂ
ଅର୍ଥଗୁଣ ତାହା ହାତାକୁ ଅବହତ କାହିଁ ।
ଅପରିମିତ ବ୍ୟଥ ଜୀବର ଏଖାନ ଭାବରେ
ଏହଳେ ବ୍ୟଥାକୁ ଉପଲବ୍ଧରେ ବାଗ ଫୁଲ
ପରିଚାରେ ଅନର୍ଥକ ଘରାବ ବ୍ୟଥ ଦେବବା କି
ଦେମାନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କିଥେୟ ? ଏ ପ୍ରଥା ଉତ୍ତଳ
ଦର ଗଢାରେ କିବାହ କର୍ମ କରିବାକୁ ହେଲେ
ଦେବଳ ମହାଲଦ୍ୱାରା କି ଚଲିବ ନାହିଁ ?

୧) ବେଦେଶିକବସ୍ତୁପ୍ରତି ପଦାଳଙ୍ଗୀ କହିଲେ
ପନ୍ଥୀ ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ତେ କାଣିବି, ପୁଅକରିଷ୍ଯ୍ୟ
ଏହି ଯେ ବିବାହାତ୍ମକ ଯୁଗେ ଯେ କରୁ କରୁବା
ପୁଅର ଜାହା କେବଳ ଦେଶିକ ସମାଜଦୟ
ବିବହାର କରିବା ପଞ୍ଚରେ କି ଅଗ୍ରଭି ଆହଁ ?

୪) ବିବାହ ଓ ଅଗୋଗୁଡ଼ କୁମ୍ବା ଉପଲ୍-
ଶରେ ଅମ୍ବାୟ ଲେବନାନେ “ଦେଇର”
ବିଅନ୍ତି, “ଦେଇର” ବାହଁର ଦିଅନ୍ତି? ମେମା—
ନେ ଯେହିଁ ଦେଇର ଦିଅନ୍ତି ହୃଦୟକଣ୍ଠରୁ
ଫେରଜ ବେଶରୂପ ସେମାନ୍ତଙ୍କ ତସ୍ତୁ ପ୍ରତି
ଅଧିକ ଦେବା କେତେବେ ଖାନରେ ପ୍ରତଳ ଆହୁ
ଫେରଜାମେଶାର ଦେବା ପ୍ରଥା ବରକାମିନାନ୍-
ନ୍ତରେ ଚାନ୍ଦ ହାତ୍ । ଏ ପ୍ରଥା ରହିଛକରବା
ଯକ୍ଷରେ ବି ଅପରି ହୋଇଥାରେ ? କେବାର
ଏକ ହାନରେ ଯଦି ବହୁ ଅର୍ଥକର ପଥା
ପଳିଲି ନାହିଁ ଅର୍ଥକାନରେ କାହିଁ କି ତଳିବ ?
ହୃଦୟବର୍ତ୍ତି ଅବଗଞ୍ଚାୟ ବ୍ୟୟ କର ପ୍ରାୟ ଅର୍ଧ-
କ ହୋଇଥାଏ ଭାବାନେ ଲାଗୁ ଦେବା ବ
ଅଗ୍ରାୟଲେବରର ଦେଖିବ ? ଅଗ୍ରାୟଲେବର
ସେପରମ୍ପରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦିବେ ବି ଅର୍ଥକ
ଯାଗନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରକେ ।

୪) କିମାହରେ ଯେ ଶୋଭାକ ଦିଆଯାଏ
ତହିଁ ମୁଁ ରେ ପିଲ୍ଲା ପେଡ଼ିଲୁଙ୍କ ଦେବେଳ
ଅଗ୍ରଧୀନାସ ପଥାର୍ଥ ଦେଇ ବୁଝା କହୁ
କରିବାର କି ଆମୁଖରେ କି

*) ବିବାହରେମଣ୍ଡେ କଳାର ବର୍ତ୍ତାପକ୍ଷର
ବରକାର ହାମନ୍ତମାନଙ୍କୁ “ଦେଶର” ଗୋଟି—
କିହାବ ଏମାନ ଦେବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ” ଦେ ଆପଣା
କୁନ୍ଥ ବା କାମାଗାଳୁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଜାହା ଦେ-
ଲୁଧାରେ ” କୁ ବରକାରମାନଙ୍କୁ ଦେବାରୁ
ସେ କାହିଁ କି ବାଧ ହେବ ?

୭) ଏ ଦେଶ କରୁଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବା-
ହାନମୂର୍ତ୍ତି କଲଣ୍ଡା ଯେତେଥର ସିରମୁହ ଗପନ
କରେ ପ୍ରଥମଥରିଷର ସମ୍ବାଦ ଓ ଅଧ୍ୟୋଗରେ
ତାକୁ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବାକୁ ହୁଏ ଏହାରଖର କବା-
ଳ ପରେ କଲଣ୍ଡା ଥର ଜନନୀତି ଜନନୀତିରୁ
କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟାବଳେକଳ କରି ଧାରେ ନାହିଁ ଏହା
କି ଅକ୍ଷେପର କବିତା ନୁହେ ? ଏ ପ୍ରଥା କାହିଁ କରିଛି କବି କି ଯଦ୍ବା ଏହିପଥା ଲୋଗିଦିବେ
ଗରେ ମାତ୍ରେ ଏହେନରେ ମୟ କ୍ରାତ୍ରୀ ଓ ଅନ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ତେବେ କରଣ କି
ଦୋଷ କଲେ ?

୨) ପୂର୍ବବାରରେ ମୁଗଲମାନ ଓ ମରଦୁମ
କୁତୁହଳମାନଙ୍କ ଦେଖିଯାଇଛେବୁଲ ସବରେ
ଧରିବାର ଅଣିବା ପ୍ରଥା ଉଚ୍ଛଳ ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା
ଏବେ ସେଇମୟ ବଳିନି ଓ ଏବେ କୁତୁହଳମାନ-
ମେ ମୟ ବଳିନି ଏବେ ଉଚ୍ଛଳ ପରିବାର
ଅଣିବାପକ୍ଷରେ ବିଅପରି ହୋଇଥାରେ? ଏବେ
କୁତୁହଳକ ଦେଖାଇବା ଅନୁଗତ ହୋଇଥାଏ
ଅପରାଧ କରିବା କି ଉଚ୍ଛଳ ? ଧରିଯାଇଥାଏ
ଅନ୍ତରୁ ହେବା କି ଗାନ୍ଧିଜିଙ୍କ ଦେଶ କିମ୍ବା?

ଗ) ଗାସନ୍ଧୀରେ କିମ୍ବରେ କିମ୍ବରେ
ବିଶ୍ଵବା ଉତ୍ତମ କିମ୍ବରେ କିମ୍ବା ଉତ୍ତମ
ଏହି ଲୁହ ଓ ଦିବସ ଦିନାହ ଗାସନ୍ଧୀରେ
ଜେବେ ଦେଖି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵବା ଉତ୍ତମ
ପାଞ୍ଚମାନଙ୍କର ଦିବସକିମ୍ବା ହୁଏ, କିମ୍ବା
ମନ୍ଦର ବାହିକ ଦରଶରେ ନ ଥାଏ
ଶୁଣିଲେ ବିକାଶ ହେବ ?

213-126

80

ଏହି ଅନୁମତିକାରୀ ଦର୍ଶକ କୃତ - ସାହିତ୍ୟ
ବିଷୟ ବିଷୟ ପାଇଁ ଯଥାକ୍ଷରଣ କରିବା
ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରସ୍ତର ହେଲା ।

ପ୍ରଦୀପ ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪১

ଜୀ" ରକ୍ତ ପ୍ରସମ୍ଭ ହଲେ ୨୦ମିଟିହା । ମା ମାର୍ଗଶିରରେ ୧୦ମିଟିନା ଏକ ଦେଖିଯାଇଲା

ପିତ୍ରିନ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରା ୧୯
ବର୍ଷାକୁ ମୁଦ୍ରା ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାଇମାରାଲ ୧୩

ପ୍ରକାଶକ ।

ଅଛିବାର ଏକଟାରେ କୁରମେଗର ଶରୀ
ରାଖିବ ହୋଇଥାର ବନକୁ କି ଏକ ଦରେ
ଏହି ଶୂରୁକଣ୍ଠ ଲେଖାଏ ମେଗ ବୈଷ ବନାପ-
ତ୍ତି । କେତେଲେବ କେବଳ ସରଫ୍ପେଗରେ
ଦେଖ । କୁରମୟରେ ଡିହାବାଟିବ ପ୍ରଧାନ ଓ
ଯାହାରୁ ସେଗ ଧ୍ୟାନି ଧରିବେ ତତ୍ତ୍ଵ କାହିଁ
ଏହାର ଗେଗର ଲକ୍ଷଣବେଳେ କେତେମୋକ
ମାନ କରିଛି ଯେ କଟକରେ ପାପୁ ବଜାଳ-
ାନ ବନ୍ଧାମନ କୁରମେଗ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଓ
କେବେ ଚାରାରାଜଙ୍କ ପ୍ରେଷନ୍ତ୍ର ହେବାରୁ ଏ
କାହା କେବେବ କଣ୍ଠୀସ ହେଉଅଛି । ସୁଦ୍ଧାପର
ଦେଖିବ ଅକହା କିବେବହା କଲେ ଜଣା-
ଇବ ଯେ ବର୍ଣ୍ଣାବରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷକାଳରେ
ତଳେକର କୁର ଦ୍ଵିତୀୟ ତନ୍ମୟରେ କାର୍ତ୍ତିକ-
ମତ୍ତାକୁରକୁ ସମ୍ମୟ ରହି କରି ଏଥରୁ
ବର୍ଷ ପକ୍ଷ ବର୍ଷା ହେଲ ଅବସ୍ଥ ଶୂରୁଆତେ
ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥାନ୍ତି ଏମବିବ୍ରାତ ଦ୍ଵିତୀୟ
ଗେଗର ଉତ୍ସାହ ବଢି ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଯେବେ ପ୍ରଦୀପୀ ଓ ପ୍ରେସରେ କଳ ପୂର୍ବ
କହିଲା ଏହିର କାଣ ମୁଅଇ ଓ ଏହା କିମା
ନ୍ୟ ଦିଲ୍ଲ ମନ୍ଦିର ଅସ ଜାହାନ୍ ତେବେ
ଗୋଟିକୁ ସଂକାଳମ କୋରିବାରୁ ହେବ
ଧୀର୍ଘ କାଳରେ ଯେଉଁ ଜାରିଥିଲା ଏ କେ-
ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ସେହି କାରାଗା
ଠାରେ ନଈ ଗୋଟି ହେଲା । କରିଲାରେ

ଏ ସେବର କାରଣ ଅନୁମନାନ ବିଷୟରେ
ଯେତେ ତର୍ବର୍ତ୍ତ ବିକର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଜାହିଁ ଏହି
ମାତ୍ର ଥାର ଜଣାଯାଏ ଯେ କେଳ ସାହୀ-
ଦେବୁର ନାହା ହୁନରେ ବର୍ଣ୍ଣାଙ୍କଳ ବିବି-
ରହିବାର ଗ୍ରେଗ ଉପରେ ହେଲା । ଏ କଥା
ଏ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରତି ଠିକ ଧ୍ୟା ଅଛି ଓ ତର୍ବର୍ତ୍ତ
ପରେକୁ ସରବାଘ ଜକ୍ଷନ୍ତାଳୀର ଫଳ ଅନୁମାନ
କଲେ ଉତ୍ତରନେତ୍ରର ରୟ ବୁଢ଼ି ହୁଅର । ସବୁ
ବାଣୀ ଜାଳ ବରଜାଳ ଓ ଶାଖାକାଳିନୀ
ଏ ଦେବର ଗଢ଼ିଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାଏ
ଏ ସବୁ ଏ ସମୟରେ ଜଳରେ ଧର ରହିଥାଏ
ଏହି ନାକ ଯୋଗୁ ଅନେକ ହୁନରେ ବର୍ଣ୍ଣା-
କଳ ଅବଶ ରହିଥାଏ ଏ ସମୟ ପରିମାଣରେ
ରେଗରହୁବଳ ନ ହେବ କୋଳ କିନ୍ତୁ
ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଯେ ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଳାରୀଙ୍କ
ଏହେ ସେଗର ଦୁଇ ହୋଇଥାଏ ଅନୁସନ୍ଧାନ-
କରି ଜହିର କାରି ଦ୍ୱାରାରେବା ଲିଖିଛି ।
ହାବିମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଚିତ୍କାର ପ୍ରଗେକ୍ଷଣ
କାନରେ ଏ ଶେଷ କିମ୍ବରମାତ୍ରରେ ଦୁଇ ହୋ-
ଇଥାକୁ ଜନକ୍ତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଉଚ୍ଚର ପ୍ରକାଶ
ଜାଲିଗା ପ୍ରକାଶ ହେଲେ କାରି ଲିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦୋଷଧାରି ।

ଲୁବଣ କନ୍ଦୁର ସଂଗୋଧର ନିର୍ମାଣ
ତଳେଜ ନିର୍ମାଣରେ ଲୁବଣ ବିଦ୍ୟ

କରିବା କାହାର ଚିନ୍ତପ୍ରକାର ଅନୁମତି ପଥ
ପ୍ରକଳିତ ଅଛି ଯଥା ମୋହଷିକୁମାର ଉର୍ଜେନାଳ
ଅତିରୁଦ୍ଧ ବୃତ୍ତ୍ୟାବା ଏଣ୍ଡରିଆଟି । ୧୯୫୩
କାର ହେଉ ଥାବୁ
ବିଦେଶୀକର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଗର୍ଭମେଳା କେବଳ ଓହେ ନ ହେବାରୁ
ସବୁଷୁଦ୍ଧିରୁ ନାମରେ ଏକ ନୂଜିନ୍ ପ୍ରକଳିତ
ପ୍ରକଳିତ କରିବା ଥାରେ ସନ ୧୯୫୨ ମୁହଁ
କୁନ୍ତମାସ ତା ୧୭ ଜାନୁଆରୀ ଅଞ୍ଚଳୀରେ ପ୍ରକଳିତ
ହେବା ନିଯମାବଳୀର ଥା ୧୭ ଜାନୁଆରୀ
ପ୍ରକଳିତ ହୋଇ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ଦୟା ପ୍ରକଳିତ
କରିଅଛି । ଯଥା

ମୁହଁବ ବନ୍ଦୀର୍ଯ୍ୟ ଉପରଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ଦୂରପ୍ରକାଶ
ରଞ୍ଜିନୀର ଚଢ଼ ସହିଷ୍ଣୁତାତି ମାମରେ କୃତ୍ତମ୍ଭୁବନ
ପ୍ରକାରର ରଞ୍ଜିନୀ କେବଳ ତତ୍ତ୍ଵା ଦେଖାରେ
ପ୍ରକଳିତ ହେବ । ଯେଉଁ ଘୁରସ ଧାନୀ ଏଇ-
କାରେ ଲବଣ ଗୋଲାଯାତି ହୁଅଇ ସେହି
ଏଇବା ମଧ୍ୟରେ କହିଥୁ କରିବା କାବଣ ଯେତେ
ଲବଣ ରଖାଯିବ ତତ୍ତ୍ଵ ସହିଷ୍ଣୁତାତିଶୀଘ୍ର
କ । ମର ରଞ୍ଜିନୀ ପ୍ରାୟ ସେହି ଲବଣ ରଖା-
ପାଇବ ।

ପରୁ ପ୍ରକାର ଶୂଳକୁ ବହିଥୁ ରଞ୍ଜେନାର
ସାଧାପାରମ ଛଲର କଲେହୁର ମୟୋ ଲବଧ
ଗୋଲ କାଳହେବା ସବୁତବିତନର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟାଟ-
କଲେହୁର କିମ୍ବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଶୁଦ୍ଧ
ଚଠି ଓ ଅଜବ୍ୟ ରଞ୍ଜେନା ଫୁଲ ମ ୧୦ ରଙ୍ଗ-

ନାହିଁ ଏ
ବିନିର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରକଳ୍ପ ରହିଲା

ବିଶ୍ୱାସଚିଠିରେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୁ ଲକ୍ଷଣ ଉପାଦକ ଓ ଏହା ପ୍ରବଳ ଉତ୍ତରବା-
ି କାଳ ଏକମଧ୍ୟ ଅସ୍ଵକ ହେବ ନାହିଁ ।

ମୋହରଣେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର କହିଲୁ ହେଉ ନାହିଁ ।
ପ୍ରକାର ଜୀଜଗୁ ବିନ୍ଦୁପୂର ରଞ୍ଜେନା ଦେଇ ପାରି-
ବେ ଓ ଏବନମୟର ଜୀଜଗୁ ବିନ୍ଦୁପୂର ରଞ୍ଜେନା
ପ୍ରାସ୍ତ ବିନ୍ଦୁମାନେ ନାଁ ମର ରଞ୍ଜେନା ଦେଇ-
ଥାରିବେ ଏକ ଉତ୍ସମାଦେଶରେ ନାଁ ମର
ରଞ୍ଜେନା ପ୍ରାସ୍ତ ବିନ୍ଦୁମାନେ ନାଁ ମର ରଞ୍ଜେ-
ନା ଦେଇ ପାରିବେ ।

ଦିନମାନଙ୍କର ପୁଣ ତାପୀ
ଏହି ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ଗାନ୍ଧୀର ୧୯ ଜାନ୍ମ-
ଜର ବନ୍ଦଳ ଗର୍ଜେଣେ ବିଜ୍ଞାନ ଦୃଶ୍ୟ
ପ୍ରବାଲ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବମାନେ ବୋଥ ଦିନ-
ଦିନ ମେ ଡରିଗାବେ ମେନନ୍ତ ଏହି ବିଦ୍ୟାର
ପାଦିବିଷ୍ଟ ଜୀବା ଅଥବା ଗାନ୍ଧୀ ଅବସ୍ଥାର

ଏହାରେ ହେଲା-
ନକ୍ଷର ବିଶେଷ
ଦ୍ୱାରା ଆମ କିମ୍ବା ଲବଣୀ ସଂଖ୍ୟାରୀ
ବିପରୀତ ଲାଗୁ ଥିଲୁ ଆଜିଥିଲେ ଏଥର
କେଉଁ କାଳରିତି ହେବ ପରିଚିତ ନାହିଁ ।

ପରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସକାମେ କରି
ପାପ ବୈବାହ ବିଦ୍ୟମ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପତ୍ରରେ ଉପରିଲିଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ଛେତ୍ର-
ଚାରି ଘୟମ ସାଥର ଶ୍ରୀବାର୍ଦ୍ଦ ମୁହଁ
ହୋଇଥି ଅମ୍ବୋନେ ତାହା ପଠକର
ଖେଳର ଭବେଷ୍ୟ କିଛି କୁହିଆରି କାହିଁ +

ତହଁ ର ମୁକ୍ତ ବଜାରର ଚଳନୀଯ ଦର ଆମିଶ
ରେ ଯାହା ହାତା ଭାତା ଲିଖୁଣ୍ୟ କରିବେ
ବିଦୁତାର ଉପରଲେଖାମତେ ଥାର୍ଫି ହୋଇଥିବା
ଗଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଣ୍ଡର ବଳେ ଯେତେ ଠକା ହେବ
ସେ ଠକା ଗଢ଼ୁ ମୂଳ୍ୟବନ୍ଧ ଜଳନ କର ଚଳନୀଯ
ମୂଳ୍ୟ ମିଳା ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଠକା ନଗବ
କ୍ଷପ୍ରକାଶ କୋଳି ତୃପ୍ତମିଶ୍ର ଦେବେ ।

ଏମନ୍ତ ଗୋଲମାଳ କରିଛିପୁଣ୍ୟଦେବାର
ପ୍ରଧୋଜନ କି ହେଲା ? ଆଉରେ କିମ୍ବା ଅଛି
ଯେ ସରବାର ଯେଉଁ ତୁମି ଜେବେ କରୁଥିଲୁ
ମୂଳ ଚଳନୀୟ ରାତି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଦେବେ ମନୁଶଙ୍କ
ଜମିଦାରୀ ଉତ୍ସବ ଗଜିବୁ ଦେବା ତୁମି ଆଜି
ବାର ଯେବେଳୁ ଗଜିବୁ । ୧୦/୧୫ ଖାରେ
ବିଦୟୁ ଦେଇଥାଇ ତମିର ଅନ୍ଧକାରିକୁ ପେହୁ
ଦେଇରେ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଦେଲେ ପାଇଁ ସରଳ
ଓ ଏହିବି ନଗଦ ଟଙ୍କା ସେ ପାଇବାର ବିବଦ୍ଧାର
ଅଣେ ଏପରି ଏହିକି ହେସାବରେ ତାରୁ ଟଙ୍କା
କି ଦେଇ ଅପଣା ମନ୍ଦିର ଏକ ମୂଳ୍ୟର ତରି-
ଷ୍ଣୁ ଗଜିବୁ ମୂଳ୍ୟ ନିରା ଦେଇ ଅବଶ୍ୟକ ଟଙ୍କା
ଦେବାରେ କି ତାହାର ମନ ବୋଧ ହେବ ନା
ତାହା ଥରନ୍ମାନପାର ବଜାରର କିନ୍ତୁ ହେବ
ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବୁ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର ହେଲୁ ।
ସରବାରର ହେସାବ ପଥ ଯେବେ ବର୍ଣ୍ଣପ କିମ୍ବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନ ଥାରେ ଲେବେ ଅପଣା ଏରେ
ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କି ବଜିଦୁ ଦେବା ତମି ବଜା-
ଗେ ଯେତେ ନଗଦ କଷାପୁଣ୍ୟ ଦାତାବବ ରହି-
ଏ ବଜିଦୁ କି ୧୦୦ ଟଙ୍କା ମିମାରିଲେ ଯେବେ
କିମ୍ବା ହେବ କିନ୍ତୁ ତମିର ମୋଟ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ
ରହିବାକୁ ଜୀବ କରିବାକୁ ହେବ ଏହା
ହେଲେ କେବମାତ୍ରେ ଉଚିତ ମୂଳ୍ୟ ପାଇବେ ଓ
ରହାରର ହେସାବ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଇତ୍ତାନୁପାରେ
ଲିବା ।

ପୁରୋତ୍ତମର ବନ୍ଦୁ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟ ।

ଶାଂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକବ୍ରତ ହୁଏ
ଥିବ ଯେ ସହି ମଦେଶ ବଳଗ୍ରମପୁରର ମହାରାଜ
ଅଥାବା କଂୟୁତେ ପରିଶୋଇମତାରେ ଗୋଟିଏ
ସଂକୁଳ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପନ ଦେଇ ପ୍ରତିକ ହରା
ଦିଇ ଦିବସକୁ ଚର୍ବିର ଭାବ ଦେଇ ଘରକୁ
ପ୍ରତିଭବର ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଥା ନୟେବେଳେ ମଧ୍ୟରେ କା-
ର୍ଯ୍ୟ ବଳକୁ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଜନଶକ୍ତିକାରୀ ପରିବା
ସିତ୍ତବାନ ଅଛନ୍ତି ଏ କିମ୍ବାଲୟରେ ଅନେକବ୍ରତ କା-
ନ୍ଦନ ଦୃଢ଼ି ପାଇ ସଂକୁଳ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ହରାଇ କ୍ର

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯାହାକର ଛାପୁଣି ପରିବାର ରଖା
ଦେମାନ୍ଦେ ସ୍ଵତଃରେ ଏଠାରେ ଲବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ
ସାଠାରୁ ଥିଲା । ନିମିଶଃ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟରେ
ଚଲିବାର ଏଥର ଏହାକୁ ପିଲାହାଣୀ ବରବାର
ଦେଖୁଣ୍ଣି କେତେଥାରୁ ଗାଁ ଶର୍ଷିକ ଜଗନ୍ନାଥ ପାଞ୍ଚାଳୀ
ପଠାନ୍ତି ମାତ୍ର ଜହାଂ ପରିର୍ବର୍ତ୍ତରେ ଯେବେ ସେ
କଷାୟ ଭାଗକ କଷ୍ଟ ବରଦିଆରୁ ରେବେ
ତହିଁର ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ରକାଳ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବନ୍ଦୁ
କିମାର ହେବ ଓ ଜାମାକର ନାମ ମଧ୍ୟ ତଳ-
ବାଲ ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇନ ରହିବ । ଏ କଷଷ୍ଟର
ଏହି ଗାହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଅହୁଁ ଓ ରମ୍ଭା ହେଉଥାଏ ଯେ କୁତ୍ତା
ଏଥିରେ ମୁକ୍ତ ହେବେ । କାଳେ ଥିଲା
କିମାର ସେ ଯେଉଁ ସହନ୍ୟାନ ଅରମ୍ଭ କରିଥ-
ିଲୁ ଗାହା କଥାର ଲୋପ ବରବାକୁ ଗାହାର
ଓ ବଳିବ ଗାହା । ✓

ପୁରୁଷଶାକୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖେଳର ପ୍ରଥାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବରେ
ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଅଟେ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ଯେମନ୍ତ କାହା କେ
ଜନମୁଖରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା
ଏଠାରେ ବେହିଗରୁ ହେଉ ଏବା ସମସ୍ତ
ଆମ ଦୟାକେ ବିପ୍ରେତରେ ଡେଇମା ଗୁଲାଙ୍ଘି
ପରାମର୍ଶମ ସମୟରେ ଏଠାରେ ଏକଷାର ହିରେପ
ଚର୍ଚା ଧରି ତେ ମୁଣ୍ଡମୁଣ୍ଡର ଗୋରବାନ୍ତିର
ନାମ ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ପାଇ ନାହିଁ ତେବେଳେ ତେବେ
ମା କର୍ତ୍ତର ଦେଶ ହେବାର ବାତାର ଏକହାନି
ରଜନୀତିବାଦିନ ଏବକ ହେଉଥାଏ ନାହିଁ ।
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସବର ବର ଏଠାରେ
ସଂକ୍ଷିତ କବିତାଲୟ ଯାଏନ କରୁଥିଲୁଛି ଆଜା
ପ୍ରପଂଥଲୟ ତେବେଳେ ଅନେବ ଉପକାରିତା
ସମ୍ବାଦିତା ।

✓ କିମ୍ବା ପୁର ଗୋଟିଏ ହଦାଳିଗାନ ଏ
ଦିଦିଖଲାଟି ତିରହୀରୀ ହେବେ ମଧ୍ୟ ଏହା
ଆହୁର ଲୋଡ଼ିବ ଥାବ କହୁଯାଉଅଛି ଗାନ
ଏହି ଯେ ସଠାରେ ସଂକୁଳ ସ୍ଵରକାଳୟ କାହା
ସଂକୁଳ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଦିଲେ ସଂକୁଳ ସ୍ଵରକାଳୟ
ଦୂର ଗାନ ପ୍ରୟୋକଳ ଭାବା ନ ଥିଲେ ତେ-
ନାହିଁ ଶକ୍ତିକର୍ମ ଗନ୍ଧ ସ୍ଵରକ ନୟକର ପଢ଼-
ଇବେ ନାହିଁ ଓ ଦୋଷଦି ବିଷୟ କୃତିକାଳ
କେବ୍ଳ ବଳେ ଉପ୍ରୟୋକୁ ସ୍ଵରକ ନ ପାଇ ନେ-
ଥିଥେ ହେବେ କଣେବେ ଯେଇଁ ତାରେ ସଂକୁଳ
ଯେ ରହିବାର ପ୍ରୟୋକଳ ସେଠାରେ ଭାବ
ପ୍ରସାର ନାହା ପ୍ରୟୋକ ଅଞ୍ଚଳ କୁରାଳ ଉଚାଳ

ବୁଦ୍ଧିମୁକ୍ତ ଥିଲେ ଯାହାର ଯେଉ କଥାରେ
ସନ୍ଦେହ ଦେବ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟାତ୍ର ଜାହା ଖଣ୍ଡନ
ହୋଇଥାଏବ । ଏହିବୁ ବିବେଚନାରେ ସଂସ୍କୃତ-
ବିଦ୍ୟାକଳ୍ପ ମରେ ସଂସ୍କୃତ ପୁରୁଷବାଲ୍ମୀକ୍ଷିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ଓ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାତ୍ର ରହି
ଲେ ଆହୁର ମରଳ ମାତ୍ର ବ୍ୟାପୀର ବିଦ୍ୟାକଳ୍ପ-
କୁ ପରିଚାରି କରିବାର ଅନୁଶୀଳନ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ଜୀବ ଉପରେ ସବୁ କର ଦେବା । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱ
ଜୀବ ଯେବେ ଅନୁଦେଶୀୟ ଗ୍ରହ ଓ ଜନିମାର
ଓ ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦ ମାନେ କିମ୍ବା ରେବା ଦେବକ
ଭେବେ ଅନ୍ୟାୟରେ ଏ କଳ୍ପନା କିମ୍ବା ହୋଇ
ପାଇବ ଅପାତକଃ ଏବସହିସ୍ତ ଝଙ୍କା ହେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟାବୟମ ହେବ । ଫିମେ ଏହାର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାରେ ।
ଶକ୍ତିମାନେ ଓ ଧରନମନେ ଜୀବ
ଶକ୍ତି ଯେହ ପ୍ରକଳ୍ପକରେ ପ୍ରକଳ୍ପନକର ଧରିର
ମୂଳପ୍ରକଳ୍ପ ଯେଉଁ ସଂସ୍କୃତ ପୁରୁଷବେଷକୁ ପାଇର
ବୃଦ୍ଧି ବନ୍ଦ ଦିଲେ ତ ଜାହା ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ । ଜା
ହେଲେ କହାକୁ ଦୁଇଇ । ଯେଉଁ ମାନେ ପୁରୁଷବା-
ଲ୍ମୀକ୍ଷିପାଇ ମାନ ଦରିବେ ମେମାନେ ଅନିବୁ
ରକ୍ଷଣାକ ଦେବକି ଧଳ ଆଇବେ ସନ୍ଦେହ
କାହାଁ । ✓ ॥ ॥

ଭାରତେସର ସମବ୍ୟାଳ

“এ পুরি বিষয়ের কোণ্ঠৰ বিশেষ
বিজ্ঞান এবিহ দেখাই নাহি । নিজেই যেহেতু
পারম্পরাগ অব্যূত কচ্ছল বিজ্ঞান জ্ঞান-
বিষে প্রসীদ মানে পারম্পরাগ নগরলু যেৱ
ৰহ অক্ষয় মাত্ৰ আনন্দ কচ্ছলে প্রকোপ
কৰিবাৰ কেজু কৰি নাহান্তু । প্রসীদ মানে
হোলকৃষ্ণে নগরবিজ্ঞ - অস্থায়ৈ পুদিন
শেষ চেকা উপচৰ হেনোটি বনাবেকে
ঝলকে বনাবিমানে ছক্ষাপুৰ্বক শৱণ পঢ়ি-
বে জাহাঙ্গ যদেৱ পুৰি কৰিবাৰ প্ৰয়োজন
নাহি । মাত্ৰ নগরলু হেনোমকানপূৰ্ব ধৰ-
কাদ পাখেয়াছ অক্ষয়ে আকৃতি পুৰুষৰ
অস্থার প্ৰতিৰোধ কৰিবাৰে বিবা-
হৰ্বি বৰ্ণনা অক্ষয় । এক্ষেত্ৰ অক্ষয়ক হৃষিক
যে যেৱে বিলম্ব হেতুত্বে পুৰুষৰ নামে
ভেজে জোপ গুলি দারুন উজ্জ্বল প্ৰসীদ
কৰিবাকু ধৰন হেতুত্বে কৰিবাৰ প্ৰসীদ
হৃষিকে পুৰুষৰ হেতুত্বে নাহি ।

ସକଥାମା ହୃଦୀ ବନ୍ଧୁର ଆଜ୍ଞା ସାଜରେ
ସେହାଦିଲ ବୁଝି କରିବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଇଥାଇ
ଓ କେବେକ ଥାମାକଣ ସମ୍ମାନରେ ଫେରିଗାନେ
କଦୁଳର କରିଅଛନ୍ତି ଓ କେବେ ମୁଲରେ
ପ୍ରସୀମୁଷେନାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଇ ନା-
ବାକୁ । ଏମ୍ବେ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଆଶା କେଉଥାକୁ
ସେ ଫେରିମି ନକ୍ଷର ଦିଗ୍ନେଷ କଷମ ହୋଇଥିଲେ
ହେଁ ସେମାନେ ଏହେବେଳେ ସୁନ୍ଦର ଅବଶ୍ୟକ
ମନ୍ତ୍ରର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମ୍ମାନ ଆଚୁନ୍ତି । ଏମାନ-
ଙ୍କର ଦେଇସଂକ୍ଷିପ୍ତା ଏହେବେଳେ ମନ୍ତ୍ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ଲୋକ ଅନୁମାନ ହୃଥର ଓ ସେହାପରିମାନେ
ଦିଗ୍ନେଷ ସାବଧାନ ଓ ସାହସ ପୁରୁଷ କାର୍ଯ୍ୟ
କରି ଆବଶ୍ୟକ ।

ସୁତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ଅବସ୍ଥା ଏହିଙ୍କଥ ଅଟ୍ଟି
ସୁନ୍ଦରିତରୁ ଜଣ ପତିକ ଦେଖିବାରେ ଅଛି ।
ପଞ୍ଚମି ଓ ଶଷ୍ଠୀମୁଖ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଆଜି
ଗୋଟିଏ ତୁମୁଲ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷାଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲୁ
ବୋଲି ସଂକାଦପଦସମ୍ମହତ ଜଣାଯାଏ ।
ଅନୁମାନ ହୃଦୟର ଛନ୍ଦଗୁଡ଼ ଓ କ୍ଵାନ୍ତିକ କ୍ଷତିର
ସୁନ୍ଦର ହେବ । ଏପରି ସୁନ୍ଦର ଅନୁମାନ କାହାର
କାଗଜ ଏହି ଯେ ଫିଲିପ୍‌ପ୍ରିନ୍ସି ଉତ୍ତରି ଉତ୍ତରା-
ର ବଜାକ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସନ୍ଧିପଦ ଯୋଗୁ-
ଧିଲ ସେଥିରେ କୌଣସି ଯେ କୁପ୍ରମାନ-
ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ନଗରରେ କୋରିପିଲାଜା ହେବିରସା-
ର୍ଥ କ୍ଷାତ୍ରିକାରୀ କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବେଳକ
ଆପ୍ଯୋଜନ କିଛି କରିବ ନାହିଁ କେବଳ ବାଣୀ-
କ୍ଷେତ୍ର ଉନ୍ନତ କିମିଟା ସକଳଗୁଜା ଅପଣା ଅପଣା
ପଢାଇ ରହିବା ପାଇଁ ଏବଂ ନଗର ଅୟବାର
ବରସାରିବେ । କୁପ୍ରମାନ ସମ୍ରାଟ ସମ୍ରକ୍ଷ କରୁ
ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ରହିବ କରିବାକୁ ମହାନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତରଗୁଡ଼
ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ବଜା ଜାହା କରିବାକୁ
ଦେବେ ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏ କଥା ଅପଣାମଧ୍ୟରେ
ବିଶ୍ଵରି ନ ପାଇଲେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ରୂପିଦ୍ୟା ଏହାର
ପ୍ରବିଦ୍ୟା ଏବା ମିଶିବ ନଚେବ ଉତ୍ତରଗେପର
ଆର ସମୟ ଦେଇ ଏକପଥ ହେବେ । ଏକଥି
ହେଲିତାର ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦର ହେବ ଜାହା ଲେଣ୍ଟ
ଶୁଭାଇବାର ସହି ନୁହି ପାଠକମାନେ କ୍ଷଣେ
ବିଗର କରିଲେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଜାଗିଥିବାରେ ।

ଧାର୍ମହିନ୍ଦେଶ୍ୱର

ଅମୁମାନଙ୍କର କଲିଶ୍ଵର ଶାପୁର ଗୁବନସା
ଧାହେବ ଦର୍ଶିବ କହାଯାଇ ତୁମର ନମିତ ଗଜ

ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହାପରିଗ୍ରାମ ଯାହା କରିଥିବେ । ସେ
ପ୍ରଥମେ ଜ୍ଞାନଥା ବାଟେ ବରମାଳକୁ ଯିବେ
ତେ ଉତ୍ତରାଗ୍ରହ ମୁଖ୍ୟଗ୍ରହ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାଙ୍ଗି ହେ
ସେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆହ ଗଢ଼କାନ୍ତମାତ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ
କର କଟକଳ ପ୍ରତିଗ୍ରହମନ୍ତ କରିବେ ପ୍ରାମ୍ଲମାର
କାଳ ଏବସ୍ତରେ ଲାଗିବ ।

ଗ୍ରାସୁକୁ ଦଳେକୁର ମାତ୍ରଧାର୍ଷନ ସାହେବ
ଆଗାମୀ ସପ୍ରାତିରେ ଆପଣା ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ
ଗସକ କଥାପକ୍ଷରେ ।

ଶୋଭାର ରହିଲାଦ୍ଵାରା କାନ୍ତି ଜୀବକର
ମାହାନ୍ତି ସୁଖାଚି ପୂର୍ବକ ସରକାରିର୍ବର୍ମ ଲକ୍ଷାତା
ଓ ନିରେଷରେ ଦୂର୍ଗମ ସମୟରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଗର୍ବମେଣ୍ଡୀ ବନ୍ଧାଳ ସ-
ନ୍ଦ୍ରୋଷ ପ୍ରକାଶର ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥର୍ଥ ଏକ ସୁକର୍ମନୟ
ଦ୍ୱାରା ଏହାଙ୍କୁ ଧାରିଗୋପିବ ଦେଇ ଆ-
ଛି । ଆମେମାତ୍ର ଏମ ଅବଧି ହୋଇ
ଦେଇବା ଅବଧି ହେଉ ।

ଭେଦବାଦି ଉପଧ୍ୟାତ୍ମକ ଲୋକଙ୍କ ମତୀ
ବିନୋଦପ୍ରଥା ସମ ହେତୁପାଇଁ ଶ୍ରୀମତ ଜନ୍ମିଷ୍ଠ
ସାହେବ ବିଦେଶୀ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାପାଠୀ
ଜିବନ୍ମିଳେଖ କଣ୍ଠ ଅଭ୍ୟାସ ପରିମାଣ ରୁ ବ୍ୟାପାର
ବର୍ଧନ କରିଯାଇପାଇଁ ପରିପାଦିତ
ଅଳ୍ପ ପ୍ରେତ୍ୟାବେଳୀ ବିମେଳିତ ବ୍ୟାପାର

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ଏବଂ ଶିଶୁ ଗୁରୁ...
ଲବଣ ପୋକୁଳ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ଓ
ଆଗାମୀ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ଆଠଲକ୍ଷମହିନୀ ପୋକୁଳ
ଦେବ । ପୁରୁଷ ଲବଣ ବ୍ୟକସ୍ତ୍ୟ ପୁନଃଜୀବ
ଦକ୍ଷି ହେବା ଅଜନ୍ମର ବିଷୟ ଅଚାର ।

କଟକର ପୁଲିସ୍ ମୁଗ୍ଧାୟୀ ଯେ, ଏତେ ମାନସନ ଧାହେବ ଭଲାୟ ଗୋଟିରେ ଏବଟିଂ ମୁଖ୍ୟ ଦିଯ଼ାର ହୋଇଥାଏନା ।

ଖୋରଥାର ଅଶୀଷୁଣ୍ଟ ମାଛପ୍ରେସ୍ ପ୍ରେସ୍
ସାହେବ କିମ୍ବେ ଅନୁଭବ ହେଉ ସମ୍ପଦ
ଶୋଇଥିଲେ ସହିତ ସେ ଦିଗ୍ବୁରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇ
ଶବ୍ଦଲଷ୍ଟରୁ ବବଳ ଦୋଇଅଚାହିଁ

କଳା ତେଲସ୍ମୁଦ୍ରର ଇନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ୍ରିର କେ-
ନରି ତାର ମୋର୍ଚ ପାହେବ ଭବଜନ୍ମର
ଦିଦୀଯୁ ପାହଣ କରିବାର ଜାହାଙ୍କ ପଦରେ
ଅଶ୍ରୁଧୂ ପରିଜନ ଫଳ ପାହେବ ଶ୍ରୀମତୀ
ହୋଇଥାଏଇ ।

ଇହବେଷ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଶାସନକୁଳର
ଗଲିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ହୋଇଥିବାର

— 35 —

ମୋଟ ୨୦୮୮ ପାଇଁ

ଲିଖୁଛିର କବିତାରେ ପରାମ୍ପରା ଯେ କର୍ଣ୍ଣ-
ନାଲେବେ ବହୁ ଜାଗ ସାରକୁ ସକଳ ସନ୍ଧା-
ପରିଶ୍ରଦ୍ଧ ଏମାନେ । ଥର ବ୍ୟୋଜନ କରିବୁ
ପାଇବିବ ଫର୍ମିବ ଆହାରାୟ ଜଗେ ଜର୍ମନ
ମାତ୍ରାରେ । କେବେ ପ୍ରସୀଦ୍ୟମାନେ ଫର୍ମିଲି
ଅପେକ୍ଷା କାହିଁବ ବଳବାନ ନ ପାଇନ୍ତି ।

ବରେନ୍ଦ୍ରେ ବନ୍ଦୁ ତ ପୂର୍ବମାନମନ୍ଦିର
ପ୍ରବେ ଯେଉଁ ବରେଖ କାଳ ହୋଇଥିଲା
ଗହୁଙ୍କ ଏହି ଫଳ ହେଲ ଯେ ଉତ୍ତର ପାହିମର
ମେହାଟଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦର୍ଥର କୌଣସି ବନ୍ଦୁ କି ମୁଗ-
ଲମାକ ପଢି ଉପଲିଷ୍ଠରେ ବନାଲେହ ପୂର୍ବ
ଲୁହମାର୍ଜରେ ଧନହାରମନ କରିବାର ନିଷେଧ
ପାଇଲା । ଏମାନେ ଅଧିକାର ମହନ୍ତି କିବି-
ଦିଅନ୍ତର୍ମାଣ

ମାତ୍ରାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକ ଗମନ ଗମନ
ଓ ପ୍ରଥାନ ସତ୍ତଵଙ୍କୁ ଆସି
ଯାଏ । କିମ୍ବା ଦେଖୁ ଅନ୍ଧ
ହାତ ହେବାର ବିଧା ଏଠାରେ ସମ୍ମୁଦ୍ରୀଷ୍ଟ
ହାତ ହେଲା ।

ବିଶ୍ଵିମ୍ବାନ ପରିବାର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗତ
ଅକ୍ଷୁଟିର ମାସ ଜାରୀ ରଖିରେ ବିଜିଦେଶର
ଅନେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ହରି ଦୂର୍ମିଳିତ ପ୍ରକାଶ
ମୋରଥଳ ଏମନ୍ତ କି ବହୁଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ କେବେ
ବିଶ୍ଵିମ୍ବାନ ବାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଏକଥାନରେ ଉଚ୍ଛବିତ କେର୍ତ୍ତିତାରେ ତତ୍ତ୍ଵ-
ଅତି ଦୂର୍ମିଳିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ପୁର୍ବର ଏମନ୍ତ
ଆଜ୍ଞାନିତି ହେଲା ଯେ ଲୋକେ କୁଡ଼ା ହୋଇ
ପାରିଲେ ନାହିଁ ଶକ୍ତି ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାନାନ
ମେହିଲି ଗଲା । ମେହାନରେ ଯେଉଁ-
ତାଙ୍କେ ହାତିରୂପରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ କମାହୋଇ
ବନ୍ଧୁଥଳ ବେଳେ କମ୍ପିଟର ବିନ୍ଦମରା । ଏ
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ବିଶ୍ଵିମ୍ବାନ ବେଳେ ଠାରେ ପରିପରା
ଦେଇ ଠାରେ ପନ୍ଦର ନିର୍ମିଟ ହୋଇଥିଲା ।
ଏକଥାନରେ ଗୋଟାଏ ପରିବ କାହିଁ ପରିପରା ।
ଏହେ ଆର୍ଦ୍ରବାଲମ୍ବାଦୀ ଦୂର୍ମିଳ ବିଦେଶରେ

ପଦମୁଖ ରାଜା ପ୍ରଧାନ ହେଲି ଏହାକୁ
ପଦମୁଖ ରାଜାଙ୍କର ପଦମୁଖ ହେବ।

ଶିତ୍ରାତ ଅଟୁଳ୍କ ମାମର ଦିନିମ ପ୍ରକାଶ
ଏ ଗତମାତ୍ର ତା ଗା ଉଷ ଶେଷର ଧାରିଲ
ପୂର୍ବରେ ~ବରାଜାମହାନ ଡେ ଜୀଜାନଗରର
ବସୁର ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ ନଥମାନେ ପାଣ୍ଡି
ବିତ୍ତରେ ଓ ସେଥିମେ ଥାନେବ ବର ଓ ସମ୍ମତି
ନକ୍ଷା ଶୋଇଥାଏ ଓ ପାଣି ଜାଗର କଥା ମଞ୍ଚ
ଶୁଣାଯାଏ । କାର୍ତ୍ତିବନ୍ଧାରେ ଏପରି ୯୫ ତା
ଜମ ବହି ଥାନେବ କାଳର ଦେଶର ନ ଥିଲ
ପଢ଼ିବର୍ଷା ହେଲାକି ସମାଜ ଦିଅଛି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ହେଲିଛାଏ ସହନ୍ତମାର ମୋଟିବ
କରନ ବିସୁ ସତିଳି ହୋଇଥିଲା । ତାହା ଏହି
ଯେ କୁଣ୍ଡ ଅରସମାଧ କାହିଁ ବା ଜପମରିବୁ
ଦେଇନ କିମ୍ବା ଯାଉଥିଲା ଏହିବ ଜର୍ବୁ ପରମା-
ର୍ତ୍ତରେ ତାମନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ମାନ ଘର୍ତ୍ତାଙ୍ଗରବା-
ଲାଗି ଫିର ନଥିବି ଅଜୀବକ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ
ଯାହା ଜାମରେ ସମ୍ମାନ ଅବିକାଶାର ବାର୍ଯ୍ୟା-
ଲମ୍ବରେ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ଦେବାଣୀର ପିଆଦା
ଦେଇଥିବ । ଯେବେ ହେଠାରେ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରି
ନ ଥିବ ବିମା ଭାବାର ବୁଝିର କାବର କେତ୍ର
ନ ଜେବେ ଜାତିକେ ପିଆଦା ଛଟି ଫେର ଥିଲା
ଭାବାପିପବେ ଦାଖଲ କରିବ । ଅଜୀବକ
ସଂରକ୍ଷଣକାରୀ ସତାର ବର ଦିଅ ଯାଉଥି
ଯେ ଯାହାକର ଭାବରୁମ୍ଭାବ ସବୁଦା ଅଧିକ
ବେମାନେ ଏମନ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ କରିବେ ତି
ମେନନ୍ତ ସମ୍ମାନ ଅଶିବା ପିଆଦା ଫେର
ନ ପାର ।

ପ୍ରକାଶ ପତ୍ର ।

ଭାବନାପଦିବା ସମ୍ଭାବକ ହେଲାଗମେ ।

ତିଳଗଦେବର ବାନିକ୍ଷେପେ ଯେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଶଗନ୍ଧାଧୀ ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟକ୍ତିର ଅସ୍ତ୍ରର ହେଉ-
ଅଛି ଜାହା କାହାକୁ ଆହାରତ ଜାହା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରୂପ ନଗରକୁ ଜଣେ
ଚେଲଙ୍କୀ ପୃଷ୍ଠାକବାଗଜାଦର ହୋଇ ଘର
ପ୍ରାଚୀନତାର ଦୟାତ୍ମକ ଅନ୍ତରାଳ ପରମ ଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ବ
ଦେବାକୁ ଉତ୍ସୋଗ କରିଅଛି । ଜାହାର ଇତିହାସେ
ଯେ ସରବାରରେ ସମ୍ପର୍କ ଯେତେ ଲାଜ
ପ୍ରାଚୀନତାର ହେଉଥିଲା ତହିଁର ସଜ୍ଜାରେଖାରେ

କେବଳ ଦେଇ ଥାଏ ସବୁ ପଣ୍ଡା ହେବା କିମ୍ବା
ଯାଏନ୍ତିରଙ୍କ ଗୋକାଳ କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାଏ
ଶଶୀଳ କାଳର ରଜାର ଏକ କିରଖ କାଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କଲାପକ । ଏଥରେ ଯେ ଦେଇ
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

କିମ୍ବା ଏହାର ଦେଶମୁଖ ଶ୍ରଦ୍ଧାମାନେ ଯେତେ
କେବୁ କେବୁ ଗାହା ବିଦେଶୀମୁଖେ ଏହା
ପ୍ରମାଣ ହେବ । ଏଥାର ସେ ହଦିଶର ଦାତାଙ୍କ
ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଜାହାର ହଥ କଣ ତହବା ।
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତେ ଗୋଟାଏ ବିବିଧାୟ ଜଣକର
ଅଥିବ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କର ହିପର ବ୍ୟାକେ
ଜାହା ବଚନାପ୍ରତି ପର୍ବତୀରେ ନାହାଏନ୍ତି
ବିକ୍ରି କଲେ ଅଭ୍ୟାରେ ଲୋକେ ଅନ୍ୟଥିର
କରାଅଛନ୍ତି । ଏହାର ଏବାବେଳରେ ଉତ୍ସବ
ହେବ । ତୃପ୍ତମୁଖେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରଦ୍ଧାମାନ
ଜାହାରାନ କୋଣ ନେଇ ବିକ୍ରିବେ ଏଥାରେ
ଯାହାଙ୍କର କାହାର କେତେ ନୂନତା ହେବ କେ
କେତେ କାହାର ଅଭ୍ୟାର ହେବ ଜାହାର ଉତ୍ସବ
କରୁଥିବ ନାହିଁ ।

ବେଳେ ମେଘ ଯେବେ ଦେହ ଲାଭ କରିବୁ
ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କ ଥାନା ମାର ଉଣେ ବିନୋଦ
କୈବଳ୍ୟ ସମ୍ପଦୀୟ ଧର୍ମ ଦିଦିବେ ତ ହା ଦେବେ
ଦେଗର ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ଜଳ ହେବ । କିମ୍ବା
ସଂକଳନାମ୍ବ ଅଧିକ କରି କରି ଦେଲେ କିମ୍ବା
ହେବ । କୌଣସା କରୁଥିଲେ ଯେ ଶ୍ଵରାମେ
କୁଳେ ପାଦକଳ ଏହିକାର ସମସ୍ତକର୍ତ୍ତା
ମାର ଅପେ କିମ୍ବା ଦେଖାଯିବିଥିର ଧର୍ମ ତ
ଅଛି ତେ କରିବର କଲ ଅଣିର ଦେତ
ଅରେ ଦୃଦ୍ଧମୀଶୁର ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଭେଳି
ଜାହା ଦେଖାଦେଖି ଏପର କୈବଳ୍ୟକାଳକ
ଅନ୍ତର୍ଜଳ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷାହି । ଭାବୁଳଦେଶାରେ
ଯେ ଏପର କରେ କରେ ତେ ଏହି ଏକ
ଅନ୍ତର୍ଜଳ ହେବ ତାହାର ଲେଖନାଥ ସୁତେଜ
ଯାଏ ।

ଭବନ୍ଧୁ ପରମ୍ପରା
ବ, ମ,
ପୁନଃ ଉତ୍ତଳଭାବିନନ୍ଦେ ଅଥବା କ
ଷୋଷାର୍ଥୀରେ ଏହିଷମ୍ବନ୍ଧ ବିନ୍ଦୁ ହେଲେ ଏମ
କିମ୍ବା।

ଶ୍ରୀ ଶନ ଉତ୍ତଳମହିଷା ସହେ କରିବ ଦେବାର ପୂଜା ପରିବହିତ ଯାଇଲୁ
ଯଦିତ ପ୍ରତିରୋଧ ଦେବ ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

३८५

କା ୧୦ ରିଜ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ସନ୍ଧାନ ମୁଦ୍ରିତ ହାତରେ ପାଇଲା ଏବଂ ପାଇଲା ଏବଂ ପାଇଲା ଏବଂ ପାଇଲା ଏବଂ

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀଙ୍କ ମୁଲ୍ୟ । ୪୫
{ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ । ୪୬
{ ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଡାକିମାଲକୁ । ୪୭

କଣ୍ଠକିଦ୍ଧର ପାତ୍ରଗୋଟିଏ

460

କୁରତବର୍ଣ୍ଣୀୟ ବନ୍ଦରାପକ ସଙ୍ଗର ଜଳ
ଆସିବେଗନରେ ଏ ଆଜିର ଜାର ହେଲ କେ
ମେହିମାନେ ଏହା ବିରଷିରେ ଯେଉଁ ବିଅ
ମହିମାନେ ମେଘକୁ ଚାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆହିଲା
ହାହା । ଏ ଆଜିନର ପ୍ରଥାନ ବିଦ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍
ପାତ୍ରାହିମନବ କାହିଁ ଲିଖିର ବିଶ୍ଵବିଧାନ ପ୍ରାଚୀ
ଯେ ମନ୍ତ୍ର ଅପରି ଦୋଷିତକ ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣିଲ
କାହିଁକି ତାହା ଶ୍ରୀନ କରିବାକୁ ଦେଖା ଦର
ପରରେ ଅନେକ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ
ଆହାଜ କଥାର କଣାଗଲ ଯେ ଲୋକେ ଉଚ୍ଚ
ଅନେକ ଯେତ୍ରପ କାବ ବୁଝିଅଛନ୍ତି ଆଜିନ-
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ ପେତ୍ରପ ନୃତ୍ୟ ମାସ ଆର-
ହିର ଭାଷା କ୍ଷଣ ହୋଇ ନାହିଁ ଗୋଲ ବିଜ୍ଞାନ
ଅର୍ଥ କାତ ହେବାର ସମ୍ମାବନା ନାହିଁ କାର-
ହିର ଏ ଆଜିନ ଅନୁଗାରେ କାହାର ଉପରେ
ଅଭ୍ୟାସ କଲେ ଅଗ୍ରେ ହାଲାୟ ଗନ୍ତ୍ରମେଶ୍ୱର
ଅନୁମତି ଜେହାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଓ ଜ୍ଞାନଧର୍ମ-ଶିକ୍ଷ-
କ୍ଷେତ୍ରର ସ୍ଵର୍ଗ ଅବିବାୟବର ତାହା ଆରିକେ
ହାମିଲ ଦସ୍ତରେ ଥିଲା ହେବ ଓ ମେମା-
ନ୍ତ୍ର ଅପରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲାବେ ।
କାହାର ଯାହା ନାମରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା
ଅଭ୍ୟାସ କେବର ଦେବର ବବୋଲାଯାଇଥାଏ
ନାହିଁ । ଅମୂଳାକଳ ବିବେଚନରେ ଶୁଣିଲ
ଯାହେବର ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦଳ ଆଠର ଜଥାତି

ଅଇନ୍ଦ୍ରକୁ ଏତେ ଗୋଲକରିବା ଉଚିତ ନ ଥିଲା
ସେ ବୋଲିଲେ ଯେ ଓହମେହା ମୂଳମାନ-
ଜୟର ଯେଉଁମାନେ ଛଂଗଜଳ ଗୁଡ଼ଧାଳ-
ବିରାହରେ ହେତୁ ଥାଏ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ
ଦେବେ ସେହିପାଇଁ ବାର୍ଷିକାନ ଏ ଆଇନ-
ମତେ ଅପରିଧ ହେବ ମାତ୍ର ଅଛି ଗାନ୍ଧିଲେ
କାମ ଏ ଯେ କି ଶ୍ରୀମନ୍ତାର କୌଣସି ଜାର୍ଯ୍ୟ
ପତ୍ର ଦେଖାଗେଲେ କଲେ କହିର ଅଗ୍ରକୁର
ପରାବୟ ପ୍ରାୟ ହେବ ଓ ମନ୍ଦାଦ୍ୱାରା ପୃଷ୍ଠାଦ୍ୱାରା ହେଲା
ଏଥର ଏହି ଅଗ୍ରକ ଆଇନ-ଭାବି କାନ୍ଦମ
ବିହ ହେବ ଓ ଆଇନ ପ୍ରାଚୀ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କାରି ନ ହେବ ।

ଭଲକମେଟାର୍କ୍ସ ।

ଲେଖିବାକୁହିଁ ଥାରୁନ ଏହିତ ଅଗ୍ରଭାବ-
ବିଷଟ୍ଟରେ ଯେତେ କଥାମାଳ ଲେଖାବେଳୀରେ
ତାହା ଅବେଷମାଦ ସେଥିରେ ଅବ୍ୟ ବିଶ୍ଵମାଦ
ଫଳ ହୋଇ ଯାହାକୁ କିମ୍ବା ଆଗେପରଙ୍କର ଘରା-
ନର ଜୀବ ହୋଇ ଯାହା । ଗଣ୍ଡୁ-ମଧ୍ୟ ସେ
ବନ୍ଦମୁଖ ଶୁଣି, ବୋଥ ହୃଦୟ ବଢା ବିଷଟ୍ଟରେ
ଫଳଅଛିନ୍ତିକା ହାତରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧବେଦିତପାଇ ନାହା-
ନ୍ତି, ଅଥବା ମୋହଞ୍ଚି ବୋଥ ଜ ଦେଲେ ଭାର
ଅନ୍ୟଥାରୁ ହେବ କାହାକରି ଯାନ୍ତି ଜାଗରୁପେ । ମୟୁ-
ମୟରେ ଏହି ଚମକାର ଅକ୍ଷୁ ପ୍ରକଳ୍ପ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ବେତେଦିନ ପରାରେ କିମ୍ବା ହାତମଙ୍କ-

ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲ ଯେ ଛାନ୍ଦକମ୍ପାଟିକ
ବଦ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବାବର କେତେ ଅଗ୍ରାଳ ଓ ଫର୍ମି
ଜଣାଇ ନାଲଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲ ତେ ଉଚ୍ଚର ଫଳ
କି ହାଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ଦାହିମାନେ ଲେଖିଥାଇ-
ଇବେ ଉଚ୍ଚର କି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ କଣା ନାହିଁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋର୍ଡରେବେଳେ ଏବ ମରକୁଳମୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞା
ଅଗ୍ର ୧୯୮୮ ରୁ ରାଜାକରଣ କି । ଦାହିମାନ
କିନ୍ତୁ ପଠାଇଥିଲାନ୍ତି । ତାମା ପାଠକଲକ୍ଷଣ
ଅବୋଧ ପାଠକେ ନୋଥକରିବେ ଯେ ଅଜାଧୀୟ
ଜାତି ଗ୍ରହଣ ଭାବରେ ଉଦେଶ୍ୟ
ଅନ୍ତର ମାତ୍ର ମନୋଯୋଗରେକ ପାଠ କଲେ
ଉଚ୍ଚର ଏବକ କଣାଏ ଯେ କେବଳ ମୌଳି-
କୁ ପ୍ରଦେଶ ଦେଖାକରି ମେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକର
ହୋଇଥିଲା । ଅବୈମାନେ ହାଜାରକର ଉଚ୍ଚର
ଅବକଳ ଅନୁବାଦ ମୁଦ୍ରିତକର ନ ପାଇଲୁ ମାତ୍ର
ଉଚ୍ଚରେ ବୋର୍ଡି କିନ୍ତୁ ଦାହିମାନଙ୍କୁ ବହାରିଲା
ଯେ “ସା-ଧାନ ଅଭିନରେ ସେଇ ଅବହାରେ
ଜାବସ ବୁଢ଼ିର ବଥା ଅଛି ତାହା ତୁଠା ବୌଣା-
ମିଶ୍ରଧେ ଜାତି ବୁଢ଼ି କରିବ ନାହିଁ ଓ କନୋ-
ବସ୍ତୁ ପର ଅପରି କରିବାର ଯେ ନିୟମ ଥିଲା
ଏବ ନିୟମ କେବୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ ତାହାରୁ
କେବେ କ୍ଷମା ଦେବ ନାହିଁ । ଗର୍ଭମେଘୁର
ଉଦେଶ୍ୟ ଯେ ଅଗେଷରମାନେ କିମ୍ବପେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲାନ୍ତି ତାହା ବନର କରିବେ ଓ ଯତ୍ନପି
ଅନୁବାନରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ କାହାର ରୂପରେ
ବିଶେଷ ଅଭିନରେ ହୋଇଥିଲ ଜେବେ ଜାତି-

ପ୍ରମାଣିତ କଥାରୁ” ଏ ଅଛି ହେଲେ
ଦୂର ଯାହା ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନ ଦିଲା ଯାରୁ
ଏହିବୁ ଏହି ଘର ଉତ୍ସାହାରୀଙ୍କୁ ଆପ୍ରେସର
ମାନେ ଦୂର ବନ୍ଦୁ ଥା ମନ ଛରିବୁ କଥାରୁ
ଯାର ବିଷୟା ଠିକ୍ ରଖିଲେ ଏହି ଠିକ୍ କଥାରୁ
କଥିବା ଏମାରୁ କଥାରୁ —— କଥାରୁ
ଦେବାରୁଳୁ ଏ ଅଛି କଥାରୁ

ଅମ୍ବେମାନେ ଦୋହରୁ ଏ ପ୍ରକାଶବାବ୍ୟ
ପରୁ ଖେଳି ଗଲୁ ମନେ ପଡ଼ିଲ ଲାହା ଏଠା
ବେଳ ବହି ଶାନ୍ତି ରହି ନ ପାରଁ । କୌଣସି
ବିଜ୍ଞାପ୍ତି ବିଦେଶରୁ ଯାଇଁ ବାହରେ ଅପଣାର
ଚିଶେ ବହୁ ସରାରେ ପବେଶ ହେଲ କଳ
ଏଥାକୁ ଦେଖି ଦୃଶ୍ୟ ସୂଳବଧା ଦୂର କରିବା
ବହି ମନେ, କଲେ ଯେ ଏଥାକୁ ଦେଇଲ କି
ବସର ତୁଳ ହୋଇ ବିଦ୍ୟାମୁଦେଇଲେ ଏ କ୍ଷେତ୍ର
ଦ୍ୟାନିତ ହେବେ ଅଥବା ରୋତନର ଅମ୍ବେଜନ-
ରେ ଅଥବା ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ କୌଣସି କୌଣସିର
କିମ୍ବା ଦେବାର ଜାତି ଏହା ଉନ୍ନାକର
ଦେଖିଲେ ଯେ ବେଳ ଅଥବା ହୋଇ ନାହିଁ
କୋରେ ଅଧେ ବିବାର ମନ୍ଦ ଅଛି । ଯେତୋତ୍ର
ବହୁକୁ ଏହିଦୟ କହି ବିଦ୍ୟାମ୍ବ ଦେଲେ ଯେ
ହେ ଗାଇ ? ଧାରାକର ଗାଇକ ନାହିଁ ଅବଶ୍ୟକ
ଅନ୍ତରେବାପାଏ ରହିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁରେ ବଜା
ପରିବ ଗାଥେଇବାର କଲ ହେବ ମାର ତୁମ୍ଭୁ
ଆସୁଧାରେ ଯେମନ୍ତ ତଥା ପାରିଥୋଇ କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା ଅ ଦେଇବିବ ।”

କୁର୍ବିବର୍ଷର ଦ୍ୱାରା ସାଥେ ସମ୍ପଦ

ଏହି ନାମରେ ବନବକାରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ
ଶ୍ଵାସ ହୋଇଥାଏ । ଗତମାତ୍ର ଜୀବନ ଏହାର
ମୁଖ୍ୟତ ହେଉ କାରୁ ଦେବବଦ୍ଧିତେହ ଏହିର
ସବୁପରି ଅଧିକ ଏଥିର ଜଣମାବ ଯେ କାରୁ
ଦେବବଦ୍ଧିତେହ ବନବକୁ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ହୋଇ-
ଯାଏବେଳେ ଉତ୍ସାହକାରୀ ଏ ସବୁର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
କରୁଥିଲୁଛି ସବୁର ନିମ୍ନ ଏହି ହୋଇ-
ଥାଏ କି ଯେତେହବେଳେ କରନ୍ତିବର୍ଷର ହିତାଳ-
କୁ ସବୁଲୁଗେ ସବୁଯୋଗୀ ହେବାରୁ କାହା
କେତୁ ଯେ ବାର୍ଷକ ଏହିକା ରେବା ଦେଲେ
ଏହି ହୋଇଥାଏବେ ଓ ସବୁଯେ ବଜାନ୍ତିଷ୍ଠାନ-
ମାଳ କରିବେ ଆହୁ କରନ୍ତିଜୀବ ପ୍ରୋମ୍ମାନ-
ମାରେ ବନବ ହୋଇଥାଏ ଯଥା ।

୧୨-ସୁମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବ

“ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଜାତିର ଘନ୍ତା ମହିନେ ମାତ୍ର
ନେତ୍ରର ଗୋଟାଇବା ।

ପ୍ର-ପତ୍ରାଳୋଦୀ ।

中學教材

ପଢ଼ଇ ଦୂରୀଯ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସାଥମୋଗ୍ୟୋଗୀ
କିମ୍ବାଳଦ୍ୱାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମୀ କାହାର ଗତନ ସ
ଜାଗ ରଜାରେ ଲଭ ପରାମ୍ରବ୍ୟବୁକ ଏକ
ମର୍ମ ହୋଇଥିଲ ଯେ ଭାବୁରେ ଫେଣ୍ଟ୍ୟ ଓ
ବିହେରୀୟ ଅନ୍ୟଧିକ ୧୦୦ଲୋକ ଉପରେ ହେ-
ଉଥିଲେ । ହାଇକୋର୍ଡର ମାଲ୍କଦାର ଜଳ ଧିଆ
ବାହିବ ସର୍ବପତର ଆସନ ତୁଳବିର ହେ
ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିଷ୍ଠ ସମାଧାନ କଲେ ।
ଏ କିମ୍ବାଳଦ୍ୱାର ଉଲକଲାଙ୍କ ବ୍ୟବହାରୀରେ
ଦିନା ଦିନୀ ଯଥା ।

୧୯-ବର୍ଷାବର୍ଷ

ପ୍ରଦୀପାନ୍ତିର୍ମୁଖ ।
ପ୍ରଦୀପାନ୍ତିର୍ମୁଖ ଓ ଶ୍ରୀ ଏକ ମହିମାନ ବିଦେଶୀ ।

ପଦ-ଅନ୍ତର୍ଗତ ଓ ସଥରିପାର୍କ୍ ।
ମୁଣ୍ଡାବରେ କଟଣା ଗୋଲବାର୍କ୍ ।

ଏ ବିଦ୍ୟାଧୟପ୍ତରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ୫୫ ଏ ହୃଦୟ
ପ୍ରବେଶହେଲେଣି ଏମାଜିକମାଗ୍ରାନ୍ ଡିଏୟୁ ଛୋଟା
ଚର୍ମ, କଣେ ଦିବସାର୍ଥି, କଂୟା ଏତ ମରନ୍ତି-
ବର୍ମ କଥା ପ୍ରସାରିତ ଓ କଥା ଜୋତିବାର୍ମ
କିଶ୍ଚା କରିବେ । ସହାରାଣ୍ଟି ଶ୍ରୀମାତେ ଏ ପଞ୍ଚ
ଟଙ୍କା ବର୍ଜିକ ଓ ପଞ୍ଚଟଙ୍କାଲରେ ଏମାଜିକ
ମାଥାରାଣ୍ଟି ପିଣ୍ଡ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର-
କଷ୍ଟରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯବ ଓ ଏମନ୍ତ
କୌଣ୍ଠକରନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଜଳିତ ଘୟରେ
ଦୂରି ଦିଆଯବ କି ଯହିଁରେ ସେମାନେ ଲପ୍ତ
ମାର ମାଦିକମେହକ, ଅଳ୍ପଥି ଓ ମନ୍ଦଲେହକ
କରେ କାଳ ହରିଏ କରିବାକୁ ଅବଳାପ
କରିବେ ଦାରୁଁ ।

ଅମ୍ବେମାରେ ବୋଥକଣ୍ଠେ ସେ ହଜର ଭଦ୍ରେ
ମୁଖ ଦେମନ୍ତ ଓ ହେଲୁପେ କାର୍ଯ୍ୟବିମ୍ବ ହୋଇ
ଅଛି ଯେବେ ସର୍ବଧିମାନେ ମହାକାଳୀଙ୍କର
ବହୁର୍ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଶିଳ୍ପିଙ୍କ କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ
ଅନେକ ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ିକ ହେବ ଏହାଠାରୁ ପଢ଼
ଦେଖି ଦେଶର ମନ୍ଦିରବିର ବାର୍ଷିକ ରୁ ଅଛି ।
ମନ୍ଦିରମେଳା ସର୍ବଧାରାବିଶ୍ଵକ ଲେବଳ ସାଥୀଙ୍କର
ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁବୁ ମାତ୍ର ଛାଇଁ ମେ ମେଲାଗା
ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୀଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଉପରାଗ ହେଲା

କାହିଁ ଯେ ବିଦ୍ୟ ପତିର ସେ ଅପଣା କାହିଁ
ଥାଏ ତାହା ମରି ଖୋଜିବା ଅଛି ଓ ଠେଥୁରେ
ବନ୍ଦିଙ୍ଗ ହେଉଥାଇ ଯେ ଶିଳ୍ପିବନ୍ଦିବା ହଜାର
ବର୍ଷ ମାତ୍ରାକୁ ଯେବେ ସରର ଚାକୀବଳ-
ପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀରେ ମଧ୍ୟମାତ୍ରାର
କ୍ଷେତ୍ରର ଉପରାମ୍ବରେ ତମିଶାଳୀ ବିଦ୍ୟାଧୀୟ
ତିଶା ହେବାକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ହାପନ କରନେ
ତେବେ ଜାନାପଡ଼ାର ବିଦ୍ୟାଧୀୟ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ପାଇଁ ହୃଦୟର ତାତୀ ବିଶ୍ଵାସରବା ହେବେ
ଅନ୍ତର୍ମାଧିକରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବିଦ୍ୟାଧୀୟମାନ ଅପଣା-
ବିଦ୍ୟାଧୀୟ ବିଦ୍ୟାଧୀୟର କରନ୍ତେ ନର୍ତ୍ତମାନ ହିନ୍ଦୁ-
କାର୍ଯ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଧୀୟର ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ବଦୟା
ବାର୍ତ୍ତାରୁ ଅଗୋଚର ନାହିଁ ଏମାଜେ ପ୍ରାଣ
ମନସେ ମର୍ମ କାହାର ଏମନ୍ତ କ୍ଷମନ ନାହିଁ ଯେ
କୌଣସିପେ ଅପଣା ବିଦ୍ୟାଧୀୟର ନର୍ତ୍ତ
କରନେ । ପଢ଼ା ପିଲାମହମାଜେ ପରିବର୍ତ୍ତେ
ବିଦ୍ୟା ବାର୍ଯ୍ୟ ରେ ଅନୁଧିକେ ଜାହିଁ ଅନ୍ତର୍ମାଧି-
କରିମାଧ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ଓ ସବ୍ଦା ମୂର୍ଖ ଓ
ମନମଳାକ୍ଷଣ ସବ୍ଦାହିରେ ଉତ୍ସବାର ନାନାପଦା-
ର ଗର୍ଭର ଅମୋଦିଗ୍ରମୋଦରେ ବିନଗାର କରନ୍ତୁ
ଏମାଜକୁ ସମାନର ଉତ୍ସବାର କେବୁ ବିଦ୍ୟାଧୀୟ
କ୍ଷେତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରକାରୀ ଅଧୀକ୍ଷମାନ କାହିଁ
ଏ ଅମ୍ବେମାଜେ ଲବଧାକଣୀ ଯେ ଉତ୍ସବର୍ଷିତ୍ଵ
ଦେଇ ପାଇବ କେବେ ଉତ୍ସବାର ଏ ବିଦ୍ୟାଧୀୟ
ଅବଶ୍ୟକ ଏହିପରି ହାନାପାର ଉତ୍ସବ
କରନ୍ତେ ଓ ଉତ୍ସବରେ ଅନେକ ଉପକାର ହେବା ।

ମୁଖ ବାନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଲପ

ଏହି ଦିନାଳୟ ମେରେ କେତି ପ୍ରତିବାଦି-
କିମ୍ବା ଶାସନ କରିବାରେ ଯମ୍ବେମାତ୍ର କାହିଁ
ପ୍ରକାଶରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାମ ଧର୍ମଧାରା-
ରଙ୍ଗ ମନ୍ଦିରର ହୋଲାଥାତ୍ତ୍ଵ ଦେଖି ଅଛିବୁ
ଅଚକତ ହେଲୁଁ । ପ୍ରତି ହରିହର ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ
ଏ ଜଗରରେ ଉପରେ ଆଜି ସେଇ କେବଳ
କିମ୍ବାରେ ଯମ୍ପାଦ କଲେ ତୁମ୍ଭାଖରେ ଧାର
ନାହିଁ ବିଷାକ୍ତରେବେ କୌଣସିଠାରେ ବିଲ୍ଲା ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି / ଅଛିବୁଁ ଯେତେ କେବଳ କାହିଁ
ହେବାରୁ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବାକୁଣ୍ଡି କାନ କୁରାହେ
ହେମାକୁଣ୍ଡ ତାମ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ପାଠକମାତ୍ର
ଅବକଳ କେବେ । ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିରେ ଅମୃତା-
ନକ୍ଷର କୃତିକ୍ଷୁଣ୍ଟ ହେଉଥିଲୁଁ ଯେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପାଞ୍ଚି ସଫଳ ହେବ ଓ ଅନୁବେଗ୍ୟମାନଙ୍କରେ